

تصویر ابو عبد الرحمن کردی

خولاند له باز نهیه کی بو شدا

منشی / الثقافي

www.iqraonline.com

ده قی چاوپینگهوتن و ده مه ته قییل
له گهل (چهر جیس فته حوللا) ی پارینه ردا

حوسین محهمهده عزیز

2702 ک / 2002 ز

خولانه وه له بازنده يه کی بوښدا

دهقی چاوپیکه وتن و دهمه ته قیبه ک
له گه ل « جه رجیس فه تحوللا » ی پاریزمردا

حوسین محمهد عهزیز

2702/ک/2002ز

ISBN: 91 - 630 - 9872 - 5

خولانهوه له بازندههکی بۆشدا.
دوکتۆر جوسین محهمەد عەزیز.
چاپی دووهم.
چاپخانهی سیما
کوردستان _ سولهیمانیی
ژمارهی سپاردن 375
سالی 2002
تیراژ 600 دانه.

پیشکەشی، بە هەموو ئەوانەی، لە ژياندا
هەلۆیستیان هەیه و هەڵپەڕست نین!

پیشہ کی

چاپی دووہم

کاتی، چاپی یہ کہ می ٹہم جاو پیکہ و تنہ، لہ لایہن دہزگہی چاپ و پەخشی « APEC »، لہ « سوید » چاپ و بلاو کرایہ و، ٹہوی زۆر سەرنجی پاکیشام، چەن خالیکی گرنگبوو:

1. لہ « کوردستان »، بە ھەزاران دانەھێ لێ کۆپیکرا و بلاو کرایہ و، بێ ٹہوی، پرس بە خۆم بکەن، .

2. ٹہم جاو پیکہ و تنہ، لہ گەلێ شوین و لہ لایەن گەلێ « کەس، پتکخراوی دیمۆکراسیی و پارتی کوردستانی » یەو، پایە خێپتەرا و لہ سەری نووسرا. ھێندێ بە چاک و ھێندێکی دیکەش، بە خراپ ھەلیان سەنگاند.

3. « یەکییتی نیشتمانی کوردستان »، بەرھەمە کەیان زۆر پێ باشبوو، چونکە، لہ بەرژەو ھەندی تایبەتی خۆیاندا بوو، لہ ھێندێ شتدا، کە لێکی زۆریان لێ وەرگرت. تەنانت، رۆژنامە « کوردستانی نوێ »ش، لہ سەری نووسی و بە باشە ھەلی سەنگاند.

4. « پارتی دیمۆکراتی کوردستان »، بەرھەمە کەیان زۆر پێ خراپبوو، زۆر پێی قالسبوون. چونکە، لہ بەرژەو ھەندی تایبەتی خۆیاندا نەبوو، لہ زۆر بەی شتەکاندا، زیانیکی زۆریان لێ بینی. ٹہمەشیان نەشاردەو، بە لکۆ، چەن جارێ، لہ « ھەندەران » و لہ « کوردستان »یش، زۆر بە راشکاوی، بە دەمی

باسیانکردووه، له سهریان نووسیوه و گوشاریشیان، بۆ سسه ماموستا « جهرجیس فهتحووللا » بردووه! چونکه چاوپیکهوتنهکه، له سهر « بنه ماله ی بارزانی، پۆخله واتی شوێشی 11/ سیتیتیمبه و سهرانی پارتیی «، زۆر شتی نوێی تیدا بوو، که تا ئه و کاته، به و شتیه زهقه، باس نه کرابوو.

تهنانت، کارمه ندانی رادیۆی ههفتانه ی « سهردهم » ی سهر به « پارتیی «یش، له شاری « ستۆکھۆلم »، گوتارهکی ماموستا، له سهر منی نووسیبوو، وهریانگیرا و به کوردیی بلایان کردووه، وایان زانی، به و کارهیان، له بایهخی چاوپیکهوتنهکه و راستگویی من که مدهکه نهوه. ئه وه بوو، ههر له هه مان کات و له رادیۆکه ی خوشیاندا، وه لامیکی پر به پیتستی خۆیانم دایه وه.

که ره چی هینده ی من ناگام لی بۆ و بزنام، له کوردستان، ته نیا « موحسین دزهیی » و « حه بیب محمه د که ریم »، له رۆژنامه ی « خه بات » و له وه لامی په رتووی « زیاره لیلمازی ئهلقه ریب » دا، ئاماژه یان بۆ ئه و چاوپیکهوتنه کرد بوو.

ههروه ها، « سکریتیری پارتیی - جهوه ره نامیق »، له شاری « ستۆکھۆلم » و له رۆژی « 1998/10/22 » دا، ئه و راستیییه ی نهشارده وه و زۆر به راشکاوی پتی گوتم: زیانیکی زۆری هه بوو!

5. ماموستا « جهرجیس فهتحووللا »، وولاتی « سوید » ی جیهیشت، به ره و لانه کۆنه که ی خۆی گه راپه وه و له « کوردستان » گیرسایه وه.

6. جگه له وه ی، ئه وانه ی به باشیی ماموستا « جهرجیس »، ده ناسن و ده لێن: وهک خووپه وه شتی تایبه تی و ئاسایی خۆی، له هیندی شوین، به تایبه تی له « کوردستان »، له هیندی له قسه کانی خۆی په شیمان بوته وه، له هیندی شوینی دیکه ش، قسه ی به من گوته وه و تاوانباریکردووم.

ئه مه ئه و خالانه بوون، که به شتیه که گشتیی، باری سهرنجیان راکیشام. منیش، له م روونکردنه وه یه دا هه لده دم، هیندی له و خالانه روونکه مه وه و وه لامیان بنده مه وه.

دوای ئه وه ی، چاوپیکهوتنه که بلای بووه، له نیو ریزی خۆته رهان و جه ماوه ری نه ته وه که مدا، زۆر به شتیه که سهر، ده نگیدا یه وه. چ به تیلیفۆن و چ به نامه، چه ندین دۆست و برادر، سهره رای ئه وه ی، ده سخۆشانه یان لی کردم، په یتا په یتاش، داوایان ده کرد، بۆیان بنیرم. منیش، به ده یان دانهم، بۆ هه مو و وولاتانی جیهان نارد.

له بهر نه وهی، له لایه که وه، ماموستانا « جهرجیس »، به یه کئی له دوسته هره دیرین و نژیکه کانی بنه مالهی « بارزانیی » دادهنرئ. له لایه کی دیکه شه وه، له چاوپیکه وتنه که دا، گهلئ شتی نوئی باسکردووه. بۆیه، دهنگیکی زوړی دایه وه، وهک نه داندامانی « پارتیی » ش خوږیان ده لئین: زیانیککی زوړی لی داون، له بهر نه وه، سهرانی « پارتیی »، به ته و اووی راچله کین، گوئی قولاخبوون، چاویان کرایه وه، له مه ترسیی نه و نووسینه وشیار بوونه وه. بۆیه، هر له یه که مین هه نگا وه وه، هانایان بۆ ماموستانا « جهرجیس » برد، تا، هم په شیمانیکه نه وه، هم بئ دهنگیکه ن و هیچی دیکه نه درکیتئ. له بهر نه وه، ماموستانا « جهرجیس »، بئ دلی نه کردن و زوړ زو، به دم داواکارییه که یانه وه چو!

نه وه بوو، نووسینه که بلاو کرایه وه، چن دانیه کم به دیاریی بۆ ماموستانا نارد. ماومه هیچ دهنگی نه بوو. پیش نه وهی، هیچ شتی رویدا، شه ویکیان، له پر تیلیفونیککی بۆ کردم و گوئی: نه وړو، « مسعوود » تیلیفونئ بۆ کردم. داوه تی کردم و دمیوه ئ، سهردانیککی کوردستان بکه م. منیش لیم پرسئ: باسی چاوپیکه وتنه که ی نه کرد؟ گوئی: نه خیر. به هیچ شتیوه یه، باسی نه کرد. پاشان، لئی پرسیم: تۆ ده لئی چی؟ منیش گوتم: خوت چۆن به باشی ده زانی، وا بکه.

ئیدی، من یه کسهر تیگه یستم، « مسعوود بارزانیی »، بۆچی تیلیفونئ بۆ ماموستانا کردووه. به باوه ری من، ویستوویه تی، هر چی چوئی بئ، زو فریا که وئ، لهو جیه دا بیوه ستینئ و دهم کووتیکا. چونکه، زوړ باش زانیویتی، هیشتا نه ینیی و دهموینتی گرنکی زوړی لا ماوه، گهر فریای نه که وئ و بایه خی پئ نه دا، نه و ماموستانا، هه مووی بلاوده که اته وه و نه یار مکانیشی، که لکیکی زوړ، له خوئی و زانیارییه کانی وهرده گرن. له بهر نه وهی، خوئی باشی ده ناسئ، کوئی دیشی و بۆ چی هه ولده دا! هه روه ها، زوړ چاکیش ده زانی، چۆن بئ دهنگیده کا!

هر بۆ نمونه: ماموستانا له کاتی دمه ته قئ و چاوپیکه وتنه که دا، باسی دوکتور « ماحمود عوسمان » ی کردووه، زوړ به ناشکرا دانیپیدا ناوه و کوتوویه تی: (من به و شتیوه یه، پتوهندیم له که ل « ماحمود » دا مایه وه، تا « تاران » ی به جیه یشت. ته نانه ت، هیندئ شتی نه ینیی و به لکه نامه ی دامئ، که پتوهندیی، به گفتوگوئی یه که می « دارا » وه هه بوو، به ده ستوخه تی « دارا »

خۆی نووسراوه، به زوانه، چاپیدهکم. ههروهها، لیستی پارهکانی دامی، که به ناوی شۆرشهوه وهرگیرابوون و به ناوی کورپهکانی «مهلا مستهفا» به تۆمار کرابوون. ئهوانهم ههموو ههیه.

کاتی منیش، لیم پرسی: پارهکه چهن بوو؟

مامۆستا، له وهلامدا گوتی: (تکایه، من نامهویی، لێرهدا لهو باسه بدویم. لهبهرنهوهی، به لامهوه گرنگ نییه. با وازی لێ بێنین. دوکتۆر «مهممود» خۆی دهرانی، چهن بوو. لهوانهیه، من پۆژی له پۆژان بیلیم. بهلام ئیسته، لهم چاپیتکهوتنهدا نامهویی، بیدرکینم.)

جگه لهوهی، مامۆستا له قسهکانیدا، دهربارهی جووته برا «ئیدریس و مهسهوود بارزانی» گوتویهتی: (لهو کارانهی، پێوهندیی به «پارتیی» یا پۆلیتیکی گشتیی، یا کاروباری تایبهتی کهسایهتی خۆیانوه ههیه، لهو بارانهوه، کۆمهلی شتی زۆرم لایه و راستیی ئهو قسانهم دهسهلمێتی.)

ههروهها، وهک مامۆستا خۆی بۆی باسکردم، چهندين جار «مهسهوود بارزانی»، داوهتی کوردستانی کردوه، بهلام ئهوه ههموو جارهمکان، پهرتی کردۆتهوه، چونکه دهیگوت: (لهو ئاژاوهمیهی لهوێ دروستبووه، لهو دهستدرێژییهی لهوێ، بۆ سههر سههریهستییه دیمۆکراسییهمکان و ئازادیی گهل دهکری، جێی منی تیدا نابێتهوه.)

پاشان، له سههر قسهکانی خۆی بهردهوامبوو و گوتی: (ئهوهی لێرهدا سهیربێ، وا دهردهکهوێ، تا ئیستهش، ئاژاو له نێو «پارتیی» دا ههر بهردهوامه. له لایهکهوه دهبینم، «مهسهوود» له نامهکهی خۆیدا، باسی پۆلی میژوویی من، له بزوتنهوهی کوردایهتییدا دهکا. له لایهکی دیکهشهوه، ئۆرگانی ناوهندی «پارتیی»، پتر له نهوه دێر، له پۆژنامهی «خهبات» تهرخاندهکن، بۆ ئهوهی، درۆیلوکه نهوه، جنتوم پێ بدهن و سوکایهتیی پێ بکن، لهبهرنهوهی، توژیینهوهیهکی درێژم، له سههر شتووازی داواکردنی «فیدرالیزم» نووسیبوو، سهردهم و کاتی داواکردنهکهیم دیاریکردبوو، له باری سههرنجی یاسایییهوه پوونمکردبووه و له پۆژنامهی «مهجلس ئهلعیراق ئهلهور»یشدا بلۆکرایهوه. لهوه دهچێ، لهو کاتهدا ئهوان، دروشمی «فیدرالی»یان، تهنیا وهک پروپاگندهیهکی پامیاریی راگهیاندبێ! لهوانهیه، کاتی من ئهوه گوتارهم بلۆکریدبێتهوه، مهبهستهکانیانم پرسیواکردبێ. لهبهرنهوه، لهو گوتارهدا جنتو بارانیانکردووم. ئهمهش، شتیکی زۆر سهیره، چونکه، پۆژنامهی «پارتیی»،

نزیکه‌ی یه‌ک له سه‌ر سی‌ی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می رۆژنامه‌که‌یان، بۆ من ته‌رخان کردووه، نه‌وه‌د دێر، وه‌ک خۆیان ده‌لێن: له سه‌ر که‌ستیکی هه‌چووبو‌چی وه‌ک من بنووسن، ئه‌م کاره، هه‌روا به‌ رێکوپێکی به‌ پێوه‌نا‌وا. که‌ر من که‌سی‌یم، به‌و هه‌موو سوکوسه‌لیمیییه‌وه، بۆچی، ئه‌و کاته به‌ نرخه‌ی خۆیان، به‌ فیه‌ر ده‌ده‌ن؟ با‌شتر نه‌بوو، له‌بری ئه‌وه‌ی، جێبو به‌ من ده‌ن، هه‌ندێ شتی په‌روه‌ده‌یی، یا روونا‌کبیری، یا هه‌ر باب‌ه‌تێکی دیکه‌ بێ، بنووسن؟! وا ده‌رده‌که‌وێ، قسه‌کانم له‌و رووه‌وه، با‌یه‌خێکی زۆری هه‌بێ!

جا، لێرده‌ا له‌ مامۆستا ده‌پرسم: ئایا، ئێسته‌ چی گۆ‌راوه، وا، مامۆستا ملی پێی که‌را‌نه‌وه‌ی گرتووه‌؟! ده‌لێم: جگه‌ له‌وه‌ی هه‌چ نه‌گۆ‌راوه، خراپ‌تریش‌بووه‌! شتیکی ئاشکرایه، یه‌کێ له‌ گرفته‌ گه‌وره‌ و سه‌ره‌کییه‌کانی روونا‌کبیر و نووسه‌رانی که‌لانی «خۆره‌لاتی نی‌وه‌راست» به‌ گشتی و کورد به‌ تایبه‌تی، خۆی له‌ «پارایی، دو‌رووی، بێ‌هه‌لو‌تستی و هه‌له‌پرستی» دا ده‌بینێ. وه‌ک ئه‌وه‌ی، چه‌ندین جار، ئه‌م به‌ر و ئه‌و به‌ر ده‌که‌ن، له‌م په‌ری چه‌په‌وه، بۆ ئه‌و په‌ری راست گێز ده‌گۆ‌رن، هه‌ر رۆژه‌ی، شتی ده‌لێن و پاشان، له‌ گوته‌کانی خۆشیان په‌شیمان‌ده‌بنه‌وه. جا، که‌ر بلێم: روونا‌کبیر و نووسه‌رانی کورد وان، خۆ مامۆستا «چه‌رجیس» کورد نییه‌! ئه‌دی بۆ وا؟!!

ئه‌وه‌بوو، هه‌رچی چۆنی بوو، «مه‌سه‌وود بارزانی»، دانی بۆ پۆ‌کرد و ده‌می چه‌ور‌کرد. یه‌که‌م جار، که‌را‌یه‌وه و له‌ چه‌ن جێهه‌ک، کۆ‌ری گرت و له‌ سه‌ر چاپێکه‌وته‌که، به‌ پرس‌یا‌کردن و په‌خه‌ لێ‌گرتن، به‌ گیر‌یا‌نه‌یتا‌بوو. به‌لام، کاتێ که‌را‌یه‌وه، گوته‌ریکی له‌ گۆ‌فاریکی «ئاشووری» دا با‌لو‌کرده‌وه، ستوون و نی‌ویکی گوته‌ره‌که‌شی، بۆ با‌سی من و چاپێکه‌وته‌که‌ ته‌رخان‌کردبوو. منیش، کاتێ خۆ‌تندمه‌وه، زۆر سه‌یرم لێ‌هات و گوتم: ئه‌م نووسه‌ره‌ ناودار و ئه‌م روونا‌کبیره‌ گه‌وره‌یه، بۆ وا ده‌کا؟!!

یه‌که‌سه‌ر، تی‌لی‌فۆنم بۆ‌کرد، دوا‌ی خۆ‌شه‌اته‌نه‌وه و هه‌وا‌لپه‌رس‌ین، لێم پرس‌ی: مامۆستا، ئه‌وه‌ جیت نووسیه‌وه؟ به‌ «عه‌ره‌بیی» یه‌که‌ی خۆی گوتی: «یا ئه‌خی ض‌غو‌طاط مین کول ئه‌لجه‌وانب» واته‌: برام، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه، گوته‌ریان بۆ هه‌تا‌وم. منیش گوتم: جا، تازه‌ تۆ له‌ چی ده‌ترسی؟ که‌س زۆری لێ‌ کردبووی، ئه‌و چاپێکه‌وته‌نه، له‌گه‌ڵ من بکه‌ی؟ تۆ له‌ «سوید» ده‌ژی، پێ‌ویست به‌ یارمه‌تی و ده‌ستگیر‌ویی که‌س نییه‌، ته‌مه‌نت پتر له‌ حه‌فتا سا‌ل ده‌بێ، بۆ وات کرد؟ دیار‌بوو، زۆر به‌ خۆ‌یدا شکایه‌وه، بۆیه، که‌می بێ‌ ده‌نگ‌بوو. منیش گوتم:

وه لآمتدهدمهوه. گوتی: « ئه رجوک، لا تجاوبنی » واته: تکات لی دهکهه، وه لآم مهدهروه. منیش گوتم: ناتوانم، بی دهنگیم. چونکه، تۆ دهتهوئی، دلی هه موو لایه رازیکهه، له هه مان کاتیشدا، له راستوگیی نووسینه کانی من بدهی. گوتی: « نیزا ترید، سه داقه تا تهسته میر، لا تجاوبنی ». واته: گهر دهتهوئی، دوستانه تیمان بهردهوامبی، وه لآم مهدهروه. ئیدی، ههر ئه و خودا حافیزی کردنه بوو، تا ئیسته، نه دیومه تهوه و نه قسه مان پیکه وه کردوه. « 1 »

سهیر ئه وهیه، ئهوانه ی له نزیکه وه، مامۆستا « جهرجیس »، زۆر به باشیی دهناسن، کاتێ لێیان دهپرسم: مامۆستا بۆ وایه؟ له وه لآمدا دهلێن: ئاخر، ئه وهیه « جهرجیس فهتحو لا! » بۆ تۆ نایناسی!! له راستییدا، نه مه ده زانی وایه. به لآم، ئیسته ده زانم، خهسلهت و سرووشتی، وهک ئاو و ههوای، زهریای « سپی ناوه راست » وایه. هه میشه، له هه لچوون و داچوون دایه!

که واته: زۆر جێی خۆیهتی، گهر لێرهدا، که مێ به درێژی، باسی مامۆستا و چاوپیکه وتنه که بکهه. له راستییدا، من ناتوانم، له هیچ قسهیهکی خۆم په شیمان بمهوه، چونکه، به راستیی مامۆستا، رازیهکی زۆر گهورهی، کوردی کردوه. به لآم خۆزگه، هه لسوکهوت و پهوشتی، له گه ل ئه وه موو « زانیاری، ژیری، نووسین و راژمکردن » هیدا بگونجانیه. و به لانی که مه وه، به رانه ر بوونایه! چونکه، ئه وه ی له نزیکه وه دهیناسی و پۆژی له پۆزان، کاری له گه ل کردوه، به جۆریکی دیکه باسیده کا.

ههر وهک له پێشه کیی چاپی یه که مدا، « ئه م چاوپیکه وتنه مان چۆن ساز کرد؟ » زۆر به درێژی، له ژبانی مامۆستا دواوم. ئیسته ه لێرهدا، زۆر به راشکاو یی ده لێم: له یه ک ووشه ی په شیمان نیم. چونکه، گهر خۆپنه ری هێژا، له نووسینه که ی من ورد بیته وه، ته نیا باسی ژبانه کهیم کردوه، له پهوشت و خهسلهتی تایبه تی، مامۆستا نه دواوم. له بهر ئه وه ی، چ ئه و کاتانه ی له نیو شوێرش، چ ئه و کاتانه ی له « ئێران » و چ ئه و کاتانه ی له « سوید » یش بووه، گه لێ شتی خراپم، له سه ر بیستبوو. لێرهدا، به جوانی نازانم، باسیانکه م!

جگه له وه ی، له لایه که وه، من ئه و شتانه م، به لاهه گرنگ نه بووه، به لکوه، ئه وه ی من ویستوو مه و له لام گرنگ بووه، ته نیا مێشک و زانیارییه که ی بووه. له لایه کی دیکه شه وه، من هیچ جۆره، ئه زموونیکی تایبه تیم، له گه ل مامۆستادا نه بووه. به لآم، کورد راستی فه رمووه، کاتێ گوتوویهتی: « سه فهر و معامه له،

سهنگی مهحه که! « هر چهنده، من هرگيز، » سهفه ر « م لهگهل مامؤستا نهکردوه، بهلام، رهنهگه ئهم چاوپيکهوتنه، باشتيرين « معامهله » بووي، لهگهلما کردبي! بويه، ئيسته دهرانم، له لايهكهوه، چي دهلي، له لايهكي ديكهشهوه، مبهستي چيه و چي دهوي!

هر چهنده، كهس زوري له « مامؤستا » نهکردبوو، تا چاوپيکهوتن لهگهل مندا بکا. بهلام، لهوه دهجي، کاتي بيستبووي، چاوپيکهوتنيكي تايبهتيم، لهگهل مامؤستا « برايم ئهمهد » دا کردبوو، زور تامه زربووي، وهک هيندي كهس، بيزوويان پتوه دهکرد و خويان وهلاميان بۆ دهناردم، گهر بمهوي، ئامادمن، چاوپيکهوتنيان لهگهل بکه! لهگهل ئهوشدا، مامؤستا، دهربارهي چاوپيکهوتن لهگهل مندا، پيشهکي، پرسي به يهکيكي وهک « فرهاد عهبدولقادر کهرکوويي » کردبوو. ئهويش، زور به راشکاووي پتي گوتبوو: چاوپيکهوتن، لهگهل « حوسين محهمد عزيز » دا مهکه! بهلام، ئهوه کوئي لي نهگرت و هر کرد! ئيدي، بۆ دهبي، ئيسته، پهنجهي پeshimani خوي بگهزي؟ خو، هيچي له کيس نهچوو، چيگهکهي گهرم و نهرمه، له ته دهخوا و له وشک ليتي دهنوي، ئهوي بۆ ئه لواوه، مهگهر هر بۆ سهراني « پارتبي » لوابي!

لهگهل ههموو ئهمانهشدا، هيشتا مامؤستا « جهرجيس »، نه به دهمي، به خومي گوتوه، نه له هيچ شويئيكيشدا نووسيوتتي، كه من شتيكم به دهمي ئهوهوه نووسيوه. يا نهگوتوه، من وام نهگوتوه. بهلكوو گوتويهتي: نهدهبوو، ههموو ئهوشتانه بلوکهاتهوه، چونكه، هينديكيم بۆ خوي گيپراوتهوه، نهک بۆ بلوکردنهوه بووي! جا، گهر من ئهوانياريبيانهم، بۆ بلوکردنهوه نهبوويه، ئايا، ئهوه چاوپيکهوتنهم لهگهلدا بۆ دهکرد؟!!

دواي چاوپيکهوتنهکesh، هيندي دوستي نزيك، تهنانهت، خهلکي نهناسياويش، به نامه و تيليفون ئاگاداريانکردم، كه هيندي ههله، له وهلامهکاني مامؤستادا هيه. تهنيا وهلامي من، بۆ ئهوان ئهوهبوو: دهتوانن، به گوتار وهلاميبدهنهوه و راستييهکان، بۆ جهماهر روونکهنهوه. بهلام، به داخوه، كهس وهلامي نهدايهوه و ئهوه ئهرکه پيروزه ميژووييهي، له ئهستوي خوي نهگرت.

گهر بشلیم: من رازهيهکي زور گهرهم، پيشهکesh به مامؤستا « جهرجيس » کردوه، شتيكي سهر نييه. چونكه، له لايهكهوه، هر چي داخ و زووخاوي

ئەو چەن سالەي، لە نێو سەیدا پۆنگیخوار دەبۆو، هەمووی هەلپشت و هێور
 بۆو. لە لایەکی دیکەشەو، هەم بە ئاواتی خۆی گەیی، بۆ نێو باوەشی گەرم و
 نەرم و چەوری بنەمالەي « بارزانی » گەپایەو. هەم بە کۆمەلانی خەلکیشم
 ناساند. چونکە، یەکیکی وەک مامۆستا « جەرگیس »، نەوێ نوێ
 نەیان دەناسی. ئەوتە، دەربارەي ژبانی تایبەتی خۆی و بەرھەمەکانی، لە
 وەلامی پرسیارێکدا و لە چاوپێکەوتنەکاندا گوتووێتی: (لە پەرتووکی « ئاراء
 مەحزورە »دا، پێش ئەوێ چاپکړئ، خاوەنی چاپخانەکە هات بۆ لام و گوتی:
 هێندێ کەس، هیچ لە بارەي تۆو نازانن، ئاگایان لە پێوەندییەکان، بە
 بزوتنەوێ کوردایەتی یەو نیه، پێوستە لەم ڕووەو، خۆت بە خەلکی
 بناسینی، چونکە خەلکی، بە تایبەتی نەوێ نوێ، لە پێوەندی تۆ بە
 شۆڕشەو بە گومانن.)

سەیر ئەوێ، مامۆستا « جەرگیس »، هەموو ئەو گوتار و دەکۆمێنتانەي
 باسکردوون و بلالامکردوونەتەو، بە ئارەزووی خۆی داومیتێ، بێ ئەوێ
 داوای لێ بکەم. تەنانت، لە هێندێ جێی چاوپێکەوتنەکاندا، خۆی باسی
 کردوو. ئیدی، لەم لا و لەو لا، سرتە و بۆلەي چی دەکا؟!!

با لێردا بپرسین: مامۆستا « جەرگیس »، دواي ئەوێ، ئەو هەموو قسانەي،
 بە ئەندامانی سەرکردایەتي « پارتیی » گوت، کە هێندێکیان وەک « حەبیب،
 سامیی، عەلی عەبدوللا... تاد »، ئێستەش لە « پارتیی »دا کار دەکەن،
 کادێری بالان و دەستیاندەروا، بۆچی، پێی لە وێژدانی خۆی نا، هەموو
 شتیکی بێر خۆی بردوو، جارێکی دیکە، دەستی لە نێو دەست نەوێ؟ بۆچی،
 جارێکی دیکە، بۆ نێو باوەشی پێ لە ناز و دەوڵەمەندی « پارتیی » گەپایەو؟

سەیر ئەوێ، مامۆستا، زۆر لە دەست سەرکردایەتي « پارتیی » و ڕووشی
 شۆڕشەکە بێزار بوو! ئەوتە، هەر خۆی، لە کاتی دەمەتەقیکاندا، شۆڕشەکی
 بە « زۆنگاو » و خۆشی بە « ناپاک » داناو، چونکە، بەشداریی تێدا کردوو.
 بۆیە، زۆر بە ڕاشکاوێ و لە چەندین جێدا گوتووێتی: (من لە نێویاندا بووم،
 لە هەمان زۆنگاودا بووم. من ئێستە، ناوی دەنیم، زۆنگاو.

— زۆنگاوی شۆڕش؟

بەلێ. من خۆم بە پاک نازانم و لە هیچ بەرپر سيارییەک ڕا ناکەم، بەلام، ئەو
 کاتە نەمەتوانی، وازیان لێ بێنم.

— بۆ؟

له‌برئه‌وه‌ی، ئه‌و کاته، هه‌ر که‌سی وازی‌بینایه، به « ناپاک ! »یان داده‌نا. به‌لام، من خۆم دوورخسته‌وه. ئه‌وانیش، له سه‌ر په‌لویه‌یه و شوێن، له نێو خۆیاندا شه‌ریانده‌کرد. (که‌چی، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو قسانه، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سالانه‌ش، تازه له شارۆچکه‌ی « سه‌لاحه‌ددین » تۆزده‌کا، هه‌ر وه‌ک، نه‌ بای دیبێ و نه‌ باران ته‌ری‌کردبێ!

هه‌لبه‌ته، وه‌ک له‌م رۆژانه‌دا، براهه‌کی دڵسۆز، له « سويسرا »وه به‌ تیلی‌فۆن پێی گوتم: « جهرجیس »، پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ڕێته‌وه، چهن نامه‌یه‌کی بۆ نووسیوم. له‌یه‌کێ له‌و نامانه‌دا نووسیویتی: من پیربووم، ناتوانم، به‌ ته‌نیا بزیم و پاژه‌ی خۆم بکه‌م، پێویستم به‌یه‌کێ هه‌یه، ناگای لیم بێ و پاژه‌م بکا. بۆیه، ده‌گه‌ڕێمه‌وه بۆ کورستان!

له‌ جێیه‌کی دیکه‌شدا، کاتێ، باسی پێوه‌ندیی نێوان خۆی و « بارزانی » کردوه، ده‌رباره‌ی سه‌رانی « پارتیی » گوتویه‌تی: (پێکه‌وه « شه‌ترنج »مان ده‌کرد و هێندێ جاری دیکه‌ش، پێکه‌وه ته‌ماشامانده‌کرد. هێندێ جار، ئه‌و سه‌ری له‌ من ده‌دا، هێندێ جاری دیکه‌ش، من ده‌جووم بۆ لای. ئه‌مه‌ش، هه‌مووی له‌ به‌یانیا‌ندا بوو، پیش ئه‌وه‌ی، دانیشه‌تانه‌کانی ده‌ستپێکا. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه، رۆژ نه‌بوو، ئیمه‌یه‌کدی نه‌بینین. له‌و کاتانه‌شدا، ئه‌و ده‌یزانی، پێوه‌ندیی نێوان من و په‌لیتبیرو، به‌ ته‌واویی پچراوه‌ و ته‌نانه‌ت، سه‌ره‌ داوێکی‌شمان له‌ نێواندا نه‌ماوه. هه‌زم نه‌ده‌کرد، به‌ هیچ شێوه‌یه، که‌سیان لێ ببینم. « مه‌لا مسته‌فا » پێی گوتم: تو لای من ده‌بی. جا بزانه، پێوه‌ندیییمان چۆن بوو! هه‌موویان، له‌وه‌ ده‌ترسان، شوێنه‌کانیان له‌ ده‌ستچێ. ده‌یانویست، دوامووی پێوه‌ندییه‌کانی نێوانیان، له‌ پچران‌دن پرزگار که‌ن.

به‌لام، « مه‌لا مسته‌فا » بپیاربوو، جه‌نگ ده‌ستپێکا‌ته‌وه. ئه‌و شته، کو‌تایی پێها‌توو. چونکه، هه‌یچمان ده‌ست نه‌که‌وتبوو. به‌ هۆی « سامیی »یه‌وه، ته‌نانه‌ت « که‌رکووک »یشمان له‌ ده‌ست‌چوو‌بوو.

به‌م قسانه‌دا، وا ده‌رده‌که‌وئ، چ له‌ سه‌رده‌می « بارزانی » باوک و چ له‌ سه‌رده‌می « بارزانی » کو‌ردا، مامۆستا، له‌ لایه‌که‌وه، پێوه‌ندییه‌کی باشی، له‌گه‌ڵ ئەندامانی بنه‌مه‌اله‌که‌دا، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پێوه‌ندییه‌کی خراپی، له‌گه‌ڵ ئەندامانی سه‌رکر‌دایه‌تی « پارتیی »دا، هه‌بووی. به‌لام، ئه‌م کاره، لای بنه‌مه‌اله‌ی « بارزانی » گرنگ نه‌بووه‌ و نییه. چونکه، هه‌ر که‌سی، باوه‌ری به‌

خۆيان ھەبووبى، دلسۆزى خۆي پيشاندابى، ئىدى، بە ھىچ شىۋە، گرنگ نەبوو ۋە نىيە، چى بە «پارتىيى» ۋە ئەندامانى سەرکردايەتتە ھەي گوتوو ۋە دەلى. ھەلبەت، بىنەمالەي «بارزانىي»، لە سەروو «پارتىيى» ھەي دەي، بۆيە، بەو شىۋە، لە شتەكان دەروان! واتە: ھەر كەسى، پەخە لە خۆيان نەگرى، يا سوکايتىيان پى نەكا، ئىدى، گەر ھەزار پەخەش، لە «پارتىيى» بگرى، خراپترىن سوكايتىي، بە سەرکردەكانى «پارتىيى» بكا، ئەوان گوتى نادەنى. بۆيە، بەو شىۋە، پىزى مامۇستايان گرتوو ۋە دەشىگرن! چونكە، ئەو ھەي ھەي، ھەر بەو شىۋە پەفتارىكردوو ۋە زىاو. خۆي بە نىكىترىن، دۆست ۋە دلسۆزى بىنەمالەكە داناو، گەر چى، چ لە «سوید» ۋە چ لە «كوردستان»، ھىندى لە ئەندامانى «پارتىيى»، خراپترىن قەسيان پى گوتوو، من، ئەو نامەيەي، خۆي پيشانیدام ۋە كادىرىكى گەرەي «پارتىيى» لە «سوید»، بۆي نووسىبو، ھەر رووم نايە، باسىكەم، چى تىدابو!

جا، ھەر ۋەك چۆن «پارتىيى»، بە رووالەت، بەرگى نالووالى پازاۋەي «دىمۆكراسىيى» پۆشيو ۋە بە زۆر لە خۆيە ۋە ئالاندوو، گەر بە راستىي، كەمى پارتىكى «دىمۆكراسىيى» بوو، بۆ دەبوو، بەو شىۋە، دزايەتتى من ۋە نووسىنەكانم بە گشتىي ۋە چاوپىكەوتنەي بە تايەتتى بگردايە؟! ئەگىنا، گەر شتى تايەتتى خۆيان ۋە راستگۆيى نووسىنەكانم نەبى، خۆ ھىندەي مامۇستا، لە ھەر دوو بەرھەمى «ئاراء مەرزورە ۋە زيارە لىلمازى ئەلقەرىب» دا، باسى «پارتىيى» ۋە ئەندامانى سەرکردايەتتە ھەي، بە خراپە كردوو، لە چاوپىكەوتنەكەدا، بەو شىۋە نەيكدوو. ئىدى بۆ دەي، بەو چاوپىكەوتنە پەستبن، بە مەرجى قەسەكانىش، ھەر قەسەي ئەو بن ۋە من تەنيا، پرسىيارم لى كردبى؟ ديارە، بانىكە ۋە دوو ھەوا!

لېرەدا، بە پىويستى دەزانم، كەمى دەربارەي، گوتارەكەي «حەبىب» پىش بدویم. لە «ئۆكتۆبەرى/2000 ھەي، تا «فېبروهرى/2001»، سەردانىكى كوردستانم كرد ۋە ماۋەي چوار مانگى، لە شارى «سولەيمانىي» مامەۋە. لە بەرتووكخانەي گشتىي «سولەيمانىي»، زۆر بۆ ئەو گوتارانە گەرام، كە لە پۆزنامەكاندا، لە سەر چاوپىكەوتنەكە نووسرابوون. بەلام، جگە لە گوتارەكەي «حەبىب»، ھىچى دىكەم نەدۆزىيەۋە. ھەر چەندە، دوكتۆر «شوكرىە رەسوول» م، لە قىستىقالى «كەلاۋىژ» دا بىنى ۋە بەلنىدامى، گوتارەكەي «موحسەن دزەيى» م بۆ كۆپىكا ۋە بۆم بنىرى، بەلام، تا ئىستە، دەنگى نەبوو!

ئەوئى « حەبىب » ئىش ۋەنەبى، مافى تەۋاۋى خۆى، بە چاۋپىككەۋتنەكە دابى، نەخىر. بەلكو، تەنبا بايەخى، بە شەرەدەنۋوكى نىۋان خۆيان داۋە، ئەگىنا، ھىچى دىكە نىيە. جگە لەۋەى، زۆر نەزانانە و كۆپرانە، باسى چاۋپىككەۋتنەكە و منى كىردوۋە. ديارە، ئەۋەشى لە بەر پۆشنابى، راپۆرتى سىخوۋرەكانى دەرگەى « پاراستن » ى بەشى « سويد » دا نوۋسىۋە. ئەگىنا، لە ھەموو زىانى خۆمدا، يەك جار « حەبىب » م دىۋە. ئەۋىش، سالى « 1970 » وىستىم، لە كۆلئىزى « سەربازىي » بخوئىم. ناۋم لە لىستى « پارتىيى » دا نوۋسرا و لەگەل برادەراند، بەرەو « بەغدا » جمابىن. ئەۋ كاتە، سەرەدەمى زىپىنى دەسەلاتى « پارتىيى » بوو، تازە پىككەۋتنەنامەكەى « 11/مارس » مۆركرابوو، ھەرەتى پىۋەندىي و مانگى ھەنگوئىنى نىۋان، « پارتىيى » و بەس « بوو، ئىنجا، سەربازىكى عەرەبى رەشى لاۋازى ھىچۋىۋىچ، لە بەر دەرگەى كۆلئىزى « سەربازىي » دا پاسەۋانبوو، نەيدە ھىشت، بىچىنە ژورەۋە، سۆراخى ئىشەكەى خۆمان بگەين و پرسىياركەين. گالئەى پى دەرگىن و بە پىكەنەنەۋە پىي دەگوتىن: (پروڭ، بە پارتىيى بلىن: « مەحمۇد ئەلھو » دەلى: لە كۆلئىزى سەربازىي ۋەرتان ناگرم.) ئەۋە جگە لەۋەى، نەشىدە ھىشت، لەۋ ناۋە بوەستىن، كەچىي، لە ھەمان كاتىشدا، لە بەر چاۋى ئىمە، عەرەبەكانى دەرگە ژورەۋە و بى گىرفت، خۆيان پىدا دەرگ!

بە كورتىيىيەكەى، ئەۋە ئىشى پۆژ و دوو پۆژمان نەبوو، بەلكو، ھەموو ھەفتەيەك، دوو جار دەچوۋىن، تا ھەۋالى بزانىن. چونكە، تەنبا ھەر ئەۋ دوو چارە، پىياندەدا، خەلك سەردانى كۆلئىزەكە بكا. بەلام، سەرەراي ئەۋەى، كۆلئىزەكە لە ئىمەۋە دوۋىبوو، پارەيەكى زۆرىشمان خەرچەدەكرد، ھىچ جارىكىش، كاكە « خولەى حىلو »، پىي ئىمەى كورد و « پارتىيى » نەدەدا، بە دۋاى كارەكانى خۆماندا برۆين، چاۋمان بە لىپرسراۋى بگەۋى، تا بزانىن، كارەكەمان بە چى گەيشتوۋە. ئىدى ناچاربوۋىن، ھەموو كۆيىنەۋە و بىرپارەدەين، لە پەلىتېرۋى « پارتىيى » شكاتبەكەين.

بۆ ئەۋ مەبەستە، برادەرەن بىرپارىاند، دوو كەس ھەلئىزىن، تا نوئىنەرايەتتىيان بگەن و بە دۋاى كىشەكەياندا برۆين. پاشان، يەككى لە شارى « ھەۋلىر » و دوۋەمىشىيان، لە شارى « سولەيمانىي » ھەلئىزىرا. بۆ نەگەتتىي، ئەۋەى لە « سولەيمانىي » ھەلئىزىرا، مەن بووم. ئىۋارە، ھەر دوۋكەمان، سەردانىكى بارەگەى پۆژنامەى « ئەلتەنەخى » مان كىرد. لەۋى، چاۋمان بە « دارا توفىق »

کهوت. هه موو به سه رها ته کانی خو مان، بۆ گێڕایه وه. ئه ویش، له بری ئه وهی، یارمه تییماندا و دلنه واییمانیکا، گوئی: (ئیمه، لێزه هیچمان به دهست نییه. ئه و قسانهش، قسه ی سه ربازیکێ نهزان و نه خوێندهواره، خو، ته نیا له بهر ئه و قسه یه، رێککه وتنامه که تیک نادهینه وه. بچن، سه رێ له لقێ پێنجی « پارتیی » بدهن، بزائن، ئه وان چیتان پێ ده لێن.)

کاتی، چووین بۆ ئه وێ، هه ر یه که یان، خو ی له کاره که ده دزییه وه و ده یان گوئ: (لای ئیمه نییه، به لکوو، «عه قید ره ووف» بهر پر سیاری ئه و کارانه یه.) ده رگه وانی له وێ بوو، به زه یی پیماندا ده هاته وه، گوئی: هه قال «حه بیب»، له و ژووره دانیشتوو، چاوه روانکه ن، ئیسته دێته ده ره وه، یه کێکتان قسه ی له گه ل بکه ن، منیش به هه لم زانی، قسه له گه ل هه قالی به رێز «سکر تیری گشتیی پارتیی!» بکه م و ده ردی دلی خو مانی بۆ هه لپێژم. سه یر ئه وه بوو، ئه و پۆزه، هه موومان له وێ خر بوو بووینه وه. هێنده ی نه برد، هه قال «حه بیب»، به خو ی و جانتایه کی دۆیلۆماسیی ره شی گه وره وه، وه ک مانگ له ده م که ل ده رکه وت. ویستی، برۆا، خێرا، به رده ممان لی گرت. من چوومه پێشه وه، به کور دیی هێندێ قسه مکرد. به لام، ئه و نه یه یشت، قسه کانم ته و او که م، خێرا پێی بریم، به «عه ره بیی» وه لامیدامه وه و گوئی: «های مویمی - لای من نییه» و پۆی، منیش له داخاندا گوتم: خو تۆ لای خو ی، له جیی «برایم ئه حمه د» دانیشتووی، که چیی، کور دییش نازانی! ئیدی، براده ران، کۆلی جنیوی چه وریان بۆ نارد. ئاخ، ئیمه خاومنی ئه و پیا وانه بووین، بۆیه، دوا ی ئه وهی، ئه و هه موو پارهی مان خه ر جکرد، دوا ی ئه وهی، سێ مانگ چاوه روانیمان کرد، ئینجا، ناو ده رچوو. ته نیا، چوار که سه یشیان، له «سوله یمانیی» وه گرت، ئه و انیش، له پال لیسته که ی «پارتیی» دا، هه ر یه که یان، ده ست پۆشتوو یه کی گه وه، بۆیان تیکه وتبوو. کاتی گه راینه وه، سالتکی خوێندنی کۆلیژی شمان، له کیسچوو بوو!

ئه وه ش چیرۆکی کاکه «حه بیب»، که هه میشه، کورده «فه یلیی» یه ساویلکه کان ده یانگوت: «حه بیب ها له بان!» وایان ده زانی، گه ر «حه بیب»، له «بان» بێ، ئیدی کورد، له بنده ستیی و ناخو شیی پرگاریده بێ! نه یان ده زانی، هه ر له یه که م تیکشکاندا، کاکه ی سکر تیر، «بان» چۆلده کا، بۆ نێو باوه شی گه رم و پر له نازی «به عس» ده گه رێته وه، له «به غدا» ی پێته ختی تاوان ده گیر سێته وه!

ههروهها، دهرباره‌ی پەرتووکه‌که‌ی مامۆستا «جەرگیس»یش، «زیاره لیلمازی ئەلقەریب»، لە لایەکه‌وه، لە نیوان «موحسین دزه‌یی» و مامۆستا، لە لایەکی دیکه‌شه‌وه، لە نیوان «حەبیب محەمد کەریم» و مامۆستادا، دهمه‌ته‌قییه‌ک، لە پۆژنامە‌ی «خەبات» دا دروستبوویو. لە نیوان ئەو شتانه‌ی باسیانکردبوو، ناوی من و گفتووکۆکه‌ش هاتبوو. بە داخه‌وه، من زۆر دره‌نگ پێم زانی. هه‌روه‌ها، جگه‌ له «پەرتووکه‌خانه‌ی گشتیی سوله‌یمانیی»، هیچ کەس و جێیه‌کی دیکەم دەست نه‌کەوت، پەنای بۆ به‌رم، بۆ ئەوه‌ی، هه‌موو ژماره‌کانم ده‌ستکه‌وی و چاویکیان پێدا بخشینم، تا بزانی، له‌و باره‌یه‌وه، چی نووسراوه. هه‌ر چه‌نده، هه‌موو ژماره‌کانی پۆژنامە‌ی «خەبات» گه‌رام، به‌لام، جگه‌ له‌ گوتاره‌که‌ی «حەبیب»، ئەوه‌ی «موحسین دزه‌یی»م نه‌دۆزیه‌وه، چونکه، هه‌موو ژماره‌کانیان نه‌بوو.

به‌لێ، گوتاره‌که‌ی «حەبیب»م دۆزیه‌وه، زۆر به‌ وردیی، خوێندمه‌وه. من لێرده‌دا، باسی دهمه‌ته‌قییه‌کی نیوان مامۆستا و «حەبیب» ناکه‌م. چونکه، وا دیاره، هه‌ر دووکیان، یه‌کدی باش ده‌ناسن و با هه‌ر ته‌نیا خۆیان، داکوکی له‌ خۆیان بکه‌ن! به‌لام، هێنده‌ی پتومندی، به‌ من و چاویکه‌وتنه‌که‌وه هه‌بێ، هه‌ر به‌ «عه‌ریبی»، ئەو به‌شە‌ی پاده‌گوێزم و به‌ «کردیی»ش وه‌لامیده‌ده‌مه‌وه!
ئێسته‌ با بزانی، کۆنه‌ سکرتری «پارتیی»، دهرباره‌ی من و چاویکه‌وتنه‌که‌ چی گوتوه‌! دیاره، ئەو پاله‌وانه، رابوردوی خۆی بیرچۆته‌وه، بۆیه‌ ده‌وێتی، ناوی خه‌لکی نیشتمانپه‌روه‌ر بێت! یا وا ده‌زانی، هه‌موو کەسی وه‌ک خۆی و هاوه‌له‌کانی وایه، هه‌ر دهمه‌ی له‌ سه‌ر په‌تی یاریبکا! بۆیه‌ گوتویه‌تی: (واخیرا، لم یتورع الاستاذ عن عقد صفاقه مع حزب العمال الکوردستانی یتولی هو بموجبها الطعن فی الثوره الکوردیه وقادتها لقاء ثمن یعرفه هو، وقد تم انجاز هذه الصفاقه فی کتاب «الدوران فی حلقه مفرغه» عام 1997 مع الناشر حسین محمد عزیز وتمت ترجمه الکتاب الی اللغه الکوردیه «لاتمام الفائده» تحت عنوان «خولانه‌وه له‌ بازنیه‌کی بۆشدا» و الناشر هو احد اتباع ال «پ. ک. ک.» المعروفین فی اوروپا. وما نشره الاستاذ فی کتابه‌ الاخیر هو تکرار تقریبا لما نشره فی کتابه «زیاره‌ للماضی القریب» مع فارق واحد هو ان الاستاذ کان یتجنب المس بشخص مصطفی البارزانی اما کتابه‌ الاخیر فقد خرج عن هذه القاعده حیث اساء، ببذائه الی شخص البارزانی و علی الصفحه «18» من الطبعة الکوردیه للکتاب،.. (2)

جاری، با پیشه‌کشی، ئەو بەلێم: ئەو پەرتووکه بە عەرەبیی بلۆ نەکراوەتەو. بەلکوو، چاوپێکەوتنەکه، بە عەرەبیی کراو و بە کوردیی بلۆکراوەتەو. جگە لەوێ، من وەک نووسەرێ، چاوپێکەوتنەکم ئەنجامداوە. واتە: «ناشر» نێم، وەک «حەبیب» بۆی چوو، بەلکوو، چاپخانەی «APEC» بلۆیکردۆتەو. پاشان، نەک هەر «حەبیب»، بەلکوو مامۆستاش، لە گوتارەکی خۆیدا، بە هەمان ھەلەدا چوو! هەر چەندە، پیشەکشی پێم گوتبوو: من بێ لایەنم و ئەندامی هیچ پارتیکی کوردیی و کوردستانی نێم. کەچی، ئەویش بە قسەی ئاژاوەچی و سیخوورەکانی «پاراستن»ی بەشی «سوید» ھەلخەلەتابوو، گوايه: من ئەندامی «P.K.K.»م. ئەمەیه دەلی: «بە دەنگی مەلا بڕوا ناکا، بە زەرەیی کەر، باوەردەکا!»

ئەز، ئەوەتەیی ھەم، لە ھەموو ژيانی خۆمدا، لەو بارانەو، نە پێویستم بەو ھەبوو، درۆ بۆ کەس بکەم، نە لە کەسیش تر ساوم. لەبەرئەو، کەر بلێم: ئەوەتە «کوردستان»م جێھێشتوو، لە سالی «1981» ھو، ئەندامی هیچ پارتیکی کوردیی و کوردستانی نەبووم و نیشم، ھەرگیز درۆم نەکردوو. چونکە، ھەرگیز، پێویستم بەو نەبوو و نییە، نە بۆ «حەبیب» و نە بۆ سەرکردەکانی ئەو پۆی «حەبیب»یش، پاکانە لە هیچ شتێ بکەم. ھەرچیشم بە راست زانیبێ، بۆ خۆم و نەتەوێکم کردوو، بێ ئەوێ، یەک دەنگ، گوێ بە «جێتودان، سوکایەتی پێکردن، پیلانگێران، پروپاگەندەیی درۆ، گوفتار و پەفتاری ناشیرینی» ئەو رێکخراو لە ھێل دەرچووانە بدەم!

بەلام، لە راستییدا، خۆم لەو زۆر بە کوردتر و داسۆزتر دەزانم، «ئەو پۆ»، ئەندامی ھەر پارتیکی کوردستانی بێم. جارتیکی دیکەش، دووپاتی دەکەمەو و زۆر بە راشکاویی دەلێم: خۆم لەو بە گەورەتر دادەنێم، لەگەڵ کۆنەجاش و سیخوورەکانی پزیمی «بەعس»دا، لە یەک رێکخراو و پارتی پامیاری کوردستانییدا ئەندامم! چونکە، هیچ چاکەیهکیان تێدا نابینم، تەنیا ھەر ئەوێش، منی لای جەماوەری خۆینەران، خۆشەویستکردوو، رێژ لە خۆم و نووسینەکانم دەگرن، کە تا ئێستە، لەکەیی «دزی، پیاوکۆشتن، ئاودیوکردن، جێتودان، بێ ھەلوێستی، ناپاکی، بەشداریوون لە جەنگی چەپەلی نێوخۆدا، مەراییکردن، خۆ ھەلواسین بە خەلک و رێکخراو کوردستانییهکاندا، پارایی و دەرلواکە»، وەک قووپی زستان، چۆن دامێنی ھەموو کەسی پێسەدەکا، ھێشتا، دامێنی منی پێس نەکردوو!

بۆیە، چەندین بۆیە دۆلەت، چ لە ھەندەران و چ لە کوردستان، داوایان لێ کردووم، ھەر ھەک خۆم چۆن بووم، ھەر بەو شێوەیە بۆمێنم و تێکەڵی، ھێچ لایەک نەبم. تەنانەت، ئەندامێکی پەلێتبیرووی « پارتی زەحمەتکێشانی کوردستان »، کاتێ سەردانی کردم و مالاوایی لێ کردم، گوتی: (زۆر تەکات لێ دەکەم، ھەرگیز، توخنی پارتیایەتی مەکەو. باوەربکە، من ئێستە، شەرم دەکەم، بۆیە ئەندامی پەلێتبیرووم و کوردایەتی دەکەم. بەلام، تازە ئێمە تووشبووین و چارمان نییە!)

لە ھەمان کاتیشدا، نە خۆم لە ھێچ کوردێ، بە پچووکتەر دەزانم، نە ھەرگیز خۆشم، لە ھێچ کوردێکی دیکە نیشتمانپەرور و دۆلەتپەرور، بە گەرورتر دانانئیم! ھەر چەن، ئەو کوردە، گەرورمێ و پەلەوایی و پامیاری و کۆمەڵایەتی بەرزبۆ،

ئەم قەسەیی « حەبیب »، ھەک برادەریکی نزیکم گوتی: لەو دەجێ، « حەبیب » بەو کارە، یارمەتی یەکێ پێکۆلانی، پێشکەش بە دەوڵەتی « تورکیا » کردبۆ، گواوە: من یەكێ لە کادێرە ناسراوەکانی « P. K. K. »، تا بە لانی کەمەو، پێی ئەوێم لێ بگیرێ. یا، گەر بە ویدا تێپەریم، تووشی ئازار و گرتم کا. ئەمەش خۆی لە خۆیدا، سیخوورپییەکی خۆپاکی نەبۆ، ھێچ دیکە نییە!

ئاخر، پیاوێ، سکرێتری پارتیکی گەرورم، بە دەسلەاتی ھەک « پارتی » بوو بۆ. پیاوێ، لەگەڵ سەرکردەییەکی مەزنی، ھەک « بارزانی » دا کاریکردبۆ، ئایا دەبێ، لە یەكەم تێکشکاندنێ شۆرشەکەدا، ئالای سپی ھەلکا، دەسی خۆ بە دەستەوێدان بەرزکاتەو و پەنا بۆ بەر « بەعس » بەرێ؟ ئەو « بەعس »، بە سەدان ھەزار، ھەر کوردی « فەیلی » لە « عێراق » دەرکرد! بە ھەزاران کوردی ھەلواسی. ھەلبەتە، قوتابخانەکی « پارتی »، ھەک کەشتییە پان و پۆرەکی « نوح » وایە، لە ھەموو کات و سەردەمێکدا، جێی ھەموو چەشنە زیندەوهرێکی تێدایەبێتەو، ھەک چۆن، کەشتییەکی « نوح »، جێی ھەموو جۆرە « مەرقف، ئازەل، پەلەو، جانەور و پرومک »، تێدایەبوو، لە ھەر پەگەزێ، نێر و مێیەکی تێدایەو، تا تۆیان نەبێ و پاشان زاووزتیکەن! بەلێ، ئەو لە سەر داواکاری خۆنەوانی ھێژا، چاوپێکەوتنەکە، دوا پێنج سال، بۆ دووھەمین جار، چاپ و بڵاوکەمەو. تا، ژمارەییکی زۆرتەری، دەست خۆنەوانی نەتەوێکەم بکەوێ و کەلکی لێ وەرگرن.

لەم چاپە نوێیەدا، ئەوەی دەستکارییکراوە، تەنیا « پێننوس، قەبارەى پیت و ماوەى نێوان دێرەکان » نەبێ، هیچی دیکەى لێ نەگۆراوە. هەر چى، هەلەى پێننوس و چاپیشى تێدا بوو، هەموویم چاککردوو، هەموویم سەرلەنوێ، بەو پێننوسە نوێیە نووسىوتم، کە لە ساڵى « 1998 » مە پێرەویدەم. ئەو ووشە « عەرەبى » یانەى تێشیدا ما بوو، بەپێى توانا، بە کوردی نووسیومان. هەر وەها، نیشانەکانى « خالەندى شەم، بۆ سەرچەمى نووسینە کە داناو. پێشەکیى نوێم بۆ نووسیوە، گوتارەکیى مامۆستا و وەلامەکیى خۆشەم بۆ کردۆتەو. بۆیە، ژمارەى لاپەرەکانى، لە ژمارەى لاپەرەکانى چاپى یەکەم زیاترە. هەر چیش پێویست بوو، بۆ ئەوەى چاپى دووم، بە شتووەکیى جوان و بێ هەلە، پێشکەش بە خوێنەرانی هێژاى نەتەوێکەمى بکەم، کردووم. هەستیشم بە هەر هەلەیک نەکردبێ و بازم بە سەریدا دا، ئەو، جگە لەوەى، داواى لێبووردن لە خوێنەرانی هێژا دەکەم، بۆ ئێوەى نازیزیشى بەجێ دێلم، تا هەلەکانم بۆ راستکەنەو، منیش و خۆشتان، لەو چاکە گەورەیه، بێ بەش نەکەن!

لە کۆتایی ئەم ڕوونکردنەوێەشدا، زۆر بە راشکاوی دەلێم: باوەڕم بە هەر شتێ بوو و هەبێ، نووسیومە و دەشینوسم. هیچ جۆرە لێکدانەوێەکیش، بۆ سەرتە و بۆلەى هیچ « کەسێ، بنەمالەیه، تیرمیه، هۆزێ، ڕێکخراویکی دیمۆکراسیی، پارێتیکى پامیاری و دەولەتیکى داگیرکەر » ناکەم. چونکە، نەتەوێکەم لە هەموو ئەوانە، بە گەورەتر و پێرۆزتر دەزانم، بەرژمەندى بالای نەتەوێکەشم، لە سەر و هەموو ئەوانەشەو دادەنێم. تا ئێستەش، هەر چیهەکم نووسیوە، هەرگیز، لێ پەشیمان نیم، چونکە، لە باوەڕێکی تەواوە نووسیومان! لێردا دەموو، زۆر بە راشکاوی دەلێم: ئەز هەر چى بنوسم، یا چاوپێکەوتن لەگەڵ هەر کەسێکدا سازکەم، تەنیا بەو نیازە، دەیاننوسم و چاوپێکەوتنە کە سازدەم، تا، راستى ڕووت، بۆ جەماوەرى نەتەوێکەم ڕوونکەم، بۆ میژوو تۆماریکەم و پراژەى کوردی پێ بکەم. ئەگینا، هەرگیزاوەرگیز، بەو نیازە نانووسم و چاوپێکەوتن، لەگەڵ کەسدا ساز ناکەم، زیان بە لایەنێک و کەلک بە لایەنەکی دیکە بگەیەنم. جا ئیدی، هەر کەس و هەر لایەنێ، زیان یا کەلک، لە راستى و دروستى کارەکانم دەبینێ، ئەوێان، گرفتێ تایبەتیی خۆیەتی. چونکە، نە لە دورە و نە لە نزیکەو، نە هیچ جۆرە پێوەندییهکی، بە منەو هەیه، نە هێندەش لای من گرنگە!

ئەو جگە لەوێ، من وەك كەسێ، تەنیا پرسىاردەكەم، ئەو كەسەى
چاوپێكەوتنەكەشى لەگەڵ دەكەم، دەتوانی، بە ئارەزووى خۆى وەلامبدا تەو.
جا، ھەر چى دەلتى، چاك يا خراپ، تەنیا ھەر خۆى لى بەرپرسىارە. كێش
پى ناخۆشە و تووشى زيان دەبى، با يەخەى ئەو بگرى، نەك ھەر بە تەنیا،
گەرى بارە ترى، بە من بكا!

ستۆكھۆلم
2002/03/21

تێبینى:

1. لە پاشكۆى چاوپێكەوتنەكەدا، گوتارەكەى مامۆستا بە عەرەبى و
وەلامەكەى خۆم بە كوردى بلۆدەكەمەو. بۆيە بە « عەرەبى » دەینوسمەو،
تا ئەم جارەش، كەس نەلتى: بە خراپ وەرێگێراو!
2. حبيب محمە كريم، الاستاذ جرجيس فتح الله .. ما له و ما عليه، جريده
خبات، العدد 963، الجمعة 2000/02/11، ص9.

ئەم چاوپىكە وتنە مان چۇن ساز كرد؟

دەمىتېبو، ناو و ناويانگى، مامۇستا « جەرجيس فەتحوئالا » م بېستېبو. تەنيا
لە دورەو و لە پىتى بەرھەمەكانىيەو دەمناسى. بە تايبەتتى، كاتى سالى
« 1972 »، پەرتووكە بە ناويانگەكەى « دانا ئادەمز شمدت – رحلە الى رجال
الشجعان فى كردستان » م خوئندەو، كە مامۇستا، كردبووى بە « عەرەبىيى »
و بە روونكردەو و زانىيارى پىر بايەخ، پەراوئەكانى دەولەمەندكردبوو،
هتندەى دىكە، پلەو پايەى، لە نىو دلمدا زياديكرد. بۆيە، زۆر تامە زوڭبووم،
پۆژى لە پۆژان، لە نىكەو بىناسم. حەزمەدەكرد، چاوم بە رەنگى بگەوئى،
گويم لە دەنگى بى، گەلى پرسىياري ئاراستەكەم، تا سەرە داوى هتندى، لە
گرىكوپرەى نەئىنييەكانى شوڭشى « 11/سىپتەمبەر » م بۆ بكا تەو.

سالى « 1990 »، لە « يەكەتتى سۆڤىت » ى پىشوو گەرامەو. ئىدى، بە
يەكجاريى، لە « سويد » جىگىربووم. « نەبىلى نوورىي مەتىي » هاوړىم،
ماليان لە شارى « كاترينەهۆلم » بوو. لە مېژبوو، يەكديمان نەديبوو. داوەتى
كردم. منىش، بە خۆشينيەو بانگەشتەكەيم پەسەندكرد و بـــــەرەو
« كاترينەهۆلم » بەرپەكەوتم.

لەوئى، « نەبىل » گوتى: مامۇستا « جەرجيس » لىرە دەژى، دەلىتى چى،
سەردانىكى بگەين؟ منىش، خۆشحاللى خۆم دەربىرى و ھەر ئەو پۆژە،
دەيدەنيمانكرد. سەردانەكەى ئەو جارە، ھەر بەشى هتندەى كرد، كەمى لىتى
وردبەو و خۆمى پى بىناسىنم، ئىدى، لەوە زياتر، فرىاي ھىچى دىكە
نەكەوتم. پاشان، سەردانەكان دوويارە و چەند بارەبوونەو. ھەموو جارئى، من
و ھەك شاگردىكى تىنووى، رىگەى زانست و زانىياريى، بى دەنگ، بەرانبەرى

دادەنیشتم، چاوم تێدەبیری و پرسسیارم لای دەکرد. ئەویش، بە سنگێکی فراوانەوه، بەو دەنگە گریه بەرزەیی خۆی، وەلامیدەدامەوه، هەرچی دەزانی، بە دووردریژی، بۆی باسەدەکردم و درێغی نەدەکرد. منیش، بە دڵ و بە گیان، کوێم لای دەگرت، بە شیوەیه، هەموو گیانم، لە ئاستی وەلامەکانیدا، وەک درەختی، هێشوووی بیستنی دەگرت و شەپۆلی قسەکانی، تیکەلاری زەریای هەست و هۆشم دەبوون. بەلام، هەرچیم دەکرد، تێرم لە قسە بەلەزت و زانیارییه پر بایەخەکانی نەدەخوارد. ئیدی، بەو چەشنە یەكدیمان ناسی. جگە لەوهی، بە شیوەیهکی بەردەوامیش، هەموو بەرەمه نوێکانیم دەخوێندەوه، جاروباریش، تیلیفۆنم بۆ دەکرد.

پۆژی «6/ئەپرێلی/1997»، «کوێمەلای کوردستان ئاواره»، «کوێکیان لە سەر، دووبەرەکییهکە ئیوان «بارزانی» و بالەکە «پەلیتبیرو» بۆ مامۆستا سازکرد. منیش، چووم و بەشداریم لە کوێهەدا کرد. دواي ئەوهی، مامۆستا باسەکە پێشکەشکرد، پشووێکماندا. مامۆستا وەک پیشەیی هەمیشەیی خۆی، لێی پرسیم: کوێهە چۆن بوو؟ منیش گوتم: بە گشتیی باشیوو. بەلام، بە تەواویی، تینویتی منی نەشکاند. چونکە دەبووایە، زیاتر پێتان داگرتایە، رووداوەکانتان، باشتر شیکردایەتەوه، توندتر، دانتان بە ووشەکاندا بنایە و هەموو شتەکانتان، بە تەواویی ئاشکراکردایە. گوتی: لەوه دەچێ، کوێهەکت بە دڵ نەبووی؟ گوتم: بۆ نایە پێکەوه، کاریکی هاوێش بکەین؟ گوتی: باش— منیش گوتم: گەر بیرت مابی، مانگی «ژەنیوهری/1991»، من و «نەبیل» و ئەفسەر «کەریم سەلام» هاتین بۆ لات. دەمەتەقێیهکی زۆرمان، لە سەر «بەکر سەدقی» و «بارزانی» و شۆرش «11/سێپتیمبەر» کرد. من لێم پرسیت: ئایا، «بارزانی» هەلەیی هەبوو؟ تۆ گوت: زۆر. «کەریم سەلام»یش گوتی: ئەدی، بۆ نایاننووسی؟ تۆش گوت: «هەذا یکلەنی حیاتی». گەر ئێستەش، هەر بەو شیوەیه وەلام بەدەیتەوه، ئەوا، هەر نەیم باشتەر، بە مەرچی دێم، هەموو شتیکم، لا بدرکێنی. گوتی: باش، تۆ وەرە، من هەموو شتیکم، بۆ باسەدەکەم. ئێستە، کوێ بە هیچ شتی نادەم. بەلام دەبێ، پێش شەو و پۆژی، پرسسیارەکانم بە نووسین بۆ بنێری. ئیدی، لە سەر هەموو شتی پێککەوتین.

پۆژی «4/18»، بە خۆم و کامێرایەکی پچکۆلە و پێکۆردەرێکی گەورەوه، بەرەو لای مامۆستا سواربووم. بە دەم پێکەوه، هەر بیرم لە پرسسیارەکان

دەکردەوه. له دلی خوڤدا، لیکمدهدایهوه و دهمگوت: له کوپوه دەسپێکەم؟ تۆ بلی، مامۆستا هێنده سنگی فراوانیی، گوێ بۆ هەموو پرسیارهکانم رادێری، یهکه بهیهکه، وهلامیکی پر به پێستی خۆیان بداتوه و کالاً بهقه بالایی؟ گەلی بیر و ئەندیشهی سهیر، به میشکدا تێپه ریدهکرد، پرسیارهکان، وهک چەن پهله هه ورێکی، سکپری زستانی پر له باران، سهراپای ئاسمانی بیر و هۆشمیان داپۆشیبوو، له پر دهیانگرماند و رایاندمچلهکاندم. بهدهم ریشهوه، هه ر پرسیاریکی دیکهی نوێ، له منداڵانی بیر و هۆشدا له دایکدهبوون، خێرا تۆمارمهکردن.

« کاتریۆنه هۆلم »، له شاری « ستۆکهۆلم »وه، هێنده دوور نییه. به شهمندهفر، هه ر هفتا خولهکێ دهخایهنتی. هه رچی چۆنی بوو، له کاتی خۆیدا گهیشتم. ئیدی، بهندی بیرکردنهوهم پسا. له پهنجهرهکهوه، « نه بیل »م بینی، له سه ر شوستهی ئێسگهی شهمندهفرهکه، چاوه رێیدهکردم. به پیتی رهوشتی کوردهواری، باوهشمان بۆ یهکدی کردهوه. پاشان، یه کسه ر له رپوه، سه رێکی مامۆستامان دا. هه ر چاوی به من کهوت، رووی لێ گرژکردم و گوتی: من سه رم زۆر قاله، ئیشم زۆره و کاتم نییه. تۆش پرسیاره کانت زۆرن. رۆژانی شه ممه و یه کشه ممانیش، کار ناکه م، له گه ل هاورێکانمدا کۆده بینه وه و یاریده کهین، ده بێ، کاتیکی دیکه دانێن. سه رها، دلم له خۆم داما. به لام، کۆلم نه دا. چونکه، له و بره وایه دا بووم، مامۆستا، له بارودۆختیکی دهروونی خراپدای. بۆیه، به زهرده خه نه یه که وه وه لاممده یه وه و گوتم: خوا گه وره یه، کاتمان زۆره و تۆ چۆن ده فرمووی، وا ده کهین. گوتی: ئاره زووی خۆته. من ته نیا، به یانیان ماوه هیه و ده توانم، کارت له گه لدا بکه م. هه رچی چۆنی بوو، پێکهاتین و بریارماندا، کاژیری هه وتی سه ره له یانی ده سپێکهین.

ئێواره، سه رمان لێ دایه وه. هێندێ گوتار و به ره مه می خۆی دامی و گوتی: پێشه کیی، ئەمانه بخوێنه ره وه، تا ئاگاداری، هێندێ شت بی و بزانی، چیم گوتوه و چیم نووسیوه، بۆ ئەوه ی، له کاتی وتووێژه که ماندا، پرسیار و وه لامه کان، دوویات نه بنه وه. منیش، هێنده ی ماوه هه بوو، بۆی دانیشتم و له ماوه ی چوار کاژێردا، زۆریه ی زۆریانم ته واکرد. ئەویش، له گه ل میوانه کانیدا، له موبه قه که یاری کاغه زیان ده کرد، پێده که نین و جاروباریش، دهنگیان لێ به رزده کرده وه، وهک شه پۆلیکی گه وره، چۆن هێمنی زه ریا یه ک ده ورژێنی و تا که نار راویدهنتی، هه ر به و چه شنه ش، دهنگه دهنگه که، زنجیره ی بیر و هۆشی

دەپچراندم. دوايي، لەگەڵ « نەبيل » گەراينهوه بۆ مالى خويان. ئەو شەوه، تا درەنگاني، پێکەوه دانىشتين، باسى دۆستايەتیی خۆمان و هاوڕێکانى دیکە و یادگارە تال و شیرینە کۆنەکانى سەردەمى ھەفتاکانمان دەکرد. بۆ بەيانی، بەو پۆزى شەممە، کاتى، زۆرەى زۆرى خەلک، لە شیرين خەودابوون، ئیمە کاژیری « 7.30 » دەسمان بە کارکردن کرد و بە یەکەم پرسىار، گۆمى مەنگى قوولى، بیرهوهرییهکانى مامۆستام شلەقاند.

ئەمە، یەکەم جارم نیه، سەردانى مامۆستا دەکەم. بەلام، ئەم جارە، لەگەڵ ھەموو جارەکانى دیکەى پێشوو، گەلى جیاوازییان ھەبوو. سەرھەتا، وەک یەکەم جار بۆ، تا مامۆستا، خۆى پێکخست و دانىشت، زۆر بە وردیى، سەرنجەم لە مالهەى دا. لە ھەر دوو ژوورى دانىشتن و نووستنەکید، چەند دۆلابێکى، پێ لە پەرتووکی قەبەقەبەى بە نرخ دانرايوون، سەر مێز و پەنا و پاسارى ژوورەکانیش، بە « کاغەزە شپە، نامە، پۆژنامە، گۆڤار و پەرتووک » سێخناخرايوون. چەن پەرتووکى، لەسەر گازی پشت لێى کەوتبوون و لاپەرەکانیان ھەلدرايوونەوه. دەسنووس و رەشنووسەکانى خۆى، لەو ئێوەدا بلأوبووبوونەوه. ھەر کەسێ، بۆ یەکەم جار، پێى بکەوتايەتە لای مامۆستا و چاوى بە ژوورەکەى بکەوتايە، یەكسەر دەیزانى، ماله نووسەرە. بە راستیى، ھەر چەند سەیری ژوورەکەم دەکرد، لە ژوورى پیاویکى نووسەر و زانا و گەورە نەبۆ، لە ھىچى دیکەى نەدەکرد.

دیواری ژوورەکانى، بە چەن وێنەىکى تايبەتیی، دۆست و ئازیزەکانى خۆى پازاندبوو. لە سوچیکەوه، وێنەىکى سەردەمى کاملاًبوونی خۆى، ھەلواسى بوو، ھەر چەند لێى وردەبوومەوه، شێوەى ئەكتەرى بە ناویانگى « ئەرمانى » « ئەرمینیان جگەرخوێنیان »م بێردەکەوتەوه. لەو بەرھە، چەن وێنەىکى کلاسیکى پێزکرايوون. بەرامبەریشم، وێنەىکى ژەنەرال « بارزانى » بوو، لەگەڵ چەن پێشمەرگە و پاسەوانێکى خۆیدا، لە سەر کۆمەلێ بەرد دانىشتبوون. وێنەکە، لە دواپۆژمەکانى شوێشى « 11/سپێتیمەر »دا گیرابوو. لە پشتى سەریشییەوه، وێنەىکى دیکەى تەنیاى، « بارزانى » ھەلواسیبوو، کە لە نێو قەدى بەرھەوژوور دەرکەوتبوو. ئەو دوو وێنە، نیشانەى « دلسۆزى، ئەمەک و خۆشەویستى » یەکى گەورەى بۆ سنوورى مامۆستای، بەرانبەر « بارزانى » پێشانەدا. لەم بەریشەوه، وێنەىکى خۆى و « عەلى سنجاریى »، بە دیوارمەدا داکوتابوو.

ماموستانا، له سره کورسییه کی گه وړه، به ران به رم دانیشتبوو، کراسیک و پانتو لیکي بیجامه ی له بهر دابوو. هر چهند سهیر مدمه کرد و لئی ور دده بوومه وه، دیمه نی ماموستانم، لا سهیر نه بوو، وهک ناسیاوئ، دهاته پیش چاوم، چونکه زوږ به ی زوړی، خه لکی پوژ ه لات له یه کدی دمچن!

ماموستانا، دهموچاوئکی ناسایی پتوویه، که لاله یه کی زل و سه رتکی رووتاوه ی خری گه وړه ی رتکی هیه، ئەم لا و ئەو لاکه شی، به چن تاله موویه کی سبی داپو شراوه. به لام، له نیتو بوشایی ئەو که لاله گه وړه یدا، چن گرامئ، میتشکی تیدایه، که له خه لکی دیکه ی جیاده کاته وه! نیتوچه وانیکي که مئ پانیسی هیه، هیندئ، خه تی کوورت و دریزی تیدا کی شراوه، له لایه که وه، نیشانه ی به سالاجوون و له لایه کی دیکه شه وه، شوین په نجه ی « نازار، ژان، خه م، چهرمه سهیری و دهر به دهر یی » ژیانی پتو د یاریوو. دوو بزوی گه وړه و پریش، پشی چاویان ته نیوو. لووتیکی گه وړه ی به رانیی پوژ ه لاتیش، له نیوه راستی دهموچاویدا، قیتبو ته وه و به سر به رسمیل و لئویدا شو پو ته وه. به جووتی چاوی قولی مه نگه وه، تکیده پروانیم و به دهنگی کی گری، پر له په ژاره ی حه فتاوشه ش سالییه وه، به زمانی « عهرمبی » و به شیوه ی « موسلاوی »، هیوا شهتواش، وه لامی پرسیاره کانی دهمامه وه و بوم دمدوا، جاروباریش، به پتی رهوتی قسه و باسه کان، دهنگی لی به رزده کرده وه و هیندئ جاریش، یادگار یکی تال دهبه ژاند و تور دمدبوو، بهو دهسته زلانی و به هه مو هیزی خوی، مستیکی توندی، له میزه که ی به رده می دمدوا و دهیله رانده وه. ته زبیه کی ویسری رهشی، دهنک گه وړه ی به له کبه له کی به دهسته وه بوو، خیرا خیرا، دهنکه کانی ده بژاردن، دهنگی هینده رهق و ناسازبوو، به ته وایی، کاری له می شک و دهر وونم کردبوو، بیزاری کردبووم. به تایبه تی، کاتی بهر دهنکی کورسییه ته خته که ی ژیری ده که وت، هینده ی دیکه، ته قه ی دهات. رووشم نه دهات، داوای لی بکه م، واز لهو ته قه ته قه بیتئ و ته زبیه که ی دانی، تا، له ناکاو هه ستا و چوو دهموینتی بیتئ. منیش، هه لم بو هه لکه وت و خیرا ته زبیه که م لی شارده وه. به لام، بریا لیم نه شار دایه ته وه، چونکه نه یده زانی، خوی به چیه وه خه ریککا، به هه ر چوار لادا، ده سیده کوتا و زووزوو، زرمه ی له میز و قه راغی کورسییه که هه لده ستاند. ناویه ناویش، جگه ریده کیشا، تا، کاغه زی سبی جگه رکه ته و او نه بووایه، نه که یشته یه ته سره فیلته رکه ی، هه ر دوو په نجه ی ده سی راستی نه سو تان دایه و به هوشی نه هینایه ته وه،

نەیدەكوژاندەو. دیمەنی مامۆستا، دیمەنی پیاوێ بوو، بە ئاشکرا، ڕەنگی
 بە ڕەوازمیی و نامۆیی پێوە دیار بوو. تەپۆتۆزی ماندوویی، لە ڕووی نیشتبوو،
 لە قوولایی زەریای، نێو چاوە کالە مەنگەکانیدا، غەمێکی بێ سنوور، شەپۆلی
 دەدا. کاتێ، بە تەواویی، لێی وردەبوویتەو، بە دەیان گلهیی و ڕەخنە، لە نێو
 گلێنەیی چاوەکانیدا بریسکەیدەهات.

مامۆستا، هەموو پەنجەرەیی ژوورەکانی داخستبوو، پەردەکانیشی دادابۆو.
 تەنیا، یەک گلۆپ دەسوتا و لە تەنیشتیەو شۆڕبوو پۆو. شەپۆلی دووکه‌لی
 جگەرە و تیشکی گلۆپەکه، تێکەڵ بە یەكدی بوو بوون. ژوورەکه، کەشتیکی پڕ
 لە ئەندێشەیی وەرگرتبوو. بە گشتیی، ماله‌که‌ی، بێ کەیبانویی پێوە دیار بوو.
 جگەرە و تەنیا، تەنگیان پێ هەلچنیبوو، وەک دوو دوژمنی سەر سەخت،
 یەخەیی مامۆستایان گرتبوو. تەمەن و نەخۆشیش، زۆریان بۆ دەهێنا و زوو
 زوو، بەجێدەهێشت و سەری «تەوالێت»ی دەدا. هێندێ جاریش، لە شوێنی
 خۆی بەرز دەبۆو و چاوێکی، بە پەرتووکه‌کانی نێو دۆڵەکه‌یدا دەخشان و
 کوێچکه‌ی «نامەیه، دەکوێنتێ» یا پەرتووک «ئێکی دەگرت و بۆ بەلگەیی
 قسەکانی، پیشانیدەدام. بەو شێوەیه، من بە پرسیار دامگرتبوو،
 مامۆستاش، بە دەم وەلامدانەووه گیرخواردبوو، بەردەوام بیری دەکردەو،
 قسەیدەکرد و جار جاریش دەبیری. هێندێ جار، زۆرم بۆ دەهێنا و پرسیار
 قورسم لێ دەکرد، ئەویش، توڕە دەبوو، دەقیژاند و دەبگوت: نازانم، تۆ چیت
 لە من دەوێ؟ ئەم پرسیارانە بۆ دەکه‌ی؟ دەرئەوێ، لەو زیاتر چی بزانی؟
 منیش، هێورم دەکردەو و بەردەوام دەبووین. لە ناکاویش دەبگوت: باشە،
 پێکۆزدەرەکه بکۆژنەرەو، با شتێکی تاییبەتیت بۆ بگیرمەو. بەو شێوەیه،
 تەنگمان بە کات هەلچنی، تا ئاوڕماندا یەو، لە یەکی پاش نیو پۆمان
 تێپەڕاند. ئینجا، مامۆستا هاواری لێ هەستا و گوتی: ماندووبووم، ئیدی
 بەسە، کاتی ناخواردنە و برسیمه.

وێک «نەبیل»، لە پشت دەرگەکه‌وه، خۆی ماتدابێ و گوتی، لە دەنگ و
 بێزاری مامۆستا بوو، یەكسەر، بە سێ مەنجاڵ چێشتەو، خۆی کرد بە
 ژووردا، ئیدی، مامۆستا بوژایەو. ناخوارد و پاشان، کۆمەلێ دەکوێنتێ
 دیکە، بۆ هێنام و گوتی: من دەنووم، تۆ دەتوانی، لەم ماوه‌یدا، خۆت بەم
 شتانه‌وه خەریکە، تا، باشتر لە شتەکان بگه‌ی. نامە و دەکوێنتەکان، زۆر
 بوون، هێندێکم لێ خۆتندنەو، بەلام، جگە لەوێ، شەو باش نەنووستبووم و

ماندوو شېبوم، هر که سېکی دیکه ش، له جېی من بووایه، دواى ئو خوار دنه چور و نهرم و گهرم و برنجه به لاله زمت و شله خوښ و پر له گوشت و رانه قه له گه ورانه، سه رخه وېکی بۆ ده شکاند! بویه، یه کسه له سه ر قه نه فه کوڼه کهى ژوورى میوان پراکشام و نووستم.

دواى ماوهیه، به دهم خه وهه، گویم لی بوو، مامؤستا، به کوکه کوک ههستا و بهرهو «توالیت» کشا، منیشی به تهواوی، به ئاگاهیتناپوه. سهیری کاتژمیرم کرد، چواری ئتواره بوو. ئیدی، دهموچاومان شت و دیسانه وه، دهسمانپیکرده وه. له پر، هاواری لی ههستا و گوئی: کوا ته زیچه کهم؟ منیش، خیرا بۆم دهرهیتنا و دامه وه دهمسی، تا، له سه ر قسه و باسه کهى خوئ بهردهوامبى. به لام، به هه مان شپوه و خیراخیرا، یهک له دواى یهک، دهنکهکانی دهمخولانده وه و هیندهی بلئی یهک و دوو، سوورپکی تهواوده کرد. منیش، زۆرم بۆ هات، جاریکی دیکه ش، لیم شارده وه. ئیدی، بیرچووه وه و داوای نه کرده وه. ماوهی دوو کاژیر، کارمانکرد، له ناکاو، هاوړیکانی له دهرگیان دا و مامؤستا، منی به جیهیتشت. نهوان وهک دوینى شهو، یاری کاغه زی خوئان دامه زانده وه، منیش، به تهنیا مامه وه و خه ریکی خویندنه وهی گوتار و هیندی شتی دیکه بووم. بهو شپوهیه، شهومان درمنگکرد، دیسانه وه، له کهل «نهیل» دا که راپینه وه بۆ مالی خوئان.

پوژى یهکشه ممه، له هه مان کات و به هه مان شپوه، له سه ر کاره که مان بهردهوامبووین. تا نانی نیوه پو، تهقه مان له دوا پرسیار و وه لام ههستان و دهمه ته قیکه مان تهواوکرد. پاشان، چن وینه یه که مان، بۆ یادگار پیکه وه گرت. دواى ئه وهی، دوو شهو و دوو پوژ پیکه وه بووین و «25» کاژیری پر له فه و خوئمان پیکه وه به سه ربرد، مالاواییم له مامؤستا کرد و لیک جیا بووینه وه. پاش نیوه پوئى هه مان پوژیش که راپامه وه.

مامؤستا «جهرجیس فه تحوللا»، وهک که له نووسه رپکی ناسراوی «عیراق»، که لی «گوتار، نامیلکه و په رتووک» ی به نرخی نووسیه و که لی شتی کرنیشی، له زمانه کانی «فره نسى و ئینگلیزی» یه وه وهرگتپراوه. تا ئیسته، یازده به ره می خوئ، به زمانى «عه ربیى» بلاوکردۆته وه، یازده په رتووکى وهرگتپراوه و هه شت ده سنووسى وهرگتپراوى دیکه شى، بۆ چاپ ئاماده کردووه، هیندی له به ره مه که انیشی، چن جارئ چاپ کراونه ته وه. شتیکی ئاشکرایه، مامؤستا «جهرجیس»، نهک هه ر لای خویننه وار و پووناکبیرانى، پۆله کانی

هەر دوو گەلی « کورد و عەرەب »ی « عێراق » ناسراوه، بە لکۆو، لە سەرانسەری هەموو وولاتانی « عەرەب، تورکیا، ئێران » و لای هێندێ، نووسەرانی وولاتانی دیکە جیهانیش، ناو و ناویانگی خۆی هەیە. لەبەر ئەوە، لێرمدا بە هیچ شێوەیە، بە پێویستی نازانم، بە خوێنەوارانی کوردی بناسێنم و بە شانویازوویدا هەلەم. تەنیا، شتێ هەیە، وەک کوردێ دەمەوێ، دان بەو پاژە گەورەییە مامۆستادا بنێم، لە کانگای هەستیکی خاوەنی بێ گەردەوه، بیروپرای تایبەتی خۆمی بۆ دەربرم و پر بە دل، سوپاسی هەولی بێ پایانی بکەم.

لە راستیدا، هێشتا بە تەواویی، بۆم پوون نەبۆتەوه، مامۆستا لە بنەرەتدا، خۆی بە پۆلێ کام نەتەوه دەزانێ. هەر چەندە، لەو بارەیهوه لە خوشیم پرسى، بەلام، حەزى نەکرد، بۆم پوونکاتەوه. تەنیا، هەر هێندەى گوت: من « عەرەب » نیم. جا، گەر مامۆستا خۆی، بە کورد دابنێ، ئەوا پر بە دل، پیرۆزبایی لێ دەکەم و بە قەدەر بارتهقای دوورایی ئاسمان، شانازی پێوه دەکەم. بەلام، لە گەل ئەوهشدا، مامۆستا، لە گەلێ کایەدا، سوارچاکانە و ئازایانە و مەردانە، ئەسپی دلسۆزی خۆی لێ تاوداوه، کورد بێ، یا، کورد نەبێ، هیچ لە باسەکه مان ناگۆڕێ، چونکە، گەلێ زیاتر، لە زۆربەى «پووناکبیران، نووسەران و تیکۆشەران»ی نەتەوهکه مان، پاژەى کورد و کوردستانی کردووه و بەو تەمەنەشەوه، بە شێوەیهکی پێکۆپێک، لە سەر ئەو کارە پیرۆزەى خۆی، هەر بەردەوامە. لە « وەرگیڕان، نووسین و ناساندنی گەل »کەشمان، بە گەلانی ناوچهکه درێغی نەکردووه. تا توانیویتی، گەلی کوردی، بە گەلانی جیهان ناساندووه، لە کۆری « خەباتی پامیاری، شۆرشى چهکدارى و هەولی دیپلۆماسیى »شدا، دەسپەرنگینبووه و شوێنپەنجەى دیاره. بە سەدان پۆلێ، بۆ گەلی کورد و کادیری پامیاری بۆ « پارتیی پێگەیاندووه. تا دواپۆژە پەشەکانى شۆرشى «11/سیپتیمبەر»یش، لە نزیکەوه، لە شۆرشى کورددا بەشدارییکردووه و دروسییهکی نزیک و هاوڕێیهکی گیانیبه گیانی بە ئەمەکی « بارزانى » بووه.

ئەو پیاوه، ئەو هەموو پاژە گەورەیهی کردووه، کەجیی، سەرەپای هەموو ئەمانەش، تا ئێستە بە تەواویی، مافی خۆی نەدراوتێ. بۆ نموونه: لە کاتی چاپێکەوتنەکه دا، زۆر بێزارى خۆی، بەرانبەر بە سەرانی « پارتیی » دەرەهەری، گلەیییهکی زۆری لێ دەکردن و دەگوت: پۆزنامەى « خەبات »ی

ئۆرگانی نیوھندیی «پارتی دیمۆکراتی کوردستان - عێراق» له ژماره «680»ی
 رۆژی «23/6/1993» دا، له ژێر ناوێشانی «سکت دھرا فنطق کفرا»،
 گوتاریکیان بڵاوکردۆتووه، به شێوهیهکی زۆر ناشیرین، له سەریان نووسیوم و
 گەلی سوکایەتییان پێ کردووم.

به راستیی، سەیرم لێ دێ، له کاتیکیدا، «بارزانیی» هێنده پێزی لێ گرتیی و
 خۆشیویستیی، ئێستەش، بەو چەشنە هەلسوکهوتی لهگەڵدا بکری! با لێرەدا،
 شتێ باسکەم. له رۆژی «3/12/1993» دا، مامۆستا «چەرچیس»، به
 نامەیهکی دواژده لاپەرەیی، وازی له دەزگای سەرکردایەتی پێکخراوی
 «ئەلەجلس ئەلعراق ئەلوحەر» هێناوه. له خالی پێنجی لاپەرە دەدا، باسی
 نامەیهکی «بارزانیی» کردووه، که پیش بیستوشەش ساڵ لەمەوبەر، بۆی
 ناردووه، لەوێدا «بارزانیی» نووسیویتی:

«... اعلم جيدا ايها الاخ انك لست من الذين تهمهم المناصب والالقاب و ان
 منزلتك عندنا و عند الامه الكردية كبيره و لا تخفى ...» به کوردییەکی:
 «... براکەم! باش دەزانم، تۆ لەو کەسانە نیت، پلەویایە و نازناو بە لاتەوه
 گرنگبێ، تۆ لای ئێمە و لای نەتەوهی کورد، جێگەیهکی گەورەت هەیە و
 ناشاردێتەوه ...» هەر وەها، لەو نامەیهی «مەسعوود بارزانیی»ش بۆی
 ناردووه، دەسی پێزی لێ نراوه. کەچی، له رۆژنامەیی «خەبات» دا، بەو
 شێوهیه پەلاماریانداوه! تۆ بێتی، دواي ئەو هەموو «خەبات، راوانان، گرتن،
 ئازاردان، چەر مەسەری، دەر بە دەری و پاژە گەورەیه»، شایانی ئەو بێ، بەو
 شێوه رەقە، لهگەڵدا بدوین و سوکایەتی پێ بکەن، به مەرجی، ئەو پیاوه تا
 ئێستەش، داواي پاداشتی له کەس نەکردووه، لەو بروایەشدا، تازە، تا له
 ژياندا مابێ، ناشیکا؟!!

ئەز پێموایە، مامۆستا، بۆ تا هەتایە، له دڵە گەورەکی نەتەوهی کورددا دەژی،
 پلەویایەیهکی کۆمەڵایەتی و پێزێکی تایبەتی، لای هەموو «خۆپنەوار،
 پروناکبیر و نیشتمانپەرور» کی دلسۆزی کورد هەیە. ئەو پلەویایە و
 پێزەشی، له لایەن کەس و هیچ لایەکەوه، به خۆپای و به دیاری، پێ نه
 بەخسراوه، بەلکوو، به «ژیان، گیان، ماندوو بوون و خەباتی بێ پسانەوه» یی
 خۆی بە دەسیهێناوه.

با لێرەدا، لەو بارەیهوه، لەوه زیاتری له سەر نەپۆین، چونکە، مامۆستا، له
 کاتی وتووێژەکەدا، پەنجە بۆ هەموو ئەو شتانه پادەکیشتی. بەلام لێرەدا، بەم

کۆپلەیهی مامۆستا، لە هەمان شوێندا بۆ پێکخراوی ناوبراوی نووسییەوە و بە دەمیش بۆی گێڕامەوه، کۆتایی بەم باسە دێم. مامۆستا گوتی: سالی «1990»، لە شاری «ستۆکھۆلم» لە مالی «حەمە سابیر»، چاوم بە مامۆستا «جەلال تالەبانیی» کەوت، دانیشتنی بوو، زیاد لە بیست کەسی لێ بوو. وەک «هۆمەری شیخمووس و نەبیلی نووری مەتیی ...»

«حەمە سابیر»، رووی تێکردم و گوتی: مامۆستا «جەرچیس»، مولکی خۆمانە. ئەو «تالەبانیی»ی، هەمیشە پەخنی توندی لێ گرتوووه، یەكسەر وەلامیدایهوه و گوتی: «اخطات فهو ملك للشعب الكردي و ليس صحيحا ان يدعيه اي حزب لنفسه» وانا: «بە هەڵدا چووی، مامۆستا مولکی گەلی کورده، کاریکی راست نییه، گەر هەر پارتی، بە هی خۆی دانی.»

بۆیه، منیش لەو برۆیەدا، مامۆستا «جەرچیس»، بە راستیی، مولکی هەموو نەتەوهی کورده. نووسینهکانیشی، جەرگی تاریکی شهوهزەنگی، پێی خەباتی بەردەم، پۆلەکانی ئەورووی کورد شهقهدهکا و بەر پێی نەوهکانی داهاتووشمان، پۆشندهکاتهوه، گەر چی، هێندێ کەس وەک دز بیانهوئ، خاوەن مال بگرن، یا، هێندێ دەنگی ناسازیش، لێره و لەوێ بەرزیتەوه و دزایەتیبکەن، هیچ لە باسەکه ناگۆڕی. چونکه، مامۆستا بۆ کورد زێره و قەدری زێریش، لای زێرینگره!

خوێنەوارانی هێژا، لە کۆتایی ئەم پێشەکییەدا دەههوئ، هێندێ شت، دەربارە چاویکەوتنەکه پوونکەمەوه. وا بزائم، ئەمە یەكەم کار و بەرهمی مامۆستایه، بە زمانی کوردیی بلۆدهکرێتەوه. ئەم وتووێژه، لە سەر چوار کاسیتی نەوه خولکەیی، بە زمانی «عەرەبیی» تۆمارکراوه. ئەز، ووشە بە ووشە، لە بەر پیکۆدەرەکه، گوێم لێ گرتوووه و لە ماوهی پێنج پۆژدا، وەک خۆی و بێ دەسکاری، بە «عەرەبیی» نووسیمەتەوه. پۆژی هەشت کاژێر، بە بەردهوامیی، کارم لە سەر کردوووه. هەر شتیکیش، تێ نەگەیشتبم، جاریکی دیکه، بە تیلیفۆن لە مامۆستام پرسییوه و ئەویش، بۆی پوون کردوومهتەوه. هەر پرسیریکی دیکەشم، بە بیردا هاتبێ، بە نامە، ئاراستەم کردوووه و ئەویش، وەلامیداویمەتەوه. پاشان، هەموویم پێککردوووه و ئەوانەیی دووبارەبوو بوونەوه، قرتاندوومن. ئینجا، نووسینهکەم کردوووه بە «کوردیی»، پوختهمکردوووه، بە شیوهیەکی جوان، بە زمانیکی بێ گرتوگۆل و ساکار دامپشتوووه. ئەوا لێردا، دەقی ئەم چاویکەوتنە بلۆدهکەمەوه، مامۆستا هەر

چی گوتوو، بئ ئەو هی دەسکاری کرابی، یا، گۆرانیکی بەسەرداها تیی، یا، لئی پەڕیندرا بی، تۆمارمکردوو. حەزمکردوو، لەگەڵ مامۆستادا، چۆن دواوین، ھەر بەو شتووەش بەلاویکەمەو، تا ناوەرۆکی بیروراکانی، وەک خۆی بمینتێتو و نووسینەکش، بە زیندوویی، لەم پەرتووکی خنجیلانە قەشەنگدا، پێشکەش بە ئێو هی ئازیز بکەم.

لێردا دەمەوئ، ئەو ھش بلیم، ئەم بەرھەمە، تەنیا چاویکەوتنیکی رۆژنامەگەری رووت نییە. بەلکوو، لە ھەمان کاتیشدا، دەمەتەقییەکە، لە نێوان من و مامۆستادا ئەنجامدراو. لە زۆر شوێنیشدا، پرسیارەکانم، شتووی روونکردنەو، بە خۆیو وەرەگرئ، تا بە تەواویی، کێشە و باسەکان تاووتوێکەن، بە قوولی لێیان بکۆلینەو و گۆمی نەینییەکانیش، پتر بشلەقین.

جگە لەمانەش، دەمەوئ، دوو شتی دیکە باسکەم. یەکەمیان: ھێندئ جار، مامۆستا لە قسەکانیدا، پەنجە بۆ سیمینارەکی رادەکێشئ، دیارە، مەبەسی ئەو سیمینارە، کە لە سەرەتای ئەم پێشەکییدا باسکردوو. دوویم: ھەر چی لە دووتوئی ئەم پەرتووکی دایە، بیرورای تایبەتی مامۆستا خۆیەتی، مەرج نییە، من لەگەڵ ھەموو بیروراکانیدا یەکیبگرەو.

لێردا، مامۆستا بۆ یەکەم جار، ھێندئ زانیاری، دەربارە « بارزانی »، ئەندامانی پەلیتبیروئ « پارتیی » و دەنگوباسی نەبیسراوی شۆرش « 11/سێپتیمبەر » دەدرکێنئ. وەک سیناروێیەک، میژووێکی کوورتی « ژیان، تیکۆشان، خەسلەت، کەسایەتی و باری سایکۆلۆژیی سەرانی پارت » پیشان دەدا. وەک قوتابخانەکی پامیاری، لە خەسلەتەکانی « پارتی دیمۆکراتی کوردستان - عێراق » دەدوئ. لە لایەکەو، باسی نەبوونی دیمۆکراسیی و ئازادیی رادەبرپن، لە نێو شۆرش و « پارتیی »دا دەکا، بە شتووە، ئەو نەبوونی دیمۆکراسیی و ئازادییە، کە شتکی وای، لە نێوان « بارزانی » و ئەندامانی سەرکردایەتی « پارتیی »دا خولقاندبوو، زۆری زۆری، ئەو ھەفالانە سەرکردایەتی پارت، لە نێو خۆ و لەگەڵ یەکیددا، « ھەلپەرسەت، دووروو، ناکۆک و ناپاک » بن، لە پێناوی « پلەوپایە، دەسلەت، بەرژەوێندیی تایبەتی خۆیان و خۆنزیکردنەو » لە « بارزانی »، چال بۆ یەکدی ھەلەکەن، تەپکە و فاقە بۆ یەکدی دانن، بێر لە بەرژەوێندیی بالائی « پارت، شۆرش و گەل »کەمان نەکەو، بۆیە، « بارزانی »ش باوهری بە ھیچیان نەبوو!

له لایه کی دیکه شه وه، ئه و ته ونه جالجاؤکانه یه، ده زگه سیخورییه کانی «C.I.A.» ی «ئه میتریکا» و «ساواک» ی «ئیران»، به چواردهوری شورشه که ماندا ته نیبوویان، مه گهر، هر له وتووژژکی وادا، روونیته وه. پیاوه کانی «ئه میتریکا»، له پتی «شا» ی «ئیران، ئیسرایل، سادات، که میل شه معون» و هیندی، له کار به ده سانی شورش ی کورده وه، وهک توژیکی یه کجار گهره، سهره داوی پتوهندیییه کانیان، له ناوچه کدا توندوتۆل گری دابوو، بهرزه وهندییه کانی که لی باشووری کوردستانیشیان ژیر پی نابوو! جا، ئیسته شه فهرموون، ب، هه موو پتکه وه، ئاوړی له رابورو دی خهباتی خویمان و گه له کامان بدهینه وه، تا بزانی، چه ندین ساله، چۆن له گوژی گادا نووستووین، ئاسنی سارد دهکو تین و له باز نه یه کی بۆشدا دهخولیتنه وه! هیوادارم، توانیبیتمان، تیشکیتمان ئاراسته ی، هه موو ئه و ناکوکی و دووبه ره کییانه کردبی، که له سه ره تانی ده سپیکردنی شورش و له ناوه راستی شهسته کاند، له نیوان «بارزانی» و باله که ی «په لیتبیرۆ» و ریزه کانی که لی کورددا رویانداوه. مه به سیشمان، ته نیا راژه کردنه و ده مانه وی، راستیییه کان بۆ جه ماوهری گه له که مان روونکه ی نه وه، گریکویره ی دوختنی که موکوپی و نه تینییه کانی شورش ی کورد بکه ی نه وه، مه ته لی راسته قینه ی ناکوکییه کانی نیوان «بارزانی» و سه رکرده کانی «پارت» هه لینین. بۆ ئه وه ی، جارێکی دیکه، کاره ساتی نه ته وه یی له و بابه تانه، روو نه دهنه وه و ینگی «ته بایی، یه کیتی و برایه تی»، ریزه کانی گه له که شمان پته و تر بی. له و باوهره شدام، هه رگیز، هه موو راستیییه کان دهر ناکه ون، تا، هه ر دوو لای شه پرکه ر، دان به هه موو تاوانه کانیاندا نه تین و ده کو مئنته کان بلۆ نه که نه وه.

دوکتور حوسین محامد عزیز

ستۆكھۆلم

1997.07.07

پ1 : دهرباره‌ی ژبانی تایبته‌یی خۆتان و به‌ره‌مه‌کانتان، چی بۆ خۆینه‌وارانی کورد باسده‌که‌ن؟

و1 : له راستییدا، کاتێ دهرباره‌ی ژبانی خۆم و کاره‌ وێژه‌یه‌یه‌کانم، پرسیارم لێ ده‌که‌ن، هه‌میشه‌ ته‌نگه‌ده‌مگرێ، چونکه‌ ده‌مێ، باسی خۆم بکه‌م. منیش له‌و شتانه‌وه‌ دوورم. هه‌روه‌ها، له‌و پرۆایه‌شدام، له‌ پێتی ئه‌و شتانه‌ی ده‌یاننوسم و خۆینه‌ران ده‌یانخۆینه‌وه‌، خه‌لکی ده‌مناسن. به‌لام، هه‌ندێ جار ناچارده‌بم، ئه‌و کاره‌بکه‌م. له‌به‌رئه‌وه‌ی، هه‌ندێ له‌ خاوه‌ن چاپخانه‌کان دێن بۆ لام و داوام لێ ده‌که‌ن، کوورته‌یه‌کی ژبانی خۆمیان بۆ بنووسم، تا، له‌ سه‌ر به‌رگی په‌کی، له‌و په‌رتووکانه‌ی بلۆیده‌که‌نه‌وه‌، بینوسن. وه‌ک له‌م دوا‌یانه‌دا، شتی پڕویدا، تا ئێسته‌ش، شه‌رم به‌ خۆم دێ. له‌ په‌رتووکی «اره‌ محظوره» دا، پێش ئه‌وه‌ی چاپکرێ، خاوه‌نی چاپخانه‌که‌ هات بۆ لام و گوتی: هه‌ندێ که‌س، هه‌یج له‌ باره‌ی تۆوه‌ نازانن، ئاگایان له‌ پێوه‌ندیه‌یه‌کانه‌، به‌ بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییه‌وه‌ نیه‌، پێویسته‌ له‌م پڕووه‌وه‌، خۆت به‌ خه‌لکی بناسینی، چونکه‌، خه‌لک به‌ تایبته‌یی نه‌وه‌ی نوێ، له‌ پێوه‌ندی تۆ به‌ شوێشه‌وه‌ به‌ گومانن. ئیدی بێ ئه‌وه‌ی پرس به‌ من بکا، چه‌ند وینه‌یه‌کی دیاریکراوی ده‌سکه‌وتووه‌، چۆن له‌گه‌ڵ مه‌به‌سه‌که‌ی خۆیدا گونجاوه‌، له‌ په‌رتووکی ناوبراودا بلۆیکردۆته‌وه‌. له‌ راستییدا، من هه‌یج وینه‌یه‌ له‌و وینه‌نهم، له‌ ئه‌لبوومه‌که‌ی خۆم نه‌داوه‌تی و تا دوا ساتیش، په‌تمکردۆته‌وه‌. به‌لام، خاوه‌ن چاپخانه‌کان، بۆ ده‌سکه‌وتی تایبته‌یی خۆیان، مافی ئه‌وه‌یان هه‌یه‌، چه‌ن وینه‌یان بۆ په‌رتووکه‌کانیان بوێ، بیگرن. له‌به‌رئه‌وه‌، من قسه‌ دهرباره‌ی خۆم ناکه‌م. به‌لام ده‌توانم، کوورته‌یه‌کی دیاریکراوت، له‌و باره‌یه‌وه‌ بده‌مێ.

– گه‌ر بفرمووی، سالی له‌دایکبوون و جێگه‌ و پڕووداوه‌ گرنگه‌کانی ژبانت، بۆ خۆینه‌واران پڕوونکه‌یه‌ته‌وه‌.

من له‌ پۆژی «1923/8/14»، له‌ شاری «مووسل» له‌دایکبووم. دایکم، هه‌شت مندالی بووه‌، پێنجیان کچ و سیانه‌که‌ی دیکه‌یان کوڕ بوون. دووانیان مردوون. واته‌: خه‌زانه‌که‌مان ئێسته‌، له‌ سێ خوشک و سێ برا پێکهاتووه‌.

ته‌مه‌نم پێنج سال و چه‌ن مانگی بوو، کاتێ له‌ خۆینه‌نگه‌ وهرگیرام. دایکم، هه‌میشه‌ باسی ئه‌و چیرۆکه‌ی بۆ ده‌کردم، تا، له‌ بیرم نه‌چیته‌وه‌. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌پێی یاسا، منداڵ له‌ ته‌مه‌نی هه‌وت سالییدا، له‌ پۆلی یه‌کی سه‌ره‌تایی وهرده‌گیرا. منیش، هه‌شتا شه‌ش سالم پڕ نه‌کردبووه‌، هه‌ر پێنج

سال و نیو ده‌بووم. دایکم، په‌لی‌گرتم و بردمی بۆ خویندنگه‌که‌ی نزیک خو‌مان. وه‌ک دایکم بۆی گێ‌پ‌رامه‌وه، به‌ر‌ت‌وه‌به‌ری خویندنگه‌که‌ پێ‌ده‌که‌نی و ده‌لی: تۆ ئه‌مه‌ت بۆ له‌که‌ل خۆت هێ‌تاوه؟ دای‌کیشم پێ‌ی ده‌لی: « جهرجیس » به‌م پۆ‌زگاره، له‌ ماله‌وه هه‌ر خه‌ریکه، ده‌ستکاریی ئه‌م په‌رتووک و ئه‌و په‌رتووک ده‌کا، پێ‌ن‌ووس ده‌فرێ‌نی و ده‌یه‌وێ، شت بنووسی. منیش، بێ‌رم‌کرده‌وه و له‌ دلی خو‌مدا گوتم: با‌ش‌ترین پێ‌ ئه‌وه‌یه، بێ‌به‌م بۆ خویندنگه.

له‌و کاته‌دا، سه‌ره‌م‌تای دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی « عێ‌راق » بوو. خه‌لک، به‌ شیوه‌یه‌کی فه‌رمیی نه‌یاند‌توانی، ته‌مه‌نی خو‌یان به‌ ته‌واویی دیاری‌که‌ن. که‌م که‌س ده‌یزانی، له‌ چ سالی‌کدا له‌ دای‌ک‌بووه. له‌ به‌رئه‌وه، هه‌موو که‌سی، مافی ئه‌وه‌ی هه‌بوو، سه‌ر له‌ داد‌گی « سولج » بدا و له‌ ماوه‌ی « 25 - 26 » سالا‌دا، ته‌مه‌نی خۆی دیاری‌کا. بۆ‌یه، خۆ‌گه‌وره‌کردن، یا، خۆ‌پ‌چ‌وو‌ک‌کرده‌وه، بۆ هه‌مووان کاری‌کی ئاسان‌بوو. ئێ‌مه‌ش، که‌ل‌کمان له‌و یاسایه‌ وه‌رگرت، دوو سال گه‌وره‌یان‌کردم و له‌ خویندنه‌ وه‌رگیرام.

– دیاره، چانستان هه‌بووه!

نازانم..

– که‌ی کۆ‌لیژی ماف‌ناسی‌تان ته‌واو‌کرد؟

سالی « 1944 ».

– ئه‌دی دوکتۆرا؟

دوکتۆرام وه‌رنه‌گرتوه‌.

– به‌لام، هێ‌ندێ‌ جار گویم لی‌ ده‌بی، ده‌لێن: دوکتۆر « جهرجیس »؟

به‌لی. راسته‌که‌ی، ئه‌وه هه‌له‌یه و من هه‌میشه، له‌و شتانه‌ راده‌که‌م. به‌لام، له‌ راستی‌یدا، له‌ سالی « 1945 » دا، من هاو‌کاری‌م، له‌ که‌ل هێ‌ندێ‌ توێ‌ژه‌ره‌وه‌دا ده‌کرد، تا، ب‌روانامه‌ی دوکتۆرا، له‌ زانکۆی « ئه‌مێ‌ریکا » وه‌رگرم. کاتی، له‌ زانکۆی « ئه‌مێ‌ریکا » ش بووم، هه‌موو ئه‌و مامۆ‌ستیایانه‌ی ده‌مناسین، له‌وانه‌ دوکتۆر « یوسف ئی‌بش »، مامۆ‌ستای می‌ژوو بوو، خۆی کورد بوو، له‌ بنه‌ماله‌ی « عه‌بدول‌رحمان »ی به‌ ناویان‌گێ‌وو. له‌ سه‌رده‌می « عوسمانی » یه‌کاندا میری « حه‌ج » بووه.

– خه‌لکی کام به‌شی « کوردستان » بوو؟

« سووریا ». دوکتۆر « یوسف » و هێ‌ندێ‌کی دیکه‌ش، ئه‌و که‌سانه‌ی، کاریان له‌ ب‌روانامه‌ی دوکتۆرا‌دا ده‌کرد، به‌ تایبه‌تی، که‌ر له‌ پ‌رووی پامیاری‌یه‌وه،

ته‌رخانی تاییه‌تی‌بیان، پتوهندیی به کاروباری « رۆژه‌لاتی ناوه‌راست » و « عێراق » هه‌هه‌بوویه، هه‌میشه، ره‌وانه‌ی لای منیان ده‌کردن. من دوکتۆر نیم، وه‌ک ده‌لێن: بره‌وانامه‌که‌م « لا ئیلا‌هه ئیله ئه‌للا » یه.

— مامۆستا، له چ سالتیکدا ده‌ستان به نووسین کرد؟
نووسین! نه‌وه گرفتیکێ گه‌وره‌یه. من له پۆلی سی‌ی ئاماده‌یی بووم، ده‌سم به نووسین و بلا‌وکرده‌وه کردوه.

— گوتارت ده‌نووسی؟
به‌لێ، گوتار و چامه‌ی بچووکم ده‌نووسی. به‌لام، نه‌وه که‌سه‌ی، کاریکێ زۆر قه‌وولی، له ژبانی وێژمیی و زانستیییم کرد، نووسه‌ری به ناویاک و هه‌ژنهری گه‌وره و باشترین وه‌رگیرێ چوارینه‌کانی « عومه‌ر خه‌یام »، مامۆستا «عه‌بدول‌ه‌ق فازیل » بوو.

— خه‌لکی « عێراق » بوو؟
به‌لێ، « عێراق » ی بوو. پارێزه‌ربوو، له « مووسل »، گۆفاری « نه‌لجه‌له » ی ده‌رده‌کرد.

— سالی چه‌ند؟
له سالی 1938 دا.

— که‌واته ده‌توانین، نه‌وه ساله، به سه‌ره‌تای ژبانی وێژمییان دانین؟
پیشتر، له رۆژنامه‌کاندا شتم بلا‌وده‌کرده‌وه. هه‌رچه‌نده، نه‌وه گۆفاره، له « مووسل » ده‌رده‌چوو. به‌لام، گۆفاریکی گه‌وره‌بوو، له‌وه سه‌رده‌مه‌دا، باشترین گۆفاربوو. نووسه‌ریکی زۆر، له‌وانه‌ی له دوا‌یدا ناویانگیانده‌رکرد، له « به‌غدا » و « نه‌جف » و گه‌لێ جێی دیکه‌وه، تێیاندا ده‌نووسی، وه‌ک چیرۆک‌نووسی ناسراو « زهنون ئه‌یوب ». دۆستایه‌تی‌مان، له‌وه کاتانه‌ی گۆفاره‌که‌وه، ده‌سی پێ کرد. « جه‌عفر ئه‌لخه‌لیلی »، ئه‌ویش له « نه‌جف » هه‌هه‌شتی بلا‌وده‌کرده‌وه. مامۆستای گه‌وره « مه‌جید قه‌دوری »، ئێسته له زانکۆی « بۆستن » کارده‌کا، خاوه‌نی په‌رتووکی « ئه‌لعێراق ئه‌له‌سته‌قیل و ئه‌لجه‌مهوریه ئه‌لعراقیه » یه و په‌کیکه، له نووسه‌ره گه‌ورمه‌کان. له راستییدا، من له زۆر یووی « وێژمیی و مه‌راییی » یه‌وه، سوودم لێ وه‌رگرت. «عه‌بدول‌ه‌ق»، ئاسۆیه‌کی گه‌وره و فراوانی، له پیش چاومدا کرده‌وه. به‌لام، پیش نه‌وه، نه‌وه که‌سه‌ی هانیده‌دام، بخوێنمه‌وه، مامۆستا « گۆرگیس عه‌واد » بوو، ئه‌ندامی ده‌زگه‌ی کۆری ئه‌کادیمیای « عێراق » بوو. چوار سال له‌مه‌یه‌ر کۆچیدواییکرد. تا ئێسته‌ش

بیرمه، له پۆلی پتنجی سهرهتایی بووم، مامۆستای زمانی «عهرهیبی» مان بوو. پهرتووکتیکی پچکولانهی به سهردا دابهشکردین، نرخهکهی ده فلس بوو، ناوی «رحيله ئیلا ئهلقه مهر» بوو. نووسهری بهناویانگ «چول فیرنی» نووسیبووی. دواپیش، کاتئ فیری زمانی «فرهنسیی» بووم، له سالی «1933» دا، جارتیکی دیکه خویندمهوه. ئهو مامۆستایه، زۆر ئاگادارییدهکردم، له بهخشاندا، پلهی تهواویی بۆ داهنام. بهئێ، ئهو دوو کهسه، زۆر کاریان تیکردم.

— یهکه م پهرتووکتان وهرگیران بوو، یا دانان بوو؟
یهکه م پهرتووکم، وهرگیران بوو. ناوی چی بوو؟ له بیرم چۆوه. له سالی «1946» دا، من یهکئ بووم لهوانهی، پارتی «ئهلشعب» مان دامهزراند.
— جارئ، با واز له پارتی «ئهلشعب» بئین، دواپی لهو باسهش دهمۆین.
داوایان لی کردم، پهرتووکهکهی «ای. جی. کامبل» وهرگیرم. ناوی «ئهلئوسول» ئهلهتريخیه لیحه رکه ئهلعومال ئهلعاله میه «بوو. وهرمگیرا، بهلام ناوی منی، له سهر نهبوو.

— له زمانی «ئینگلیزی» یهوه وهرتانگیرا؟
بهئێ، ئهوه یهکه م کارم بوو. پاشان، نزیکهی چوار سال، به سهر ئهوه دا تیپهری، دواي ئهوهی، ماوهی شهش سالی، کاری پارێزمهیم دهکرد، رۆژنامه یهکی ههفتانهی ئیخوییم دهکرد و ههر خوشم، سهرنووسهری بووم. لهوه به دوا، چهندین پهرتووکم، له زمانهکانی «فرهنسیی» و ئینگلیزی «یهوه وهرگیرا» و پاشان بلوکرا نهوه. گهر ناوهکانیان دهمۆ، هیه.

— وا بزاتم، ناوی پهرتووکه دانراوهکان و وهرگیراوهکان، له سهرچاوهکاندا هه، گهر پتویستمبوو، لهوئ وهریاندهگرم. بهلام، ئایا دهتوانن، تهنا، ناوی ئهو رۆژنامه و گۆفارانهمان بۆ بپژیرن، که بهرێزتان دهرتانکردوه؟
بهئێ. گۆفاری «ئهلجه» له سالی «1938» تا سالی «1943» کو تارم تیدا بلوده کردهوه.

دواي ئهوهی گۆیزرایهوه بۆ «بهغا»، کۆمۆنیستهکان دهسیان به سهرداگرت و چهن کهسیکی وهک «داود سایغ و یوسف سهلمان و عهبدوللا ئهله سعود» تیاندا دهنووسی. ئهمانهش، له سهرکردهکانی «پارتی کۆمۆنیستی عێراق» بوون.

— ئایا، بهرێزتان رۆژئ له رۆژان، کۆمۆنیست بوون؟

نەخىر، ھەرگىز كۆمۇنىست نەبووم. بەلام، زۆر لە كۆمۇنىستەكان ھاورېم بوون.

— دۆستايەتى باسكى دىكەيە. ئىدى، گۇڧارى دووم ناوى چى بوو؟
دواى سالى « 1950 »، دوو پۇژنامى دىكە ھەبوون، ناويان « ئەلپوفايد و ئەلجەداويل » بوو. پاشترىش، لە سالەكانى « 1958 — 1959 » دا، دوو پۇژنامى تايبەتتى خۆم ھەبوو، ناويان پۇژنامى « ئەلپايد و ئەلجەقىقە » بوو. خۆم، بەررسىياري نووسين و خاوەنيان بووم. لە سالى « 1955 » دا، لە « مىسر » نووسينم بلالودمكردهو.

— گوتار؟

بەلى. « ئەلكتاب »، گەورەترين و بەرزترين گۇڧارى « مىسر » بوو. چەن نووسەرىكى وەك « عەبباس مەحمود عەقاد، مەحمود تەيموور، ئەحمەد حەسەن زىاد » و ھىندىكى دىكە تىياندا دەنووسى. گوتارەكانى منىش، لەگەل ئەوانەى ئەواندا دەردەچوون. ناوەكەم، لە پال ناوەكانى ئەواندا دەنووسرا. تا ئىستەش لە بىرمە، ئەو يەكەم جار بوو، نرخى ئەو شتەى دەينووسم، وەرى گرم. گوتارى يەكەم، دەربارەى « تەحقيقات جنائيه جەديده » بوو. توژينەو ھەيەكى ياسايى گرنكى، كەم وینەبوو، لىكۆلىنەو ھەيەكى زۆر جوانبوو. تەنانت، لە « ئوردون و سووریا »، دەربارەى ئەو بابەتە، چەن نامەيەكم بۇ ھات. ئىدى، دواى ئەو گوتارە، ناوى من لە سەر ھە دەنووسرا. لەبەرئەو ھەيەمىشە گوتارەكان، بەگۆرەى ناو و ناويانگى نووسەرەكە، بايەخيانيپتەدرا. تا تىستەش، ھەر لە بىرمە، ناوى خۆم و ناوینشانى گوتارەكەم، يەكسەر پىش چىرۆكەكەى « مەحمود تەيموور » و گوتارەكەى « ئەحمەد حەسەن زىاد » و لە دواى گوتارەكەى « عەبباس مەحمود عەقاد » ھە نووسرا بوو.

— راستە دەلێن: « عەقاد » كوردبوو؟
بەلى. كوردبوو. دواتر لە سالى « 1955 » بە دواو، ئەو بەرھەمانەى وەرم كۆپابوون، لە دەر ھەيە « عىراق » دەرکەوتن و بلایوونەو.

— مامۇستا بېوورە، من تەنیا، مەبەسم ناوھىتانى ئەو پۇژنامە و گۇڧارانەيە، كە بەشداريتان لە دەرکردنياندا كوردووە؟

تەنیا سىيان بوون، گۇڧارى « ئەلجەلە » و پۇژنامەى « پوفايد و جەداويل ».

— ئىدى پۇژنامەى « ئەلتەنەخى » ؟
من سەرنووسەرى بووم.

– واتە: پوژنامەى «ئەلتەئەخى»، دوا پوژنامەىە بوو، کارتەن تىدا كەردووە؟
بەلى. دوا پوژنامەبوو.
– ئەدى پىش ئەو؟

پىش ئەو، پوژنامەى «ئەلەقىقە – راستىى» بوو. لە سالى «1959» دا، بە
هەر دوو زمانى «عەرەبىى و كوردىى» دەرەچوو. سەرنووسەر و
خاوەنەكەشى، هەر خۆم بووم. ئەو پوژنامەىە، بۆ من، هۆى بە لا و نەگبەتىى
بوو. چونكە، لەو سەردەمەدا و لە شارى «مووسل»، پوژنامەىە، نىوەى بە
زمانى «كوردىى» دەرچى، ئەو وەك، تاوانىكى گەورە وابوو. كاتى،
«بەعسىى» يەكان، لە «1963» دا هاتن، فرمانى خەكاندىان بۆ دەرکردم. بە
لاى ئەوانەو، گەورەترین تاوانى من ئەو بوو، ئەو پوژنامەىەم دەرکردبوو.

پە: پىش ئەو، بچنە دەرەو و تىكە لاوى كارى شۆرەگىرى بن، هىچ
جۆرە پتوهندىيەكى راميارىيتان هەبوو؟
2: بەلى، لە «پارتىى» دا ئەندام بووم. بەلام، پىش ئەو، يەكى لە
دامەزرەنەرەكانى پارتى «ئەلشەب» بووم. لە مانگى «ئەپرىلى/1946» دا،
لەكەل «عەزىز شەرىف و عەبدولەهەمىم شەرىف» دا، پارتى «ئەلشەب» مان
دامەزراند. ناوى منىش، لە لاپەرە بىستوشەشى بەشى شەشەم، لە پەرتووكى
«تەئرىخ ئەلەوزارات ئەلەعراقىە» دا هاتوو. بەلام، تەنیا لە «مووسل»، جىئى
برواى «ئەلشەب» بووم. دواى چوار مانگىش، وازم لى هەنان.
– بۆچى وازتان لى هەنان؟
لە بەر دوو هۆ:

يەكەم: پىبازىكى چەپى ماركسىسى تىدا دروسبوو. ئىمە، نەزىكەى لە دوو
دەستە پىكەتابووين. دەستەيەكى دىمۆكراسىيەخاوى لىبرالى دامەزرەنەر و
دەستەيەكى ماركسىى وەك «عەزىز، عەبدولەهەمىم و توفىق منىر... تاد»،
دووهم: كاتى پارتەكەمان دامەزراند، بىروياوهرمان وابوو: پوگراەكەمان،
شتىكى دەربارەى، مافە نەتوهندىيەكانى كەلى كورد و مافى كەمە
نەتوهندىيەكان تىداى. بەلام، دواى هەستەمەرد، كاتى، پوگراەكەمان
پىكەپىكەرد و پىشكەش بە وەزارەى نىوخۆ كرا، ئەو شتەى تىدا نەبوو.
دەتوانى، ئەو لە پەرتووكى «تەئرىخ ئەلەوزارات ئەلەعراقىە» دا بخوینىتەو.
لەبەرئەو، بەرانبەر ئەو كىشەىە، شىوە گومان و نىمچە كاردانەوهمەكم، لا

دروسبوو. هر كه بېنېم، كه ساپه تيپيه چهپه كان، به سهر پارتكه ماندا زال
بوون و دهسيان به سهر داگرت، ئيدى، من يه كسهر كشامه دواوه.

— چهپه كان، دژى مافه كانى گهلى كورد بوون؟
نهخير. حوكومەت دژبوو. دوايى تيتگه ييشتم، «عزيز شەريف، عامر عەبدوللا،
عەبدولرحمان و توفيق منير»، كه هه موويان، له دهستهى دام—هزرينهى
«ئەلشەعب» بوون، له ژيرهوه به نهينى، كۆمۆنىست بوون. به لام، له گهلى
«پارتى كۆمۆنىستى عىراق» دا، ناكۆكى و جياوازييان، له نيتواندا دروس
بوو، بۆيه، وازيان نهينابوو، دهيانويست، پارتىكى تايبه تىي دروسكه.
— پارتى «ئەلشەعب»، پرويهكى دهرهوهى ئاشكرائى پارتى كۆمۆنىست نهبوو؟
نهخير. به پچه وانهوه.

— ئەدى چى بوون، خو ئهوانه، له نيتو پارتى «ئەلشەعب» دا نهچيندرا بوون؟
نهخير. له باباتهش نهبوون.
به لام، له بارهيهوه، بيروپراي جياواز هيه. دوايى، كيشهكه مان بۆ روونبووه،
چيه و چى نيه. «پارتى كۆمۆنىستى عىراق»، به شتويهيكى بهردهوام،
هتيرشى توندى، دهكرده سهر «پارتى ئەلشەعب». دهتوانين، بليين: وهك
پتوهندي نيتوان، «چيني ميلليى» و «يهكىتى سؤفيت» كۆن و ابوون، هر
دوو لايان، كۆمۆنىست بوون، به لام، هر يهكهيان، قورقوراكهى نهوى
ديكهيانى گرتبوو.

— پيتان و نيه، ناكۆكى و دوويهركيبهكهى نيتوانيان، له سهر كيشهى
نايدۆلۆژيى و دهسلات بووبى؟

نهخير. كيشهى بيروپرايه و نايدۆلۆژيى، له گۆرپدا نهبوو، بهلكو، هه مووى
تهنيا، كيشهى نيتو خويان و تاكهكسى بوو. له بهر نهوه، من وازمهتينا. به لام،
تا سهر، له گهلى «عزيز شەريف» دا، وهك دوو هاوپى مائهوه و پارتيزگاريى
ئهو دۆستايه تيپيه كرد.

— بيروپراي ئهنامه ماركسييه كانى، نيتو پارتى «ئەلشەعب»، دهربارهى مافه
نهتهويهيه كانى گهلى كورد و كهمه نهتهويهيه كان چۆن بوو؟

دهربارهى بيروپراي، ماركسييه كانى ئهو سهردهمانه، دهتوانى، له هه موو
پهرتووكه كاندا بيانخوئيتيهوه، به تايبه تىي، له پهرتووكى «ليمازا تهبقا
ئهلحقايق مهكتومه عن ئەلشەعب ئەلكوردى؟» دا به جوانيى باسكراوه.
— ليره دا دهكرى، به كورتىي بۆمان باسكه ن؟

به‌لئی. دواى ئه‌وه‌ی، پێنج یا شه‌ش ساڵ، به‌ سه‌ر دامه‌زاندنی « پارتی دیمۆکراتی کوردستان »دا تێپه‌ری، ئه‌و کاته، کۆمۆنیسته‌کانی « عێراق »، به‌ نه‌ئینی کاربانه‌ه‌کرد. هه‌لۆسته‌کانی « پارتی »یان داده‌گرته‌وه. له‌ رووی بیروباوه‌ڕ و ئایدۆلۆژیاوه، هێرشێکی زۆریان ده‌کرده‌ سه‌ریان. ساڵی « 1952 »، کاتی « به‌هادین نووری » هات و بوو به‌ سکرتیری گشتیی « پارتی کۆمۆنیست ». ئه‌م دید و بۆچوونه‌ی کۆمۆنیسته‌کان، به‌ شیوه‌یه‌کی کتوپرپی گۆرا. له‌ هه‌مان ساڵدا، « باسَم » که‌ ناوی نه‌ئینی « به‌هادین نووری » بوو، دانی به‌ وه‌دا نا، کورد نه‌ته‌وه‌یه و مافی دیاریکردنی چاره‌نووسی خۆی هه‌یه. دواى ئه‌وه‌ی، له‌ سه‌رده‌می « یوسف سه‌لمان »هوه، کۆمۆنیسته‌کان، له‌ ئاستی نه‌ته‌وه‌بوونی کورده‌دا، له‌ درۆنگی و گوماندا ده‌ژیان، له‌ژێر گوشاری « پارتی کۆمۆنیست » و تیۆرییه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌که‌ی « ستالین »دا، ئه‌وه‌یان په‌ته‌ه‌کرده‌وه، کورد نه‌ته‌وه‌ بێ، به‌لکوو، به‌ گه‌لیان داده‌نا.

پاشان، له‌ کاتی خۆیدا، « به‌هادین » لا‌برا، ئه‌وه‌ش یه‌کێ بوو له‌و هۆبانه‌ی، دوا‌ی له‌ دانپێدانانه‌که‌ی خۆی په‌شیمانبووه. تا دوا‌ی، « عه‌بدوله‌که‌ریم قاسم » هات و له‌ کۆتایی سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی « عه‌بدوله‌که‌ری »دا، « جه‌مال هه‌یدهریی » نامیلکه‌یه‌کی ده‌رکرد. له‌و نامیلکه‌یه‌دا، دانی به‌ وه‌دا نا.

– من مه‌به‌سم له‌ پارتی « ئه‌لشه‌عب » بوو، نه‌ک « پارتی کۆمۆنیستی عێراق » جیاوازییه‌کی زۆریان نه‌بوو.

– دواى ئه‌وه‌ی، وازتان له‌ پارتی « ئه‌لشه‌عب » هێنا، له‌ گه‌ڵ چ لایه‌که‌دا، کارتانکرد؟

له‌ سه‌ره‌تای ساڵی « 1948 »دا، من و « سال‌ح یوسفیی » له‌ « مووسل »، پێکه‌وه کارمانده‌کرد. ئه‌و کاته، « سال‌ح یوسفیی »، « پارتیی » بوو.

– واته: به‌پێرتان له‌ ساڵی « 1948 »هوه، له‌ پێزه‌کانی « پارتیی »دا کارتان کردووه؟

به‌لئی. من پارێزه‌ڕ و که‌سایه‌تییه‌کی ناسرا‌بووم. « پارتی دیمۆکراتی کوردستان »، پارتیکی نه‌ئینیبوو، « سال‌ح یوسفیی » له‌ « مووسل »، له‌ دادگه‌ی « شه‌رعیی » کاریده‌کرد و نووسه‌ری یه‌که‌می دادگه‌ بوو. هه‌موو زنجیره‌ی شانه‌کانی « پارتیی »، به‌ ده‌س ئه‌وه‌وه‌ بوو، هه‌موو پێکه‌وه‌ کۆ ده‌بووینه‌وه، به‌لام، من هێندێ له‌و که‌سانه‌م ده‌ناسیی، ئیدی له‌و کاته‌وه، خۆم به‌ « پارتیی » ده‌زانی و خه‌لکیش ده‌یانزانی، که‌ من « پارتیی »م. وا بزانه‌م،

« برایم نه‌حمه‌د » و برادره‌رانی دیکه‌ش ده‌یان‌زانی، من له « پارتیی » «ا»
 نه‌ندامم. به‌لام، پیش‌ئوه، مه‌یل‌تکی دیار‌یکراوم، بۆ کیش‌ش‌ه‌ی کورد هه‌بوو.
 کاتێ، شۆرش‌ی سالی « 1945 » ده‌سی‌پێ‌کرد و دادگه « عورفیی »یه‌کان
 فرمانی له‌نی‌و‌بردنی « بارزانیی »یه‌کان و نه‌و کوردانه‌ی، پێ‌وه‌ندی‌یان به
 شۆرش‌ه‌وه کرد‌بوو، دهرده‌کرد. من، یه‌کێ له‌و دوو پارێزه‌ره‌ بووم، له‌ دادگه
 « عورفیی »یه‌کاندا، دا‌کو‌کیم له « بارزانیی »یه‌کان و شۆرش‌گیریه‌کان ده‌کرد.
 — له‌ چ سالتیکدا؟

له‌ سالتیکانی « 1945 — 1946 » تا سالی « 1950 ». که‌سی دووهم، « عه‌ونی
 یوسف » بوو. به‌لام، « عه‌ونی » زوو به‌زیی و من هه‌ر به‌رده‌وام‌بووم.
 دوایی، چهن پارێزه‌ری‌کی دیکه‌ی وه‌ک « محمه‌د شاهین ئه‌لسوفیی » هاتن و
 دا‌کو‌کییان، له « بارزانیی »یه‌کان و نه‌وانی دیکه ده‌کرد. ئه‌ویش، هه‌ر له
 « مووسل » پارێزه‌ره‌ بوو، نه‌ندامی « پارتیی »ش بوو. هه‌روه‌ها، « فره‌یق
 عه‌قراویی »ش شانی دایه به‌ر نه‌و کاره.
 نه‌و کاته، « مه‌لا مسته‌فا » له « یه‌کیتی سو‌فی‌ت » دهر‌به‌ده‌ری‌بوو. له‌و کاته‌وه،
 منی ده‌ناسی. له‌ دووره‌وه ناوی بی‌ست‌بووم، ده‌یزانی، پارێزه‌ری هه‌یه و
 دا‌کو‌کیی له « بارزانیی »یه‌کان ده‌کا. کو‌مه‌له‌که‌ی « برایم نه‌حمه‌د »یش،
 ئا‌گایان له‌وه بوو، من دا‌کو‌کییان لی ده‌کم.

پ3 : پیش‌ئوه‌ی، راب‌که‌ن و به‌ شی‌وه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، به‌شداریی له
 شۆرش‌ه‌که‌دا ب‌که‌ن، ئایا، له‌ نێو شاردا، پێ‌وه‌ندی‌تان له‌گه‌ڵ شۆرش‌گیریه‌کانی
 شاخدا هه‌بوو، یا، هه‌ر وه‌ک نه‌ندامێکی ئاسایی کار‌تانه‌ده‌کرد؟ گه‌ر هه‌بوو، نه‌و
 پێ‌وه‌ندی‌یه‌ چۆن بوو؟

و3 : من، یه‌کێ له‌و که‌سانه‌ بووم، له‌ رۆژنامه‌ی « خه‌بات » دا کار‌ده‌کرد.
 — نه‌و کاته، « خه‌بات » به‌ نه‌تی‌ی یا به‌ ئاشکرا دهر‌ده‌چوو؟
 به‌ ئاشکرا دهر‌ده‌چوو. ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌ من، « برایم نه‌حمه‌د، جه‌لال
 تاله‌بانی، حیلیمی عه‌لی شه‌ریف و حه‌یب محمه‌د که‌ریم » پێ‌که‌اتبوو. من له
 « به‌غدا »، له‌ باره‌گای « پارتیی » ده‌زیام. نه‌و کاته، تازه سه‌ره‌تای
 پێ‌وه‌ندی‌یه‌کی راسته‌وه‌وان، له‌ نێوان من و « برایم و جه‌لال »دا دامه‌زرا‌بوو.
 نه‌و پێ‌وه‌ندی‌یه‌، هه‌ر سێ‌کمانی به‌ ته‌واوی، پێ‌که‌وه گرێ‌دا‌بوو.
 — ته‌نیا، به‌ هه‌ری رۆژنامه‌ی « خه‌بات »ه‌وه؟

نەخىر. پېشتەر دەمناسىن. بەلام، لەو كاتەوه، پتوهندىيە كەمان بەهێزتر بوو. «جەلال» منى دەناسى. جارىكيان، لە نىوان سالاكەنى «1956 – 1958» دا، سەرى لى دام. بە تەواوى بىرم نەماوه، كەى بوو. خۆى بۆى گىزماوه و گوتى: خۆتندكارى بووم و لە نامادەيى دەمخۆتند، بۆ «مووسىل» دوور خرابوومهوه. يەكئى لە پەرتووكەكانى تۆم كړى و هاتم بۆ لات. ئەو كاتەى، ئەو باسیدەكا، پەرتووكى «كەيفە تونطیح ئەلسما» م وەرگىزابوو. پەرتووكىكى زۆر ناسك و خۆشە، بە داخەوه، ئىستە لام نىيە.

– كەى لەگەل «برايم ئەحمەد» دا، يەكدىتان ناسى؟

«برايم»، پارێزەر بوو. سەردانى «بەغدا» و «مووسىل» ى دەكرد. لە سالى «1948» دا، كۆمىتەى «ئىنژىبات» مان هەلبژارد، لەو كاتەوه يەكدى دەناسىن.

– لە پتەى «پارتى» يەوه؟

نەخىر. ئەو كاتە، نە من و نە «برايم ئەحمەد»، ئەندامىكى دەرکەوتسوى «پارتى» نەبووين.

– ئەدى مەبەستان، لە هەلبژاردنى كام كۆمىتەيه؟

مەبەسم كۆمىتەى «ئىنژىباتى پارێزەران» و هەلبژاردنى سەندىكەى پارێزەرانه.

– واتە: لە پتەى پىشەكەتانهوه، يەكدىتان ناسى.

بەلى. لە پتەى كارى پارێزەرييەوه، يەكدىمان ناسى.

– ئەدى، كەى لە پتەى «پارتى» يەوه پىكگەيشتن؟

لە سالى «1958» دا.

– دەربارەى دۆستايەتتەتان، لەگەل «هەمزە ع.» دا، چىمان بۆ دەگىزەنەوه؟

من لە هەموو ژياندا، دوو جار، چاوم بە «هەمزە» كەوتووه.

جارى يەكەم: زۆر كتوپرىبوو. «هەمزە»، خەلكى شارۆچكەى «زاخۆ» يە. لە

سەرمتاى چلەكاندا، لاى هاورپىيەك لە شارى «مووسىل» خۆى شاردبووه.

ئەو هاورپىيە، لە كۆلێژى «شافەيسەل» مامۆستا بوو. لە كۆمۆنىستەكان

بوو. يەكئى لە هەرە هاورپى، دلسۆزەكانى خۆشم بوو. دواى، لە سەردەمى

«عەبدولكەرىم» دا، بوو بە پەرتووبەرى گشتى «ئىرشاد». ناوى «محەمەد

توفىق حوسەين» بوو. تا ئىستەش ماوه و جاروبار، لە «عىراق» هوه، سلاوم

بۆ دەنێرئى. لە بىرمە، لە چاىخانەيه دانىشتبووين، يەكسەر لى پرسیم: خۆ

پتە ناخۆش نىيە، گەر ئىستە، مەرفىكى پىشكەتووخواز بى بۆ لامان و

دانیشتی، مرقفیکي خوشه و له خوشتانه کورده؟ نه و کاته، به کۆمۆنیسته کانیان دهگوت: پيشکه وتووخواز، دواي ماوهيه، «همزه» هات. ئه ویش، مني نه دهناسی و ناوی مني نه دهنانی. هر وا، دانیشتنیکي کوورت بوو، له بهر نه وهی خۆی شار دبووه، دهترسا.

جاری دووهمیش: له دانیشتنیکي پچووکدا له «به غدا» دیمه وه. — له و دوو دانیشتنه دا ده مه ته قتی پامیاری پیتان نه ده کرد؟ هیچم له بیر نه ماوه.

— ده توانن، ده رباره ی که سایه تیی «همزه»، هیندی شتمان بۆ باسکه ن؟ نه خیر. به لام، هینده ی من ئاگادارم، «مه لا مسته فا»، بر وایه کی کویرانه ی پی بوو.

— له چ سالتیکدا؟

له سالی «1958» دا. چاکم له یاده، ئیمه دانیشتبووین، «مه لا مسته فا»، په راوتکی هه لگرت و به سپیتی له خواره وه ئیمزایکرد و دای به «همزه». — ئایا، کاتی «بارزانی»، «به غدا» ی به جیه تیش، پاشان شوړش ده سی پی کرد، پتوهندیی له گه ل «همزه» به دولا «دا ما بوو؟» نه خیر. نه و له «پارتیی» ده ریکرد. به لئ. ده زانم، به لام، له سه ره تای هه فا کاندای بیستم، سه ردانی «بارزانی» ده کرد.

من له گرتوو خانه بووم، ئاگام له شتی وانییه.

— جگه له و دوو جاره، ئایا، جاریکی دیکه، مامۆستا «همزه» تان بینیه وه؟ هیچتان له باره یوه بیستووه؟

نه خیر. له دانیشتنه کانی «مه لا مسته فا» دا نه مبینیه. له و بر وایه شدام، تا، «مه لا مسته فا» مرد، به هیچ شتیه، پتوهندییان نه بوو. له بهر نه وهی، هیچی نه ده کرد. دواي نه وهی له «پارتیی» ده رکر، له «پارتی» کۆمۆنیستی عیراق» دا، وهک ئه ندای مایه وه.

— همزه؟

به لئ. ناسنامه ی پارتی کۆمۆنیستی هه بوو. ئه ندایکی ئاساییبوو. ئه ویش و «نووری شاوهیس» یش، هر دووکیان کۆمۆنیست بوون. «نووری»، تا مر دیش، هر ئه ندایبوو. له هه مان کاتدا، ئه ندای په لیتیری پارتیش بوو. — چۆن شتی وانییه؟

نازانم. به لām، ئەو پاککردنەوهیە « مەلا مستەفا »، لە پیزهکانی « پارتیی » دا کردی، تەواو نەبوو. ئەو هەش، چیرۆکیکی دوورودرێژە.

— پاشان، باسی ئەو هەش دەکەین. کە « بارزانی » تان لە نزیکەوه ناسی؟ کاتێ، سالی « 1958 »، لە « یەکیستی سوڤیت » گەرایهوه. وێنە شمان پتکهوه گرتووه. لە یادمه، من و « شیخ عەزیزی شەمزدینی و جەوهەری عەزیز پاشای دزەیی » دادگر، لە گەل چەن کەسێکی دیکه و « مەلا مستەفا » دا، بەرو پیری ئەو « بارزانی » یانی لە « یەکیستی سوڤیت » گەراپوونەوه، هەموو پتکهوه چووین و پتشیوازیمان لی کردن.

— لە « بەغدا »، یا لە « بەسرە »؟
لە « بەغدا ».

— ئایا، هیچ گفتوگۆیه کتانکرد؟

بەلێ. « مەلا مستەفا » پوویتی کردم و گوتی: من تۆ دەناسم و سوپاستەدەکم. تۆ بێ ئەوهی، چاوهراونی هیچ پاداشتی بکە، داکوکییت لە ئێمه کردووه. لەبەر ئەوهی « مەلا مستەفا » عەرەبییهکی باشی دەزانی، هەمیشە بە عەرەبیی قسە لە گەل من دەکرد و بە عەرەبیی گوتی: « لا جەزائە و لا شەکوراً ».

— ئەدی جاری دووهم؟

دوای ئەوه، نزیکە هەموو پۆژی، یا پۆژە نارۆژی، لە مآلی خوێان، لە میوانخانەکە یە کدیمان دەبینی. لە دانیشتنەکانیدا، ئامادە دەبووم. ئەو کاتە، لە خانووەکانی هێلی ئاسن، لە مآله کۆنەکە « نووری سەعید » دا دەژیا.

— دەکرێ، هێندێ لەو شتە گرنگانە، لە نێوانتاندا هەبوو، بۆمان باسکەن؟ ئەو کاتە « مەلا مستەفا »، هێرشیکردە سەر « پارتیی » و پەلاماری بارهگای دا، « هەمزە عەبدوللا »ی دەرکرد، من لە « مووسل » بووم.

— مەبەسم تەنیا، هەر ئەوه نییه. بەلکوو، هەر شتیکی دیکه، پێوهندیی بە خۆت و ئەوهوه هەبێ.

بەو شتیهوه نەبوو. لە راستییدا، پێوهندیی من بە « بارزانی » یهوه، تەنیا، پێوهندیی سەرەدانبوو. دادەنیشتن و شتی ئاساییمان باس دەکرد.

— ئەدی پێوهندیی پارتایهتیی و پامیاریی؟

نەخێر. ئەو شتانه مان لە نێواندا نەبوو، باسی پۆلیتیکمان نەدەکرد. بە لām، پێوهندیی پارتایهتیی توندوتۆلم، لە گەل « برایم، جەلال، زوبیحی » و کۆمهڵیکی دیکه دا بوو. پێوهندییمان، لە سەر و باشیشهوه بوو، زۆر پتکهوه دهگونجاین.

— کاتئ شۆرش دەسیپیتکرد، بەرێرتان لە کوئ بوون؟ چیتان دەکرد؟ پیش ئەوهی هەلێن، راتان بەرانبەر شۆرشەکە چۆن بوو؟

کاتئ شۆرش دەسیپیتکرد، من لە « بەغدا » بووم. دواي ئەوهی، زۆربەیان رۆشتن بۆ شاخ و چالاکییان دەسیپیتکرد، ئیش و لیپرسراوییم بۆ دیاریکرا. من لە « بەغدا »، لەگەڵ « ش—هوکەت عەقراوی » دا مامەوه، کە پاشتر « بەعسی » یەکان کوشتیان.

— بۆچی کوشتیان و لە چ سالتکدا کوژرا؟

لەبەرئەوهی، خۆی لەگەڵ « بەعسی » یەکاندا بوو. دواي، لەگەڵ رەشەکوژییەکی « شیخ عوسمان و عوبیدوللا » دا، هەموویان پێکەوه سەریان تێداچوو. پیش ئەوهی راکەم، من لیپرسراوی بووم. کاتئ شۆرش هەلگیرسا و کلپەیسەند، ئێمە بە نەینیی، لە ماله چکۆلەکی « ئەنور دزەیی »، یەکدیمان دەبینی و کۆدەبووینەوه. ئەو کاتە « پارتی »، یاداشتەکی نووسی و بۆ « عەبدولکەریم قاسم » ی نارد، منیش بەشداریم تێدا کرد. — سالی چەند بوو؟

دواي ئەوهی، هەرا و ئاژاوه و بزوتنەوهی چەکداری، لە « کوردستان » دەسیپیتکرد.

— واتە: سەرەتای شۆرش بوو؟

بەلێ. لە سەرەتای شۆرشدا بوو. بەلام، پیش ئەوهی « پارتیی »، دەس بە سەر جولانەوهکەدا بگرێ و سەرکردایەتی بکا. ئەو یاداشتەش، لە پەرتووکهکاندا هیه و دەتوانی، بیبینی. لەو کاتانە ئێمە، لەوئ کۆدەبووینەوه، فرمانی گرتنی « برايم ئەحمەد و جەلال » دەرچوو بوو. لەبەرئەوه، هەموویان هەلاتن. من پام نەکرد. « شەوکەت عەقراوی » ش، لەبەرئەوهی لە وەزارەي شارەوانیی فرمانبەر بوو، مایەوه. پێکەوه بە نەینیی، پۆژنامەي « خەبات » مان دەرەکرد. — ئەو کاتە، « شەوکەت » ئەندامی کۆمیتەي ناوەندیی بوو؟

نەخێر. هەر دوو کمان، ئەندامی کۆمیتەي ناوەندیی نەبووین. بەلام، لە راستیییدا، کاتئ نوێنەرێ، یا میوانتیکی گەورە بەاتایە و سەردانی پۆژنامەکەمان بکرایە، دەربارەي « پارتیی » پرسیار بکرایە یا نەیکرایە، « جەلال » هەمیشە، پیش هەموو ئەندامەکانی دیکە، منی پێشکەشدەکرد و دەيگوت: ئەمە ئەندامتیکی بەرزی « پارتیی » یە. نەمان دەگوت: ئەوه ئەندامی کۆمیتەي ناوەندییە، تەنیا دەمانگوت: ئەندامتیکی دەرکەوتوو، تا بیانزانایە،

ئەو كەسە، لە كادىرە بالاكانى « پارتىيى » ىە و قسەيان لەگەلدا بگردايه. لە راستييدا، « برايم ئەحمەد و جەلال »، پىزيان لى دەگرتم و لەو بروايله دام، تا ئىستەش، ھەر پىزىم لى دەگرن. ھەروەھا، لەو كاتەدا، ئەلقەى پىئومەندىي، نىوان شۆرش و دەزگە بيانييىيەكان بووم.

– بە نەينىي؟

بەلى. ھىندى لە نوپنەرە بيانييىيەكان دەھاتن، دەربارەى شۆرشى كورد، داواى ھىندى زانىارييان دەکرد. بۆ نموونە: بىرم دى، پۆزىكيان « جەمىل تۆما »، يەكئ لە پاميارە ناسراوھەكانبوو. ھاورپى بالۆيزى دەولەتى « چىن » بوو. بالۆيزى « چىن » دەيوست، راپۆرتى دەربارەى شۆرشى كورد، پىشكەش بە كاربەدەسانى دەولەتەكەى بكا. زانىارييەكى زۆرىشى، لەو بارەيەو نەبوو. منيش، لەو دەترسام، بچم بۆ ئەوى و پىئومەندىي دامەزىنم، كەسى بمىنى و تىدابچم. بەلام، « جەمىل تۆما » كەسايەتییەكى ناسراو و بەرپۆھەرى گشتىي بوو. لەبەرئەو، بالۆيز من و ئەوى داوھتى نانخواردن كرد و بانگى كردين بۆ مالاوھ. لەوى راپۆرتىكى تەواوم، دەربارەى شۆرش پىشكەشكرد.

پ4 : كەى بە تەواويى، ھەلاتن و بوون بە پىشمەرگە؟

و4 : دوو پۆز پىش ئەو، كۆدەتاكەى « 8 / فەبروورى / 1963 » روويدا، من كىرام. ئەمە دەبى، باسكەم، لەبەرئەو، ھەر كاتى ئەم رووداوم بىر دەكەوتەو، دلم ژاندەكا. چونكە، ئەو ھەلەيەكى گەورەبوو، « پارتىيى » كرى. لە سالى « 1963 »دا، مالاكەمان لە « عەرەسات ھىندىيە » بوو. « شەوكت عەقراويى »، مالاكەمانى دەزانى. پۆزى خەرىكبوو، لەگەل ئەندامانى خىزانەكەماندا، بۆ سەردانىكى ئاسايى، لە مالاوھ دەردەچووين، ئۆتۆمۆبىلەكەى « عەقراويى »، لەبەرئەماندا راوھستا. « سالىح يوسفىي » دابەزى و ئەويش لە دوايەو بوو.

– « سالىح يوسفىي » لەو كاتەدا، چۆن گەيشتبوو « بەغدا » ؟

نازانم. من ھەپەسام، سەرمسورما، لەبەرئەو « سالىح يوسفىي » لە شاخ بوو. يەكسەر زانيم، شتىكى خەتەر ھەيە. بە براكەم گوت: تۆ خىزانەكە بەرە و بپۆ، من نايم، دەبى، ئەم ماستە موويەكى تىدابی!

خوشكە گەورەكەم « سەبىحە »، ھەك پياوتكى رىكويىك وابوو. بەرپۆھەرى خويندنگە بوو. زىرمەك و وريا بوو. ھەر زوو، ھەستى بە رووداومان دەکرد.

« مەلا مستەفا »، پېزىكى زۆر گەرەھى لى دەگرت. كاتى، لە گرتووخانە دەرجووم و يەكەم پۆز، دواى ئەوھى چوومە دەرەھە، « جەلال بالئە، عەبدوللا پشەدەرى، نوورى شاوميس » و كۆمەلنىكى دىكەش، لای « مەلا مستەفا » دانىشتبوون. لە يادە، پووى تىكردم و گوتى: « جەرچيس »، تۆ خوشكىك ھەيە، تەنيا خوشك نىيە، بە پەنجەكانى دەبىزارد و دەيگوت: بەلكوو لە ھەمان كاتدا، « خوشك، برا، ژن، دايك و باوك ». من لە ژيانى خۆمدا، ژنى وام نەديوھ.

ھەرچى چۆنى بوو، « سالىح يوسفى » ھات و لە مالاھوھ دانىشتىن، گوتى: كاكا! من ھاتووم، دوو شت پى راگەيەنم.

يەكەم: بە فرمانى كۆمىتەى ناوھندى و شۆرش، دەبى، يەكسەر بىتتە نىو شۆرش، بەرپرسى وىزگە و بەشى راگەياندن لە ئەستۆبىگى. يا دەبى، نىشوکارەكانى خۆت، بە شىوھىە پىكخەى، خۆت دەرپازگەى و لە « ئەوروپا » نووتەرى شۆرش بى.

دووم: ئىمە، دواى ئەوھى تۆمان بىنى و ئاگادارى بارودۆخى تۆ بووين، دەچىن، « عەلى سالىح ئەلسەعدى » و كۆمەلى « بەعسى » يەكان دەبىن، لەبەرئەوھى، نىازيان ھەيە، كۆدەتايەك پىكخەن. من دان بەوھدا دەنم، كاتى خۆى، لەو بىروايە دابووم، ئەو قسانەى « بەعسى » يەكان، دەرپارەى كۆدەتا دەيانكرد، لای من، وەك نوكتە وابوو! پىمابوو، ناتوان، ھىچ بكن!

بەلام، دواى دەرگەوت، « ئەمىرىكا » و « ئىنگلىز »، لە پشت كۆدەتاكەى « 8/فېبروھى » يەوھ بوون، من ھىچم نەگوت. « يوسفى » گوتى: ئىرە ھەستام، دەرپۆم، لە سەر پاشەپۆزى شۆرش و داواكارىيەكانى كورد، لەگەل « بەعسى » يەكاندا پىكدەكەوم. « سالىح »، مەرفىتىكى زۆر باشبوو. بەلام، پاميار نەبوو، پىاوپىكى ساكاربوو، مەرفىتىكى پاكبوو، دلى وەك، دلى منداڵ خاوتىنبوو، لە راستىيشدا ئازابوو. لە سالى « 1945 » دا، ھەموو ناوچەكانى دوزمنى دەبى، نامەى لە « بەغدا و مووسىل » ھە بۆ شۆرش دەبرد، گەر بىان گرتايە، يەكسەر ھەلياندەواسى. بە راستى، ئازا و دلسۆزبوو. تەنانت، لە يادە، ژنەكەى لە « زاخۆ » مامۆستابوو، دواى ئەوھى، لە سالى « 1963 » دا، جەنگ لە كوردستان دەسپىكردەوھ، لە سالى « 1964 » دا، ژنەكەيان ناچار كرد، لە نىوان دوو شتدا، سەرپىشكى، يا دەبى، حاشا لە مەردەكەى بكا و لە پۆزنامەكاندا پلاويكاتەوھ، يا لە سەر كارەكەى لايدەبەن و دەرىدەكەن.

– ئەم پرووداوانە خوشن. بەلام، شتیکی لاوهکیین. با، باسهکهی خویمان ته‌واو کهین.

پاشان، کهمی بیرمکردهوه، له‌وه زیاتر نه‌متوانی و خویم پی را نه‌گیرا، ده‌مزانی، هیچ مافیتی مسۆگهری بۆ کورد تیدا نییه. گوتم: «سالح»، تو ده‌رو بۆ لای ئەوان، له‌وانه‌یه سه‌رکوتووین، له‌وانه‌شه ژێرکه‌وتووین. به‌لام، تو «به‌عسیی» یه‌کان ده‌ناسی، پتویسته، دووشت بکه‌ن. یه‌که‌م: ده‌بی، شتیکیان پی بنووسن و ئیمزاکانیان وهرگرن.

دووهم: ئەم پێشنیازه‌ی من، به‌کویمته‌ی ناوه‌ندیی راگه‌یه‌نه. له‌م پێکه‌وته‌دا ده‌بی، باسی ئەوه بکه‌ن و بیسه‌پێن، کاتی کۆده‌تاکه ده‌سپێده‌کا، پتویسته، هێزه‌کانی پێشمه‌رگه، یه‌کسه‌ر وه‌ک گه‌ره‌نتیییه، شاری «که‌رکووک» داگیرکه‌ن. گوتی: کاکه ئەو کیشه و باسانه قوورسن. گوتم: ئەوه بیرورای منه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیمه، له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی عه‌ره‌با گرفتمان هه‌یه. ئەوانیش، نه‌ته‌وه‌یییه‌کی کوێرن، دوا‌ی، نکوولی له‌ هه‌موو شتی ده‌که‌ن، ده‌یان‌ه‌وئ، وه‌ک ئامرازێ به‌کارمانبێن. پاشان، کۆده‌تای «8/فیب‌روه‌ری» پروودا و بۆمان ده‌رکه‌وت، هیچ شتیکیان نه‌کرد و هه‌مووی هه‌ر ته‌نیا قسه‌ی پرووتبوو.

منیش، دوا‌ی ئەوه به‌چار پۆژ، یه‌کسه‌ر خویم شـاـارد‌ه‌وه و پتوه‌ندیم به «شه‌وکه‌ت عه‌قراوی» یه‌وه کرد، تا بمگوێژیت‌ه‌وه و پراکه‌م بۆ شاخ. چونکه ده‌مزانی، «به‌عسیی» یه‌کان سه‌رکه‌وتنیان ده‌وئ. ئیدی، حوکومه‌ت منی گرت، ئەوه‌ش هه‌مووی، له‌ ئه‌نجامی ته‌مه‌لی و که‌مه‌ته‌رخه‌می «شه‌وکه‌ت عه‌قراوی» یه‌وه بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی، له‌ کاتی پتویستی خۆیدا نه‌هات، به‌ ئۆتۆمۆبیل ده‌ربازمکا.

منیان گرت و په‌وانه‌ی ئه‌نجومه‌نی «عورفی» یان کردم، فرمانی له سێداره‌دانیان دام. له‌ سالی «1963» دا، به‌حسێب ده‌یانویست، به‌ره‌لامکه‌ن، به‌لام، له‌ مانگی «یول» دا، دووباره له «کوردستان»، جه‌نگی سه‌ربازی ده‌سپێک‌رده‌وه، کوشتن و برین سه‌ریه‌له‌دا‌یه‌وه. به‌و شتیه‌یه، سێ سال و نیو، له‌ ژووری له‌سێداره‌داندا مامه‌وه و چاوه‌روانی مه‌رگمه‌کرد. هه‌ر چه‌نده، ئەو سالانه، به‌ به‌ره‌مه‌ترین سه‌اله‌کانی ژيانم داده‌نیم، نزیکه‌ی چوار هه‌زار لاپه‌رم، له‌ ژيانی گه‌وره‌ پیاوانی «بلوتارک» و ژۆر په‌رتووکی دیکه‌شم، له‌ گرتووخانه‌دا وهرگیرا.

بئی گومان له سالی «1963 - 1964» دا، من، رهنهه له فرمانی خنکانده کهم گرت و داوامکرد، چاوتکی پتدا بخشینهوه. له نیو «48» کهسدا، که هه موومان فرمانی خنکاندهمان دهرچوو، من تنیا کهسی بووم، دادگی بهرز بریاریدا، هیچم له سهر نییه و بئی تاوانم. پتشنیازیان بۆ سه روک کوام کرد، تا بریارێ دهرکا و ئه و فرمانه پوچکاتهوه. به لام، «عه بنولسه لام عارف» پشگیری ئه و بریاره ی نه کرد و به ری نه دام. چونکه، له رۆژهکانی کۆلتیری سهر بازیییهوه، یه که دیمان ده ناسی و دۆزمنی تایبه تی من بوو، له که ل ئه وه شدا، فرمانی هه لواسینه که یان بۆ کوژیم و به گرتنی هه میشه یی شکایه وه. له سالی «1968» دا، له سهر داواکاری «ناجی تالیب» ی سه روک وه زیان، که هاو پتی خۆپندنکه م بوو، «عه بدولر محمان عارف»، ئه رکی سهرشانی سوککردم و له ژووری خنکاندن دهر باز بووم.

— باشه مامۆستا، که ی له گرتووخانه پرگارتان بوو؟
له «1968/7/17» و دوا ی کۆده تای دووه می «به عس».

— ئه دی که ی «به غدا» تان به جێپێشت و چوونه نیو شوڕشه وه؟
یه که سهر. دوا ی ئه وه ی، له گرتووخانه به ربووم، پاش دوو رۆژ، «برایم ئه حمه د» پتوه ندیی پتوه کردم. ئه و کاته ئه وان له «به غدا» بوون، رۆژنامه ی «نور» یان دهرده کرد.

براده ران به تیلیفۆن، له پتی خوشکه وه زانیبوویان، چونکه، خوشکم هه میشه، سه ری لی دهدان و باسی کیشه که ی منی بۆ ده کردن.
بئی گومان، «برایم»، به یه کی له خۆیانی دادنه ام، له به ره ئه وه ی، ئه و ماوه دوو رو درێژه ی له باره گای «پارتیی» پتکه وه بووین، پتوه ندیییه کی توندوتۆلی دیاریکراو، له سهر بنچینه ی «دۆستایه تی، ریزگرتن و بیروباوه ی»، له نیتوانندا دروسبوو، بیروباوه ریشمان له یه که ده چوو.

— وهک من بزانه م، «برایم ئه حمه د» و جه لال تاله بانیی «مارکسی بوون. ئایا، چ جوژه هاوئا هه نگیییه کی ئایدۆلۆژییتان، له نیتواندا هه بوو؟
ئه وان بر وایان به «سۆسیالیزی مارکسی» هه بوو.

— به لام، ئتوه بر و اتان پتی نه بوو. ئیدی چۆن، له رووی بیروباوه ره ی پتکه بوون؟
پاسته، من وا نه بووم. به لام، ههر پتکه بووین، له به ره ئه وه ی ئه وان، له و کاتانه دا، به هه موو وریایییه که وه، مه یله «سۆسیالیستی» یه که ی خۆیان دهشارده وه.
— پتبان و بیروباوه ری خۆیان دهشارده وه!!

به لئی، ده توانم، زۆر به دلتیاییه وه ئه وه بلیتم. جگه له وهی، ئه وان له و بریوایه دا بوون، منیش وهک ئه وان، بریوام به « سۆسیالزم » ههیه. چونکه، یهکی له دامه زینه رهکانی پارتی « ئه لشه عب » بــــووم، که ئه ویش هه ر پارتیکی « مارکسی و سوسیالیستی » بوو. ههروه ها، منیان به یهکی، له چه په پیشکه و تووخوازمکان داده نا. له و سه رده مانه دا، یا کۆنه په رست هه بوو، یا ووشه ی دیمۆکراسیی هه بوو، که واتای « چه پی مارکسی » ده گه یاند و دژی نه ته وهیی بوو.

له کاتی « عه بدولکه ریم قاسم » دا، دوو ووشه هه بوو، دوو زاراوه هه بوو، ئه و پیاوه، پیاوکی « دیمۆکراسیی » یه و ئه و دیکه یان « نه ته وهیی » یه. به بریوای خۆم، گه رموگوریی بیروباوه ره نه ته وهیییه که ی « برایم و جه لال », به سه ر بیروباوه ره « سۆسیالیزمی » یه که یاندا زالبوو. به لام، هه له ی هه ره زهقی، بیر و بۆچوونیان ئه وه بوو، ئه وانیش، وهک « مارکسی » یهکانی دیکه، به قوولی مارکسییه تیان نه خۆتندبووه و لێیان نه کۆلبووه، وهک من، به وردیی لێی کۆلبوومه وه. بۆ؟ له بهر ئه وهی « برایم و جه لال », هه چ زمانیکی بیانیه یان نه ده زانی. به لام، من « مارکسیزم » م، له چه ندین سه رچاوه ی جیاوازه وه خۆتندبووه و ده مزانی. ئه وان خۆتندنه وه مکانیان، هه مووی « پۆژه لاتی » یانه بوو.

– باشه مامۆستا، بۆچی پتوهندی بیان پتوه کردی؟
 وایانده زانی، به شیوه یهکی ئۆتۆماتیکی، دوايان ده که وم و کاریان له گه لدا ده که م.

– ئه دی چیتان بریاردا؟

تا ئێسته ش، قسه کانی « برایم » م، به تهواویی هه ر له بیره. گوته: کاکه! ئیمه به و به ربوونه ت، زۆر دلخۆشبووین. ئیمه، له ماوه ی ئه م پێنج سه له ی رابردوودا، که تۆ گیرابووی، هه میشه هه ولمانداوه و به هه چ شیوه یه، له و بواره دا که مه تره خه میمان نه کردوو. من ده زانم، راسده کا. چونکه، دوايي خوشکم، هه مووی بۆ باسکردم. ئه و کاته ی ده یانویست، له « به غدا » وه بۆ ئه نجوومه نی « عورفی مووسل » م به رن، « جه لال » چوو بوو بۆ لای « فوواد عارف » و داوای لێ کردبوو، به هه ر شیوه یه بێ، له « به غدا » گلمبده نه وه و په وانه ی هه چ شوێنێکی دیکه نه که ن، تا به ره لامده که ن. هه ر واشبوو، بروسکه هات، بۆ ئه وه ی نه مـجـوـلـێـن. که چیی، له و کاته ی من، له

شەمەندەفەرەكەدا بووم، ئەفسەریكى «بەعسىی» مان لى پەيدا بوو، خۆى بە سەرۆك كۆمار نەدەدا! پىتى لى داگرتىن و گوتى: من ھەقى ئەم شتانەم نىيە، من دەتەبەم بۆ ئەوئ. مەبەسم ئەوھىە، لەو سەردەمەدا پاشاگەردانىي بوو، چەن حوكومەتتى ھەبوو. ھەروەھا، خوشكم گوتى: لەبەردەمى خۆمدا، «جەلال» م بىنى، تفى لە «شەوكەت عەقراوىي» كرد، لەبەرئەوھى، كەمتەرخەمىي لە ئەركى سەرشانىدا كەردبوو، منى دەرباز نەكەردبوو
 – مامۆستا! يا بگەرێنەوھ بۆ لای «برايم ئەحمەد».

لە تىلەفۆنەكەدا گوتى: ئىستە من، براى تۆم، تۆش من دەناسى. ئىمە، لە «بەغدا» خانووھەك، بۆ خۆت و ئەندامانى خىزانەكەت بە كرێدەگرين، ھەر خانووھەك تۆ دلت بىگرئ. پاسەوانىشت بۆ دادەنئین. ھەروەھا، پۆژنامەى «نور» ىشت بە تەواوىي دەدەينئ. بەلام، پيش ئەو پتووستە، بە بۆنەى بەربوونتەوھ، ئاھەنگىكى تايبەتیی بگيرين. دياربوو، لەو كاتانەدا لە «بەغدا»، دەسەلاتىكى فراوانيان پى درابوو!

لە راستیدا، زۆر تامەزۆی بىننىبووم، چونكە زۆر شت لە نىوانماندا ھەبوو. بەلى. لە ئۆتیلی «ئاشوربانیپال»، داوھتىكى تايبەتیی بۆ كردم. تەنیا ئاھەنگى نانخواردن بوو. «برايم ئەحمەد، عەلى عەسكەرىي، حىلمىي عەلى شەریف، عومەر مستەفا و ئەحمەد دزەيى»، ھەموويان ئامادەبوون، ھىندىكى دىكەش لەوئ بوون. نزىكەى بىست كەسى دەبوون. لە كاتىكدا دەموىست، بە شىوھەكى جوان، قسەيان لەگەلدا بكەم و بلىم: ئەم دووبەرەكییە راست نىيە. «برايم» گوتى: دواى ئەوھى، لە نانخواردن بووینەوھ، پاشان من و تۆ، دووقۆلى دادەنیشین و لەو بارەيەوھ، بە ھىواشیى قسەدەكەين. لە راستیدا، من لەو ھەلوستەمدا، لە نىوان ھەست و سۆزى ناسكى دۆستانە و لە نىوان ئەو خەباتەى لە كوردستاندا دەكرا، ھىشتا دوودلېووم. ھەر چەندە، لەو كاتەدا، ئەو خەباتەى لە كوردستاندا ھەبوو، ديسانەوھ، خەباتى تەواو نەبوو، نىمچە خەبات بوو. چونكە، دواى پىككەوتننامەى «1966/6/29»، «سالىح يوسفىي» ھات بۆ «بەغدا» و لەوئ، پۆژنامەى «ئەلتەئەخى» دەردەكرد. ھەروەھا وا بریاربوو، لە ھەزارەتدا بەشدارىيەكەن و «سالىح يوسفىي و موحسین دزەيى»، بىن بە ھەزىر.

لە يادەم، لە ماوھى ئەو پازدە پۆژەى، لە «بەغدا» بووم، پتوھندىيەكەنم لە نىوان، ھەر دوو لايناندا دابەشبوويوون. بەلام، لە پۆژنامەى «ئەلتەئەخى»،

کارمدهکرد و یه کسه دهسمردهوه به نووسین. بزانه، مروف چهده سهیره!
چهن ساتیکی ورد، له ژیانیدا هیه، چاره نووسی ژیانی، له سه رهتاوه تا
کوژایی دهگژی.

— چۆن؟

لهو ساته ناسک و دهگمه نه دا، ئاومدایه وه، چوار ئۆتۆمۆبیلی فۆکسواگن
بینی، دهوری ئۆتۆله کهیان دابوو، چهن کهسیکی تیدابوو. به لام، کاتی دهچووم
بۆ باره گای پۆژنامه ی «ئه لته نه خی»، «حه بیب محمه د کهریم» له وی بوو،
«موحسین دزهیی» و خه لکی دیه کهش، بهردهوام دههاتن و دهپۆین، ههرگیز،
هیچ ئۆتۆمۆبیلیکم لهو ناوه نه دهبینی. ئه وه به تهواوی، تیکیشکاندم و ههر
بهو شهوه، دوا بریاری خۆم دا، تا به زووترین کات، پتومندی به شۆرشه وه
بگهم و برۆم.

— مه بهستان نه وهیه، ئهوانه ی نێو ئۆتۆمۆبیله کان، چاودیریاندهکردن؟

چاودیریشیاندهکردن و پارێزگاریشیاندهکردن.

— پارێزگارییه که، له لایهن پیاوهکانی خۆیا نه وه بوو، یا له لایهن
حوکوومه ته وه بوو؟

له لایهن حوکومه ته وه بوو. سیخوره کان، چوارده وریان ته نیبووین. لهو
کاته دا، چوار ئۆتۆمۆبیله سیخوره ماکانم بینی، بۆ پارێزگاریی ئهوان، به
چوارده وری ئۆتۆله که دا دهسوړانه وه. بیرم له وه دهکرده وه، هه مووی ماوهیه
له مه و پێش بوو، من لای ئهوان گیرابووم و دهیانویست، هه لمواسن. ئێسته،
دوا ی ئه وه و له ماوه ی چاو تروکاندنیکدا، بریاریدهم، دوا یانبکه وم و له گه لیاندا
بم!! بێ گومان، شتی وا نای، پرویدا. ئیدی، یه کسه ر تێلیفۆنم بۆ «سالح
یوسفی» کرد، تا له دهس ئه و تهنگچه له مه یه رزگارمی.

پێم گوت: «سالح»، من ده مه وی، یه کسه ر برۆم بۆ «کوردستان». پاشان،
هات بۆ لام بۆ ماله وه و گوتی: به یانی خۆت ئاماده که، له به یانی زووتر نییه،
«حه بیب محمه د کهریم»، له گه لت دی، ئیدی، یه کسه ر ده رچووم.

پ5: چۆن بوون به پێشمهرگه و بۆچی، ئه و رێبازه تان هه لێزارد؟

و5: من نه مه ده تانی، له گه ل حوکومه ته دا هاوکاریی بکه م.

— باشه نه ده کرا، له گه ل کۆمه له که ی «برایم ئحمه د» دا کار بکه ن؟
ههرگیز نه مه ده تانی، بهو شێوه یه، له گه ل ئه و کۆمه له دا کار بکه م.

— ئايا نەدەكرا، واز لە ھەموو شتێ بێن، لەگەڵ ھیچ لایەکیاندا کار نەكەن،
و ھەك فەرمانبەرێ لە « بەغدا » كاریكەن و بۆ خۆتان بژین؟
نەخێر. چونكە، من بڕوایەكی تەواوم، بە « بارزانێ » ھەبوو. ئەو بڕوایەشم،
بە ھیچ شتێوھە، لەق نەدەبوو.

— من مەبەسم لە بڕوایێكردن نییە. بەلام، گەر و ھەك فەرمانبەرێ، لە « بەغدا »
كارتانێكردایە و دانیشتنایە، ئایا، ھوكومەتی « عێراق » دژایەتیاندا ھەكردن؟
نەخێر. بەلام، من لەوێ نەماموھە و دەرچووم.

— واتە: بە بڕوایەكی تەواوھە، چوونە ریزی شۆرشوھە؟
بەلێ، لە پێی باوھەرھە چووم. من پارێزھەرێكی باشبووم. دەمتوانی،
سەرگەوتنی پتر بە دەسبێنم. سەرھوت و سامانیشم ھەبوو. ئەو كاتە
پێوھندییم بە « پارتیی »یەوھە كرد، لە مالاكەیی خۆمدا، دوو ئۆتۆمبیل ھەبوو.
بەلام، گەرھەرێن كەسیان، جووتی پێلایان نەبوو!!!
— مەبەستان لە سالی « 1948 »؟

بەلێ. سالی « 1948 » و تا سالی « 1958 »یش، ھەر باری ئابوورییم باشبوو.

پ 6 : كاتی چوونە دەرھوھ، كەیی و لە كوێ، بۆ یەكەمین جار، چاوتان بە
« بارزانێ » كەوت؟ لە سەرھاتادا، پێوھندییان لەگەڵیدا چۆن بوو؟
و 6 : لە كۆتایی مانگی « سێپتەمبەر »، یا سەرھاتای مانگی « ئۆكتۆبەر »ی
سالی « 1968 »دا پامكرد. ھەر كە چووم، یەكەم جار، « ئیدریس و مەسعوود »
پیشوازێیان لێ كردم. ھەر دووکیان ھیشتا تازە، لە بزووتنەوھەكدا كاریان
دەكرد. یەكسەر، بردیانم بۆ لای « مەلا مستەفا ». لە راستیییدا، « مەلا
مستەفا » بیرى زۆر تیز و بەھیزبوو. دیارە، ئەو تەنیا و ھەك ئەمەكێ وابوو، بۆ
ئەو شتانەكی كاتی خۆی، و ھەك پارێزھەرێ، لەگەڵ « بارزانێ »یەكاندا كەردبووم.
بۆیە، جگە لەو چیرۆكەیی، دەربارەیی خوشكەكەم بۆم گێڕایتەوھە، گوێی:
« جەرگیس » دەمەوێ، شتیك پێی بلێم: لە كاتی گفتوگۆكاندا، دەربارەیی تۆ
زۆرم نووسی، تا بەرھەلاتەكەن. بەلام، ئەو سەگە نەفرەتلیكراوانە، پەسەندیان
نەدەكرد. بە « عەرەبیی » دەیگوت: « كلالیب » نەیدەگوت: « كلاب ». گوێی:
دوای ئەوھە، فرمانی لەسێدارەدانان دەرچوو، دوو كەس لەو گیراوانە، بە لای
منەوھە گرنەگبوون، یەكێ لەوانە تۆ بووی، ئەوێ دیکەشیان، زەعیف « حەسەن
عەبوود » بوو. راستیدەكرد، چونكە، لەو بارەییوھە شت زۆرە و درۆ ناكە.

– «حەسەن عەبوود» كۆپىنچە؟ عەرەب بوو؟

بەلى. عەرەب بوو. كاتى خۆى لە «مووسى» فرماندەى لىواى پىنج بوو. ئەم پىاوه، لە كاتى شۆرشى «بازاران»دا، فرماندەى ئەو ھىزە چەكدارەى «عىراق» بوو، بۆ ئەو، «بازاران» داگیركەن. كاتى پەلامارىندا، جاشى «زىبارى»يان لەگەڵدا بوو. «حەسەن» ھارپىم بوو، لە خۆپىندىگەش، لە يەك پۆلدا بوو. ئەمە خۆى بۆى گىرامەو: تەماشادەكا، «زىبارى» يەكان دەيانەو، تۆلە لە «بازارنى» يەكان بگەنەو، بە تەنەكە نەوتەو، پەلامارىان دەدا و دەيانو، خانووەكانى «بازاران» بسوتىن. «حەسەن»، لە بەر جۆگەى ئاوەكەى «بازاران»دا رادەو، دىمانچەكەى دەردىنى و دەلى: ھەر كەسى پىتە پىشەو، يەك گولە بە تەوقى سەرىيەو دەنىم. بەو شىو، گوندى «بازاران»ى، لە سوتاندن رىزگار كەردبوو. «بازارنى» يەكان، بەو بەسەرھاتەيان زانىبوو، «مەلا مستەفا»ش، لەو دورەو ئاگادارى ئەو پروداو بوو.

– واتە: «بازارنى» پىاوتكى بە ئەمەكبوو؟

بەلى. خەلىكى زۆر دانىشتبوو، «عەزىز عەقراوى»ش لەو پىاوتكى دواىى گوتى: نوپىنەرى «كۆمۆنىستى عىراق» ھاتن بۆ لام و گوتيان: ئىمە، پلانكى تايبەتيمان داناو، بۆ ئەو، دەرگەى گرتوو خانە بىشكىن و ھارپىكانى خۆمان دەر بازكەين. بۆ ئەو كارە، پىوستان بە چەك و پارە ھەيە، دەبى، ئۆتۆمۆبىل بگرين. گوتىم: چەندتان دەو؟ گوتيان: دە ھەزار دىنار. «بازارنى» گوتى: وەللاىى وە بىلاىى وە تەللاىى، لەو كاتەدا، شۆرش لە دە ھەزار دىنار زياترى نەبوو. گوتىم: ئەو، دە ھەزار دىنارەكە لای منە، بەلام، من ئەو دوو كەسەم دەو، «جەرجىس و حەسەن عەبوود».

جا، ھەر لە راستىيشدا، «كۆمۆنىست» يەكان نىيازى شىتەى واپان ھەبوو. لەبەر ئەو، ئەو كۆمۆنىستانەى گىرابوون و لە گرتوو خانەدا، فرمانى خىكاندىيان درابوو، ھەموويان كادىرى پىشكەوتوو و لە ئەندامانى لىژنەى ناوچە و سەر كەردايەتەى كۆمۆنىستەكان بوون. – ئەمە چ سالى بوو؟

لە سالى «1963»دا بوو. دواى ئەو، «بەعسى» يەكان كۆدەتاكەيانكرد. دواىى، «بازارنى» گوتى: پاشان، «كۆمۆنىست» يەكان رۆشتن و نەگەرەنەو. منىش گوتىم: باش بوو نەگەرەنەو، وا من خۆم بەر بووم، تۆش دە

هزار دینار هکت بۆ که رایه وه و هیچت له کیس نه چوو. « بارزانی » پتکه نی. نه وه به که م پتکه گه یشتنمان بوو.

– ئایا، له و دانیشتنه دا باسی پۆلتیکتان کرد؟
نه خیر. ته نیا قسه کردنبوو.

– که ی دانیشتنی رامیاری، له نیوان ئیوه و « بارزانی » دا ده سیپتکرد؟
دانیشتنی رامیاری، له نیوان من و « مه لا مسته فا » دا نه بوو. « مه لا مسته فا »، نه و جوړه شتانه ی نه بوو. هیندی شتی پچووکی ده گوت، پتیبازی خۆی، پت پوونده کردوه. « مه لا مسته فا »، نه و پیاوه پوونا کبیره نه بوو، وهک من و « برایم نه حمه د »، پتنبوس و راسته به ده سه وهگری، تا، شته کان پپتوی و بیانپت، پاشان وهک جلویه رگ له به ریانکا. چن وشه یه کی دیاریکرای پتیشاندهری هه بوو، بۆ نه وه ی بیل، وهک جوتیار، به شتویه کی پتچویه نای دیارکراو ده گوت، تۆش ده بووایه، له مه به سه که ی تیبگه یشتیتایه. – واته: به شتویه کی راسته وخۆ، قسه ی نه ده کرد؟

نه خیر. راسته وخۆ قسه ی ده کرد، به لام، به شتویه له شتویه کان دایده پتوشی. نه و قالب و لیکدانه وه تایبه تییبانه ی، من و تۆ « برایم نه حمه د » و که سانی دیکه به کاریاندنن و له خوتنده وه وه فتریانبووین، نه و به کاری نه ده هینا. – ئایا، له کتسه و باسی رامیاریدا، پاوژی پت ده کردن؟
نه خیر. هه رگیز نه یه کرد.

– ئایا، هیچ گرفتیکتان له گه ل « بارزانی » دا هه بوو؟
نه خیر. من هیچ جوړه گرفتیکم له گه لیدا نه بوو. به لام، هتیرش مه ده کرد. هه ر کات پتکده گه یشتن، باسی شتیکی ناخۆشم بۆ ده کرد. هه موو جار تکیش، شتی ناخۆش نه بوو. ده رباره ی نه و شته تایبه تییبانه ی، له شوړشدا پوویان ده دا، هیندی شتی دیاریکراوم پت ده گه یشت و منیش، به شتویه کی ناخۆش بۆم ده گت رایه وه.

– نه و شتانه ده رباره ی که موکوپییه کانی شوړش بوون؟
به ل. ده رباره ی که موکوپییه کان بوون.

– نه دی « بارزانی » چی ده گوت؟

له بیرمه، جار تکیان، کاره ساتیکی خراپ روویدا بوو، تاوانی له له شکری یه ک کرابوو. له و کاتانه دا، له « نامیدی »، « نه سه ده خۆشه وی » سه رکرده ی له شکری یه ک بوو. « که ریم سنجار » یش، له وی لپیرسراوی دادگه بوو.

راوورووت و دزیبیه کی بئی وینه هه بوو، به شتویه بوو، ته نیا خوا نه بئی، کهس ناتوانی، باسیکا.

– له چ سالنکدا روویدا؟

له سالی « 1970 » تا « 1974 »، به شتویه کی بهردهوام بوو.

– مه بهسم له رووداوه کهیه؟

رووداوه که، له سالی « 1974 » دا بوو. یه کی له دیانه کان نهیده ویست، سهر بۆ « ئه سعه د خۆشه ویی » دانه وینتی و واز له زهویه که ی خوی بیتی. له بهرئه وه کوشتی.

– ناوی چی بوو؟

ناوه کهیم له بیرچۆته وه. له و کاتانه دا، من خۆم له کۆمیتهی ناوهندی و هه موو شتیکی دیکه دوورخستبووه. بئی گومان، دواپی ئه مه ت بۆ باسده کهم. لیپرسراوی داد « سالح یوسفیی » بوو. نووسراویکم نووسی. « کهریم سنجاریی » له وانه یه ترسائی، یه کسه ر، تاوانباره که ی بهردابوو. « ئه سعه د خۆشه ویی » زۆر زۆرداریوو. ئه و « عیسا سوار »، له زۆرداره خوینریژه کان بوون. ته نانه ت، کاتی له سالی « 1975 » دا، سوپای « عیراق » چوو ه نئو « ئامیدی » یه وه، خه لک به هه له هه و چه پله لیدان، به ره وپی ریانچوون. شۆرش که یشتبووه ئه و را ده یه!

– باشه، « بارزانیی » بۆ لئی نه ده پرسینه وه؟

له بهرئه وه ی « مه لا مسته فا »، ده سی له شۆرش به ردابوو. من ده توانم، به دلنیا ییه وه بلیم: پزیشکه کان گوته بوویان: تۆ تووشی نه خو شیی « شیری نهجه » بووی، چه ن پۆژتیکی کهم، له ژياندا ماوه. له بهرئه وه، « مه سعوود و ئیدریس » هه ر دووکیان، کاروباری شۆرشیان به ده سه وه گرته بو، به لام، رایان نه بوو، ته نیا « دارا، محمه د مهحمود عه بدولرحمان و مهحمود عوسمان »، رایان هه بوو. شۆرش بهم شتویه به یتوه ده چوو. له گه ل ئه وه شدا، رای « مه لا مسته فا » یان، له فرمانه گه ره مکان و بریاره مه زنه کاند و مه رده گرت، وهک ئه وه ی، فرمانده ی هیژئی لا ببری، لیپرسراویکی که وه ره، له ناوچه یه که وه بۆ ناوچه یه کی دیکه بگوژیژیته وه، دهس له ناوچه یه کی دیاریکراو بوه شتین ... تا. له دوا پۆژه کانی شۆرشدا، چه ن هیژتیکی سه ربازیی « عیراق »، به خیرایی، نزیکي « دۆلی شه هیدان » بوونه وه. ئه و ناوچه یه بۆ شۆرش، ناوچه یه کی ستراتیژیی زیندووی گرنگبوو. گه ر به ته وایی، ئه ویتیان بگرتایه، چه ن

یه که یه کی سهریازی جه نگاوه دهیانتوانی، له پشته وه بۆمان بۆن و چوارده ورمان لێ بگرن. دواى ئه وهى، جهنگ له کوردستاندا ده سیپتکردوه، وره ی پێشمهرگه روخابوو. ئه و گهرموگورپی و وره به رزه ی پێشوو نه مابوو. — پاشان، باسی ئه وهش دهکین. ئێسته، باسی جوتیاره « دیان » هکه مان بۆ تهواوکه.

« مه لا مسته فا » هات بۆ لام. وهک پێشه ی خۆی، ده وره به ری کارتری دوازه، یه کی شه و سهردانیده کردم. تکایه کی تایبه تی لێ کردم، گوته ی: گهر هێندێ شت هه بوو، وهک ئه و ده نگوباسانه ی لای من و تۆ گرنگن، بۆم بنووسه. ئه و شه وه، باسی ئه و باب ته م بۆ کرد. پێم گوت: ئه م شتانه راست نین، شۆرشه که مان له ده سد هچێ. به خوا من هه رکیز ناتوانم، درۆ به ده م مردوو و پیاوی چاکه وه بکه م. تا ئێسته ش له یاده م، گوته ی: گهر به و شیوه یه بێ، من گوتومه و ده شیلێم: پیاو له کوردستاندا نییه! منیش، به سوعه ته وه پێم گوت: من و تۆش؟ من وهک هاو پێکه قسه م له که ل ده کرد. ئه و به ناوی پروته ی خۆمه وه، بانگیده کردم و منیش، ته نیا به « مه لا مسته فا » بانگ ده کرد. ته نانه ت « ئه زه نیی » و « کاکه »ش نه بوو. ئه و خۆی، منی له سه ر ئه وه راهێنا بوو. هه ر که به ناوی « جه رجیس » وه و بێ « کاکه » بانگی کردم، یه کسه ر تیگه ی شتم، منیش پێویسته، به « مه لا مسته فا » بانگی که م. گوته ی: چیت ده وێ؟ ئه مه قسه ی ئه و بوو. گوته ی: گهر ده ته وێ، سزایان بده م، ده بێ، هه موو ئه و لێ پر سراوانه، له قوژبنی گرتوو خانه کان تونده که م. ئه مه ی پێ گوتم. له به ر ئه وه ی پێویستی نه ده کرد، ئه و قسانه بکا، له به ر خۆیه وه، داوا ی لێ بوو ر د نیده کرد. — مه به ستان ئه وه یه، « بارزانیی » نه یده توانی، هیه شتی، دژی ئه و زۆر دارانه بکا؟

به خوا، من له و باوه ره دام، ده ی توانی، شتی بکا. — ئه دی، بۆ نه یده کرد؟

من له و پروه وه، پرو داوێکی دیاریکراو بۆ ده گێر مه وه. « سالح یوسفی »، هه ر چه ند، بیریده که وته وه، ده له رزی. ده یویست، بگری. زۆر دارێکی دیکه هه بوو، نزیک بوو، سه گتی بوو بۆ خۆی، نه فره ت له گیانی بێ، « عیسا سوار »ی فرمانده ی هێزی « زاخو » بوو. ئه م پیاوه، ته مه نی هه زده سال بوو، کاتی، له که ل « مه لا مسته فا » پۆی.

— بۆ « سو فیه ت »؟

به‌لّی. له دواى کاره‌ساته‌که، به‌رمو « ئیران » به‌پتوه‌بوو، کوشتیان و سزایان دا. ئه‌وى پتې بلّی شه‌هید، نه‌فرمت لى کراوه! ئهم پیاوه، له ناوچه‌که‌دا، وه‌ک پتگه‌یه‌کى نیتوده‌وله‌تې و ابوو. « حه‌شیشه، کوکایین و هیتروئین » ی دهر باز ده‌کرد. هه‌روه‌ها، ئه‌و پتېنج پتشمه‌رگه‌یه‌ی کوژران، ئه‌و به‌رپرسيار بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ئه‌وانه هه‌زار بوون، نه‌يانده‌زانی، ئه‌و شتانه‌ی، به‌پشتی یه‌ستر ده‌یان گواسته‌وه، بارى « هیتروئین و کوکایین » بوو، به‌لکوو، وایانده‌زانی، که‌ره‌سه‌ی سه‌ربازييه. حوکومه‌تیش، به‌پتې یاسای خۆی گرتنى و له گرتوو‌خانه‌ی « مووسل » خنکاندنې. ئهم پرووداوه‌ی ده‌مه‌وئى، ئیسته باسیکه‌م، ئه‌وه‌ی پتوه‌ندی به « مه‌لا مسته‌فا » هه‌یه، له سیمیناره‌که‌دا باس‌م‌کرد. من له زۆر شت و له‌و بارانه‌وه، « مه‌لا مسته‌فا » به‌راست نازانم و پاكانه‌ی بۆ ناکه‌م. به‌لام، رامیارمه‌کان چاکه‌یان هه‌یه و هه‌له‌ی گه‌وره‌شیان هه‌یه.

بازرگانی هه‌بوو، له کورده‌کانى « سووریا » بوو. پتې بۆ ئه‌و کراوه‌بوو. له پتې « زاخۆ » وه، جگه‌ره و هیتندى شتى گرنگى دیکه‌شى ده‌هینا و ده‌یفروشت، پتده‌چوو، ده‌سه‌لاته مۆنۆپۆلیتیه‌کى « ئه‌سه‌د خۆشه‌وى و عیسا سوار » ی، له ناوچه‌که‌دا شکاندې. له‌به‌رئه‌وه، « عیسا سوار » گرتى و له گرتوو‌خانه‌ی توند‌کرد. ئه‌و پیاوه، حه‌وت منداللى هه‌بوو. دواى ئه‌وه‌ی، ماوه‌ی مانگى ديار نه‌ما و نه‌گه‌رايه‌وه، ژنه‌کى هات‌بوو بۆ « زاخۆ » و به‌ دواى مێرده‌که‌یدا ده‌گه‌را. ئه‌وانیش، سوکایه‌تیبيان پتې کړدبوو، سوکایه‌تیبيان پتې کړد، سوکایه‌تیبيان پتې کړد، تا له کو‌تاییدا، گه‌یشه‌ لای « عیسا سوار ». ئه‌ویش، پتې گوت‌بوو: باب‌ه! من هه‌قم چیه به‌سه‌روه، « سالح یوسفی » فرمانیداوه، بگيرئ. له‌به‌رئه‌وه‌ی « عیسا سوار »، رقی له « سالح » بوو. ته‌ماشاکه، بزانه، شو‌ر شه‌که به چ پله‌یه‌کى نزم گه‌یشه‌ت‌بوو!

« سالح یوسفی » گوتى: به‌خوا کاکه « جه‌رجیس »، من له « به‌غدا » ده‌چووم بۆ « ته‌ئه‌خى ». ده‌بینم، ژنیک و حه‌وت مندال، له دهره‌وه لای دیواره‌که‌وه دانیش‌توون. کاتى چومه ژووره‌وه، ژنه‌که هه‌ستا، ئه‌ژنۆی گرتم، گریا، پارایه‌وه و گوتى: تکات لى ده‌که‌م، مێرده‌که‌م بۆ به‌ره‌لاکه. گوتم: باب‌ه مێرده‌که‌ت کتیه؟ من تۆ ناناسم، تۆ کتیی؟ به‌خوا، گه‌ر هه‌زار سو‌پندم بۆ بخواردايه، که من مێرده‌که‌ی ناناسم و هیچ شتى له‌و باره‌یه‌وه نازانم، بر‌واى پتې نه‌ده‌کردم و هه‌ر بر‌واى به « عیسا سوار » ده‌کرد. « عیسا سوار » یش خۆی گرت‌بوو.

دواى ئه وهى، هه موو چيرۆكه كهى بۆ گيتيرامه وه، بروسكه يه كم بۆ « مه لا
مسته فا » نارد و بۆم نووسىبوو: ئه مه كاريكى جوان نيه. من له « به غدا »
نوئنه رى شۆرشم، برادهرمكه ت « عيسا سوار » به م شتويه م له گه لدا ده كا.
« مه لا مسته فا » ش، دريژه ي به م شته دا و هه ر بروسكه بوو، ده هات و ده جوو.
« سالف » به شتويه ئو كيشه يه ي گرتبوو، له وانه بوو، « مه لا مسته فا »
تورهبووايه و « عيسا سوار » ي لابردياه. گوتم: به ره لايكه ن. به ره لاكرا. به لام،
پازى نه بوو، « عيسا سوار » لابه رن!

جاريكيان پتم گوت: « عيسا سوار »، كاري وامان بۆ ده كا. گوته: من
ناتوانم، ده مه ته قى له سه ر ئه وه بكه م و له وى دهرى كه م، له به ر ئه وهى، كه ر دهرى
كه م، ئازاويه كي ته واو، له و ناوچه يه دروسده بى.
هه ر به راستيش، له و رووه وه له سه ر هه قبوو. ئه و ناوچه يه، پتويستى به
پياويكى زۆردار هه بوو. به لام، ئه و به ته واويى، بۆكه نيكردبوو، يه كى شتيكى
بكردياه، سزايده دا و پاره ي لى ده سه ند، له سه ر هستي شۆرش، به ته واويى
ده و له مه ندبووبوو.

— دوايى، پتوهندييتان له گه ل « بارزاني » دا گه يشته كوئى؟
له دوايۆزه كانى سه رده مى « مه لا مسته فا » دا، به دوو مانگ پيش ئه وهى،
شۆرش كۆتاييپيتى، به شتويه يه كي تايبه تى، دوايى لى كردم، پـرۆژه يه كي
« ئۆتۆمىي » بۆ بنووسم. پاشان، بۆم نووسى و بۆشم چاپكرد. گوته:
پتويسته، ئه مه ته نيا، له نيوان خۆماماندا بى و كه س به م شته نه زانى. منيش
نووسيم. وئنه يه كيشى تا ئيستته، هه ر لاي خۆم ماوه، ئيستته ش له بيرمه،
چۆنم زانى، « بارزاني » ده يووست، ئه و پـرۆژه يه، پيشكه ش به « كيسنجهر،
نيكسۆن و شا » ي « ئيران » بكا، له به ر ئه وهى، له كاژيرى پينجى به ره به ياندا،
« عه بدولوه يمه نى كورى شتيخ سوله يمان » هات بۆ لام، كه ئيستته پاريزگارى
« هه ولتر ».

— ئه وه زووتربوو.
به لى. نازانم، ئيستته چيه. به لام، ئه و كاته، وهك « بۆي » كاریده کرد. له و
كاتانه دا، « بۆي » وهك « بهامبه ر » وابوو.
— ته ته ر؟

ئا. ته ته ر.

— له نيوان ئيه وه و « بارزاني » دا؟

نەخىز. لە نىوان ھەموو خەلگەدا ھەلدەسورا. ھات وگوتى: « مەلا مستەفا»
دەيەوئ، سەردانى « ئىران » بكا. گوتم: يەك لاپەرەي ماو، وا چاپیدەكەم.
گوتى: من دادەنیشم و چاوەریدەكەم، ھەر ئیستە دەيەوئ، چونكە، جەلە
ئەفەندیيەكانى خۆی لەبەرکردوو و چاوەریدەكا. دانىشت، تا تەواو بوو،
پاشان، بردى.

— بە « ەرمبىي » نووسیتان؟
بەئى. پاشان، لە « تاران » ھەمیشە پتەكوو بووین.
— دوايى، دینە سەر ئەو باسەش.

پ7: پتوھندیستان لەگەل، ئەندامانى سەرکردایەتیی و پەلەتبیروئ « پارتیی »
پیش دووبەرەکییەكە چۆن بوو؟
و7: پیش دووبەرەکییەكە، جگە لە « برايم، جەلال، ەبدولعەزیز شەمزینی و
ەبدولرحمان زوبیحی »، كەسى دیکەم، لە ئەندامانى پەلەتبیروئ نەدەناسى.
— تەنیا ئەو چوار كەسەتان دەناسى؟
بئى گومان، پتوھندیيەكی دیاریكراوى دۆستایەتییشم، لەگەل « نووری
شاوھیس »دا ھەبوو.

— ئەو كاتە، ئەندامى پەلەتبیروئ بوو؟
بەئى. بەلام ئەو لە « مووسل »، بەرتوھەرى « ئیشغال » بوو، جاروبار دەھات.
من باسى ئەو كەسانەت بۆ دەكەم، كە لە « بەغدا » دەرئان. لەگەل « حیلیمى
ەلى شەریف »یشدا، پتوھندییم ھەبوو، ئەویش لەوئ بوو. بەلام، ئەو ئەندامى
كۆمیتەى ناوھندیى بوو. ئەو كاتە، « حەبیب » ئەندامى كۆمیتەى ناوھندیى
نەبوو.

— « جەلال تالەبانى »، ئەندامى پەلەتبیروئ بوو؟
لەو برۆایەدام، ئەندام بووئ.
— ئەدى پتوھندیستان، لەگەل ئەو چوار كەسەدا چۆن بوو؟
زۆر باشبوو. من ھیچ كاتى، ناكۆكىی رامیاریى، تێكەلاوى دۆستایەتیی
ناكەم. دەتەوئ، نامەكانى « عزیز شەمزى » نیت پیشاندەم؟
— دوايى. ئەدى دواى دووبەرەکییەكە، پتوھندیستان لەگەلئاندا چۆن بوو؟
پتوھندیى سۆز و خووشەویستیى بوو. واتە: بەرانبەریان، ھەستم بە
دوژنایەتیی نەدەكرد، بەلام، ھەستم بە ئازاردەكرد. چونكە، بە رویشتنى

ئەوان، « پارتیی » کادیری ریکویک و راستی ونگرد. لە دەروونی خۆمدا،
هەستم بە ئازار و غەم دەکرد.

– پێوهندیستان، لەگەڵ ئەندامانی پەلیتبیروۆی، پارتەکەیی « بارزانیی »دا، چۆن
بوو؟

ئەو کێشەیهکی زۆر ئالۆزە. بێ گومان، کاتێ چووم بۆ ئەوێ، پێشوازییهکی
زۆر باشیان لێ کردیم. منیش، هۆی ئەو پێشوازییه گەرموگۆڕم دەزانی.
– دیارە، پێویستیان پێتان بوو؟

تا بلێی، پێویستیان پێم بوو. هەموویان ماندوو بوون. ئەمە وام لێ دەکا، باسی
خۆم بکەم. لەبەر ئەوەی، لە پێی قسەکانمەوە دەتوانین، شتێ لە چۆنیتی، ئەو
پێوهندییهی نێوان من و ئەندامانی پەلیتبیروۆ هەڵینجین،
– فەرموو. تکام وایە، زۆر بە پوونی و راشکاوێی باسیانیکەیی. لە راستیدا،
ئەم لایەنەم زیاتر مەبەسە.

گەر بەراوردی، لە نێوان ئەوان و ئەو کادێرانەیی، کۆمەڵەکەیی « برایم
ئەحمەد »دا بکەم، ئەوانەیی کارم لەگەڵدا دەکردن و لەگەڵیان پێکدەهەتم،
کارەساتە، کارەسات. ئێستەش دەیبینی، ئەو کارەساتە گەورەیه، هەر
بەردەوامە.

– مەبەستان ئەوەیە، سەرچاوەی ئێش و ئازار بوون بۆ بەرێرتان؟
بەلێ. سەرچاوەی ئازار بوون. تا ئەو پۆژەیی، لە نیوگۆرم دەنێن، بیرم
ناچیتەو.

– یەزدان تەمەنتان درێژکا. دەکری، یەکەبەیهکە، لە « حەبیب »ووە تا،
پچووکتترین ئەندامی کۆمیتەیی ناوهندییان، بە ناو باسیانکەن؟
هەولەدەدم. هەرگیز، درژی ئەو نیم. پێش ئەوەی، شۆرش دەسپێکا، جگە لە
« حەبیب »، کەسی دیکەم، لەو تاقمە نەدناسی. ئەو، ئەو کاتەبوو، سالی
« 1959 »، لە سەر دەمی « عەبدولکەریم قاسم »دا خۆم شار دەبوو. ئەمەش،
بەسەر هاتیکێ دیاریکراوی خۆی هەیه. یەکەم شت، لە کوردستان
بەرپر سياریی دادگەیان بەرەوپووی من کردەو. دواي چەن پۆژێ، « حەبیب »،
ئەو « حەبیب »ە کە دەزانی، چۆن بوو بە سکرتیری « پارتیی ». دەیزانی؟
– بەلێ. لە کاتی دووبەرەکییهکەدا بوو بە سکرتیر.

بەلام، بە درێژی ئاگات لێهە؟

– نەخێر.

دواى ئه‌وه‌ى، وه‌لامى ئه‌م پرسىاره ده‌مه‌وه، بىرمخه‌روه، تا، بۆت باسكه‌م. به‌ئى. « حەبىب » لىپرسراوى رۆژنامەى « خەبات » و « دىنگى پىشمەرگه‌ » و گوڤارى « كادىر » بوو. ه‌ينده ماندوو بوو، ده‌ويست، له‌و به‌رپرسىارىيانه‌ خۆى پزگاركا. هه‌مووى له‌ مى منه‌وه ئالاند. من بووم به‌ لىپرسراوى، به‌شى راگه‌ياندى نووسىنى « پارتى ». له‌به‌رئوه‌ى، چەن زمانىكى بيانىم ده‌زانى، ئاماده‌کردنى به‌رنامه‌كانى راڢۆى « عه‌ربىي » يان پى سپاردم. پاشان، به‌ ته‌واوى بارىانكردم، هه‌موو به‌رنامه‌كانى به‌شى « ئىنگلىزىي و ئاشوورىي » پشان دا به‌ سه‌ر مندا. دىنگوواسه‌كانم، به‌ « ئىنگلىزىي »، له‌ راڢۆوه ده‌خوينده‌وه، دوكتۆر « مەحمود » يش، ده‌يكرد به‌ « فرەنسىي » و پاشان ده‌خوينده‌وه. به‌لام، به‌ « ئاشوورىي »، « فرەنسۆ ه‌ريرىي » ده‌خوينده‌وه.

ه‌يندى كادىرى « پارتىي »م ده‌بينى، له‌ هه‌ر يه‌كى له‌ جوتياره‌كانى كوردستان نه‌زانتر بوون. ه‌يچ شتىكيان نه‌ده‌زانى. باسى هه‌ر بابەتت، له‌گه‌لدا بگردنايه، ته‌فه‌ى سه‌ريان ده‌هات. هه‌ر شتى پتومندى به‌ بارى « پىكخستن، پارتايه‌تتى، پۆلىتت و جيهان »ى ده‌روه هه‌بووايه، ئه‌وان « كه‌ي، لال و كوێر » بوون. ته‌نبا ئه‌وه‌بوو، پىشمەرگه‌بوون و چه‌كيان، بۆ كورد هه‌لگرتبوو، ئه‌گينا، كه‌رى بوون، باره‌ گوێز لى بنانايه، خه‌ميان نه‌ده‌هات!

چووم بۆ په‌لىتبىروى « پارتىي » و پىم گوتن: برايينه‌! « پارتىي » فه‌وتاه. هه‌موو سه‌رسامبوون و سه‌يرى يه‌كدىيان ده‌كرد. گوتيان: پىشنيازت چيه‌؟ گوتم: پىشنياز ده‌كه‌م، په‌يمانگه‌يه‌كى كادىرانى به‌رز بگه‌ينه‌وه. گوتيان: چى؟ تۆ ده‌لئى چى؟ ئه‌وه‌ لای ئه‌وان، شتىكى نوێ بوو! هه‌موو پارتى، به‌ تايبه‌تتى، پارتە چه‌كداره‌ تىكۆشه‌رمان، به‌ شىومه‌يه‌كى به‌رده‌وام ده‌بى، كادىر ئاماده‌ كه‌ن، تا، گه‌ر سه‌ركردايه‌تتیه‌كه‌يان تىداچوو، بتوانن، سه‌ركردايه‌تى پىكخراوه‌كه‌ به‌ ده‌سه‌وه‌بگرن.

گوتم: ئیوه هه‌مووتان، له‌و گرنگيه‌ تىده‌مگن، به‌لام ده‌بى، سه‌ركردايه‌تتیه‌كه‌ جىگرى دىكه‌ش هه‌بى. ئىمه، ئه‌و كه‌ره‌سه‌يه‌مان نیه. ئیوه، له‌ هه‌موو كوردستاندا، هه‌موو ئه‌ندامانى لىژنه‌ى ناوچه‌كان، باش ده‌ناسن. ئه‌وانه، ه‌يچ نازانن. گوتيان: كه‌واته‌ چى بگه‌ين؟ گوتم: با په‌يمانگه‌يه‌كى كادىران بگه‌ينه‌وه. دياربوو، ئه‌وان پىشنيازكه‌يان به‌ دلبوو، بۆيه گوتيان: باشه، پتروه‌كه‌يمان بۆ بنووسه. ئه‌مه‌ گه‌واهيه‌كه‌ كه‌سيان ناتوانن، نكولى لى

بکه‌ن. منیش، هه‌موویم نووسی. هه‌روه‌ها، ئه‌و وانه و باب‌ه‌تانه‌ی، له پهمانگه‌که‌شدا بریاربوو، بخوێنری، هه‌موویم به‌ نووسین پێشنیازکرد. ئه‌وانیش، یه‌کسهر په‌سه‌ندیانکرد و پارهیان بۆ برییه‌وه.

« ئیدریس و مه‌سه‌عوود «یش، زۆر به‌ گه‌رمیییه‌وه، پێشوازییان لێ کرد. پێم گوتن: من په‌یماننانده‌مه‌ی، باب‌ه‌ته‌ قوورسه‌ زانستییه‌ رووته‌کان، له‌ ئه‌ستۆی خۆم بگرم. دوو باب‌ه‌تم هه‌لبژارد. یه‌که‌م: «عێراقی رامیاریی». دووهم: «فه‌ره‌ه‌نگی رامیاریی». واته‌: ئه‌و زاراوه‌ رامیاریییانه‌ی، به‌ زۆری به‌کار دێنران. «هاشم عه‌قراوی»، بوو به‌ په‌ڕۆه‌به‌ری په‌یمانگه‌که‌. له‌و کاته‌دا، هه‌چ ئیشیکێ نه‌بوو. خو‌شه‌ویستیش نه‌بوو.

— له‌ لایه‌ن کێوه‌؟

له‌ لایه‌ن هه‌موانه‌وه‌.

— ئه‌ندامی کۆمیته‌ی ناوه‌ندییش بوو؟

به‌لێ. ئه‌مه‌م له‌ نیوان دوو که‌وانه‌دا بۆ دابنێ، پێویسته‌ باسیکه‌م. یه‌که‌یه‌که‌، باسی هه‌مویان بۆ ده‌که‌م. تۆ ناته‌وێ، یه‌که‌یه‌که‌ بیانناسی؟

— ئه‌دی کو!!!

داوی پێکه‌ه‌ و تننامه‌ی «11/مارس»، نوێنه‌ره‌کانی «پارتیی»، وه‌ک «مه‌حموود عوسمان، سامیی، موحسین دزه‌یی، نافیز جه‌لال» و چه‌ن که‌سیکی دیکه‌ش، بۆ تووێژکردن له‌ «به‌غدا» بوون. من و «حبه‌یب که‌ریم»، پێکه‌وه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ ما‌بووینه‌وه‌. «حبه‌یب» هات بۆ لام. گوتی: «ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر»، داوا‌ی له‌ «مه‌لا مسته‌فا» کردووه‌، ب‌لافۆکی ب‌لاوکاته‌وه‌، له‌ هه‌موو سه‌رۆک تیره‌ و هۆزه‌ نه‌یاره‌کانیی و هه‌موو ئه‌و جاشانه‌ی، چه‌کیان دژی شۆرش هه‌لگرته‌بوو، خو‌ش بێ. چونکه‌ له‌ کاتی خویدا، له‌وه‌ ده‌ترسان، «مه‌لا مسته‌فا» لێیان خو‌ش نه‌بێ. — واته‌: «بارزانیی»، به‌ ویست و ئاره‌زووی خو‌ی، ئه‌و کاره‌ی نه‌کردووه‌؟ نه‌خێر. به‌ فه‌رمانی «سه‌رۆک کۆماری عێراق — ئه‌حمه‌د ح. به‌کر» کردی. — ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌، شتی وا ده‌بیسیم!

ئه‌دی من بۆچی، ئه‌و شتانه‌ بۆ تۆ باسه‌ده‌که‌م؟ له‌و بارانه‌وه‌، من له‌ «برایم ئه‌حمه‌د» زیاتر، شتم لایه‌ و ده‌زانم.* چونکه‌، ئه‌و له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌وه‌ دووربوو. من له‌ نیویاندا بووم، له‌ هه‌مان زۆنگاودا بووم. من ئێسته‌، ناوی ده‌نیم، زۆنگاو.

— زۆنگاوی شۆرش؟

به‌لئی. من خۆم به پاک نازانم و له هیچ به‌پر سیارییه‌ک راناکهم، به‌لام، ئهو کاته نه‌مه‌توانی، وازیان لی بێنم.

— بۆ؟

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ئهو کاته هه‌ر که‌سی واز بێتایه، به‌ناپاکیان داده‌نا به‌لام، من خۆم دوور خسته‌وه. ئه‌وانیش، له‌سه‌ر پله‌وپایه و شوێن، له‌نیو خۆیاندا شه‌پیانده‌کرد. سه‌یر ئه‌وه‌بوو، «عه‌بدولوه‌هاب ئه‌تروشیی» و تاقمه‌که‌ی، له‌سه‌ر جاده‌کانی «ناوێردان»، به‌ده‌نگی به‌رز، جێنویان به‌«دارا» دهدا. چونکه‌ ده‌ترسان، پارێزگاریی «سوله‌یمانیی» بۆ خۆی دانئ. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، «دارا» ده‌هات و ده‌چوو، خۆی ده‌کوشت، ده‌یویست، بێی به‌پارێزگاری «سوله‌یمانیی»، پاشان، باسی «دارا» شت بۆ ده‌که‌م. کاتی خۆی، هه‌ر زوو، خۆم له‌و کێشانه‌ دوور خسته‌وه. ئهو خه‌لکه‌ی له‌وێ بوون، وام تیگه‌یاندن، که‌ من له‌ سالی «1970» دا ئه‌ندامێکی جیگری کۆمیته‌ی ناوه‌ندیی بووم. رۆژێکیان هه‌بیب هات و گوتی: ئه‌ز بلاقۆکتکم، ده‌رباره‌ی ئهو لیخۆشبوونه‌ نووسیوه. «مه‌لا مسته‌فا» ده‌لئی: با «جهرجیس» بێ، تا له‌و باره‌یه‌وه قسه‌بکه‌ین. به‌ته‌واوێی له‌ بیرم نه‌ماوه، «هه‌بیب» چی نووسیوو. به‌لام، باشم بیره، ئه‌وه‌ی «هه‌بیب» نووسیوو، خۆتندمه‌وه. گوايه: «مه‌لا مسته‌فا»ش خۆتندبوویه‌وه. به‌«هه‌بیب»م گوت: هێندێ ووشه و لیكدانه‌وه‌ی دیاریکراوی تێدا نووسراوه، «مه‌لا مسته‌فا» ئه‌وانه، له‌هه‌موو شتێکدا نالئ! — «هه‌بیب»، بلاقۆکه‌که‌ی به‌ناوی «بارزانیی»یه‌وه نووسیوو؟

به‌لئی. به‌ناوی «بارزانیی»یه‌وه. گوتی: هه‌رچی چۆنی بێ، تۆ برۆ، بزانه، ئیشه‌که‌ چی لی به‌سه‌ردێ. نازانم، چۆن بلاقۆوه، گوايه: من پتوه‌ندیم به‌ خوالیخۆشبوو دوکتۆر «خالید»وه کردوه. ئه‌وه‌ی له‌«هه‌ولێر» کوشتیان، ئه‌وه نه‌بوو، په‌رتووکیکی له‌سه‌ر ژنانی کوردستان نووسیوو. — مه‌به‌ستان له‌«عه‌بدولخالق مه‌عروف»؟

به‌لئی. خوا لێی خۆشبی، براده‌رم بوو. مرۆفێکی چاکبوو. هات بۆ لام و ریکۆرده‌ریکی پێ بوو. نازانم، ئهو ده‌نگوباسه، چۆن بلاقۆبوو، چۆنی زانی

* کاتی خۆی، نووسه‌ر له‌ کوتابی سالی «1994» دا، چاوپێکه‌وتنیکی، له‌گه‌ڵ مامۆستا «برایم ئه‌حمه‌د» یشدا سازکرد و له‌ سالی «1995» دا، له‌ شێوه‌ی په‌رتووکیکدا بلاقۆرایه‌وه. بۆیه، مامۆستا «جهرجیس» لێرده‌ا، ناوی مامۆستا «برایم» دیتی.

بوو، من دهچم بۆ لای « مه لا مسته فا ». له پر، له دره گه ی ماله که یان دام. کردمه وه، ده بینم، « هاشم عه قراوی » بوو. هاته ژوره وه و هه موو گیانی ده له رزی. به شیوه یه کی سه یر دانیشت. خوشه اتنم لای کرد و گوتم: چیه؟ گوته: کاکه « جهرجیس » بیستومه، دهچی بۆ لای « مه لا مسته فا ». منیش ده زانم، تۆ لای « مه لا مسته فا »، شوین و پێژکی تایبه تیت هه یه. من دهمه وئ، قسه یه کی باشم بۆ بکه ی.

– ئه مه هه موو، داوی پێککه و تننامه که ی « 11/مارس »؟

به لای. پێم گوته: « هاشم »، تۆ ئه ندای کۆمیته ی ناوه ندیت و چه ن شتیکی دیکه شم، بۆ باسکرد. گوته: کاکه! من دهمه وئ، بێم به پارێزگاری « دهۆک » و براده رانیش، هه رایانه له سه ری و ئه وهش مافی خۆمه. تۆ خۆت ده زانی، من دوو مام، له شوێشدا کوژراون. یه کێکی دیکه شم، چه ن ساله له گرتوخانه دایه. خۆشم له سه ره تاوه، به شداریی شوێشم کردوه. پێم گوته: دهمه وئ، به راشکاووی، شتیکی پێ بلێم: من تۆ ده ناسم و ده زانم، له « مووسل » مامۆستای سه ره تای بوو، کاتی پیلانه که ی « شهواف » روویدا، تۆ خۆت، به یه کێ له کۆمۆنیسته کان دادنا. کاتی گۆرانکاریش ده سیپیکرد، به و پێیه ی تۆ، یه کێ له پێشکه و تووخوازه کان بوو، کردیانی به پشکنه ر. واته: به رز کرایته وه. ئێسته ش، بریارانداوه، ببی به به رپێوه به ری گشتی. ئیدی، له وه زیاتر، چیت ده وئ؟ گوته: نا، من پارێزگارییه که ی « دهۆک » ده وئ، من ده مزانی، ژنه که ی زۆری لای کردبوو. نامه وئ، ده رباره ی ژنه که ی قسه بکه م.

– باش نه بوو؟

ئا. گوتم: گوته بگره، من بۆ خۆم، داوی هه چم نه کردوه، ناشتوانم، داوی هه چ بۆ که س بکه م. چونکه، من « مه لا مسته فا » باش ده ناسم. کاتی، یه کێ هه ول بۆ یه کێ دها و ده یه وئ، له کاریکی حوکومه تدا دایمه زینتی یا، پێشیخا، ئه و رقی لای ده بیته وه. ئه و شته ی هه بوو. کاتی خۆی، « ئه حمه د حه سه ن به کر » پێشنیازیکرد، « ئیدریس »، ببی به جێگری سه رۆک کۆمار. « مه لا مسته فا » گوته: هه رکیزه، شتی وا نییه. « بارزانی » یه کان نابێ، بێن به فرمانبه ری ده ولته. من ئه وه م ده زانی. جگه له وه ی، هه چ بۆنه یه کی وا نییه، ئه و باسه ی له گه لدا بکه مه وه. چونکه، من بۆ کاریکی دیکه ده چم. به لام، گه ر له و باره یه وه قسه کرا، په یمانته ده مئ، ده ره ق به تۆ، قسه ی باش بکه م. سوپاسیکردم و

پۆی.

چووم بۆ لای «مەلا مستەفا» بە خوا، تا ئیستەش لە بیرمە، چوارچێوێ
چاویلکەکی ئاسنبوو، هەر ئەو چاویلکە یەبوو، کاتی خۆی، لە «یەکی تێ
سۆفیت» دروسیکردبوو، بە دەسییەوه گرتبوو، «عەبدوللا ئاغای پشدهری
لابوو، هەستا و پۆی. هەر دوو کمان دوو قۆلی ماینەوه. «عەبدولخالق»یش،
لە دەرەوهبوو. نامەکەم دایە. «مەلا مستەفا» هەستا، خوێندییەوه و گوتی:
من ئەمەم بە دل نییە. من قسە ی وا ناکەم. تۆ ئەم بلاقۆکەت خوێندۆتەوه؟
گوتم: بەلێ.

– ئەوهی «11/مارس»؟

نەخێر. بلاقۆکی لیخۆشیبوونەکی، کە «حەبیب» نووسیبووی، گوتی: من
شتی وا ناخوینمەوه. پێم گوت: کەر من تۆزێ چاکیکەم و پیکوپیکیکەم، تۆ
دەلێ چی؟ گوتی: دەمچ نوێژدەکەم. دوا یی، قسە ی لێ دەکەین.
– «بارزانی» نوێژیدەکرد؟

نوێژی چی! با بۆت باسکەم. دوا پۆژی بوو، کاتی، بۆ نەخۆشییەکی
دەبیست، سەردانی «واشتۆن» بکا، کۆمەلێکی پچکۆلە بووین و هەموو
پێکەوه دانیشتبووین.

من و «مەلا مستەفا» بووین. «لیوا» کەمال عەلەمدار «یش، لای ئێمە پەنا بەر
بوو. هەر وەها، «عەمید روکن» تەها یاسین، موحسین دزەبی، عەلی عەبدوللا
و هیندی کەسی دیکەشی لێ بوو. ئاوری لە «سالح مەحمود»ی کورێ
خوشکی دایەوه، ئەو نوێژیدەکرد و بە پۆژوودەبوو، گوتی: با دوا پێک، لە کەل
ئەم کۆمەلەشدا بخۆینەوه. لەوانە یە، ئیدی نەیانبینمەوه. بە خوا، «سالح»
پۆی و قاپێ «ویسکی» هینا. پیکپیک دەبلی، بۆ «مەلا مستەفا» تێکرد، بۆ
هەر یەکەش لە ئێمە، پیکپیک ئاسایی بۆ تێکردین. «مەلا مستەفا»، یە کسەر
هەلیقوراند.

– واتە: نوێژیشیدەکرد و دەشیخواردەوه؟

ئا. ئەوه گرفت نەبوو. «سۆفی» یەکان، ئەو گرفتانهیان نییە.

– باشە. ئەدی بلاقۆکەکی چی بەسەر هات؟

«مەلا مستەفا» چوو بۆ نوێژ. منیش دانیشتم و ئێشەکەم جێبەجێکرد. دوا ی
ئەوهی هاتیشەوه، هەر تەماشاشی نەکرد و نەشیخویندەوه. ئەو بریوایەکی
دیاریکراوی، بە من هەبوو. یە کسەر، ناردی بۆ وێزگە و خوێندرایەوه.
– هیچ جیاوازییەکی، لە نێوان نێوه پۆکی هەر دوو نووسینەکەدا هەبوو؟

باش له بیرم نه ماوه. به لّام، هیندی ووشه ی نهرمی تیدابوو، شتیکی پیشاندهدا.

— وهک بلّین: لاوازی شوړش؟

شتی لهو بابۀ تانه بوو. چی دیکه ت دهوئ؟

— ئه وه، چاوپتیکه وتنی نیوان خوټان و « بارزانی » بوو. به لّام، باسی سرکرده گانی « پارتیی » تان، بۆ ته واو نه کردم، وهک « هاشم عه قراوی ». ئه وه مان ته واو کرد. به هیچ شیوه یه لای « مه لا مسته فا »، باسی « هاشم » م نه کرد.

— باسی « حه بیب محمه د که ریم » مان ده کرد.

کاتی خوئ، « حه بیب »، یه که م که سبوو، له په نجاکاندا، ناسنامه ی کۆمونیستی وهرگرت. پاشان، له گه لیان تیکچوو، بوو به نه ته وه یی و هاته پیزی « پارتیی » یه وه. پتوه ندیم له گه ل « حه بیب » دا، زۆر پتوه ندیییه کی توندوتولوو. دوا ی دوویه ره کییه که ی سالی « 1964 »، « مه لا مسته فا » ویستی، ئه و رووداوه، جارتیکی دیکه دووباره نه بیتته وه.

— مه به ستان، له رووداوه که ی « برایم ئه حمده » ؟

به لّی. ئه وه مه به سی « مه لا مسته فا » بوو. پۆژیکیان، « عه لی عه بدوللا، نووری شاوه بیس » و هه مو ئه ندامانی دیکه ی، په لیتبیرۆی « پارتیی » له وئ بوون. « عه لی عه بدوللا » چه پوو، « مارکسی » بوو. « جه لال تاله بانیی »، له گه ل « عه لی عه بدوللا » دا پتکه وه بوون. له بهرده می خوّمدا، « جه لال » ناوړی له « عه لی عه بدوللا » دایه وه و پتی گوت: تۆ بووی منت فتری مارکسییه ت ده کرد! هه ر سیکیان ده سیان کرد به پتکه نین. که ر تۆ په رتووه که ی منت خویند بیتته وه، « ئه لهر ب ئه لکوردیه »

— « وه ئینشیقاق 1964 ».

به لّی. « مه لا مسته فا »، هه ر سیکیان پتکه وه گرتیوو.

— وا بوو. دوا یی، « عه لی عه بدوللا » په شیمان بوو یوه.

« مه لا مسته فا »، « عه لی عه بدوللا » ی دوو مانگ گرت. « ناهیده » ش، لای « مه لا مسته فا »، هه ولی بۆ « نووری شاوه بیس » دا، به ره لایان کرد و گرفته که کۆتایی پته ات. هه روه ها، « عه بدولعه زیزی شه مزینی »، له به ره ئه وه ی، کوړی « شیخ عه بدولقادر » بوو، یه کسه ر، به ریدا و گوئی: برۆ. چونکه، کیشه و باسی تیره گه ری، پۆلی خوئ هه یه.

— به لئی، راسته، « بارزانی » پشتریش، له « سوڤیت » ده ناسی.
 به لئی، وا بوو. « مه لا مسته فا » ویستی، کۆمیتە ی ناوه ندیی دامه زینتی و به
 دهس خۆیه وه بئی. ئه و کاته، « حه بیب » له شۆرشدا نه بوو، به لکوه له « به غدا »
 بوو. « مه لا مسته فا »، له و کاته وه « حه بیب » ی ده ناسی، که له رزنامه ی
 « خه بات » کاریده کرد. نازانم، چۆن بیر ی له وه کرده وه و په سه ندیکرد!

نامه یه کی بۆ نارد بۆ « به غدا ». بۆی نووسی بوو: وهره ده ره وه و له نیو
 شۆرشدا کاربکه. وه ک بیرم بئی، « حه بیب » ئه و کاته، له گه ل « یه دوللا
 عه بدوله کهریم »، پتکه وه کار یان ده کرد و لقی پینجی « به غدا » یان به رتیه ده برد.
 ئه و کاته هیتشتا، « حه بیب » ئه ندای کۆمیتە ی ناوه ندیش نه بوو.

— « یه دوللا » برای « حه بیب » بوو؟

نه خیر. هه ر دوو کیشیان، له کورده « فیلپی » یه کان بوون. له وانه یه، له یه ک
 تیره بووبن. پاشان، « حه بیب » هات. « بارزانی »، « حه بیب » ی به سه ردا
 سه پاندن، تا، سه ریان پت شۆرکا و قسه یان بۆ نه مینیتیه وه. واته: تا پت یان
 بلئی، من ئه م پیاوهم هینا، که ئه ندای کۆمیتە ی پشکنین بوو، کردم به
 سکرتری « پارتیی ».

— ئه وه له کاتیکدا بوو، « نووری شاوه یس، عه لی عه بدوللا، دوکتۆر مه حموود
 و سامیی » له وی بوون و « بارزانی »، هه یچ بایه خیکشی پت نه دان.

نا، ئه و کاته هیتشتا، « سامیی » هه یچ نه بوو. « کۆمونیست » بوو، په نای بۆ
 شۆرش هینا بوو، له خۆی ده ترسا، له سه ر کیشی « مووسل »، دوو جار، به
 گرتنی هه میشه یی و کارکردنی قوورس، فرمانی گرتنی درابوو، ئه ویش، رای
 کردبوو.

— له لایه ن حوکومه ته وه؟

به لئی.

— باشه. که واته، له باسی « حه بیب » بووینه وه؟

نه خیر. ئینجا « حه بیب »، هه ر چه ند پشکه وت، به لام، هه میشه هه سته به
 لاوازی خۆی ده کرد. له به رته وه ی، « به غدا » ی له کیسچو بوو، زۆر دلته نگ و
 بیتا قه ت بوو. خۆی پیاوکی شاریبوو، هه زی به خواردنه وه، دانیشتن و
 رابواردن ده کرد. ته نانه ت، زۆر جار، به من و هیندی که سی دیکه شی ده گوت:
 میان به سوخره گرتووه و به زۆر هیناویانم. هه ر له سه ره تاوه تا کۆتایی،
 ئه مه، هه موو قسه کانی ئه و پیاوه بوون!

« حەبیب »، باش دەینووسی. واتە: نووسینەکانی باشبوون. بە تایبەتی، داوی گوتاریکت دەدەم، کە لە سەر من نووسیویتی و جیتیوی زۆری پێ داوم، لە سەر ئەوەی، دەربارەیی « فیدرالیزم »، پای خۆم دەربریوو، پێش ئەوەی بگەڕێتەوه، کۆپییهکی ئەوەشت دەدەم.

بەلام، گەر باسی « عەلی عەبدوللا » بکەین، نزیکەی پشگۆخرابوو. واتە: دانیشتیان پێ گەرمەکرد. کاتی، کۆیونەو دەبوو، بۆ ئەوەی، دەمەتەقیبەن و بیرو وەرگیرن، ئەو دەنگی نەدەدا و چاوەڕێدەکرد، تەماشایدەکرد، ژمارە پەنجەکانی دەژمارد و یەكسەر، داوی دەنگی زۆر بە دەکەوت.

– واتە: پیاویکی بێ هەلوێستبوو؟

لە راستیدا، نازانم چی بوو. « عەلی عەبدوللا » مەژۆنی بوو، لە هەموو گەشتی خۆی دوور دەخستەوه. لەبەر ئەوە، لە هەموو ژێانی پامیاری خۆیدا، هیچ ناخۆشییهکی نەدیوه. هەمیشە، وەک قالب وابوو، لەگەڵ هەموو شتەکاندا، دەقیدەگرت و خۆی دەگونجاند. نازانم، بۆچی! بەلام، لەو بریوایەدام، تەواو نەبوو، کە موکوری لە میتشکیدا هەبوو، زۆر پقەلگەر و دلەش بوو.

– ئایا، شتیکی تایبەتیتان لە سەری هەیە، بۆمان باسکەن؟

بەلێ. چەن چیرۆکیکی دوور و درێژ و پانویزی زۆری، لای من هەیە. بەلام، لە سەر کێشە پاریزگاری « سولهیمانی »، شتیکی بۆ باسەکەم. « عەلی »ش دەیویست، ببێ بە پارێزگاری « سولهیمانی ».

پۆزێکیان، من لە پۆزنامەی « تەنەخی » کارمەدەکرد. ئەویش لەوێ، لە پەلیتبیرووی « پارتیی » بوو. « عزیز عەقراوی » هات. ئەو کاتە، « عزیز » لای « مەلا مستەفا »، پلەوپایەکی گەورە هەبوو. بێ گومان، « عزیز » هاورێمبوو، بە شتێوەیهکی بێ سنووریش، پێزی لێ دەگرت. ئێستەش، هەمیشە نامەم بۆ دەنێرێ، من بە مامۆستای خۆی دادەنێ. منیش، بە شتێوەیه قسەم لەگەڵدا دەکرد، وەک چۆن، قسە لەگەڵ شاگردێکی خۆمدا دەکەم. ئەویش، بە هەموو سەنگفراوانییەکەوه، لێی قەبوڵەکردم، لەبەر ئەوەی، دلی زۆر باشبوو. بەلام، شتێبوو، زۆر زوو تۆرمەدەبوو، خێراش پازیدەبوو، توانایەکی فراوانی گەورە هەیە. بەلام بە داخەوه، ناتوانی، کەلکی لێ وەرگرێ. کەم چیکلدانەیه و هیمن نییه، هەر پۆژەیی، لە سەر بیروباوەریکە و هەلبەزەدایەزەکا. لە پێ هات، خۆی کرد بە ژوورا و گوتی: بە خوا، باوکی باوکی بە نەحەتەکەم. پێم گوت: « عزیز » کێ؟ گوتی: ئەوەی لەوێ

دانیشتوو. گوتم: مەبەست «عەلی عەبدوللّا» یە؟ گوتی: بەلێ. پێم گوت: ئێوە
 ھەر دووکتان، ئەندامی پەلێتبیروڤن! دەسیکرد بە پێکەنین. زۆر پقی لێی بوو.
 گوتی: ئا ئەو ڕەشەولاخە دەیهوێ، ببی بە پارێزگاری «سولەیمانیی». ھەر
 کەسێ، لە بازارەکانی «سولەیمانیی» بگری، گەلێ لەو زیرەکترە. جا، ھەر
 لە راستیشدا وایە، دانیشتووای «سولەیمانیی»، خەلکیکی شارستانی و
 پێشکەوتوون، خەلکیکی ھوشیارن. واتە: ئەو شتیکی گالتە نییە.
 تۆ خەلکی «سولەیمانیی» ت؟
 - بەلێ.

من نەشمزانی، تۆ خەلکی ئەوێ. بەلام، بەرزترین دەستە لە نێو کورددا، لە
 ڕووی زیرەکیی و تواناو، لە نێو خەلکی «سولەیمانیی» دا ھەلکەوتوون.
 کەس لە هیچ شتێدا، فریایان ناکەوێ.

گوتی: «عەلی عەبدوللّا»، ئێستە ھاتوو و دەیهوێ، ببی بە پارێزگاری
 «سولەیمانیی». لەو شتەدا، «عەزیز» ھەقیبوو. بەلام، پەلێتبیروڤ لە نێو
 خۆیاندا، بووبوون بە دوو بەشەو. واتە: پێوەندییان، ھەک چیرۆکی «جە و
 خەنجەر» ھەکە وابوو. عەرەبەکان، «جە» لەبەردەکن خەنجەرەکانیشیان، لە
 دواوە پێیە، ھەر یەکە دەیهوێ، ئەوی دیکەیان داچای. گەر چیرۆکەکانی
 ئەوانت بۆ بگێرمەو، پێویستی بە سێ تا چوار ڕۆژ ھەیە. منیش پێم گوت:
 تۆ بۆ خوت داوھتە فەرمانبەریی؟ لەبەر ئەوێ، کاتی خۆی دەمزانی، «عەزیز»
 پارێزگاری «سولەیمانیی» ناوێ. بەلام، چونکە «عەلی عەبدوللّا» دەیویست،
 نامەییەکی بۆ «مەلا مستەفا» نووسیبوو، پێی گوتبوو: من دەمەوێ، بۆ
 پارێزگاری «سولەیمانیی» بمپالێوی. ئەو لە کاتی خۆیدا، بەپێی ئەوێ
 خۆتێدبووی و بەگۆژەری ئەو بڕوانامەییە ھەیبوو، بۆ پەلێ لیوا بەرزکراوێ و
 بە سەرکردەیی تێپی ھەشت دانرابوو، کە تەنیا لە سەر کاغەزیو، جگە لە
 چادریکیش، ھێچی دیکە نەبوو. جلی سەربازیشی لەبەر نەدەکرد و
 دەوامیشی نەدەکرد.

- مەبەستان لەوێ، لە سەر کورسیی پارێزگاری «سولەیمانیی»، لە نێوان
 ئەندامانی پەلێتبیروڤدا، پێشبرکێیەکی زۆر ھەبوو.
 نەک ھەر لە سەر ئەو، بەلکوو، لە سەر زۆر شتی دیکەش، ناکۆکییان ھەبوو.
 - من تەنیا مەبەسم، لە پۆستی پارێزگاری «سولەیمانیی» یە، لە نێوان «دارا
 توفیق، عەلی عەبدوللّا، عەبدولوەھاب و عەزیز عەقراوی» دا، ئەو بەزمە ھەبوو.

به‌لئی. به‌لام، پاشان «دارا» وازی له داواکارییه‌که‌ی خۆی هینا. چونکه ده‌یزانی، دای نانین، له‌به‌رئه‌وه‌ی، ئهو «کۆمۆنیست» بوو. من کاتی خۆی ده‌مزانی، ته‌نانه‌ت، گهر «عه‌زیز» یش به‌پاریزگار دانین، خۆی نایه‌وئ، ههر نه‌شده‌چوو. خۆی چاک ده‌یزانی، توانا و به‌هره‌ی به‌پێوه‌بردنی نییه. به‌لام، له‌رقی «عه‌لی» ئه‌وه‌ی ده‌کرد. پێم گوت: «عه‌زیز» برام! واز له‌و به‌زمه‌ بینه. کوتی: به‌خو، باوکی باوکیشی به‌نه‌حله‌تده‌که‌م. پاشان، ملی پیتی گرت و پۆی.

دوای ماوه‌یه‌گی که‌م، «مهممود عوسمان» هاته‌ ژووره‌وه. ئهو کاته، ئه‌ویش له‌ «به‌غدا» بوو. به‌پێکه‌نینه‌وه‌ کوتی: لای تۆ بوو؟ گوتم: به‌لئی. له‌وه‌مانه‌دا، من و «مهممود»، نێوانمان زۆر باشبوو. گوتم: چینه‌؟ کوتی: به‌خو، ئه‌وه‌ ماوه‌ی دوو کاژیره، له‌گه‌ڵ «عه‌زیز» دا پیاسه‌ده‌که‌م و ده‌مه‌وئ، رازیبکه‌م، واز له‌ داواکارییه‌که‌ی خۆی بێنی و ئهو گرفته‌ چاره‌سه‌رکه‌ین. به‌لام، که‌لکی نییه. «مهممود عوسمان» ده‌یویست، «عه‌لی عه‌بدوللا» دانرئ. بۆ؟ چونکه، «عه‌لی» لاوازیوو، ئه‌ویش ده‌یتوانی به‌ئاره‌زووی خۆی و چۆنی بوئ، وایری پێ بکا.

پێی گوتم: ناتوانی، له‌و کێشه‌یه‌دا هه‌ولێبه‌دی و چاره‌سه‌رپێدۆزێته‌وه‌؟ پێم گوت: له‌ به‌ر خاتری تۆ، هه‌ولده‌دم، له‌به‌رئه‌وه‌ی «عه‌زیز»، شایانی ئهو شوێنه‌ نه‌بوو. جا، ههر له‌ راستیشدا وابوو. ته‌ماشاکه، چ گالته‌بازاریبوو! هه‌مووی ههر گه‌مه‌کردنبوو! شتێ نه‌بوو، ناوی مافی گه‌ل و «پارتیی» بووبئ، هه‌رگیز، شتی وا نه‌بوو، نه‌ ده‌نگی هه‌بوو، نه‌ ده‌نگی هه‌بوو. هێرشیان، بۆ سه‌ر فه‌رمانبه‌ریی ده‌برد، وه‌ک چۆن هێرش، بۆ سه‌ر لاشه‌یه‌کی مردوو ده‌بن.

– وه‌ک چروچانه‌وه‌ر!
ئا، ئا. به‌و شتیه‌یه‌، هێرشیانده‌کرد. پێم گوت: هه‌ولده‌دم. دوکتۆر «مهممود» ده‌یزانی، «عه‌زیز» چهن رێز له‌ من ده‌گرئ، له‌به‌رئه‌وه‌ هات بۆ لام، تا یارمه‌تییبه‌دم. «عه‌زیز» یش، فه‌ره‌ه‌نگیکێ به‌ ده‌سه‌وه‌بوو، هه‌میشه، پێویستی به‌ من بوو. کاتیکیش، له‌ «مووسڵ» پارێزه‌ربووم، زۆر به‌ ناوبانگبووم و ده‌یناسیم. مه‌به‌سم ئه‌وه‌یه، ئهو که‌سانه‌ی له‌وئ بوون، منیان ده‌ناسی. ته‌نانه‌ت، «فواد عارف»، هه‌میشه‌ سه‌ری لێ ده‌دام.

«فواد عارف» ده‌ناسی؟

– به‌لئی.

نەویش، لە شۆڕشدا بوو، گوتی: « جەر جیس »، خەلک لەم شۆڕشەدا، دوو جۆرن. جۆریکیان: کاتی خۆی شتبیوون و ئیستە هیچ نین. جۆرەکی دیكەشیان: کاتی خۆی هیچ نەبوون، بەلام ئیستە، بوون بە شت. من و تۆ، لە جۆری یەكەمیانین. بەلام، تۆ خەفەت مەخۆ. پێم گوت: کێ دەلی، من خەفەت دەخۆم؟ ئەو کاتی ئەو شتانە دەبینی، زۆر ئازاری دەدا. ئەم گۆچانە جوانەش، یادگاری دۆستایەتییمانە و خۆی پێشکەشیکردم، تا ئیستەش، هەر ماومە.

دوای ماوێه، « عزیز » هاتووە. پێم گوت: ئادەدی لە بەر چاوم، نامەیه بۆ « مەلا مستەفا » بنووسە و بۆ: من پۆستی پارێزگاییم ناوی، شوورەییە بۆ تۆ! گوتی: بۆ؟ تۆش بووی بە برادەری ئەو؟ نازانم. چیان لە نیاواندا هەبوو! گوتم: من نە هاوڕیتی ئەوم و نە هیچ. تۆ خۆشت دەزانی، ئەو پیاو، پلەوپایەیی لای من چۆنە، چەن رووداوێکی دیاریکراوی تایبەتی هەیە، نامەوێ بیان درکێنم، ناشیرینە. پێی گوتم: من پارێزگاییم ناوی، چی لێ بکەم. کیش دەلی، ئەوەی من نووسیومە، « مەلا مستەفا » پەسەندیدەکا! لەبەرئەو، ئەو شتە، لە بیر خۆت دەرکە. پێم گوت: تەواو؟ لە بیر خۆمی بەرمەو؟ گوتی: بەلێ، وازی لێ بێنە. گوتم: بچۆ بۆ لای « مەحمود عوسمان » و پێی رابگەیەنە. گوتی: هەقی « مەحمود عوسمان » ت نەبێ. دوای ماوێه، چووم بۆ مائی « عەلی عەبدوللا ». سەیرمکرد، دانیشتوو و نامە دەنووسی. لەو دەچوو، زۆری نووسیبی و فرییدابی. چونکە، سەبەتەکی بەردەمی، پر کرد بوو! پرسیم: چی دەکە؟ گوتی: بە خوا، دەربارەیی پارێزگارییەکە دەمەوێ، نامەیه بۆ « مەلا مستەفا » بنووسم. من تازە نامەوێ. گوتم: نا، پێویست ناکا. ئەو پیاویمان، لە بەزمەکە دەڕێنا و کێشەکە تەواو بوو. دوایی، بوو بە پارێزگار. بەلام، خەلکی « سولهیمانی »، نوکتەیان لە سەر دادەنا، بیستووتە؟

– بەلێ. « خالە رەجەب »، نوکتەیی لە سەر دانابوو. ئەدی تێبینییەکان، لە سەر دوکتۆر « مەحمود » چییە؟

لە « بەغدا » دوکتۆر « مەحمود » نەدەناسی. ئەو کاتە، لە « بەغدا » ستاژێر بوو. واتە: دوا سالی کۆلتژی پزشکی بوو. جاروبار، سەهری لە بارەگای « پارتیی » دەدا. پاشان، پێومندیی بە شۆڕشەو کرد و هەلات. ئەو کارەشی، بە برۆایەکی تەواو بوو کرد.

– وا بزانم، نەویش لە سەرەتادا هەر « کۆمۆنیست » بوو.

به لئی، « کۆمۆنیست » بوو. به لّام، وازی له « پارتی کۆمۆنیستی عێراق » هێنا. دوکتۆر « مهحمود »، مرقفیتیکی تا بلتی زیرمه. زیرهکییه که ی، نه که هر ئاسایی نییه، به لّکوو، له سهروو ئهوشهوهیه. جگه له وهی زیرمه، توانایهکی سهرسووهرینهی سهیری، شت وهرگرنتی هیه، واته: کاتی تۆ، له بارهی بابهتیکی دیاریکراوه، قسهی بۆ دهکهی، ئهوشته، چاکهکانی پوخته دهکا و دهتوانی، بیانگۆرێ و که لکیان لێ وهرگرێ. له هه مان کاتیشدا، خوینه واره و دهخوینیهوه. کاتی، زمانی « فرهنسیسی » فێریو، وەک « فرهنسیسی » یهک، قسهی پێ دهکرد. ههروهها، له دوايشدا، خۆی فێری « ئهلمانی » کرد.

« مهحمود »، هه میشه دهیوست، خۆی بۆ سه رکردایهتی، پهروه ده و ئاماده بکا. من نا لیم، شارمه زایم، له لیکۆلینه وهی دهروونناسیدا هیه، من سایکۆلۆژیست نیم. به لّام، له سه رده میکی دیاریکراوی شۆرشدا، پێوه ندیم له گه ل « مهحمود عوسمان » دا، له پێوه ندیی هه ر که سیکی دیکه گه ورتبوو.

– پێوه ندیی دۆستایه تی؟

نه خێر. ته نیا پێوه ندیی دۆستایه تی نه بوو، به لّکوو، له یووی بیروباوه ریشه وه، له یه کدییه وه نزیک بووین. من به هه موو برویه که وه ده لیم: ئه و پیاوه کادیترکی باشبوو. به لّام، له گه ل تیپه ریوونی رۆژگاردا، هه ستمکرد، پیاوێکه، ئیراده ی لاوازه. توانای خۆراگرنتی نییه. هه ر که سی، لێی نزیکه وێته وه و مه رای ی بۆ بکا، زوو ده یخه له تی ئی و پاوه ری پێ دینی. ئه وه ش ئه وه بوو، که « سامی » پێی کرد. ئه وه خا لێکی لاوازی، زۆر گه ورتبوو. له به رنه وه ی نه یه ده زانی، « سامی » کییه؟ ئه و وەک که سیکی، خوا په رستی ساده وابوو، هه ر که سی به اتایه، ئه و کاره ی پێ ده کرد. من پێوه ندیم له گه لیدا توندبوو. هاوکارییمان، له سه ر ئه و بنچینه یه دامه زرابوو. به لّام، من له گه ل « سامی » دا جیاوازیووم. چونکه، من شیوه و پێی « سامی » نه بوو. له م دوا ییانه شدا، که می له خۆی گۆرا و لوتبه رزیی په یدا کرد. « مهحمود »، له به رنه وه ی پزیشکبوو، هه ر زوو له « مه لا مسته فا » نزیکه و ته وه.

– واته: به هۆی پیشه که یه وه ئه و نزیکییی په یدا کرد.

به لئی، به هۆی کاره که یه وه. پاشان، ورده و رده، بوو به نه ئینگری. هه موو ئه و کاتانه ی، « مه لا مسته فا » به نه ئینی، سه ردانی « ئێران » ده کرد، دوکتۆر « مهحمود » ی له گه ل خۆی ده برد.

– زمانیشی ده زانی؟

فتری « فارسیی »یهکی زۆر باشبوویو، به ږټکوږټکی، قسهی پئی دهکرد. من بهو شتویه، پټومندییم لهگه‌ل « مهممود »دا مایه‌وه، تا « تاران »ی بهجی هیشته. ته‌نانه، هیندی شتی نه‌پینی و به‌لگه‌نامه‌ی دامی، که پټوه‌ندیی، به گفتوگویی یه‌که‌می « دارا »وه هه‌بوو، به ده‌سوخته‌ی « دارا » خۆی نووسراوه، بهو زووانه چاپیده‌که‌م. هه‌روه‌ها، لیستی پارمکانی دامی، که به ناوی شۆږشه‌وه وەرگیرابوو و به ناوی کورمکانی « مه‌لا مسته‌فا »وه تو‌مارکرا بوون. ئه‌وانه‌م هه‌موو هه‌یه.

— پارمه‌که چهن بوو؟

تکایه، من نامه‌وی، لێرهدا له‌و باسه‌ بدویم. له‌به‌رئه‌وه‌ی، به لامه‌وه گرنگ نییه. با وازی لی بینین. دوکتۆر « مهممود » خۆی ده‌زانئ، چهن بوو. له‌وانه‌یه، من ږۆژئ له ږۆژان بیلیم. به‌لام ئیسته، له‌م چاوږټکه‌وته‌ندا نامه‌وی، بیدرکینم. — به‌لی باشه. وهک تو ده‌فهرمووی، گرنگ نییه!

که‌ی « مهممود » که‌وت؟ کئی خستی؟ « سامیی » خستی. چۆن؟ دوا‌ی ئه‌وه‌ی « سامیی »، که‌یشته‌ په‌لیتبیرو، ویستی، جیگه‌که‌ی « مهممود » داگیرکا، له‌و کاره‌شدا ســـــــــــــهرکه‌وت. چونکه، که‌لکټکی ته‌واویی، له‌ خاله‌ لاوازمکانی « مهممود » وهرگرت. دوا‌یی، له‌ باسی « سامیی »دا، له‌مه‌ش ده‌دوین. کاتی وهک نوینهر، چوون بۆ « به‌غدا »، « سامیی »شیان له‌گه‌لدا بوو. « مهممود » به‌ ته‌واویی، هه‌ستی به‌ بارودۆخه‌که‌ نه‌کردبوو. ئه‌و نوینهرانه‌ی وهک کۆمیتیه‌که، بۆ وتووێژ بۆ « به‌غدا » چوو‌بوون، سه‌رۆکټکیان نه‌بوو. به‌لام، کاتی که‌یشتنه‌ ئه‌وی، « مهممود » یه‌کسه‌ر خۆی به‌ جیگری « مه‌لا مسته‌فا » و سه‌رۆکی کۆمیتیه‌که‌ دانا. له‌و کاتانه‌دا، له‌گه‌ل « نه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر » و لێرسراوانی دیکه‌ی حوکومه‌ندا ده‌رده‌که‌وت. هه‌میشه، له‌ پێش « ئیدریس و مه‌سه‌عوود »وه ده‌ږویشته. من، له‌ چهن دانیشتیگدا ئاماده‌بووم و ئاگاداری ئه‌و هه‌والانه‌ هه‌م. به‌لام، پێش ئه‌وه‌ی، ئه‌و شتانه‌ ږوویدا و من ئاماده‌م، « سامیی » له‌ « به‌غدا »وه، دوو که‌سی لی هاندا‌بوو.

— ئیدریس و مه‌سه‌عوود ؟

به‌لی. « سامیی » پتی ده‌گوتن: « مهممود »، پێش ئیوه ده‌که‌وی و ئیوه‌ی، دوا‌ی خۆی خستوه. وا ده‌رده‌که‌وت، ئه‌وانیش، بۆ باوکیان نووسیبوو، گوايه: « مهممود »، زیاده‌ به‌رکه‌ی خۆی، پتی لی ڤاکیشاوه! « سامیی »، به‌رده‌وام به‌و شتانه، میشکی ږرده‌کردن. له‌ یادمه، ږۆژټکیان، له‌گه‌ل « مه‌لا

مستهفا «دا دانیشتبووین. نوښته ره‌ګان، هیشتا له « به‌ګدا » بوون. « سامیی » یه‌ګتکی نارېدبوو، دوکتوریکې کوردی « فه‌یلیی » بوو، هیشتا خویندکارېوو، له « ئه‌لمانیا » ده‌خوړند، ناوه‌ګیم له بیرچووه، به‌لام، یه‌ګدیمان بېنیوه. مرؤفتکی هینده خراپېوو، هیشتا، له‌وه خراپترم نه‌دیوه. نامه‌یه‌کی بؤ « مه‌لا مسته‌فا » هیټابوو. « مه‌لا مسته‌فا »، نامه‌ګی کرده‌وه و خویندییوه. دانیشتبوو، به شتویه‌کی ئاسایی، قسه‌یده‌کرد. پاشان، لاسایی « مه‌حموود عوسمان » یی ده‌کرده‌وه. له سهر کورسیییه‌کی به‌رز دانیشتبوو، قاچه‌ګانی نه‌ده‌ګه‌یشتنه سهر زه‌ویی و پېده‌ګه‌نی. « مه‌لا مسته‌فا »، ئاره‌زووی پتکه‌نینی هه‌ستابوو. ده‌سیپتکرد و ګوتی: ههر ئه‌و قسه‌ده‌ګا، ههر ئه‌و فه‌رمانده‌ده‌ګا، ههر ئه‌و وه‌زاره‌ته‌ګان دیاریده‌ګا و دابه‌شیانده‌ګا. له‌م جوړه قسانه ... تاد.

« مه‌لا مسته‌فا »، نه‌ریتیکې سه‌یری هه‌بوو. ګهر نا‌کوکییه‌ګ، له نیوان دوو که‌سدا، له سهر شتې دروسېوایه و به شه‌ر به‌اتنايه، یه‌کسهر، مافی به‌وه دهدا، که یه‌که‌م جار هاتوته لای و هانای بؤ هیټاوه. ئه‌مه‌ش، نه‌ریتیکې خپله‌کییه. ئه‌م بیره‌شی، له چیه‌وه هیټابوو؟ ئه‌م بیره‌ی، له‌وه‌وه وه‌رګرتبوو، ده‌یګوت: هه‌موو کاتې، پتس ئه‌وه‌ی زوړدار، هاواری لی هه‌ستې، یه‌کسهر، زوړلیکراو ده‌قیژنې. واته: شتیکې سایکولوژی تېدابوو.

ماله‌ګه‌ی من، له خواره‌وه بوو. به‌لام، ماله‌ګه‌ی « مه‌حموود »، به سه‌ده‌مه‌ترې، له سه‌روو منه‌وه بوو. شه‌وانه، له به‌ر چرا داده‌نیشتم، ئاګام له هیچ نه‌بوو. شه‌وئ، چوومه ده‌ره‌وه. ده‌بینم: هیشتا، ژوره‌ګه‌ی دوکتور « مه‌حموود » پرووناکه. من ده‌مزانې، باری ده‌روونی زوړ خراپه. « سامیی » هه‌والی کشانه‌وه‌ی نارېدبوو. یه‌کسهر کشانیانه‌وه. چووم بؤ لای. له باریکدا بېنیم، پیاو به‌زه‌یی پېدا ده‌هاته‌وه. ئه‌و شه‌وه، به تنیا ههر منی لایووم. ده‌سیپتکرد، قسه‌ی بؤ ده‌کردم. من قسه‌ګانیم به دل نه‌بوو. پتیم ګوت: « مه‌حموود » نازانم، له‌وه ده‌جې، تۆ نووستبی و ئاګات له « مه‌حموود » یی بئی زه‌وا نه‌بئ! تۆ هیچ، ئاګات له‌و پیلانانه هه‌یه، دژې تۆ ده‌ګپړی؟ من ئه‌مه‌م به پاشکاویی پئ ګوت. چونکه له راستییدا، خوشمده‌ویست و هاوونشینیم‌ده‌کرد. به‌لام به داخه‌وه، چهن رووداویکې دیاریکراو خولقا، نامه‌وئ، لیرهدا باسیانکه‌م. ئه‌و رووداوانه، دلنیایکردم، « مه‌حموود » که‌سیکه که‌م ترسنوکه وئازایه‌تی روویه‌رووېونه‌وه و قسه‌کردنی تېدا نییه. ئه‌وه‌ش ده‌رباره‌ی دوکتور « مه‌حموود »، ته‌واو؟

— باشه. ده‌رباره‌ی « سامیی » چی ده‌زانن؟

من له سه ره تاوه، « سامییم » م نه دهناسی. له سالی « 1959 » دا، براکهم له « به غدا » نه دنازیار بوو. پوژیکیان هات بۆ لام. ئهو کاته، ههلبژاردنی سهندیکی ئه دنازیاران بوو. پتی گوتم: پیاوئ هیه، ناوی « محهمد مهحمود عهبدولرهمان » و نه دنازیاره. له « ئینگلتیره » گهراوتهوه. له کاتی ههلبژاردنی، سهندیکی ئه دنازیاراندا دهیویست، لیستی پیشه دارهکان دهرجی. ئه ویش، لیستی « کوْمۆنیست » هکان بوو. وهک یهکیکی پیلانگێر دانیشتبوو، به سه ر ئهم و ئه ودا دهیقیژاند و هاواریدهکرد. زۆر چالاکبوو. دیاره کوْمۆنیسته. دهلێن: « مووسلوی » یه و خه لکی « ژمنگار ». پیاوئکی رهق و توند و خراپه و له م بابه تانه. گوتم: به خوا، من نایناسم. ئه وه یه که م جار بوو، ناوی « سامی » بییستم.

هینده دهزانم، « سامی » کاتی خوئ، ئهفسه ری یه دهک بوو. له کاتی ههراکه ی « شهواف » له « ته له عفر » دامه زرابوو. له وئ، ئه دما لیژنه ی ناوچه ی « پارتی کوْمۆنیست » بوو. کاتی، پیلانه که ی « شهواف » رویدا، ئهفسه رهکان رایانکرد. به لام، وهک دهلێن، پێش ئه وه ی، خوایان بگه یه ننه سه ر سنوور، گرتیان و هینایانه وه بۆ « ته له عفر » و فه رمانی له سیداره دانیان به سه ردا دان. هیندیککی دیکه ش دهلێن: هینایان بۆ « مووسل » و فرمانه که یان له سه ر ده رکردن، بۆ گومان، « سامی » له و کوشتاره دا گوناحی نه بوو. به لام دیاره، ئه وه به هوئ ئه وه ی، له و لیژنه یه دا کاریده کرد، ناسراو بوو، بۆیه گرتبوویان. هه رچی چوئ بۆ، تۆ ده زانی، ئه وه فرمانی دادگه کاتییه تایبه تییه سه ربازییه کانه، به ئاره زووی خوایان، بریارده دن و بریاره که شیان، زۆر کوێرانه یه. له ئه نجامدا، بۆ ئه وه ی، خوئ له وئ بۆ، دوو جار به گرتن و کارکردنی هه میشه یی، بریاری ده سگیرکردنی ده رچو بوو. به لام، ئه وه خوئ له وئ نه بوو، چۆن ئاماده نه بوو؟ چۆن خوئ ده ربازکرد؟ نازانم چ جوړه فیلێکی، به کاره ینابوو.

کاتی، دوا ی کوْده تاکه ی « 1963/2/8 »، « به عسی » یه کان، دهسیان به « کوْمۆنیست » گرتن کرد، ناوی ئه ویش، له لیسته که دا هه بوو. له و کاته دا، ئه ویش گیرابوو. به لام نه یانده زانی، ئه وه ئه و « سامی » یه، سهندیکی ئه دنازیارانه، که به دوایدا دهگه رێن. له یادمه، پێش ئه وه ی بمگرن، چونگه، دوا ی کوْده تاکه ی « فیهروهری »، من ههشت پوژ له ده ره وه مامه وه، ئیدی، منیش کیرام. « حه بیب و یه دوللا عه بدولکه ریم » هاتن بۆ لام و گوتیان:

زۆريان له ئەندامانى «كۆمۆنىست و پارتىيى» گرتووه. دەوروپەرى چوارەزار كەس گیرابوو. ئەوان ھاتن بۆ لام، نازەزايىيەك بنووسىن. من چاپمکرد و دام بە «حەبىب»، تا پێشكەشیانكا، منیش ھێشتا، ھەر خۆم حەشاردابوو. ھوكمومەت پتیی گوتبوون: گوتى مەدەنى، بارودۆخەكە، بە تەواوی شلەقاو و كەس بە كەس نىيە، ئێو ېرۆن، ھەموو گرتووخانەكان بگەرێن، ھەر كەسى، سەر بە «پارتىيى» بوو، بەرەلایكەن. بەو شتوویە، چوو بوون بۆ یاریگەيەك، نزیکەى شەش ھەزار كەسى تێدا گیرابوو. يەكێ لەوانە «سامىيى» بوو. ئەم قسانە، پیت بە پیتی «سامىيى» خۆى بۆى گیراومەتەو.

– بەلێ، ڤەرموو.

«سامىيى» گوتى: كاتى لێژنەكەم بىنى، لە دلى خۆمدا گوتم، بەم ڕنگەيە خۆم ڕزگار نەكەم، ھەرگیز، ڕزگارم نابێ. گوتى: يەكسەر، چوار پێنج كەسم كۆ كردهو و خۆم لەكەلدا ڕێكخستن، تا گەر دەربارەى من، لێیان پرسىن، گەواھىم بۆ بەن، منیش ئەندامى «پارتىيى»م. خێرا، چووم بۆ لای ئەفسەرى سەربازگەكە و پێم گوت: ئێمە، ئەندامى «پارتىيى» دێمۆكراتى كوردستان «ین و ئێو ېێ ئەو، جیاوازی لە نێوانماندا بكن، ئێمەتان گرتووه. كاتى لێژنەكە ھات، ئێمە يەك كۆمەڵبووین، ھەموومان چووین بۆ لایان. ئەفسەرەكە گوتى: بەریان دەن. ئیدی، يەكسەر دەرچووم. گوتى: دەمزانى، دواى ماوھە، ھەست بە ھەلەى خۆيان دەكەن. لەبەرئەو یەكسەر پێوھەندىم، بە ماممەو «عەبدۆ عەبدولرەحمان» كرد. ئەو، ھەم مامى بوو، ھەم خەزورىشى بوو. پێم گوت: دەمەوێ، یارمەتیمبەدەى و بچم بۆ كوردستان. ئیدی ڕامكرد. وەك خۆشى گوتى، ھەر واش دەرچوو، ڕۆژى دووھم، ھەستیان بە ھەلەكەى خۆيان كردبوو، بە دوايدا گەرابوون. من بە بېرى خۆم، وەك یاساناسى، وام بێردەكردەو، لەو كاتانەدا، «پارتىيى» بە نەتێنى كاریدەكرد، كەسكەسى نەدەناسى و كەشیش، ناسننامەى تايبەتیی ئەندامیتى «پارتىيى» پێ نەبوو، تا پێشانى لێژنەكەى بدا. لەبەرئەو، «سامىيى» كەلكى لەو ھەلە وەرگرتبوو. لە راستیشدا ھەر واشبوو. پاشان، گەشتبوو كوردستان. سەرھتا، ھېچ نەبوو، بەناوەریكى ئاسایى «كۆمۆنىست» بوو. دەسى بە كار كردن كرد. سەرگردایەتى شۆرشیش، كاریان بە «كۆمۆنىست» ھەكان دابوو، كەلکیان لە توانایان وەرگرتبوو. لەگەڵ «سەلیم ڤەخرىيى» دا كارىكردبوو. «سەلیم» دەناسى؟

– ناوم بێستوو.

پتکەوہ لہ یەک پۆلدا بووین، ھاورپتیکەکی نزیکبووین، مرد. لہ س—ردەمی
«عەبدولکەریم قاسم»دا، بەرپۆتەبەری وێزگە بوو. یەکی لہ «کۆمۆنیست»
ناسراومکان بوو. «پارتیی» لہ دەرەوہ کاریان پت سپاردبوون، لەبەرئەوہی،
کادێری باش و نووسەرێان نەبوو. ئەوانیش، دەسیان بە نووسین کرد.
دەربارە ئێو شتانە، لہ پەرتووکی «عێراق فی عەھد قاسم»دا نووسیومە.
تۆ پتویستە، ھەموو پەرتووکی کانی من بخوینیتەوہ، گەر نەیانخوینیتەوہ،
ناتوانی، دەربارە ئێو شتانە بنووسی.

— زۆربە ی بەرھەمەکانتم خویندۆتەوہ.

بەلام، بە سەر ئێو شتانەدا بچۆرەوہ.

«سامیی» گوتی: ھەک نووسەر، کاریان پت سپاردین و بەکاریان دیتانین.
دیارە، «سەلیم» و «سامیی»، گوتاریان بۆ وێزگەکە دەنووسی.

«عەلی سنجاریی»، خزمی «سامیی»یە و لہ ھەمان تیرمەن. ئەو کاتە «عەلی
سنجاریی»، ئەندامی کۆمیتە ی ناوھندی «پارتیی» بوو. گوتی: پۆژی
«سامیی» ھات بۆ لام و پتیی گوتم: کاکە بە داخەوہ، من وا ھەستدەکەم،
«پارتی کۆمۆنیستی عێراق»، گەلی کورد، بە ئامانجە نەتەوہییە
راستەقینەکانی خۆی ناگەینێ. لەبەرئەوہ، ئێستە من پتوھندییم، لہگەڵ
«پارتی کۆمۆنیست» پچراندووە، دەرەوئ، لہ ریزەکانی «پارتیی»دا
کاربکەم. پتیم گوت: خۆشھاتی و فەرموو. ئەوھش، وینە ی من و «عەلی
سنجاریی»یە، بە پشتی سەرئەوہ ھەلواسراوہ.
— بەئێ، دەزانم.

«عەلی» گوتی: پتشنیازمانکرد، لہ ماوہی دیاریکراوی خۆیدا، بە پالتوراوی
مایەوہ و پاشان، بوو بە ئەندام. بێ گومان، من ئەو کاتە لہ گرتووخانە بووم.
گوتی: پۆژتیکیان «حەبیب» ھات و پتیی گوتم: کۆمەلێ ھەوالنێری بیانیی
ھاتوون، دوکتۆر «مەحمود عوسمان» لێرە نییە. «مەلا مستەفا» داوای
وەرگێژ دەکا. منیش گوتم: ئەو کورە ی خزم لێرە، لہ «ئینگلتەرە» دەرچووہ
و «ئینگلیزیی»یەکی باش دەزانێ و دیالیکتەکەشی «کرمانجیی»یە.
«حەبیب» گوتی: باشە، با بێ. تۆ نازانی، «سامیی»، یەکی لہ خۆی
گەرەتر بێ، چۆن مەرای ی بۆ دەکا و سەرنجی، بە لای خۆیدا پارەکیشتی.
شیوازی زۆر گرنگ و سەیری، لەو بوارانەدا ھەیە. گوتی: بردمان، دەسیکرد
بە وەرگێران، زۆر لہگەلیان دانیشتم و مایەوہ.

دواى ئەوھى، چاوپىكە وتنەكە تەواۋىبو، خەلكەكە رۆيشتن، « مەلا مستەفا » ئاۋرى لى دامەرە و گوتى: « عەلى »، ئەمە كىيە؟ گوتى: بە خوا، ئەو خزمە و ئەندامىكى تازەى « پارتىيى » شە. گوتى: باشە. تۆزەتۆزە، لە « پارتىيى »دا پىشېخەن. ئىدى لەو كاتەو، ژيانى رامىيارى « سامىي » لە « پارتىيى »دا دەسپىتكد. « عەلى سىنجارىي » خرمى يارمەتییەدا، بە لام، « سامىي » دوايى، ناپاكىي بەرانبەر كەرد. لە « عەلى »يان دا. « عەلى سىنجارىي »، يەككى لە قوربانىيەكانى « سامىي » بو.

– ئەو كۆورتەيەكى، مېژوۋىي ژيانى « سامىي » و چۆنىتى پتوھەندىيكردى بە شۆر شەو بو، ئەدى، تېيىنىيەكانى خۆتان لە سەرى چىيە؟ « سامىي »، وەك پياۋىكى رامىيار، پۆلىتىكى « پارتى كۆمۇنىست »ى جىبەجى دەكرد. بۆ ئەوھى سەرکەوئى و بە پلەكانى سەروو بگا، دەسى لە ھېچ جۆرە، شىتوازى نەدەگىزايەو. ھەمان شىتواز و پىگەكانى، « پارتى كۆمۇنىستى سۆفیت »ى بە كاردىنا. ھەمويان بەو شىوھىە، بە پۆستەكانى پارتى گەشتوون.

– واتە: لە سەر رېتبارى « ماكىفالىيى » بە پتوھەندەپۆي. بە لى، ھىندى جار، گەر پتوۋىستبوایە، دەس ماچكا، ھېچ شەرمى نەدەكرد. ھىندى جارېش، گەر وا پتوۋىستىكردايە، وەك زۆردارىكى خوينرېژ، خۆى پىشاندا، بۆ ئەوھى، دەسەلاتى خۆى بە تەواۋىي بچەسپىنى، ھەرگىز، يەك و دوۋى لى نەدەكرد. كورېكى زىرەكە، توانا و دەسەلاتىكى تايپەتېي ھەيە، ئەو شتانە يارمەتییەدا، ئاواتە تايپەتېيەكانى خۆى بەدېيىنى. ھەرگىز، لە پوودا دانامىنى و ئامادەيە، لە پىناۋى ئامانجەكانى خۆيدا، پى بە پەراسنو و بېرېرى پىشتى، ھەموو كەسىكدا بنى و وردوخاشيانكا. بۆيە، بە لايەو ەرنىگ نىيە، ئەوانە دوژمنى بن، يا دۆستى بن، لەنتوۋىانبەرى.

– واتە: گىرەشتوینە؟

ووشەي گىرەشتوۋىن، لەو باسەدا بەس نىيە. وەك « دياگو »ى پالەوانەكەى چىرۆكى « ئۆتېلق »ى « شەكسپىر » وایە. ئەو بخوینەرەو، كەسايەتېي ئەو، بە تەواۋىي، وەك كەسايەتېي « سامىي » وایە. ئاگات لەو ھەيە، « عەلى ەسكەرىي، دوكتۆر خالىد و شىخ حوسىن بابە شىخ »ى، لە « ھەكارىي » كوشت؟

– بە لى، وەك دەلېن: « شىخ مەمەدى ھەرسىن »ىش، ھەر ئەو كوشتى.

خوێنی « شێخ محهمەدی هەرسین », لە ملی « سامیی » دایە.

– لە ملی « سامیی » دایە، یا لە ملی خۆی دایە؟

ئۆبالەکەیی بە گەردنی « سامیی »یە. چونکە، ئەو فرمانی کوشتنەکەیی دەرکرد و « عەبدوللا سالح » جێبەجێکرد. « شێخ هەرسینی » برادەر مەبوو. نەک هەر برادەر مەبوو، بە لکەو، هێندێ مافی دیاریکراویش، لە نێوانماندا هەبوو. پیاویکی راست و چاک بوو. من لە بەر پێزم، بۆ بیرەوهرییەکانی ئەو پیاو، تا « گەلاوێژ »ی خێزانی و منداڵەکانیم دەرکرد و هێنەم بۆ ئێره، کاریکی زۆرم کرد و تەنیا، بە توانای خۆم، ئەو کارەم بە ئەنجام گەیاند. لەبەر ئەوەی، لە باریکدا بە جێیهێشتن، پیاو گریانی بۆیان دەهات.

– بۆ پارهێ نهیوو؟ هێندێ کەس، لە بارهێ « شێخ محهمەد »هوه دهیان گوت: لە شۆڕشدا دزیوو، ئایا ئەوه راسته؟

دزی چی و تهرماشیی چی! بازرگان بوو، بازرگانیی بۆ شۆرش دهکرد. دههات بۆ لای من، نووسراوهکانم به « ئینگلیزیی » بۆ کۆمپانییهکان بۆ دهنووسی، لهوه زیاتر هیچی دیکه نهیوو. « مهلا مستهفا », زۆری خوێش دهوێست، پلهوپایهیهکی تایبهتی، لای « مهلا مستهفا » ههبوو. دواي ئەوهی، به یهكجاری هاتین بۆ « ئێران », دههات بۆ لای و ئەویش، لێی دهپرسی: چیت دهوێ؟ رۆژێکیان پیتی گوت: من هیچ شتیكم ناوێ. من پیاویكم دهمهوێ، له بازرگانییدا کاریكهم. به لایم، گرفتیكم ههیه، ئەویش: كێشهێ رهگهزنانهكهم، لهبهرئوه ناتوانم، ئیشبكه. گهر یارمهتیمبدهی و رهگهزنانه « ئێرانیی »یهكهم بۆ جێبهجێكهی، زۆر سوپاستهكهم. ئەویش گوتی: باشه. ئیشهكهی بۆ كرد. پاشان، بازرگانییدهكرد و مالهكەشی له نێو « كه رهج »دا بوو. « شێخ محهمەد » خۆی، خهلكی گوندی « هەرسین »ی « ئێران » بوو. به سه رهاتهكهی دهزانی، چۆن هاتن، بردیان و كوشتیان؟

– به لێ. ئەوهی من بیستیپێتم، له کاتی ناشتنی تهرمهكهی « بارزانیی »دا بوو. نهخێر. وا نییه. دیاره نایزانی. کاتی « سه رکردایهتی کاتیی » ئەلقیاده ئەلموهقهته « دهیانوێست، کاری رامیاریی دهسپێکه نهوه، پێیوستان به پاره بوو. به پیتی ئەو پروپاگه ندانهی هه بوون، دهیان گوت: هه موو پاره ی فرۆشگه کانی شۆرش، لای ئەو بوون. لهبهرئوهی، ئەو بهرپرسی داراییبوو. سالی « 1974 », له کاتی شۆڕشدا، بیرۆیهکی تایبهتی، له « تاران » هه بوو. – به لێ. وایه، خۆم دیومه و ناوی بازاری « حوسینی » بوو.

له پوژی چله که ی « مهلا مستهفا » دا، به حسیت، بچن بۆ « شفق »، له دهر که ی ماله که یان دا و پتیان گوت: کامیتراکهت بینه و وهره، تا پتکه وه بچین بۆ کوردستان. گوتی: باشه. کامیتراکه ی هه لگرت و پوشت. له ناشتنه که یدا نه بوو. چونکه، له ناشتنه که یدا ئیمه پتکه وه بووین. ئیدی بردیان و له وی و نیان کرد. دوا ی نه وه ی، لیتان دابوو، کوشتبووین. ژنه که ی ده هات و ده چوو. له دوا شتدا، من لای « شیخ محمه د خالیدی کوری شیخ نه حمه د » دانیشتبوو، ژنه که ی هات، سوڤراخی میترده که ی ده کرد و لیتی پرسی. « شیخ محمه د خالید » یش، زۆر توپه بوو. پتی گوت: دایکه که م! ئیدی مه یه بۆ ئیتره و له وه زیاتر مه که پتی، بپو پرسه ی بۆ دانێ، مرد. نه ویش ده سیکرد به گریان، هه ستا و ملی پتکه ی وه بهرگرت. « که لاویژ » خۆی ماوه و ناگای له هه موو شتی هه یه. – به لێ ده ینا سم. ئایا « شیخ محمه د خالید » بۆ کوشتنه که ی پتی ناخو شبوو؟ نه خیر. خه فته تی بۆ نه ده خوارد. به لام، زۆر توپه بوو، نه و دزیانبوو.

– ئیدی، دهر باره ی « نووری شاوه یس »، ده لێن چی؟ هه رگیز، نکوولی له وه ناکه م، « نووری »، مروفتیکی نیشتمان په ره و زیره ک بوو. نه وه که له پووری به ماله که یان بووه. هه ر چه نه ده، له « پارتی کۆمۆنیستی عیراق » دا نه دما بوو، به لام، له و پر وایه دام، له کیشه ی دوو په ره کییه که دا، له « برام »، میشکی کراوتر، سنگی فراوانتر و نه رمتر بوو. چونکه، وا هه ستی ده کرد، له گه ل « مهلا مستهفا » دا بمینیتته وه، گه لێ باشته ره، له وه ی له ژیر سایه ی حوکومه تدا بێ. واته: له و باوه رده ابوو، ده توانی، پاژمه یه پتکه ش، به کیشه ی کورد بکا. به پتچه وان وه، نه که له بهر نه وه بووی، « مهلا مستهفا » ی به شتیه که ی ئاسایی، خو شو یستی، یا، پتی باشته ربووی، کار له گه ل « مهلا مستهفا » دا بکا، وه ک له وه ی، له گه ل « برام » دا کار بکا. نه خیر. به لام من، له و پر وایه دام، هۆی نه مه ش دوو شتبوو. یه که م: گه ر له شو رشا بمینیتته وه، باشه پوژی شو رش باشته رده ی. دووهم: به پتی بیرو باوه ره « مارکسیی » یه که شی، نه و پتی، به پتی که ی راستر ده زانی.

– تق بلی، به پاسپارده ی « پارتی کۆمۆنیستی عیراق »، له گه ل « بارزانیی » بووی؟

نه وه یان نازانم، ده سی نه وانی تیدا بووه، یانا! هینده ی من ئاگا دارم، « مهلا مستهفا »، « مه سعوود محمه د » ی، به سه ر « پارتی کۆمۆنیست » دا سه پاند و کردی، به سکر تیر.

— «مه‌سعوود محهمه‌د» يا «عەزیز محهمه‌د» ؟
 «عەزیز»، من ئەوهم ئاگا لێیه و لێشی دانیام. ئەو یه‌کێکی نارد بۆ لایان و
 گوتی: دهبی، «عەزیز محهمه‌د» بیتی به‌ سکریتیرتان.
 — له‌ جیتی «به‌هادین نووری» ؟
 به‌لێ، چونکه‌ «مه‌لا مسته‌فا»، چاره‌ی «به‌هادین نووری» نه‌ده‌ویست.
 — چۆن، «بارزانی» رقی له‌ «به‌هادین نووری» بوو؟
 ئۆی! به‌ هیچ شتیه‌یه‌، خۆشی نه‌ده‌ویست. ده‌ته‌وئ، بزانی، چی له‌ باره‌یه‌وه
 ده‌گوت.
 — به‌لێ.

به‌ نووسین ده‌ته‌وئ، یا خۆم بۆت بخوێنمه‌وه؟
 — به‌ ئاره‌زووی خۆت.

«مه‌لا مسته‌فا»، «به‌هادین نووری» بانگکرد، داوا‌ی لێ کرد، هه‌لۆیستی
 خۆیان، به‌رانبه‌ر کۆمه‌له‌که‌ی «برایم ئەحمه‌د» دیارییکه‌ن. ئاگاداریکردن و
 سه‌رنجی بۆ ئەوه‌ راگێشان، هیچ جو‌ره‌ پردي، له‌ نێوانیاندا دروس نه‌که‌ن،
 پۆلێتیکیکی راست و په‌وان به‌کاربێتن و پێچویه‌نای له‌گه‌لدا به‌کار نه‌هێن.
 «به‌هادین» یش، ده‌سی به‌ راوړتوی هێناوه‌ کرد. راسته‌وخۆ، هێچی به‌
 ده‌سه‌وه‌ نه‌ده‌دا. «بارزانی»ش، به‌ شتیه‌یه‌کی توندوتیژ پتی گوت: یا دهبی،
 ئیوه‌ی «کۆمۆنیست»، ئەم ناوچه‌یه‌ به‌جێبێلن، یا دهبی، دژی کۆمه‌له‌که‌ی
 «برایم ئەحمه‌د» شه‌ریکه‌ن. «به‌هادین نووری»، «کۆیوونه‌که‌ی به‌جێهێشت
 و پۆی». «بارزانی»ش، ئاوری له‌ خه‌لکه‌که‌ دایه‌وه‌ و گوتی: گه‌ر ئەو پیاوه‌
 بکوژرێ، «کۆمۆنیست» هه‌کان دنیا‌مان لێ ده‌روژێن و هێچیشیان پێ ناکرێ،
 دوا‌ییش ده‌لێن: «بارزانی»، سه‌رکرده‌یه‌کی «کۆمۆنیستی» کوشت، نالێن:
 «به‌هه» که‌چه‌لی کوشت. به‌ دلتبوو؟
 — یاسی «نووری شاوه‌یس» مان ده‌کرد.

کاتی «نووری» م ناسی، من پارێزه‌ربووم. ئەویش، به‌رێوه‌به‌ری «ئیشغال»
 «مووسل» بوو. پێوه‌ندییمان باشبوو. هێندێ جار، بانگیده‌کردم و پێکه‌وه
 داده‌نیشتین، به‌لام نازانم، بۆ وا بوو! له‌وه‌ ده‌چوو، «کۆمۆنیست» هه‌کانی
 «مووسل» پێیان گوتبی، هه‌موو شت، لای من باس نه‌کا و ئاگای له‌ خۆی
 بی. کاتی، ده‌رباره‌ی هێندێ کێشه‌ قسه‌مانده‌کرد، به‌ پارێزه‌وه‌ قسه‌یده‌کرد.
 ئەو کاته‌، ئێمه‌ پێکه‌وه‌، له‌ یه‌ک رێک‌خراوا‌دا کارمان نه‌ده‌کرد. دوا‌ی، شتیکی

دیاریکراو پرویدا، هەر چەندە، دۆستایەتییمان مابوو، پێوەندییمان باشبوو، بەلام، یەكسەر هەستمپێکرد، كەمێ لە من دووركــــوتەوه و زیاتر، لەگەڵ «كۆمۆنیست» مەكاندا دەپۆی، دلی بۆیان لێدەدا و داكوکی لێ دەکردن.

پێم گوتی: كاتی خۆی، پێش پێككەوتنامەكەیی «11/مارس»، لێپرسراوی بەشی راگەیانندی شــــۆرش بووم. «بەعسیی» یەكان دەیانویست، لەگەڵ «ئەلمانیای پۆژەلەت» دا، پێوەندیی دامەزرتین. نوێنەرەكانیان هاتن بۆ «بەغدا»، تا، لە سەر چۆنیتی دامەزrandنی ئەو پێوەندییە، گفتوگۆیکەن. هەواڵنێری پۆژنامەیی «ئەلجمهوریە»، چوو بۆ لایان و چەد پرسیارێکی لێ كردن. یەكێ لەوانە ئەوهیوو، راتان بەرانبەر شۆرشی كورد و «مەلا مستەفا» چییە؟ نوێنەرەكانی «ئەلمانیای» ش، بە ئارەزووی خۆیان، نرخیان بۆ دانابوو. گوتیبووین: ئەوه یاخیببونە، دەولەتە سەرمایەداریی و كۆنەپەرەستەكان دەیان بزوتن و لە نیۆئەو خولیا تەسكانەدا دەجۆلێنەوه. كاتێ، پۆژنامەكەیانم پێگەیشت، یەكسەر، ناردم بۆ «مەلا مستەفا». گوتاریكیشم، لە لاپەرەیی یەكەمی پۆژنامەیی «خەبات» دا نووسی و لە سەر ئەوه، هێرشمكرده سەر «ئەلمانیای پۆژەلەت». ئەمە لە سالی «1969 – 1970» دا بوو.

– واتە: پێش پێككەوتنەكە بوو؟

بەلێ. ئیدی، زەویی ژێرژووربوو! بەو خواپەیی دروسیكردووی، «سالح یوسفیی» نەیدەزانی، لە دیووخانان چ باسە! بەلام، «عەلی عەبدوللا و نووری شاومیس»، لێیان تیزكردبووم. یەكەم جار، «سالح» یان نارد. دواپی، هەر دووكیان هاتن. پەخنیان لێ كرت، گەلەییەكی زۆریان كرد و گوتیان: چۆن گوتاری وا دەنووسی و هێرش، بۆ سەر «ئەلمانیای پۆژەلەت» دەبی؟ – «سالح یوسفیی» گوتی؟

بەلێ. من «سالح» م چاك دەناسی، لای هەموو شۆرشیش، ناسراو بوو، هەمووشیان دەیانزانی، تەنیا هەر من دەتوانم، دەماربێگرم. واتە: لە كاتیكدا، هەموو لێی دەترسان و پێیان دەگوت: «سەید! «نەمدەهێشت، قەسەبكا و پامدەكیشا. بۆ نمونە: كاتێ، «مەحمود عوسمان» دەیزانی، «سالح» دێ بۆ لای من، دەیگوت: تۆ تەمبێیكە. گوتم: «سالح»، تۆ چی تێدەگەیی؟ تۆ ئەو شتانەت خۆیتنۆتەوه؟ هێندێ جارێش، لێی توورە دەبووم. پێم گوت: ئەمانە بگرە و بیخوێنەرەوه. گوتی: باشە. دواپی، «نووری شاومیس» گەراپەوه و گوتی: ئەوانە راست نین، تۆ چۆن، هێرش بۆ سەر «ئەلمانیای دیمۆكراسیی»

دەبەي؟ پىتم گوت: كاكە! ئەمە وا نابى، با پىت بلىم، يەككى لەم دوو شتە، بەدەر نىيە. ئەو شتەي لە پۇژنامەكەدا بلاوكر اوتهو، مەن لاي خۆمەو، ئەمادەم، قوتىبەدەمەو، و داواي لىبوردنيان لى بكم، گەر ئەوان گوتيان، ئىمە قسەي واما نەكردو. «پارتى كۆمۇنىستى عىراق» و «عەزىز مەمەد» يىش لىرەن، گەر ئەو باسەيان بەلاو، گەرنە، با بىن بۆ لام. گوتم: دەمەو، لە يەككى تىبگەين. «عەزىز مەمەد» هات، ئەو يىش گوتى: ئەو شتىكى راست نىيە. ئەو كۆمۇنىستانە شتىكى سەيربوون، تىشكى پۇژيان دەبىنى، بەلام دەيانگوت: كوا هېچ ديار نىيە! شتىكى سەيرە! مەن نازانم، تۆ كۆمۇنىستىي، يا ماركسىست، يا هېچيان نىت، نازانم؟

– ئەو، يان خوا دەيزانى.

گوتم: گوتىگرە «عەزىز»، ئىو، بۆ بەخۇرايى، ئەم گىژەلوكەيەتان دروس كەردو، ئەوانە، تازە نرخى رامىيارىي خۇيان بە دەسەو، دەيانەو، پىتەندىي دىپلوماسىي دامەزىتىن. زۆر لە مېژە، پارتە كۆمۇنىستە دەسەلاتدار و فەرمانرەواكانى وولاتە سۆسياللىستەكان، تەنانت «يەككىتى سۆفەت» يىش، لەوان خراپترىبوون. لەگەل «هېتلەر» دا رېك نەكەوتن؟ «پۇبلىتروپ»، لەگەل «مۆلتوف» دا دانەنىشت و لەگەل «نازىي» يەكاندا پەيماننامەيان ئىمزا نەكرد؟ وا نىيە؟

– بەلى. ئاگادارم. لە سەردەمى «ستالين» دا، لە نىوان خۇياندا رېككەوتن و خاكى «پۇلونىيا» يان دابەشكرد.

گوتم: ئىمە، ھەموو شتە بە نرخى خۆي ھەلدەسەنگىتىن. گوتى: بىروا ناكەم، بەو شىو، يەبى. گوتم: باشە. ئىمە واز لەو شتە دىتىن. بەلام، ئىو، لە پۇژنامەكەتاند، بىنووسن، ئىمە پىتەندىيمان بە «ئەلماناي پۇژەلات» ەو، كەردو. ئەوان وەلاميانداو، تەو، دەلەتن: شتى وا لە ئىمەو، دەر نەچو. ئەو كاتە، مەن ئەو پەسەندەكەم. ئىدى، ھەمويان پۇششتن. «نورىي شاوھىس» بەو گوتارە، زۆر زویر و توورەبوو، دوا جار، زۆر توورەيكرىم، گوتم: تەواو، مەن وازدىتم. ھەر كاتى، ناوى وازەيتانم دەبىر، ھەمويان دەلەزىن.

– ئاخىر دەيانزانى، «بارزانىي»، دوا بىريار لە سەر ئەو شتەنە دەدا و لەوانەيە، لىشىيان زویر و توورەبى!

نازانم. ئەو شتەنە، لاي «مەلا مستەفا» بوو، يا نا! بەلام دەيانزانى، لە مەن زياتر، كەسى دىكەيان نىيە، كارىيان بۆ بكا. لەبەرئەو، ئەو گەرەتەين

گرفتني ئەوان بوو. چونكە، من دواي ئەو، ئەركىكى دىكەم بەسەرداكتەوت، جگە لە پەيمانگەي كادىران، پيشوازييم لە ژورناليسته بيانىيەكان دەكرد و كوررتىەكم لە بارەي كورد و شۆرشەو بۆ باسدەكردن. ھەر ئەو شەبوو، واى لى كردم، لە بارى سايكولۆژىي ئەندامانى پەليتيرۆي « پارتىي » تىبگەم.

« مەحمود عوسمان و سامىي »، لەبەرئەو، زمانى بيانىيان دەزانى. پيش ئەو، من بچمە دەرەو، كاتى ژورناليستهكان دەهاتن، ھەر ئەوان قسەيان دەكرد، ھەموو ئەوانى دىكەيان، مۆلدايوو. لە بەر چاوى ژورناليستهكان، خۆيان وا پيشان دەدا، تەنيا سەرۆكى تاقانەن.

بەلام، كاتى من چوومە دەرەو، ھەموو سەرکردايەتى « پارتىي » دەهاتن بۆ لام، ھەموو ئەو كادىر و فەرماندەي ھىزانەش، سەردانىاندەكردم و دەيان بينى، ژورناليستهكان ھاتوچۆي من دەكەن، ئەوانيش، ھەر يەكەيان، بەسەرھاتىكى تايبەتیی سەيرىيان ھەبوو. منيش، پيشكەشى ژورناليستهكانم دەكردن، ھەر يەك، ھەر شتىكى گرنگى كردبووى، من بۆم باسدەكردن. ئەوانيش، زۆر سوپاسيان دەكردم. بۆ نمونە: رۆژىكيان « شىخ رەزاي گولانىي » ھات بۆ لام. دەيناسى؟

– بەلى، خزمايەتيمان ھەيە.

خزمەتە! « شىخ رەزا » پتي گوتم: ئەي كاكە « جەرچيس »، بە خوا تۆ، شۆرشىكت ليرە بەرپاكردوو. بيم گوت: شۆرشى چيم كردوو؟ گوتى: كاتى خۆي، ژورناليسست و بيانىيەكان دەهاتن، ئيمە، زمانمان نەدەزانى، كەس باسى ئيمەي نەدەكرد. ئەوانەي زمانيان دەزانى، ئيمەيان، بەوان نەدەناساند، تەنيا، قسەيان بۆ خۆيان دەكرد. « شىخ رەزا »، پياويكى كراو و قسە لە روو بوو. لە گرتوو خانە، ھەر دوو كمان پتەكەو ھەبووين. ھەميشە دەيگوت: « جەرچيس » شەترنجى فيتر كردم. كاتى، « سەرکردايەتى كاتىي » دامەزرا، « نوورىي شاوھيس » لە « لەندەن » بوو. بە ھاو كاريى لەگەڵ « سامىي »، لەگەڵ « سەرکردايەتى كاتىي »، كاراياندەكرد. دوايى، لە « پارتىي » دەرچوون و كاتى خۆي پتەكەو، پەرتوو كى « ئەلبەدیل ئەلسەورىي » يان دەر كرد.

ئەوان، ھۆي تىكشكاندننى شۆرشەكەيان، بۆ لادان لە « ماركسىزم و لينىنزم » دەگيرايەو!!! ئاگات لێيە، چۆن بوو!!! ئەو ش، كۆمپنتارىكى زۆر گەورەي تايبەتیی، خۆي ھەيە. من نامەو، ھەموو شتى ليرەدا، باسكەم، لەبەرئەو، ھەموو لەو پەرتوو كەدا دەنووسم. « نوورىي » لە « لەندەن » مايەو. منيان

داوہ تکرر بۆ لای خۆیان. «ناھیدە»ش، ئەو کاتە لەوێ بوو. ھەر ھەھا «پۆژ» و برا گەرەمەکی لەوێ بوون.

— «پەنج».

بەلێ، مەبەسم ئەو ھە، پێوەندییمان، ھەمیشە بەردەوامبوو. پێوەندییەکی باشمان، لە نێواندا ھەبوو، پێزی یەکیدیمان دەگرت. چ—ونکە، من خۆم، «نووری شاوھیس»م خۆشدەویست، لەبەرئەو ھە، لە بیروباوەری خۆی، لای نەدەدا و زیرەکیبوو. لە ھەمان کاتیشدا نەیدەویست، لە سەر حسیبی خەلکی دیکە، پێشکەوتی، لێیاندا، خۆی بە پلەوپایە بەرزمەکان بگەیەنێ و دەسیان بەسەرداگرێ.

— بەلام، من لەو ناگەم، چۆن لە یەک کاتدا، ئەندامی ھەر دوو پارتی — دیمۆکرات و کۆمۆنیست «مکانیش بوو؟

ئەو ھەیان، من ناتوانم، وەلامتەبەم ھە، ھێندێ شت ھە، ناتوانم، وەلامی بەدەم ھە. بەلام، ئەو ھە شتیکی راستە و لە «پارتی کۆمۆنیست»دا ئەندامو.

— بەلێ، دەزانم راستە. تەنانت «بەھادین نووری»ش، لە یاداشتەکی خۆیدا، باسی ئەو ھەکا، ئەدی، راتان بەرانبەر «دارا توفیق» چۆنە؟

ئۆف! ئۆف! من کاتی، «دارا»م ناسی، «پارتیی» نەبوو، بەلام، سەری شۆرشێ دەدا. بێ گومان، «دارا» خزمی ژنەکی «ئیدریس» بوو. یەكەم جار، لەو پێگەی ھە، پێوەندیی لەگەڵ شۆرشدا پەیدا کرد، دەھات، لەگەڵ کاربەدەسانی شۆرشدا قسەیدەکرد و بیروباوەری دەگۆری ھە. خۆی کۆمۆنیست بوو. ئەو و «سامیی»، ھەر دووکیان پێکەو، لە «لەندەن» دەیانخوێند. ھەر دووکیان لە نێوان خۆیاندا، ھاوکارییان دەکرد.

— برادرەبوون؟

ھەر برادر نەبوون، بەلکوو، ھاوڕێی خوێندن بوون و پێکەو، لە «پارتی کۆمۆنیستی عێراق»دا کاریان دەکرد. چوار دانە سال، لە «پارتی کۆمۆنیست»دا پێکەو ھەبوون. دوا، خوێندنیان تەواو کرد و پێکەو گەڕان ھە. بێ گومان، ئەو کات، ئەو پێوەندیی لەگەڵ شۆرشدا دامەزراند، من لەوێ نەبووم، من گیرابووم. چونکە، ھەک بیستم، پێوەندییەکی لە سالی «1966»دا دروسبوو. وا دەردەکەوتی، «دارا» پێی گوتبن: من دەتوانم، پێوەندیی لە نێوان شۆرش و «یەکییتی سۆفیت»دا دروسکەم و یارمەتی بۆ شۆرش پەیدا کەم. «مەلا مستەفا» پیاوی بوو، یارمەتی لە راست و چەپ وەردەگرت. پیاوی

كاربوو. له هه موو دهوله ته كان، يارمه تىي وهرده گرت، هر له « ئيسرايل و ئيران » وه، تا « يه كىتى سؤقت » و پى دهچى، « يه كىتى سؤقت » يش، له و بارهيه وه، هيچ زانيارىيه كيان نه بوو. « دارا »، ئو بيره لى لاي ئوان چاند. بۆ؟ چونكه دهيوست، له هر دوو لايان نزيككه وپته وه، تا خۆى، به سهر هر دوو لاياندا بابتا، چاكه لى به سهر هر دوو لايانه وه هبى و لاي هر دوو لاشيان، پله وپايه پيداكا.

— واته: لاي « سؤقت » و لاي « بارزانى » ش.
به لى. توانيبوى، پهيمانىان لى وهرگرى، له ماوهيه كى كه مدا، ويزگه يه ك بىن. « دارا »، ئوه لى به « مه لا مستافا » راگه يان دبوو، ئويش گوتبوو: به لى، ئيمه پتويستمان، به ويزگه يه كى به هيزه. چۆن ده يگوزنه وه و چۆن ده به يتن، سى سال درتزه يكي شىا. دوايى، وازيان لى هينا. وازانم، پاشان، پاره يان ده نارد، سالى شهست هزار دولاريان بۆ ده ناردىن. ئوه وش پاره يه كى زۆر كه م بوو. به لام، « مه لا مستافا » باوه رپكى هه بوو، ده يگوت: مادام ئو پتوه ندييه، له گه ل « سؤقت » دا دروسبوو، پتويست ناك، بچرپترى. كاتى منيش، سالى « 1968 » چوومه دهر وه، « دارا » هيندى جار ده هات، دوو سى رۆژ، يا ههفته يه ك ده مايه وه و پاشان ده گه رايه وه. سه رى له منيش ده دا و چن كاژيرى لام ده مايه وه. به و پتبه لى ده يزاني، من له وى، شوپنكي تايبه تيم هه يه و بايه خم پى ده دن. نازانم، له وانه يه واي زانيبى، من بۆ ئو كار هانيدهدم. من هر رۆژه لى، بۆ ئه م پرۆسيسه و بۆ ئو نه خشه لى به پتوه برده، جۆره پلانتيكى ديارىكاروم هه بوو، واته: پلانتيكى نه گۆرم نه بوو.

رۆژتيكىان كتوپر، له سالى « 1970 » دا، « دارا »، جلى چاكه توپانتي لى له بهر كرده بوو، هات و گوتى: كاكه من ده مه وى، ما لا واييت لى بكه م. ده چم، گف توگۆ له گه ل « به عس » دا ده كه م. چۆن له « به عسى » يه كان نزيككه وته وه و گف توگۆ لى له گه لدا دامه زاندىن، باسيكى زۆر دوور درتزه. به لام، وا دهر ده كه وى، به شپوهيه كى به رده وام، راپورتى نارد بى. ئو راپورتانه لى، به خه تى خۆى نووسراون، هه موويانم هه يه. كاتى خۆى، « مه محمود عوسمان » دايمى. منيش، فۆتۆكۆپيم كرده وون. له م په رتووكه لى ئه م جاردا، بلاويان ده كه مه وه.

« دارا »، چۆن له نيتوان « سؤقت » و « بارزانى » دا كاريد هكرد، به هه مان شپوهش، له نيتوان « به عس » و « بارزانى » دا هه لده سوپا، بۆ ئوه لى، لاي

« به عسیی » یه کانیس، رهواج پهیدا کا. نالیم، خوا لئی خوښبښی، چونکه،
 قوربانی دهمسی خوی بوو، به دهمسی خوی، گوری بۆ خوی هه لکه ند.
 — مه بهستان نه وهیه، دواى ههرسه کهى سالى « 1975 »، بۆ لای « به عس »
 گه راپه وه؟

به لئی، دواى نه وهى شوږش پوخا، چوو بۆ لای « به عسیی » یه کان. بزانه، له
 بهر خاتری شوین و پله وپایه، چی پئی کردین؟! بزانه، له بهر خاتری خوی،
 چی به سهر شوږشه که هینا؟! نه ویش و « سامی ش، پیکه وه تاوانبارن.
 ههر واش دهرچوو، پۆی.

به لام، دهنگوباسی گفتوگۆکردن، نه وه نیشی « عزیز شریف » بوو. نه مهش،
 خوی بۆی باسکردم. چونکه، کاتى دههات بۆ سه ره وه، به بۆنه ی منه وه،
 ئاهه نگیان بۆ ده گتیرا، هاوپیته کی زۆر گه وره مهبوو. کاتى، به « عزیز » بانگم
 ده کرد، قسه م له گه ل ده کرد و به گژیدا ده چووم. پیم ده گوت: تۆ چۆن، بووی به
 وه زیر؟ « مه سهوود »، ته ماشایده کردم و پیتی ده گوتم: تۆزى ئاگات له
 قسه کانت بى، نه وه پیاویتی به ریزه. منیش پنده که نیم و پیم ده گوت: « نه بو
 هیلال » وه ره، بزانه، « مه سهوود » ده لئی چی؟ « مه سهوود » نازانى، پتوه ندیی
 نیتوانمان چۆنه و له که یه وه ده سیپیکردوه؟ من چۆن، وا به ئاسایی قسه م
 له گه لدا ده کرد، یا، نه وه به و شتیه وه دهیدواندم، هه موو نه و شتانه، بۆ
 سه رده میکی دیاریکراوی کۆنتر ده گه ریته وه. به پیتی نه و قسانه ی، « عزیز »
 بۆی گتیرامه وه، له « نه لماناتا »، کۆنگریه ده به سرتی. له وى، « سوڤیت » پیتی
 ده لئین: ده بی، کیشه ی کوردستان چاره سه رکه ی. دیاره، « به عسیی » یه کان
 له و باره یه وه، داواى یارمه تی بیان لى کردبوون. من نامه وى، نه و باسه لێرهدا،
 به درێژی بگتیرمه وه، بى گومان، نه و ده کو میتنانه ش، له چاپی سییه می،
 باشکۆی په رتووکی « لیمازا ته بقا نه له حقائق مه کتومه عه ن نه لشه عب
 نه لکوردی؟ » دا بلاوده که مه وه. کاتى دارا چوو بۆ نه وى، نیشه که ی « عزیز » ی
 ته واو کرد. لێرهدا نامه وى، باسی نه و هه وله ی « دارا » یکه م، به لام، قسه
 قسه دینى، به تایبه تی، نه و راپۆرتانه ی، له وپه بۆی دهناردین، هه مووی،
 دهرباره ی نه و گفتوگۆیانه بوون، له گه ل « به عسیی » یه کاندایه کرد. هه رچی
 چۆنى بوو، کاتى « دارا » زانی، نیشه که سهر ده گرتی، زۆر به گه رمیی، که وته
 خوی، تا له و ناوه دا، پارچه نانیکى ده سه کو وى!
 — نه و کاته، « دارا » نه دماى « پارتیی » بوو؟

« دارا »، هرگیز ئەندامی « پارتیی » نەبوو. چوار ڕۆژ پێش کۆنگرەوی
هەشت، لە مانگی « 8/1970 »دا کرا بە ئەندام.
— سەیرە!

چوار ڕۆژی مابوو، کۆنگرەکە بگێرێ. « دارا »، نامەیەکی نووسیی، تا، لە
« پارتیی »دا وەرگیرێ. ئەندامانی پەلێتبیرو، هەموو ڕقیان لێی بوو. لەبەر
ئەوی دەیانزانی، هەر کە هات، دس بەسەر هەموو شتیکیان دەگرێ.
— لەبەرئەوی لە « بارزانیی »یەو نزیکیوو؟

جگە لە مالی « بارزانیی »، « مەحمود عوسمان و سامیی »ش، مولکی خۆی
بوون، لە هەر دووکیانەو نزیکیوو. هەر دووکیانی، دەستەمۆکردبوو. بێ
« سامیی »، هەرگیز هیچی نەدەکرد، پێکەو بە پرس و ڕا، کاریانەدەکرد و
هاوکاریانەدەکرد.

پەلێتبیرو، داواکارییەکیان پەسەند نەکرد. لەبەرئەوی، پێڕهوی نێوخۆیی
« پارتیی » دەگوت: سەرەتا دەپالێتوێ، پاشان پێویستە، ماوی شەش
مانگیکی بەسەردا تێپەڕێ، ئینجا، بە ئەندام وەرەگیرێ.

« دارا »، چوو بۆ لای « مەلا مستەفا »، نازەزایی خۆی دەربری. ئەویش،
نامەیەکی بۆ پەلێتبیرو نووسی. نامەکە، « ئیدریس » نووسی و « مەلا مستەفا »
ئیمزایکرد. لە نامەکەدا نووسیبووی: لە بەر باریکی ئاناسایی دیاریکراو،
لەبەرئەوی، هەر لە سەرەتای سالی « 1966 »یەو، بۆ کێشەیی کورد دلسۆز
بوو و کاری بۆ شۆرش کردوو، من بۆ ئەندامی « پارتیی » دەپالێتوم. ئەم
پالۆتنەیی ئێستەشی، لەبری سالی « 1966 »، بۆ حسیبکەن، لەبەرئەو
پێویستە، لە « پارتیی »دا وەرگیرێ. ئێستە تێگەیشتی، چۆن لە « پارتیی »دا
وەرگیرا؟

پاشان، لە کۆنگرەشدا بەشارییکرد. « عزیز عەقراویی » خۆشی نەدەویست.
کاتی خۆی، بۆی باسەدەکردم، پێدەکەنی و دەگوت: سبەیی هەلبێژاردنی کۆنگرە
دەسپێدەکا. « ئیدریس » و « مەسعود »، ناوی لە لیستەکەدا دهنووسن،
پازیبیی و رازیبیی نەبی، هەلدەبێژرێ! هەر واشیوو، بە ئەندامی کۆمیتەیی
ناوەندیی دانرا. کاتی، هەلبێژاردن دەسپێکرد، کۆنگرەم بەجێهێشت و چووم،
نووستم. زۆر کەس، منیان هەلبێژاردبوو. دەشمزانی، وەک ئەندامی
کۆمیتەیی ناوەندیی رەسەن، لە هەلبێژاردنەکەدا دەرەچم. بەلام، دوايي هێندێ
برادەر، بۆیان باسکردم، لەبری ناوەکەیی من، ناوی « دارا »یان دەخوێندەو.

له گهال نهوهدا، به جیگری یه کهم، یا دووه می نه دمی کۆمیتهی ناوهندی
دەرچووم. کاتی، «عزیز عهقراوی، هاشم عهقراوی، سمایی مهلا عزیز»
و چن که سیکي دیکهش رایانکرد، من له کۆمیتهی ناوهندیدا، بووم به
نه دمی تهواو.

— باشه، کاتی خۆی، له سالی «1973» دا، نهو کۆمه له بۆ هه لاتن؟
ئێی، نهو ههش چیرۆکیکی درێژه. دهتهوی، شتی لهو بارهیهوه بزانی؟
— بێ گومان.

«عزیز عهقراوی»، پقی له «زوبیر ناغا» بوو. ناویان نابوو «هۆلاکۆ»
— مه بهست له «زوبیر ناغا» ی «زوبیر»؟

به ئێ، خاله کهی «مه سهوود». کاتی خۆی، جاش بوو، هات و «مهلا مستهفا»
لیی خوشبوو. وا بزنام، دواپی، له شوینتی بوو به فرماندهی هیز. له کاتیکدا،
«عزیز» چوو بۆ «ناکری»، له گهال کۆمه له خه لکدا دانیشتبوون. له پ،
«زوبیر ناغا» خۆی دهکا به ژووردا، جگه له «عزیز»، هه موویان له بهری
هه لدهسن. «زوبیر ناغا» داده نیشتی، «عزیز» هه لده سی و دهروا، ته نانهت،
سلاویشی لێ نه کردبوو. وا دهرده که وی، دواپی «مه سهوود»، له سه ره نهوه،
کلله یی لێ کردبێ. له به ره نهوه، له سه ره نهو به زمه، گرفت له نیوانیاندا پهیدا
بوو. «هاشم عهقراوی» خالی «عزیز» بوو.

— نه دی «شه وکهت عهقراوی»؟

«شه وکهت»، نه دمی کۆمیتهی ناوهندی نه بوو.

— به لام، نهویش له گه لیاندا پۆی.

به ئێ، نهو و پینچ تا شهش که سی دیکهش پۆیشن. «علا» ش له گه لیان پۆی.
برای به پتوه بهری پاراستنه که مان بوو، ناوی چی بوو، له بیرم چۆه.

— «شه کیب»، که واته، هۆی تیکچوونه که، رامیاری نه بوو؟

له وه زیاتر، ههچ شتیکی دیکه ی دیاریکراو، له نیوانیاندا نه بوو. هیندی کیشه
و باسی دیکه هه بوو، پتوهندی به به پتوه بردنی «پارتیی» یه وه هه بوو. له بهر
نه وهی «عزیز»، دواي نه وهی، وازی له بیر ی پارێزگاری «سوله یمانیی»
هینا، له «هه ولیر»، بوو به سه کرتیری لقی دوو، وهک بۆم باسکردی.

«عزیز»، مرقفیککی زۆر ساویلکه بوو، دال و دهروونی باشبوو، دهیویست،
پارزه بکا. هه ره سه ره تاشه وه، نه دمی «پارتیی» بوو، کاتی خۆی، «سالح
یوسفی» رایکی شابوو.

– ئايا، كۆمەلەكەي «عزيز عەقراوىي» و ئەوان، پىشتەر، ھىچ جۆرە، پىئوھندىيەكى نەينىيان، لەگەل حوكومەتى «عیراق» دا ھەبوو؟
 نەخىر. يەكسەر پوشتن. ھىچ جۆرە پىئوھندىيەكى نەينىيان نەبوو.
 – ئايا، لە نىوان «بارزانىي» و ئەو كۆمەلەدا، ناكۆكىي راميارىي ھەبوو؟
 نەخىر.

– واتە: تەنیا شتى تايبەتیی و تاکەكەسىي پووتبووھ؟
 بەئى. بە تايبەتیی ئەو شتانەي «هاشم» كردنى، يا با بلّين: ژنەكەي «هاشم»
 لە «دھۆك» كردبوونی، ناخۆشبوون و ئازاریان زۆربوو. كاتى خۆي، «عەلى
 سنجارىي» ھات بۆ لام. تەماشاكە، مېشكى ئەو جۆرە كەسانە، چەن تەسكە.
 بزائە، ئەو كىشانە، بە چ پلەيەك گەيشتبوو. ھات و وینەكەي خۆي پى بوو.
 گوتى: من ئىستە، لە كۆشكى كۆمارىيەو ھاتووم و سویندمخوارد. منیش
 گوتم: سویندت لە سەر چى خوارد؟ گوتى: بووم بە جىگىرى پارىزگارى
 پارىزگەي «دھۆك»، كاتى خۆي، «هاشم» زۆر ھەولیدا، دواي ئەوھي،
 ھەموو ھەولدانەكانى، لەگەل من و كەسانى دىكەدا، سەرى نەگرت. پاشان، لە
 ھەزارەتى راگەياندن، بە بەرپوھەرى گشتىي پوشتىبىرىي كوردیي داياننابوو.
 چوو بۆ لای «شىخ ھەمە خالید» و پىي گوتبوو: من پارىزگارىي «دھۆك» م
 دەوئ. ئەویش يەكسەر، نامەيەكى بۆ نووسىبوو، بە يەكێكا ئاردبـووي بۆ
 «مەلا مستەفا»، نووسىبووي: ئەمە دەيەوئ، بىي بە پارىزگارىي «دھۆك».
 – بەم قسانەدا، وا دەرەكەوئ، ئەندامانى پەلىتبىرۆي «پارتىي»، لە نىو
 خۆياندا، پىئوھندىيەكى باشيان نەبووھ؟

ھەموويان وا بوون. ھەر يەكەيان، دژى ئەوى دىكەيان بوو، تەلەيان بۆ يەكدى
 دادەنا، دژى يەكدى، پىلانناندەگىرا. كاتى، يەكدييان دەبينى، پىكەوھ
 دادەنىشتن و پىدەكەنين. بەلام، كاتى جىادەبوونەو، ھەر يەكەيان، ئەوى
 دىكەيانى، بە قسەي ناشرين دەشت.

– «بارزانىي»، ئاگای لەو پىئوھندىيەي نىوانيان ھەبوو؟
 ھەرگىز، بەو شتانەي نەدەزانى. چونكە، كەس نەبوو، دژايەتیبىكا. ھىچ ھىزى
 نەبوو، لە پوویدا راوەستى. واتە: لە دوا پۆژەكانیدا، كوژربوو. ھەموو شتى،
 ھەر ئەوھبوو، كە «ئىدرىس» و «مەسعوود»، پىشكەشيانەكرد. «لىوا –
 عەبدولرحمان قازىي» دەناسى؟
 – ناویم بىستووھ.

کاتی خوئی، له سالی « 1945 » دا، فرماندهی بهشی « توپ » بوو. له کاته شهوه، هاوړتی « مه لا مسته فا » بوو. روژتیکیان هات بۆ لام. تا بلتی، پیاوړکی تووړه بوو. نیوچه وانی دابوو به یه کدا. له دهرگهی دا، خوئی کرد به ژووردا و پتی گوتم: «ئوه، ماوهی چوار روژه لیزهم، دهمه وی « مه لا مسته فا » ببینم و ناتوانم، ئه مه له کوئی روویداوه؟

من، باسی « دارا » م بۆ ته واهه کردی. دواى ئه وهی، « دارا » به و پله و پایه یه گه یشت، مرخی له پۆستی پارێزگاری، پارێزگهی « سوله یمانی » خوشرکد. وا بزنام، « مه لا مسته فا » ناوی دابوو، به لام، حوکومته په سه ندى نه کرد. « مه لا مسته فا »، له سه داسه نه پیا لاوتبوو، به لام گوته بوو: گه حوکومته پارێزی بۆ، منیش پارێزم و هیچ شتیکم له سه ری نییه. « دارا »، ئیشی بۆ ئه وه زۆر کرد، به لام، سه ر نه که وت. له دوا ییدا، بوو به ئه لقه ی پتوهندی، نیوان شوړش و حوکومته. ژووریکیان، له نه و می سه ره وه دابوو یه، هه موو ئه و شتانه ی، پتوهندی به ئیش و پیشه و خانه نشینی یه وه هه بوو، ئه و را یده په راندن. « دارا » خوئی، بۆ شوړنیکى گه وړه ئاماده کردبوو، به لام، ده سی نه ده که وت. دوا جاریش، پیا لاوتیکیان، دژى من گتړا، تا، له روژنامه ی « ته نه خى » دوور مخه نه وه. پیا نه که ش سیتو لیلی له لایه ن، « دارا، سامی و عه لی عه بـ دولا » وه کرا و به سه رکه و توویش ئه نجامی اندا. بۆ گومان، « عه لی » له و پړو سیسه دا، رو لى ئامرازیکى ده بینى، تا له گه ل « سامی » دا بۆ.

— واته: کلویان له سه ر نابوو!

له و بړوا یه دا نه بووم، بگاته ئه و ئه ندازه یی، داوی شه ړم بۆ بچنئ! به لام، وه ک دهرزی و ابو، ئامراز بوو. بۆ گومان، ئه وه تیروانینی منه بۆ « عه لی ». ئه و به خه سلته ی خوئی، پیاوړکی شه رانگیز نه بوو، به لکوو، پاشکوئی ئه وانه بوو، که ئه و به زمه یان ده گتړا. ده یزانی، پاشه روژى « پارتی »، به ده س « دارا و سامی » یه وه یه، له به ر ئه وه، گو تړا یه لى ئه و دووانه بوو.

پیش ئه وه ی، ئه و با سه م له بیر چیته وه، شتیکى زۆر گرنگ هیه، با بیگتړمه وه. کاتى، په لیتبیرۆ بریار یاندا، من له « ته نه خى » دوور خه نه وه، من له کار کردن، مانمگرت و داواى مافى خو شمم نه کرد، نه چووم بۆ کو میته ی ناوه ندی و لیم نه پرسینه وه. له به ر ئه وه، ئه وانیش به و هه لویتسته ی من، دلخو شبوون، چونکه، من ئه و بزماره بووم، که له سمتیان ده چه قیم. ئیسته

تینگه‌یشتی، بوونی ئەوان چی بوو؟ ئەوان خۆیان لێ بێ دەنگکردبوو. هەروەها، منیش دەنگم لێوە نەدەهات. لە دواییشدا، هەر ئەوان پەلاماریاندام. بە هەمان شێوە، پەلاماریاندام، کاتێ، پەیمانگە کادیترانم دامەزراند. منیش، لە تاو شیوازی گوتارەکانی وێزگە، مێشکم دەله‌رزى. لە سالی «1974»دا، وێزگە‌که بە تەواوی، وێزگە‌یه‌کی کۆمۆنیستانه‌بوو. ئەمەش، کاتێ پوویدا، دواى ئەوەی، جەنگ لە کوردستاندا دەسپێکێکە. هەموو بەشی راگەیانندن و وێزگە‌یان، بە «دارا» سپارد. خۆی سکرێتێری راگەیانندیو. «دارا»، یەکەم کەسبوو، مافی ئەوەی هەبوو، تا بیستوپینج دینار، بۆ خەلکی بنووسی. ئەوەش شتێکی تایبەتیبوو. چونکە، تەنیا ئەندامانی پەلێتێرۆ، ئەو دەسه‌لاتیان هەبوو. ئەو جگە، لە پۆژنامە و بڵاوکراوەکانیان، من مێشکم وردبوو.

شەوێکیان، «مە‌لا مستە‌فا» سەری لێ دام. وەک پیشە‌ی خۆی، کاژیری دوازدە‌ی شە‌و هات. پێم گوت: «مە‌لا مستە‌فا»، تۆ کوێ لە وێزگە‌ی دەنگی «کوردستانی عێراق» پادە‌کری؟ گوتی: کام «کوردستانی عێراق»؟ من ئەو وێزگە‌یه‌ ناکە‌م‌وه و نامە‌وێ، گوێم لێی بێ. گوێبگرە، «مە‌لا مستە‌فا»، زۆر لێیان توورە‌بوو، گوتی: باسی وێزگە‌م بۆ مە‌که، من گوێی لێ ناگرم. پێم گوت: با ئیدی، واز لە‌و قسە‌نە‌ بێن، پێم نالێی، ئەو نامە‌یه‌ چیه‌، بۆ «سالم رە‌بیع عە‌لی»یان نووسیوه‌ و لە وێزگە‌‌یه‌ی خۆماندا بڵاویانکردۆتە‌وه؟ ئێمه‌، چ هە‌قی‌کمان، بە سەر «یە‌مە‌ن» هه‌یه‌؟ کە‌ی ئێمه‌، لە‌وێ بووین؟ کە‌ی ئە‌وان، باسی ئێمه‌یان کردوه‌؟ پێکە‌نی و گوتی: تۆ لە‌و باره‌یه‌وه‌، پرسیارم لێ مە‌که. من لە‌ مێژە، تە‌وا‌بووم. بە‌ خوا، بە‌و شێ‌وه‌یه‌ وه‌‌لامیدامە‌وه‌، دواى دوو سێ پۆژ، «حە‌بی‌ب» هات بۆ لام و گوتی: کاکە‌! ئێمه‌ دە‌مانە‌وێ، بە‌شە‌کانی پێ‌ک‌خستنی «پارتیی» پێ‌ک‌خە‌نە‌وه‌، بە‌شی راگەیانندن چاک‌که‌ین، لە‌به‌رئە‌وه‌، لە‌ پە‌لێت‌بێ‌رۆ بپاریامانداوه‌، تۆ سەر‌یه‌رشتیی، بە‌شی راگەیانندی شوێش بکە‌ی، «نووری ش‌اوه‌یس»یش، خە‌ریکی بە‌شی پێ‌ک‌خستنی «پارتیی» بێ. ئە‌مه‌ بپاری پە‌لێت‌بێ‌رۆیه‌.

— بێ گومان، بە‌ ئاگاداریی «بارزانی» بوو. نە‌خێ‌ر. نازانم. من ئە‌وه‌م لە «حە‌بی‌ب» بیست. «مە‌لا مستە‌فا»، قسە‌ی لە‌و شتانه‌دا نە‌دە‌کرد. ئە‌وه‌ی بۆم گێ‌راپتە‌وه‌، «مە‌لا مستە‌فا»، هەر هێندى گوت. لە‌و باره‌یه‌وه‌، هێ‌چی باس نە‌کرد. پێ‌ک‌ه‌نین و پێ‌م گوت: «حە‌بی‌ب»، ئێ‌وه‌ شە‌رم ناکە‌ن! کێ‌شه‌که‌تان بە‌م پله‌یه‌ گە‌ياندا! ئێ‌سته‌ دە‌تانه‌وێ، بە‌ شتە‌کاندا بچنە‌وه‌،

کاتی ئەو ماوه، پێزهکانی پێکخستنی «پارتیی» چاککەن؟! ئەو ماوهی چوار پێنج سال تێپەڕیوو، کاتی من، ئەو بەشی راگەیانندنەم، بۆ ئێوە بەجێ هێشت، ئاوابوو؟ بۆ بەو شیوەیهی بەسەر هات؟ گوتی: چی بکەم! گوتم: من نایکەم. هەر لە راستیییدا، لەو شتانه زۆر بێ تاقەتبووم، پۆی.

پۆزی دووهم، «مەحمود عوسمان» هات بۆ لام. کۆمەڵی خەڵک لا دانیشتبوو. گوتی: تۆ، بۆ بەو شیوەیه، لەگەڵماندا دەجولیتێهه؟ نامەیهکی دامی. خوێندمهوه و پێم گوت: کاکه! ئەو کاتە ئێوە، منان لە پۆژنامە «تەخەخی» لابرد، تاقمێکی مۆبیلە دانیشان، لە بارهگای پۆژنامە مابوو، گوايه: تاقمەکه کهمی هێناوو. ئەو کاتە، ئەو بەلگەیهیان دروسکردبوو. کاتی خۆی، دوو مانگ پێش پێککهوتننامەکهی «11/مارس»، «مەلا مستەفا»، دە هەزار دیناری دامی، بۆ ئەوێ بچم، چاپخانهیهکی پتی بکرم. کاتی پێککهوتننامەکهی «11/مارس» خوێندرایهوه، پارەکهەم دا بە «حەبیب». پاشان، هێندێ شتمان کری. من پارەم لە «حەبیب» وەردهگرت و وهسڵم دەدايه. واتە: هێشتا پارەکه بە دەس منهوه بوو، گەر کهمی هێنابی، دزی تێدا نهکراوه. بەلام، شتیکی دیکه هه‌بوو، ئەویش ئەوه‌بوو، «سۆفیت» شکاتیان لی کردبووم، ئەو‌هش باسیکی دیکه‌ی سه‌ربه‌خویه.

— باشه. له باسی «دارا»ش پزگارمانبوو.

نه‌خێر. ئاخر، ئەمه‌ ئەو بابەتـــه‌ی «دارا»یه، بۆت باسده‌که‌م. به‌ دوکتۆر «مەحمود»م گوت: گەر «دارا»ی تێدابی و ئەو به‌ڕێسکاریی، من له‌و ناوه‌دا، پۆلم چی ده‌بی؟ ئەمه‌ کێشه‌ی «پارتیی» و شۆرشه‌ و ده‌بی، پوون بکریته‌وه. گوتی: نه‌خێر. تۆ ئەندامی کۆمیتە‌ی ناوه‌ندییت. تۆ و «نووری شاوه‌یس»، هەر کەسه‌ به‌شی خۆی هه‌یه، پێکه‌وه‌ هاوکاریده‌که‌ن. ئێمه‌ بۆ ئەو کاره‌، ئێوه‌مان هه‌لبژاردوو. من و «نووری»، له‌ یه‌ک ته‌مه‌ندا بووین، له‌وانه‌یه، ئەو سالی له‌ من گه‌وره‌تربووی. پێم گوت: من مه‌رجێکم هه‌یه، بۆتان ده‌نووسم، گەر جێبه‌جێتانکرد، من دێم. له‌به‌رئـــه‌وه‌ی، من ئەندامی «پارتیی»م، چاره‌نووسی «پارتیی»م به‌ لاوه‌ گرنگه‌. راگه‌یانندی «پارتیی»، به‌و شیوه‌ نزمه‌ گه‌یشته‌وه، به‌ پێویستی ده‌زانم، له‌و باره‌یه‌وه‌ شتی بکەم. من وه‌ک «عه‌زیز عه‌قراوی» و که‌سانی دیکه‌ نیم، زویریم و بڕۆم، له‌به‌رئـــه‌وه‌ی، له‌و بره‌وايه‌دام، کاتی ده‌بینم، کاروباره‌کانی «پارتیی»، به‌و شیوه‌یه‌ پشگوێ ده‌خه‌ڕێ، ئا له‌و کاتانه‌دا، من به‌ هۆش خۆم ده‌یتمه‌وه‌ و ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم

جیبەجێدەمکەم. ئەوش، بە ئەرکیکی تەواویی، نیشتمانیی خۆم دەزانم. کوتی: باشە. بەلام چۆن؟ گوتم: تەنیا بەو شیوەیە. کوتی: داواکارییەکانی خۆت بنووسە. ئەو «حەبییب» منیان باش دەناسی. وا دەردەمکەوئ، ھەر دووکیان پێکەو، دانیشتبووین و گوتبێتیان: بەخوا، لەو دەمچئ، «جەر جیس» نیازتکی دیاریکراوی ھەبئ، لەوانەییە، ئێمە دەرھەتیی نەییەن. دووم پۆژ، بە شەو بە «ئیدریس»یان گوتبوو. «ئیدریس» ھات و لە نیو دەرگەکەدا راوھستا. بە شەو، حوکوومەت ئەو ناوێ بۆمباراندەکرد. کوتی: کاکە «جەر جیس!» بۆ ناچی بۆ بارەگەکەیی خۆت؟ پێم گوت: بۆ کوئ بچم؟ کوتی: ئیشەکەیی خۆت وەرگری. پێم گوت: من ئامادەم، ئیشەکەیی خۆم وەردەگرم، بەلام، بە مەرجئ، ھەموو چاپخانەکە بە دەس منەو بئ و من بەرپر سییم، وێژگەکش، ھەمووی لە ژێر دەسی مندا بئ. گەر ئەو دووانەم، بە دەسبئ و کەس ھاوێشیم نەکا، ئەوا من لێرم و ئامادەم. بەخوا، من درۆی بە دەمەو، ناکەم، چونکە مردوو، پێی گوتم: ئەمە چۆن وا دەبئ؟ ئەمە وەک ئەو وایە، شتەکە لە سەری «دارا»دا بشکینی. گوتم: من سەری کەس ناشکێتم. وا دەرەمکەوت، لەو ناویدا «دارا» و ھیندئ کەسی دیکە، زیانیان لئ دەکەوت! گوتم: من دەمەوئ، بارەگە راستکەمەو و بە رێکوپێکی، کارمکان راپەرێتم. تۆ خۆت لەو بارەییو، من باش دەناسی. پێی گوتم: بەخوا، من تۆ دەناسم، تۆ نابەزی. گوتم: نابەزم! ئەو بۆ من، ووشەیکە قوورسە. من ماوێ، سئ چوار مانگە، لێرە دانیشتووم، وەک دوورخراو و دەسبەسەر وام، کەس لێم ناپرسیتەو، ئێستە، بایەخی منتان ھەستپێکردوو، تازە ھاتووی، دەتەوئ، لە ژێر دەسی یەکیکی نەزان و نەخوێندەواردا دامنئیی و نامووسم بشکینی؟! کوتی: نەخیر. پێویست ناکا، تۆ لە ژێر دەسی ئەودا بی. ھەر کەسئ، لە شوئیی تایبەتی خۆی ئیشدەکا. گوتم: من چاپخانەکەم دەوئ. چونکە، لەو پروایەدا بووم، گەر من راپکێشم، ئەو شلیدەکا. گوتم: دەبئ، ھاوئاھەنگییەک لە کارمەمدا ھەبئ، من لە سەر پێبازئ بروم و ئەو لە سەر پێبازتکی دیکە بروا، نابئ. کوتی: بۆچی دەتەوئ، چاپخانەکە لە بندەسی تۆدا بئ؟ سەیرکە، بزانی، ئەمە چۆن بیر و ھۆشیکە، بۆ پئ لە سەر چاپخانەکە دادەگری؟ چاپخانەیکە بایی چەندە؟ گوتم: مەبەست چییە؟ کوتی: دەمەوئ، بزانی، چەندت دەوئ؟ گوتم: گەر تۆ منت دەوئ، سەد ھەزار دیناری تێدەمچئ. کوتی: بەیانیی بارەگەت پئ دما و برو چاپخانەیکە بکەر. ئەمە ھەمووی، پێش ئەو

بوو، دهرباره ی ریککه و تننامه که ی « جه زایر » هیچ زانیاری بییه کمان هه بی. گوتم: ئه دی چاپخانه که ی دیکه، چی به سه ردی؟
- دیاره، « کۆمۆنیست » مکان به کاریاندینا!

گوتم: هه رچی چۆنی بی. من له و باره یه وه نامه وی، قسه ت له گه لدا بکه م. به یانی، پاره که ت بۆ ده نیرم.
- پاره زۆر بوو؟

هه ر له وه دا نه بوو، به میلیۆن قسه یانده کرد. بۆ پۆژی دوا یی، پتی خۆم دیاری کرد. هه موو مه رجه کانی خۆم نووسی. تا زۆر به ریکویتیکی، له ریکه ی « پارتیی » یه وه، شته که قالبی خۆی وه رگری. چووم بۆ « چۆمان »، « هه بیب » و « مه حموود »، هه ر دووکیان، له نیو چادرێکا دانیشتبوون. نامه که م، له به ر ده میاندا دانا. یازده مه رجم بۆ نووسی بوون، مه رچی یه که م.
- له و بر وایه دام، پتیو سیست ناکا، هه موو مه رجه کانی خۆتان، لیره دا باسکه ن، ته نیا هه ره گرنگه که یان به سه.

هه ر که چاویان، به مه رچی سییه م که وت، یه که سه ر گوتمیان: ئه وه یان، هه ر نابی! مه رجه که ش ئه وه بوو، چاپخانه که و وێزگه که، له « دارا » به سه نه ریته وه. پیم گوتم: بۆ نابی؟ هه ر دووکیان، ده سیان به رز کرده وه و گوتمیان: ئه ی گوا یه، نازانی؟! « دارا » ناناسی؟! نازانی کییه؟! ئیدی وازه یینا. پاشان، کاره ساته که رویدا. ئیمه، پێش ئه وه ی، بچین بۆ « تاران »، هه موومان له « ورمی » بووین. له « ورمی »، « دارا » و ژنه که یم بیینی. شو قیتره که ی ناوی « عه بدوللا ئاکره یی » بوو، ئه وه ش وینه که یه تی له ویدا.
- ئه وه یان زۆر گرنگ نییه.

گوتم: ها، « عه بدوللا » ئه وه چی ده که ی؟ گوتم: ژنه که ی « دارا » م هینا وه، له به یانییه وه تا ئیسته هاتو وه بۆ بازار، به قه ده ر ئاسمان، کوتال و شتی دیکه ی کریه و ئۆتۆمۆبیله که ی پر کرده وه. گوتم: بۆ؟ گوتم: له به ر ئه وه ی بریاریاندا وه، کۆچبکه ن و بگه رینه وه بۆ « به غدا ».
- ئه وه له پۆژی کاره ساته که دا؟

به لێ. دوا ی کاره ساته که. کاتی خۆی، یه که سه ر گه رانه وه بۆ « به غدا ».
- دیاره، سه ر کرده ی چاکبو وه! باشه، له نیو ئه ندامانی سه ره رکرا یه تی « پارتیی » دا، له پرووی « بر وای، پتیوه ندیی و خو شه ویستی » یه وه، کامیان له هه موویان زیاتر، له « بارزانی » یه وه نزیکبوون؟

به پتي بارودوخه كه دهگورا. به پتي بۆچووني خۆم، له سهردهميكد، دوكتور
« مەحمود » بوو. مەبەسم ئەو مەيه، هەر يەكەي، له كاتێكى ديارىكرادا
هەلەسهنگاند. هەر يەكەش، له سهردهميكي جياوازدا پيشدهكهوت.

8: كهى ههستان بهو ناكۆكييهى نيتوان « بارزانى » و پهليتيرۆ كرد؟
8: ناكۆكيى نهبوو.

— ئەدى ئەو دووبەرهميكييهى له نيتوانياندا روويدا، چى بوو؟

باسى كام دووبەرهميكي دهكەى؟

— دووبەرهميكيهكەى سالى « 1964 ».

من، هيج شتى لهو بارهيهوه نازانم. له سالى « 1964 »دا گيرابووم.

— باشه، كهى يەكەم جار، گوێتان لهو ناكۆكييهى نيتوانيان بوو؟

من ئەو كاته گيرابووم. له سالى « 1966 »دا، ئەو ناكۆكييهىم بيهست. وا خۆم

پيشاندا، ئاگام له دووبەرهميكييهكه نيه. گەر ناكۆكييهكهيش، له ديد و

بۆچوونياندا هەبى، هيج شتى، دهربارهى ئەو گرفته نازانم. چونكه، دلم

پهسهندى نهدهكرد. تهنانت، من پيموابوو، هەر دوو لايان، ئيش بۆ كيشهى

كورد دهكەن. كاتى، « بهزاز » بلاقۆكهكهى « 29/يونى/1966 »ى خويندهوه.

دوو نامەم، به بۆنهى ئەو ريككهوتنهوه نووسى. يەكيكيان بۆ « مەلا مستهفا » و

ئەوى ديكهيان، بۆ « برايم ئەحمەد » بوو. له گرتوخانه، پاسهوانىكى لى بوو،

ئەندامى « پارتىيى » بوو. ئەو له نيتوان من و « پارتىيى »دا، ئەلقهى پتوهنديى

بوو. ئەو كاته، « عەبدولرحمان زويىحىيى »، سكرتيرى ليزنهى ناوچهى

« بهغدا » بوو. وا دهردهكهوى، نامهكهى به كۆمهلهكهى ديكه نهگياندهبوو.

داوام لى كردبوون، ئاگيان له بلاقۆكهكه بى و به چاوى گومانهوه، سهيرى

كەن. بۆم نووسيبوون: ئەوه بلاقۆكىكى باش نيه و هيجى تيدا نيه. بى

گومان، من له رووى ياسايبهوه، بيرم لى دهكردهوه. نهمدزانى، دهسى «

ئەميرىكا، ئينگليز و سوڤيت »ى تيداىه. واته: شتهكه لهوه زياتر بوو. ئەوان

دهيانويست، « عەبدولرحمان بهزاز »، كه مى بههيزبى. بلاقۆكهكه و به

درۆخستنهوهكهى « بهزاز »يش، له پهرتووكهكه مدا دهردهمچى. « بهزاز »، دوايى

پهشيمانبووه، دهقهكهيم ههمووى، به تهواوى ههيه. ئاگات ليه؟

— بهلى. « بهعسىيى » يەكان ئازارياندا و ناچاريانكرد، ئەو بلاقۆكهى دووهم

بنووسى.

پ 9 : به پروای بهریتان، فاکتیره سهرمکی و راسته قینه کانی،
دو بهر مکییه که ی سالی « 1964 » چی بوون؟
و 9 : نهو هویانه دورودریتن و له پرتوکه که مدا، با سمرکردون.

– ده توان، ته نیا بومان ببژن؟

تکایه، له پرتوکی « الحرب الكردیه و انشقاق 1964 » دا هیه، بیخوینه ره وه.
– بۆ نمونه: ده توانین بلین: نهو نا کوکییه نهی له نپوان « بارزانی » و
کۆمه له که ی « برایم نه محمد » دا بوو، نا کوکییه کی پامیاری و دیلو ماسی
بوو؟ نا کوکییه ک بوو، له سهر کیشه ی دیمو کراسی بوو، له بهر نه وه ی،
« بارزانی » ده یوست، خۆی به سهر نه دامانی په لیتبیر و دا به پیتی؟

« برایم نه محمد »، که سایه تییه کی پرونا کبیر و شارستانی بوو. وهک
پیاوی، له کۆری خهباتی پامیاریدا قالیو بوو، وهک سکرتری « پارتیی ش
ده یوست، له سهر دهقی نیو پرتوکه کان بهر تو هپوا.

– مه بهستان له پرتوکه « مارکسی » یه کانه؟

نه خیر. نه مه چه مکیکی ئینگلیزیه، ده لی:

(He was determinat to go a long the book)

نمونه یه کت، لهو باره ی وه بۆ دینه وه. کاتی « مه لا مسته فا »، بۆ یه که م جار،
چاوی به « عه بدولکه ریم » کهوت، « برایم نه محمد » یشی له که ل بوو. « مه لا
مسته فا »، ده سی به با سکردنی کرد، به شانویازی « قاسم »یدا هه لده دا و
ده یگوت: تو سهر وهرمانی، تو که وهرمانی، تو وایت و تو وای. « برایم نه محمد
»، نهو قسانه ی پی ناخوش بوو. ده یگوت: نابی، سهر بۆ « عه بدولکه ریم »
دا به نویت. به لام، « مه لا مسته فا » له « برایم نه محمد » زیاتر، شاره زای باری
سایکۆلۆژی « عه رب » بوو، چاکی ده ناسین. « برایم »، له بهر پۆشنایی،
دهقی نیو پرتوکه کانداهنگاویدنا. ده یگوت: له بهر نه وه ی من، به ناوی
پارتیی « وه قسه ده مکهم، ده بی، ره قیم، به هیزیم، وایم وایم. به لام « مه لا
مسته فا »، وهک جوتیاری قسه یه کرد و ده یگوت: به خوا، ئیمه بهو شیوه یه
ده ویتن ... تاد. وهک بیهوئی، سهرنجیانرا کیشی.

– وهک « جوو » مکان.

ناخر. ها ها ها. نهو جیاوازی نپوان نهو دووانه بوو.

– مه بهستان نه وه یه، شیوازی کارکردنیا جیاوازیو؟

به لی. شیوه ی کارکردنیا، قسه کردنیا جیاوازیو. نهو یه کی بوو، لهو

شتانه. دووم: هیندی شت هه‌بوو، بۆ نمونه: «برایم»، وهک درمختی وابوو، له به‌رانهر بادا نه‌دمنوشتایه‌وه.

– واته: که‌سایه‌تییه‌کی به‌هیزی هه‌بوو؟

ده‌لێم: وهک درمختی وابوو، له‌گه‌ڵ هیزی باکه‌دا، خۆی نه‌دمگونجاند. زۆر به‌ داخ‌وه، ئه‌وه‌ش گرفت و کاره‌ساتی زۆری، بۆ «برایم» دمخولقاند. ئیسته‌ش، پرو‌داویکی سه‌یری دیاریکراوم له‌ بیرماوه، له‌ سالی «1963» دا، له‌ «موفیتی ئه‌زه‌ر» ی وولاتی «میسر» هوه، بریارێ دهرچوو. له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، دژی «کۆمۆنیست» هه‌کان هه‌ولیانده‌دا، چه‌ن شتی بکه‌ن. یه‌کێ له‌وانه ئه‌وه‌بوو، بریاریاندا، هه‌ر پیاوی، کچیکی «کۆمۆنیست» ماره‌کا، ماره‌یی نای و ژه‌په‌نانه‌که‌ی، دروست نییه، به‌ پێچه‌وانه‌شه‌وه.

– کاتی خۆی، له‌ سه‌رته‌ای سالی چه‌فتاکاندا، «مه‌لا عه‌لی» کوردیش، له‌ شارۆچکه‌ی «هه‌له‌بجه» فتوایه‌کی له‌و بابه‌ته‌ی دهرکرد.

به‌لێ. له‌ هه‌مان کاتدا و بۆ پۆژی دووم، بریارێ له‌ «فاتیکان» هوه دهرچوو، ده‌لێ: بیروباوه‌ری پامیاری، له‌گه‌ڵ بیروباوه‌ری ئاینینیدا جیاوازه.

– واته: به‌پێچه‌وانه‌ی «موفیتی» ئیسلامه‌وه.

جا، ته‌ماشاکه، ئه‌وه جیاوازی، نیوان ئه‌و دووانه‌ بوو! «فاتیکان»، له‌ به‌رده‌می بادا ده‌چه‌مییه‌وه، ئه‌و بایه‌ش، بای «کۆمۆنیستی» بوو. به‌لام، ئه‌وانی دیکه نه‌ ده‌چه‌مانه‌وه، به‌لکوو، به‌ ته‌واوی ده‌شکان. ئیسته‌ تیگه‌یشتی؟ ها؟ نمونه‌که‌ راسته؟

– به‌لێ. باشه. ئه‌وه له‌ پووی شیوه‌ی کارکردنه‌وه، ئه‌دی، له‌ باری پامیارییه‌وه، ئایا، ناکوکییان له‌ نێواندا هه‌بوو؟

هه‌ر دووکیان، بۆچوونێکی دیاریکراویان، دهرباره‌ی چه‌مکی «ئۆتۆنۆمی» نه‌بوو.

– «بارزانی» و «برایم ئه‌حمه‌د»؟ به‌لێ.

– مه‌به‌ستان له‌ کاتی دووبه‌رکه‌یییه‌که‌یه؟

به‌لێ. با بۆت باسکه‌م، که‌ی به‌ ته‌واوی، باسی «ئۆتۆنۆمی» ده‌فیگرت. کاتی رێککه‌وتنه‌نامه‌ی «11/مارس» کۆتایی‌پێهات، حوکومه‌ت، کۆمه‌ڵێکی له‌و کوردانه‌ی، له‌ «به‌гда» ده‌ژیان، کۆکرده‌وه و ده‌مه‌ته‌قیی له‌گه‌ڵ کردن، وه‌ک خۆشت ده‌زان. دوا‌ی، شیوه‌ی پرۆژه‌یه‌کی به‌رپوه‌ردنی ئێوخوا‌یان بۆ ناردين.

من لهوئ بووم. « حەمەئى عەزىز، دوکتۆر مەحمود، عەلى عەسكەرى، برايم
ئەحمەد، عومەر مستەفا و شەفيق قەزاز »، ئەو كۆمەلەش، ھەموو لەوئ بوون.
— لە « بەغدا »؟

نەخێر. لە « ناوپردان ». دواى ئەوئ، رێككەوتننامەكەئى « 11/مارس »
خوێندرايەو و ھەموو شتئ تەواويو، « برايم » و ئەوان ھەموويان، ھاتنە
سەرھو. چونكە، « مەلا مستەفا » گوتئ: دەبئ، ھەموو ئەندامانى
سەرگردايەتتيان، بێن بۆ « ناوپردان » و لە ژێر چاودێرى خۆمدا بن.
پېشنيازەكانى ھوكومەت مەلايە، بە دەسوخەتئ « دارا »، لە سەرى نووسراو،
و ھەك خۆئ مابۆو. كاتئ من و « برايم » خوێندمانەو، زەردەلگەراين. پېم
گوت: « برايم! ئەمە ناخوێنئتەو؟ خوێندييەو و گوتئ: ئەمە چيە؟ ئەمە
و ھەك ئەو وايە، تازە لە سەرھتاو دەسپېكەينەو. ئەمە، ھەر خالەكانى
سەردەمئ « عەبدولسەلام عارف » و كۆمەلەكەيەتئ. نە « ئۆتۆنۆمئى » و نە
ھيچ. بەلكو، خۆيەري تەوھەردنئ « ناناوھنديئ ». ھەموومان توورەبووين.
« برايم » گوتئ: مادام ئەوان، بۆچوونئكى ديارىكراويان، بۆ « ئۆتۆنۆمئى »
ھەيە، با ئېمەش، بۆچوونئ ديارىكراوى خۆمان، بۆ « ئۆتۆنۆمئى » ھەبئ.
« برايم » غەرابو. تېگەيشتئ مەبەسم چيە؟ من بۆچئ، پېت دەلېم: ھىندئ
جار، ھەموو شتئكى بىردەچئتەو و بە ھىستېئ نىشتمانپەرورەريى خۆئ سەر
ناكەوئ. منئش پېم خۆشبوو، گوتم: بە خوا باشە. « مەحمود » ئېش گوتئ:
زۆر چاكە. پېم گوتن: ئېمە پرۆژەيەكئ « ئۆتۆنۆمئى » دەنووسن، لە
راديۆكەئ خۆمانەو و بلأويەكەينەو. گوتيان: باشە. يەكسەر، كۆميتەكەمان
دامەزراند. كۆميتەكە، لە من و « برايم، شەفيق، عەلى عەسكەرى و عومەر
دەبابە » پېكھات. دانىشتن و پرۆژەيەكئ زۆر باشئ « ئۆتۆنۆمئى » مان
نووسئ، « 113 » خال بوو. تا ئېستەش، وئینەيەكەم لا ماو، زياتر من و «
برايم »، رۆلئ سەرھەكييمان ھەبوو، ئەوانئ ديكە، بۆ پرسورا، لە كۆميتەكەدا
بوون. بۆ نمونە: « شەفيق »، بېارەكانئ تۆماردەكرد. ئەندامەكانئ ديكەش،
لە سەر ئەو بۆچوونانە رازيىدەبوون، كە ئېمە دەرماندەبرين. ئېمەش، لە
نيوان خۆماندا، لە سەر دارشتنئ شتەوئ پرۆژەكە، پېشېركيتمانداكرد.
— بەرێزتان و مامۆستا « برايم »؟

بەلئ. دواى ئەوئ نووسيمان، بېارابوو، لە راديۆو و بلأويەكەينەو. نوێنەرەكان
لە « بەغدا » گەرانەو. من لە كاتئ خۆيدا، « ئيدريس و مەسعوود » م بئنى.

پټم گوتن: ئېمە پرۆژەيەكى تايبەتتيمان بۆ «ئۆتۆنۆمىيى» گەلەلەكردووه، شتىكى باش و سەر بەخۆيە. گوتيان: لە كۆيىيە؟ گوتم: ئەو مەتە تەوا بووه و لاى منە. دامنى و گوتيان: تەماشاي ھەر دووكيان دەكەين. بەلام، بۆ پرۆژى دووھم، ئىشەكە ھەلگەرايەوھ. كەس لىي نەپرسىنەوھ، نەيان نارد بە دواماندا و سلاوئىكىشيان لى نەكردىن. چووم بۆ لاى دوكتۆر «مەحمود» بۆچى، من پىت دەلئىم: ئەو كەسانە، خاوەنى قەسەى خۆيان نين! لىم پرسى: پرۆژەكەمان چى بەسەرھات؟ ئاخىر ئېمە، پازدە پرۆژە، كارى تىدا دەكەين. پىكەنى و گوتى: پەلىتېرۆ برىارىدا، ھىندى دەسكارىي پرۆژە «ئۆتۆنۆمىيى» يەكەى حوكومەت بگا و پىشنىزى لە سەر بنووستى.

– پەلىتېرۆيەكى لاوازيون.

يەكسەر، چوومە دەرەوھ. شەو، سەرم لە «برايم» دا. پټم گوت: ئەو پازدە پرۆژەى من و تۆ، كارمان لەو پرۆژەيدا كرد، ھەروا بە خۆرايى پۆى. «برايم» كۆمىنتارىكى جوانى، لە سەر ئەو برىارەى ئەوان دا، بەلام، من بىرم چۆتەوھ. كۆمىنتارى زۆر جوانى ھەيە.

– ئەوھ دەر بارەى «ئۆتۆنۆمىيى» بوو. بەلى. راستە، تىگەيشتم، شۆرش ھىچ جۆرە بەرنامەيەكى نەبوو، لەسەر بۆش دەپۆى. ئەدى لە سالى «1964» دا، ناكۆكىي پاميارى لە نيوان «بارزانىي» و «برايم ئەحمەد» دا ھەبوو؟ كاكە، گەر تۆ، ئەو بەشە تايبەتتییەى، لە سەر كىشەى كورد نووسراوھ و پتوھندى، بە ناكۆكىيەكەى سالى «1964» ھوھەيە، بىخۆئىتەوھ، ئەو كاتە، بۆت دەر دەكەوئى، چۆن پىت بە پىت بە درىژى لىي داووم.

– خويئندومەتەوھ، ھەك سەرچاومەكەش، بۆ يەكئى لە بەرھەمەكانى خۆم بەكارمەيتاوھ، بەلام، ئەو بەرھەمە، ھىشتا چاپ نەكراوھ. لىرەدا، من دەمەوئى، ھىندى زانىارىي نوټم دەسكەوئى. بۆ نمونە: دەر بارەى ناكۆكىي پاميارى نيوانيان.

من لەوئى نەبووم.

– باشە، ئەدى ناكۆكىي ئايدۆلۆژيان ھەبوو؟

كاتى بۆ دوا جار، لە «لەندەن» بووم، تىلئىفۆنم بۆ «برايم» كرد، پټم گوت: دەمەوئى، چاوم پىت بگەوئى. گوتى: باشە. ناوئىشانى مالىوھى دامى. سوار بووم و چووم. لە ئىسگەى شەمەندەفەرەكە بىنىم. بەسزمانە، بە خۆى و بە دارەساكەى دەسييەوھ، چاوەروانىدەكردم. سواری ئۆتۆمۆبىل بووين و

رۆڭشتىن. « جەلال » ىش لەۋى بۇو. گوتم: باشە، « جەلال » ىش لىرەيە، تا
 ھىندى، لە بارەى ئەو باسانوۋە قەسەبەكەين. من گوتم لە « برايم » ۋاگرت،
 گوتم لە « جەلال » ىش بۇو. ھىندى شتمان باسكرد. منىش، لەو بارەيەۋە،
 ھىندى شتى پچوۋكەم ھەبۇو، حەزەم نەكرد، ئاراستەيانكەم.
 - كاتى، لەگەل « بارزانى » دا پىكەدەگەشتەن، باسى ناكۆكىيەكانى نىوانيانى
 بۆ نەدەكردى؟

نەخىر. بەشتۈەيەكى تەمومزاۋى دەرىدەبرى.
 - چۆن؟

دەيگوت: من « برايم » م ھىنا. بروام بە « جەلال » ھەبۇو. بەلام « برايم » و
 « جەلال »، ناپاكىيىيان لى كىردم. بەو شتۈەيە باسىدەكردن. پىش
 كارەساتەكەش، دوا شت ئەۋەبۇو، « برايم » ھات بۆ لام. خۆى باشى لە بىرە.
 گوتى: با بۆڭىن، مالاۋاى لە « مەلا مستەفا » بكەين. پىكەۋە بچىن و دەربارەى
 پىكەۋەتەكەى « جەزائىر » قەسەى لەگەل بكەين.

- مامۇستا « برايم » ىش، لە چاۋپىكەۋتەنەكەيدا، باسى ئەو شتانەى كردوۋە.
 ئەو شەۋە، لای من مايەۋە. تا نىكى بەرەبەيان، قەسەى بۆ كىردم. بۆ بەيانى،
 « برايم » لای من دانىشتىبۇو. ۋەلامان بۆ « مەلا مستەفا » نارد. بى گومان،
 ناۋى منى نەبردبۇو، چونكە، من زەۋقەم نەبۇو، حەزەم نەدەكرد، بچم. « برايم »
 دەيگوت: كە چوۋىن بۆ لای، پى دەلېتم: با دەس بە بەرگىرىكردن بكەين، ۋەك
 چۆن لە سەرەتادا دەسمانىپىكرد. ئىمە، لە سەرەتادا ھىچمان نەبۇو،
 يارمەتىمان لە « ئىرانى » يەكان ۋەردەكرد. ئىستە، ھەموو شتىكمان ھەيە،
 چەكمان ھەيە، ھىزىكى زۆرمان ھەيە ... تاد. « مەلا مستەفا » گوتبۇۋى:
 كاتىكان بۆ ديارىكەن. منىش گوتم: من نايمە، بۆچى بچم؟

- ئايا، لە سەر پارە ۋەكە، ناكۆكى لە نىوان « بارزانى » و برايم ئەحمەد دا
 ھەبۇو؟
 نەخىر.

- لە سەرەتاي شۆرشەۋە تا سالى « 1964 » ؟

نەخىر. ھەرگىز، باسى پارە ۋەكە لە گۆپىدا نەبۇو. بەلام، شتىكى دىكە
 ھەيە، « جەلال »، تا دوا ساتىش، لە نىوان ھەر دوۋلاياندا دوۋلېۋو.
 - دەمەۋى، ئەم خالەم بۆ پروۋنتركەيتەۋە.

نازانم، نازانم. « مەلا مستەفا »، « جەلال » ى زۆر خۆشەۋىست.

— «هزاری موکریانیی» ش له باسی ژیننامه ی خویدا، له پاشکوی پرتووی
 «شهره نامه دا» هه مان شتی نووسیوه و گوتوویه تی: «بارزانیی» دهویست،
 له بری «برایم ئه حمه د»، «جه لال تاله بانیی» به سکریتیر دانئ. ئایا، ئه و
 قسه یه تا چهن راسته؟

من، چۆن قسه م له گه ل «مه لا مسته فا» دا ده کرد، «هزار» یش، هه ره به و
 شیوه یه، قسه ی له گه ل ده کرد.

— وهک براده ر؟

واته: به کراوه می له گه لی دهدوا.

— له سیمیناره که ی «ستۆکهۆلم» دا گوتتان: له سه ره تای شوێشدا، ده رباره ی
 کیشه ی «ئه مێریکا و یه کیتی سوڤیته»، ناکۆکیی له نیوان «بارزانیی و برایم
 ئه حمه د» دا هه بوو. ئه و ناکۆکییه ش، له رووی پێوه ندیییه کانی ده ره وه ی
 شوێشه وه، به ناکۆکییه کیی دیپلۆماسیی دادهنرئ. ئایا دواتر ئه و ناکۆکییه،
 له نیوانیاندا قبولبوه؟ ئایا ده توانین، به یه کئ له خاله کانی دووبه ره کییه که ی
 سالی «1964» ی دابنئین؟

ئاخر، ئه وه ئه و به زمه ی دروسکرد و گه یان دنیه ئه و باره. له کاتی خۆیدا،
 «ئه مێریکایی» یه کان ده یانویست، ده سه لاتی «عه بدولسه لام عارف»
 بچه سپئین. بۆ؟ له برئه وه ی، «به عسیی» یه کانی دامرکانده وه و په رشوبلاوی
 کردنه وه. «به عسیی» یه کان، له سه ره تادا، پاره یان لی وه رگرتن، په یمانتکی
 زۆریان پئ دان. پاشان، پشتیان تیکردن و به لای «سوڤیته» دا دایانشکاند.
 کاتئ، «عه بدولسه لام» هات و له «18/نۆقه مبه ر» دا له «به عسیی» یه کانی دا،
 «ئه مێریکایی» یه کان، له وه ده ترسان، «عه بدولسه لام عارف»، خۆی له
 باوه شی «جه مال عه بدولناسر» به اوێژئ. کاتئ، «عه بدولسه لام» به کرده وه
 سه لماندی، نایه وئ، وهک سیبهره که ی «عه بدولکه ریم قاسم» وابئ و دوا ی
 بکه وئ، له هه مان کاتیشدا، «عه بدولناسر» به سه روکی خۆی قه بوول ناکا،
 ئیدی، له و پروه وه، ئاوئ به دلئ «ئه مێریکایی» یه کاند کرا. هه ره ها، کاتئ
 بینان، پێوه ندیی له گه ل «سوڤیته» دا خراپه، یه کسه ر، باوه شیان بۆ کرده وه.
 «ئه مێریکایی» یه کان، له و باره یه وه، وه لامیان بۆ «مه لا مسته فا» نارد. له وه
 ده چئ، «مه لا مسته فا»، ئۆرگانی هه ستی شه شه می به هیزبووبئ. ده یزانی،
 «سوڤیه ته» بروای پئ ناکهن. گه ر، تۆ پرتووی «ریحله ئیلا رجال»
 ئه لشو جعان «ت خویندۆته وه، له سالی «1947» دا، کاتئ «بارزانیی» له

« تاران » له گهل بالوتزه که دا یه کدیان بینی، داوای په نابهری لی کرد، من، نهو کاته، سالی « 1973 » رویشتم بۆ « بیروت »، بهو مه بهسه پتوه ندیم کرد. لهو کاته دا، پتوه ندیی له گهل « ئەمیریکا » دا، ته نیا له پتی منه وه نه بوو، به لکوو، له پتی « زهید ئەحمەد عوسمان » یشه وه هه بوو. بالوتزی ئەمهریکی ناوی « Bathm » بوو، که دواتر، له وهزارهتی دهره وه کاریده مکرد و سه روکی بهشی « پروژه لهات » بوو. من له « بیروت »، له گه لی دانیشتبووم، قسه مان دهکرد، پتی گوتم: ئیسته، « زهید » له فلان شوینه وه، بۆ « واشنتون » به ناسمانه وهیه و هه مان پاسپارده ی تۆی پتیه.

– به لی، من دهمه وی، نهو بزانم، ئایا « بارزانی »، له سه هه ر کتشی « ئەمیریکا و سوڤیت »، نا کوکی له گهل « برایم ئەحمەد » دا هه بوو، له بهر نهو هی، تۆ له سیمینار که ی خۆتا باسکرد؟

بی گومان، نهو بۆ چوونیکه. به لام، بابه ته که خۆی له چیدا ده بین، نهو، له ناخی خۆیدا ده ویست، بۆ « ئەمیریکایی » یه کانی به ملیتی و پتیان بلی: نهو که سه ی، ئیوه برواتان پتیه تی و ناموزگاری من ده که ن، تا له گه لی ریککه وم، هه رگیز، هه چ جوړه مافی به کورد نادا. – نهو که سه کی بوو؟

« عه بدولسه لام عارف » بوو. له بهر نهو، « مه لا مسته فا » ده ویست، دوو چیشکه، به به ردی بپیکتی. ئەم شته ش، که ی ده رکه وت؟ کاتی، نوینه رانی ده وله تی « عیراق » هاتن، « مه لا مسته فا » چاوی به نوینه رمان که وت، تیگه یشت، نوینه رمان، هه لویتستی خۆیان نا کوژن و ناله قین، ته نانه ت، نه یان ده ویست، دان به مافه نه ته وایه تی بیه کانی گه لی کوردا بنین. ناردی به دوا ی « برایم ئەحمەد و جه لال » دا. واته: به لای نه واندایه وه، تیشکی سه وزی بۆ هه لکردن و پتی گوتم: من قسه ناکه م. ئیوه، نهو شته ی ده تانه وی، داوایکه ن. نهو یه که م کاری بوو، تا به نوینه رمان که ی « ئەمیریکا » بلی: ته ماشا که ن، من، تا نه ندازه ی ناگر به ستیش، له گه لیاندا رویشتم، به لام نه وان، له شوینی خۆیان نا جو لین و بیرو پای من وه رنا گرن. ئەمه شی بۆ نهو کرد، تا دۆستایه تی خۆی، له گهل « ئەمیریکا » تیک نه دا. به لام، « برایم » له مه به سه که ی تی نه ده گه یشت و هه ستی به وه نه ده کرد، که ئەم کاره ی « مه لا مسته فا »، پرۆسیسیکی سه رکه وتووه و قازانجی لی ده کری، دوا ی، هه مو یانی کو کرده وه، کو نگره ی به ست و بریار یان له سه ر نهو شته دا.

– واته: مامۆستا «برایم ئەحمەد»، بە پێچهوانەی «بارزانی» یەوه، بە لای «سۆفیت» دا داڕێژراوە؟
بەڵێ، بروای پێیان بوو.

پ10: ئایا، دیمۆکراسیی وەک شتێوانی کارکردن، لە نێو «پارتیی» دا، بە شتێوەکی گشتیی و لە نێوان ئەندامانی پەلێتبیرودا بە شتێوەکی تایبەتی، پەچاو دەمکرا؟

پ10: بە هیچ شتێوەیە. هەرگیز، شتێ نەبوو، لە نێو پەلێتبیرودا، ناری دیمۆکراسیی بێ. هەموو فرمانەکان، لە سەر پێشویشتن «پارته کۆمۆنیستەکان»، لە سەرەوە بۆ خوارەوە دەردەچوون.

– باشە. گەر دیمۆکراسیی نەبوو، پێوهندی نێوان «بارزانی» و پەلێتبیرو چۆن بوو؟

بیرویی «ئیدریس و مەسعود» هەبوو.

– مەبەستان لە بارهگای «بارزانی» یە؟
بەڵێ.

– ئایا دەتوانین، «بارزانی» بە دیکتاتۆری لە سەر «پارتیی» ناوبەزین؟
«مەلا مستەفا»، دەسەلاتیکی دیکتاتۆرانە، لەگەڵ «پارتیی» دا پیادە دەکرد. بەلام، لەگەڵ شتێوە و ئەو پێناسانەی دیکتاتۆری، کە لە پەرتووکاندا هەیە، جیاوازی بوو.

پ11: رۆلی «پارتی کۆمۆنیست»، لە دووبەرەکییەکی سالی «1964» دا، چی بوو؟

پ11: زۆر ئالۆژیوو. چونکە، رۆلی ئەوان، دووسەرەبوو. ئەمەش، بۆ دەرکەوتەیهکی دیاریکراو دەگەرێتەوه. دواي کۆدەتاکە «8/فەبروهری»، کاتێ «کۆمۆنیستەکان»، بە کۆمەڵ بۆ «کوردستان» پیاڵە دەکرد، لەوانەش، «عەزیز شەریف» و هەموو ئەندامانی کۆمیتەی ناوەندی، پەنایان بۆ شۆرش دەهێنا. ئەو کاتەش، رێککەوتن لەگەڵ «بەعسی» یەکاندا، بە دەس «برایم ئەحمەد» هەبوو. ئەویش، بە هۆی «کەریم قەرەنی» یەوه دەسیپێکەرد. ئەفسەرێکی کۆن بوو. دەیناسی؟
– بەڵێ.

« کهریم »، پتوهندی له گهل « تایر په حیا » دا دامه زړاند. په کهم هه نځاو نه وه بوو، دهیانو بیست، دهسپیشکرییه که، له دهس باره گای « بارزانیی » وهرگرن و کیشه که، له گهل دهسه لاتدارانی نویدا بپریتنه وه. هه موو نه و کومو نیستانه ی ده هاتن، دهیان گرتن و دهیان دانه وه دهس « به عسیی » په کان.

— کومه له که ی « برایم نه محمد » ؟
به لی.

— نه وه په کهم چاره، شتی وام گوئ لی ده بی!
له منی وهرگره. من، بوټ باسده کهم. له و کاتانه دا، « مه لا مسته فا » دهرگی بو کردنه وه و هه موویان، هاتن بو لای نه و. له وانه ش، هه موو نه دنامانی په لیتبیرو ه لاتن و هاتن. نه دی، له بهر چی، من به دلمبوو! له بهر نه وه ی، له و بارانه وه، زور به باشی، دهسی خو ی دوه وشاند، زور سه یربوو! نه و پیاوه، دووربینبوو. واته: دهیزانی، پوژئی له پوژان، له گهل « به عسیی » په کاندا، ریک ناکه وئ. به لام، بهرانبهر « کومو نیست » مکان ده بی، هه لوټستی هه بی. هر له بهر نه و هویه شه، « کومو نیست » مکان خوشیاند هوی.

— به لی. ته نانه ت، له دوو بهر مکییه که شدا، دژی کومه له که ی « جه لال تاله بانیی » پشگیریی « بارزانیی » بیان کرد.

دوایی، بوون به دوو به شه وه. به شتیکیان دهیانو بیست، ئاشتیانکه نه وه. واته: هه میسه نه وان، وهک نه و « تورکمانه » سه گانه ی، ئیسته له « کوردستان » هه ن، و ابوون. تو، گویت له قسه گانی « عیسمه ت قوچاق » بووه؟
— به لی. له پوژنامه ی « نه لشه رق نه لئه وسه ت » دا خویندمه وه.

ته ماشاکه، بزانه، کار به چی گه یشتوو؟! چهن شوورمییه! به چ نرمیی و سوکییه ک گه یشتوون! نه وان، چه کدار کـــــــراون، له نټوان « پارتیی » و په کیټیی « دا، وهک هیژکی نیوېژیکار دامه زړاون. نه و به شه ی کومو نیسته کانیش دهیانو بیست، نه و پوله ببین.

— وهک کی؟

وهک کومه له که ی « به هادین نووریی » و هیندیکی دیکه ش.
— واته: دهیانو بیست، رټکیانخه نه وه؟

به لی. نه وه ش، نه و کاته لای « مه لا مسته فا »، په سه ند نه بوو. به داخه وه، زور له کومو نیسته کان گیانیان له دهسدا، له بهر نه وه ی، دایاننه وه به حوکومه ت.

— نه دی نه و کومو نیستانه ی، پشگیریی « بارزانیی » بیان دهرکرد، کی بوون؟

هه موو ئەندامانی کۆمیتەیی ناوهندیی بوون.

— واتە: جگە لە « بەهادین نووری »؟

بەڵێ. ئەوانەیی، پەنایان بۆ « مەلا مستەفا » هێنا، هه موویان، لە کەلەکەلەکانی جوولانەوێ « کۆمۆنیستی » بوون، وەک « عەبدولقادر ئیسماعیل، عەزیز شەریف، عەبدوللّا ئیسماعیل بوستانی و عامر عەبدوللّا ». پاشان، بەرھو « سووریا » ڕۆیشتن، لەوێشەو، چوون بۆ « سۆڤیەت ». « مەسعوود محەمەد » و هێندێ کۆمەڵی دیکە مانەو.

— « عەزیز محەمەد ».

هەمیشە تێکەڵاویان دەکەم.

— کەواتە: لە هه موو بارێکدا، کۆمۆنیستەکان دەسیان لە دووبەرەکییەکە و قوولبۆنەوێ ناکۆکییەکەدا هەبوو؟

بەڵێ. حەزێانەکرد، هێزێکی لاواز هەبێ، لەبەرئەوێ دەیانویست، پۆلی نێوبزیکار ببین و لەو نێویدا، جێ پێی خۆیان بکەنەو و وردەوردە بەهێزین.

پ12 : پۆلی ئەم دەولەتانەیی لای خوارەو لە دووبەرەکییەکەدا چی بوو؟

— « عێراق ».

و12 : لە ناکۆکییەکەدا پۆلی هاندەریان هەبوو.

— « ئێران ».

ئەو کاتەیی، « برایم » و ئەوان، بۆ « ئێران » هەلاتن، وەک خۆی بۆی باسکردم، لە بارودۆختیکی زۆر خراپدا بوون. « ئێران » دەییست، لەو ناوەدا، گەمەیه بکا. دەییست، لەگەڵ سەرکەوتوودا بێ. لە هەمان کاتدا، لە بنەڕەتدا، پێوەندییەکە لەگەڵ « برایم »دا بوو. لەبەرئەوێ، « مەلا مستەفا »، کاتێ « ئێرانی » یەکان پێوەندییان پێوە کرد، لە پێی مامی « عەلی عەبدوللّا »و پێوەندییان پێوە کردن.

— مامی « عەلی عەبدوللّا »؟

بەڵێ. ئەو پیاو، ژەنەراڵ « سەیادی » دەناسی، سەرۆکی « سەواک »ی « ورمی » بوو. بەو شێوەیە، دەنگی ئەو پێوەندییە بۆلاویۆو. « مەلا مستەفا »، لە سەر ئەو سووربوو، « برایم ئەحمەد » و « جەلال » بنێرێ، تا لەگەڵیان پێککەون.

— مامۆستا « برایم »یش، هەر بەو شێوەیە باسیدەکا.

به‌ئى. به‌لام، «برايم» ئه‌وه‌ى په‌تكرده‌وه. تو، ئه‌و شتانه‌ى له منى وهرده‌گرى،
 وینه‌ى نیه. كاتى، «برايم» و «جه‌لال» و كۆمه‌له‌كه‌يان، به‌ره‌و «ئىران»
 دهرچوون، ماوه‌ى سال و نيو‌ى مانه‌وه. «برايم و جه‌لال»، له باره‌ى ژيانى
 خۆيانه‌وه، زۆر شتيان بۆ باسكردووم. بى گومان «مه‌مه‌د جه‌ميل
 پوژبه‌يانى» ش، باسى بارى ژيانى خۆيانى بۆ ده‌كردم. له‌بهره‌وه‌ى،
 «پوژبه‌يانى» شيان له‌گه‌لدا بوو. «جه‌ميل»، برا و دۆستىكى نازىزمه، نامه‌م
 بۆ ده‌نيرى و داواى به‌ره‌مه‌كانم ده‌كا.
 - ئىسته، له «به‌غدا» يه؟.

به‌ئى. پاشان له سه‌ره‌تاي سالى «1966» دا، «برايم و جه‌لال»، پتوه‌ندييان
 كرد و گه‌رانه‌وه. له سه‌ره‌تاوه، پتوه‌ندييه‌كه به «تايه‌ر يه‌حيا» و
 ئه‌فسه‌ره‌كانى سوپاوه بوو. گرنگ ئه‌وه‌يه، پتوه‌ندييان به «عبدولرحمان
 به‌زاز» هوه كرد. له‌و برىوايه‌دام، «برايم» خۆى، «به‌زاز» ي ده‌ناسى.
 - وا بزاتم، له زانكۆى «به‌غدا»، مامۆستاي «جه‌لال تاله‌بانى» بووه، ئه‌و
 زياترى ده‌ناسى.

به‌ئى. «جه‌لال» يش ده‌يناسى. بى گومان، ئه‌مه خۆى له خۆيدا، كارتىكى
 ديارىكراوى باشبوو. خۆشه‌اتنيان لى كردن، هه‌موويان گه‌رانه‌وه و مافى
 ده‌ركردنى، پوژنامه‌يه‌كيان دانى. به‌ ناوى «پارتى ديمۆكراتى كوردستان -
 عيراق» يشه‌وه كارىانده‌كرد. كاتى، له سه‌ر بلاوكراوه‌كه‌ى «29/يون»
 گفتوگۆ ده‌سيپيكرد، «به‌زاز»، پتى له سه‌ر ئه‌وه داگرت و گوتى: ده‌بى، لاى
 دووه‌ميش ئاماده‌بى و له گفتوگۆكه‌دا به‌شدارىبكا. «مه‌لا مسته‌فا»، پتى
 ناخۆشبوو، تا داو ساته‌كانى گفتوگۆ، له سه‌ر ئه‌وه سووربوو، نابى، دوو
 گفتوگۆ هه‌بى. به‌لام، ئه‌ندامانى په‌ليتبيرۆكه‌ى خۆى، به‌ سه‌ريدا سه‌ركه‌وتن.
 «مه‌لا مسته‌فا»، ديكتاتۆربوو، به‌لام، كاتى پووه‌پووى، كۆمه‌لتىكى يه‌كده‌نگ
 ده‌بووه، ملیده‌دا، من، له چهن شتوهميه‌كى وادا بينيومه.
 - بۆ نموونه؟

بۆ نموونه: سالى «1974» پيش ئه‌وه‌ى، جارىكى ديكه، جه‌نگ له
 كوردستاندا ده‌سپيڤكاته‌وه، ئه‌ندامانى په‌ليتبيرۆ، هه‌موويان له ترسى
 تاره‌بوونه‌وه‌ى جه‌نگ، زاره‌تره‌كبووبوون، مرده‌بوون. هه‌ر له «نافيز جه‌لال» هوه
 تا «سامى»، هه‌موويان دژى جه‌نگبوون. ئه‌و كاته، من و «مه‌لا مسته‌فا»،
 ته‌نيا يه‌ك ديوارمان له نيواندا بوو. هه‌موو پوژى، من ده‌مبينى. هيندى جار،

پٽڪوه « شہ ترنج » مان دھڪرد و ھٽندڙ جاري ديكھش، پٽڪوه ته ماشامان دھڪرد. ھٽندڙ جار، ٽھو سھري له من دھدا، ھٽندڙ جاري ديكھش، من دھجووم بڻ لای. ٽھمھش، ھمھووی له بهيانبياندا بوو، پٽش ٽھوھي، دانڀستنه کانی دھسپٽيکا. مھ بهسم ٽھوھي، رڻڻ نہ بوو، ٽئمہ يھ کدی نہ بينين. له و کاتانه شدا، ٽھو دھيزانی، پٽوھندي نٽوان من و پھليتبيرۆ، به تھواوی پچراوه و تھنانت، سھرداويکيشمان له نٽواندا نہ ماوه. حھزم نہ دھڪرد، به ھيچ شتوھي، کھسيان لڙ بينيم. « مھلا مستھفا » پٽي گوتم: تۆ لای من دھبي. جا بزانه، پٽوھندييمان چۆن بوو! ھمھوويان، لهوه دھترسان، شوٽنه کانيان له دھسچي. دھيانويست، دوا مووی پٽوھندييه کانی نٽوانيان له پچرانن رزگار کھن. به لام، « مھلا مستھفا » بريا ربوو، جھنگ دھسپٽيکاتهوھ. ٽھو شته، کۆتاييبيھاتبوو. چونکھ، ھيچمان دھست نہ کھوتبوو. به ھۆي « ساميی » يھوھ، تھنانت، « کھرکووک » يشمان له دھسجھووبوو.

— یوں؟

پٽم گوتي: کاتي گفتوگو دھسيپٽکرد، له سر کيشه « که رکوک »، « مه لا مستهفا » تووړه وو. « عېدوللا سلوم سامه راي » دهرکرد. داواي له من کرد، هر له کونه و تا نو وړو، دهر باره رېسه نيتي « که رکوک » و کورديتي « که رکوک »، باسيکي ميژوويي روت بنووسم. ليکولينه و هيه کم نووسي و بريدرا، چاپکړي، به لام، به دھسي ثائقه چاپ نه کړا و سري تيداچوو. به داخوه نازانم، چيان لي کرد! نه وانه ي په لېتيريو به ترس و له رزه و چوويون بولاي و پتيان گوتبو: کهر جهنگ دوو باره بېته وه، گرفتکي که وړه دروسده بي و تووشي زيان دهين. هېندې قسه ي دیکه ي، له و بابا تانايان بول کردبو. له و بړوايه دام، نه وان له سر هه قبوون. له بهر نه وه ي، له ماوه ي نو چوار ساله دا زانبيويان، به کرده و مکانيان، چون وړه ي پيشمه رگه بړوخين! هه ستيان به وه دهرکرد، نيدی پيشمه رگه، به هه مان دل و گيان شه ر ناکه ن، وهک چون، له سالي « 1961 » دا شه ريانده کرد. به لام، بي گومان باسي، کرده و هکاني خويان نه ده کرد.

له‌به‌رته‌وه، هه‌موو پێكه‌وه، به‌یه‌ك‌جار، چووبوون بۆ لای « مه‌لا مسته‌فا» و گوتبوویان: به‌لكوو، « ئیدریس » بچیی بۆ « به‌غدا» و دواپێشنیان، پێشكه‌ش به‌ « به‌عس » بك‌ا. پێشنیازكه‌ش ته‌وه‌بوو، راگه‌یاندنی « ئۆتۆنۆمی » دواخری. ئه‌مه‌ ژووره‌كه‌ی من بوو، ئه‌وه‌ش ژووره‌كه‌ی « مه‌لا مسته‌فا» بوو. ده‌مێنین،

چۆن ھەموویان ریزبوویون. ھەموویانم کەیسکردبوو. دەمزان، شتی ھەیه. من، خۆم لای دوور دەخستەو!

دوایی، بریاریاندا، «ئیدریس» بچێ بۆ «بەغدا» و چاوی بە «سەددام» بکەوێ، بۆ ئەوێ، ھەرچیپەکیان لەو تالەموو، پێی پزگاردەمکری، پزگاریکەن. چونکە دەیانزان، گەر ئێشەکە دواخەری، ئیدی کیئشەکە، وەک خۆی دەمیتیتەو و دەمەئێ. لە کۆتاییشدا، سەری خۆمان، لە بەردەمی «سەددام» دا پادەگرت، تا بۆی بتاشینایە!

بەلام، من «سیخو» م ھەبوو، ئەویش «سابیر» یی برای «ئیدریس» بوو. گوتم: «سابیر» بۆ، بزانی، ئەوانە بۆچی ھاتوون؟ دواي ماوھە، پێی گوتم: بۆ نازانی، ھاتوون، تا «ئیدریس»، بۆ لای «سەددام» بەیتکەن، بۆ ئەوێ، ھەر یەکەیان لە جێی خۆی بمیتیتەو؟! ئەو شتە دیاربوو. – شانۆگەریی بوو!

بەلێ، شانۆگەریی بوو. بە «سابیر» م گوتم: ئەمە بە قسە ناکری، دەمەوێ، نامەیه بۆ «مەلا مستەفا» بنووسم. پێی دەلێم: ھەلەیهکی گەورە دەکە، گەر «ئیدریس» بنێری بۆ «بەغدا». لەبەر ئەوێ، یەکەم: ئەو خالێکی لاوازی گەورە پیشاندەدا. دووھم: ھیچمان لای دەس ناکەوێ. چونکە، لە بنەرەتدا، ریتککەوتننامە «11/مارس» بۆ ئەوێبوو، «بەعسی» یەکان بەھێزین، تا جارێکی دیکە، لێمانبەنەو. – زۆر راستە.

دانیشتم و بۆم نووسی: دەمەوێ، بێرتبخەمەو، تۆ پێویستت بە بێرکردنەو ھەیه. ئەو کارە ھەلەیه و نیشانەیی لاوازییە ... ھتد. نامەکەم نووسی و دام بە «سابیر». ئەوانیش، ھەموو لە کۆبوونەو مەگدا دانیشتبوون. «سابیر» یەکسەر رۆیی و نامەکەیی داوویە. نازانم، دوایی چی روویدا، بەلام، دواي ئەوێ، ئەوان دەرچوون، من سەردانی «مەلا مستەفا» م کرد. گوتم: چۆن دەزانی، ئەوانە ھاتوون، بۆ ئەوێ «ئیدریس» بنێرم بۆ «بەغدا»؟ گوتم: ئیدی زانیوومە. لێم پرسى: دواپرێارت چییە؟ گوتم: نامەکەیی تۆم خویندەو، ھەر ئەوێ تۆ نووسیوتە. بەلام، من بە تەنیا بووم و ئەوان ھەموویان، لەو بارەدا یەک وون. گوتم: تۆ لە کورمەکەت ناترسی، وا نامەیی پێدا دەنێری؟ ویستم، ھەستی باوکی تێدا بجولێنم. گوتم: ئەوان بریاریانداو، بچێ. من ناتوانم، بلێم: نابێ. تۆ نموونەت نەویست، ئەو نموونە یەکیبوو.

— «تورکيا».

لهو بارهيه وه ناتوانم، شتيك بق باسكهم. به لام، لهو كاتانه دا، «تورك» هكان، به ته و اوي، له هه لوئستمان رازيبوون.

— واته: له هه لوئستى «بارزانى» رازيبوون؟ به لى.

— «سووريا».

له راستيدا، له گه ل «سووريا» دا پتوهندييمان هه بوو. پتوهندييمان، له گه ل «سووريا» دا، له نه نجامى ئه و ناكووييه دا بوو، كه له نتيوان «به عس» ي ژماره يهك له «به غدا» و ژماره دوو له «ديمشق» زياديكر. واته: له نتيوان «سه ددام» و «حافز نه سه د» دا بوو. پتوهندييمان له گه ل دروسكردن و تا پوژى رتيكه و تننامه كه ي «جه زاير» يش، ئه و پتوهندييه هه ر به رده و امبوو. پيش ئه وه ي، «مه لا مسته فا»، بريارى كشانه وه ي ته و او بدا، په ليتبيرق، به په زامه نديى «ئيدريس و مه سعوود» بريارياندا، «سالح يوسفى و عه لى سنجاريى» و وا بزائم، «دارا قوفيق» يش بنيرن بق «سووريا»، بق ئه وه ي بزائن، هه لوئستى «سووريا»، له و به سه رها ته دا چون ده بى. تا چ نه نذازه كه ده توانن، يارمه تيمانبدن، تا له سه ر به رنكار بوونه وه به رده و امبين، دوايى، هه موو شته كان تيكچوو.

— من مه به سم له رولى «سووريا» به له دووبه ره كييه كه دا.

هيج جوړه رولاكيان نه بوو. زور دوورى — وون. چونكه لهو كاتانه دا، «سوورى» هكان، به ده س گرفتى گوره ي تايبه تىي خويانه وه، ده يان نالاند.

پ13: خه سه له تى ئه و پتوهندييه ي، له سه ره تاي دامه زراندى «پارتى» دا، له نتيوان «بارزانى» و كاديتره رووناكبيره كاندا هه بوو، چون بوو؟ بق نمونه: له گه ل «همزه عه بدوللا» و «عه لى عه بدوللا» دا، پتوهندييان، له و رووانه وه چون بوو؟

و13: به خوا، له راستيدا، پتوهندييه كه ي زور باشبوو. بق نمونه: «مه لا مسته فا»، بريوايه كه ي زور گوره ي، به «همزه» هه بوو. واته: نامه ي، به سپيتى بق ئيمزاده كرد.

— ئه دى دواي ئه وه ي، له «يه كيتى سوڤيت» پيشوو گه رايه وه؟
من له و بريوايه دام، هه ر كه سى سه ردانيده كرد، پتوهنديى له گه لدا ده به ست.

به لām، ئەو خۆی دانەدەیه زێیه خوارووه، له بهر ئەوهی، پیاویکی خێله کێببوو، پێوهندییه کانی، له سەر ئاستی خێله کیی دامه زاندهبوو، له گه لیاندا، شاد ده بوو. به لām، هه میسه له گه ل دهسته ی روونا کبیراندا، ههستی به جوژه له روودامانی ده کرد.

– ئایا، له نێوان « بارزانی » و ئەندامانی په لیتبیرۆدا، له رووی روونا کبیری و ئاستی پامیارییه وه، جیاوازییه کی زۆر هه بوو؟
داوای لیبووردنه کهم، ئەو پرسیاره، ساکارییه کی زۆری پێوه دیاره. له بهر ئەوهی ناشی، له و رووه، شتی دهرباره ی ئەو پێوهندییه پێشبینی بکری. بۆ نمونه: « مه لا مسته فا » له رێکخستنی ئەم رێکخراو یا ئەو لیژنه ی ناوچه دا دانەدەنیش، قسه یان بۆ بکا. ئەوانه ی هه موو، بۆ په لیتبیرۆ به جێهێشتبوو.
– راسته. به لām له سیمیناره که ی خۆتاندا گوتهان: « بارزانی » مرقفێکی روونا کبیربوو. چۆن؟

ئەو پله ی روونا کبیرییه ی، ئەو هه ببوو، چۆن بوو؟ یه کهم: زمانی « فارسی »، به شتیه که ی زۆر باش ده زانی. هۆنراوه ی « فارسی » ده خوێندوه. هه موو دیالێکته کانی، زمانی « کوردی » ده زانی. ماوه ی یه ک کاژیر یا دوو کاژیر، له سه ر یه ک، به « عهره بیی » ده دا و چاوی بۆ نه دنو قاند. گهر تۆ، گویت له گوته که ی کۆنگره ی هه شتی بووایه، که هه مووی به « عهره بیی » خوێندوه، ئەو کاته بۆت دهر ده که وت، چۆن « عهره بیی » یه کی ده زانی!
– زمانی « رووسی » شی ده زانی.

« رووسی » یه کی ده زانی، ته نانه ت، هیندی « پووس »، شه رمیان لێ ده کرد. من هاوڕێیه کهم هه بوو. نازانم، لێر ده دا بۆم باس کردوو، یانا؟ نیشوکاری « پۆلۆنیا » ده کرد. ده هات بۆ لām، گویتی له موزیکی کلاسیک ده گرت. من خۆم، شه یدای موزیکی کلاسیکییم. ئەویش ده یوست، تۆماریانکا. دۆستایه تییه کی باش، له نێوانماندا دروس بوو بوو. له هه مان کاتدا، براده ری « مه لا مسته فا » هه بوو.

له باره ی که سایه تی « مه لا مسته فا » و تیبینییه کانی خۆی له سه ری، ده یگوت: کاکه! من خۆم دایکم « رووسی »، ده بی، من به « رووسی » یه کی زۆر باش، قسه بکه م، هه ر وه ک چۆن، « پووس » هه کان قسه ی پێ ده که ن، له بهر ئەوه ی، له گه ل زمانی دایکا فیریبوو. کاتی « مه لا مسته فا »، به « رووسی » قسه م له گه لدا ده کا، من ته ریقه ده مه وه!

– بیوره. زمانزانی بن پټوهندییه کی زوری، به رووناکبیرییه وه نییه. به لکوو.
زیاتر پټوهندی، به « لټهاتووی، به هره و زیره کی «یه وه هیه.
هموو زمان، به رانه به یه کهسه. له بهر نه وه، نه وه کهسه ی زمان
دهخوین، پټوسته، به دوا نووسین و ویره ی نه زمانه دا بگه ری و
بیخوینته وه. «مه لا مسته فا»، ماوه ی دوازه سالی ژانی، له «رووسیا»
هروا به خوړایی، به سر نه بر دوه و «رووسی» خویندوه. ئیسته دهزانی،
مه به سم له چیه؟
– به لی.

من له «دیلمان»، سهرم له ژوره تایبه تییه که ی خو ی دوه.
په رتووخانه کی زور که ورم دیوه، تا سهر وه ی، به په رتووی «نایینی» و
«عربه ی و کوردی» سیخاخرابو.
– نه دی «رووسی»؟

«رووسی» ش. هیندی جار، دهر باره ی «فقه ی ئیسلام» ی دمه ته قیم له که لدا
ده کرد، زور جاریش، له دانیشتنه کانیدا، له که ل زانا نایینییه کاندا
ناماده به بوو، دهر باره ی کیشه ی ناین و لوجیک، دمه ته قید ه کرد،
زانبارییه کی زوری ه بوو. به لام، نه وهک من و تو نه بوو، دانیشی و له
چارچپوه ی قالبی کی دیاریکراودا، بیر ی خو ی دارپژئی. له بهر نه وه، له
شونځی کی واپکوپی کی «نایدولوزیای، فلسفه ی و که لتوری» دا، که وره
نه بوو و په وورده نه کرابو، یا، له نه لقه یه کی رووناکبیری دیاریکراودا، پټ
نه که یه ندرابو.

– نه مانه هموو ی راستن، نایا، «بارزانی» دهنووسی؟ تاقه تی نووسینی
ه بوو؟ بۆ نمونه: نامه ی دهنووسی؟ گوتاری دهنووسی؟
به لی. نامه ی تایبه تی دهنووسی. به لام، گوتاری نه دهنووسی.
– به ده سی خو ی، نامه ی دهنووسی؟

به لی. دوو یا سی جار دیومه، به «رووسی» نامه ی نووسیوه، هیندی جاریش،
به «عربه ی». به لام به زوری، کارمکانی خو ی، به «ئیدریس و مه سعود»
را ده پاند.

– واته: له دوا ی مردنی، هیچی له پاش به جی نه ماوه.
هیچ جوړه شتی کی، به جی نه هیتووه. هیندی جار، باسی نه ووداوانه ی بۆ
ده کردین، که له کاتی که شته که یاندا، له «مهاباد» وه بۆ سهر ســنووری

« سوڤيت » كوردبويان، به شتيكي زوريشي، له پرتووكه كهى « مه سعوود » دا هيه.

— خوښدومه ته وه.

جگه له وه، وا بزانم، كاتى له سهرتادا كه راپه وه، له وانه يه، سالى « 1959 » بوو، له باره يه وه، گفوتگوښه كى له گال گوفارتيكى « به غدانى » دا كرد، تا ئيستش، وینه كه يم له بهرچاوه، وهك نه وینه يى لای من، به شى سهره وهى له شى دهرچوو يو. ئيدى له وه زياتر، هيجى ديكى لى نازانم.

پ14 : نایا « بارزانى »، براوى به پارتايه تى و كارى راميارى هه بوو؟

و14 : له بوارمدا گرفتكي دووفاقانه هه بوو. هه ميشه دهمانبينى، كاتى زورده بوو، دهگوت: « پارتى » كيته؟ « پارتى » چيه؟ پتويست به پارت ناکا. به لام، له ناخى خويدا، هستى به پتويستى بوونى « پارتى » دهكرد. دهيزانى، پارت چن پتويسته. نه وه شى له دوو شته وه بۆ ساغبوو پوه.

1. له شورشى سالى « 1945 » ي « بارزان » وه فیربوو يو. كه لكى له په ندهكانى شورشى « بارزان » وهرگرتبوو. كاتى له شورشى « بارزان » دا، پووناكبيره كان چواردهوريان گرتبوو، هه موو پارت نه نيتييه كورد ييه كان له گه ليدا بوون « رزگارى، شورش ... تاد » هه روه ها، كومه له كان هه موويان له گه ليدا بوون، يارمه تى شورشيان ددها، هه وال و دهنگوباس و بلاوكر او هيان بۆ دهنارد و به پارهش يارمه تى ياندها.

2. دهيزانى، پارت بۆ كورد پتويسته. نه مهش ديسان وه، له « سوڤيت » وه فیربوو يو. له ماوه دوازه سالدا تيگه يشت، هيز و تواناى پارت چيه. به لام، له گوته كانيدا دووفاقيى هه بوو. له دلى خويدا دهيزانى، بى « پارتى » هيج ناکرئ. به لام، له نيوان نوينه رانى « پارتى » و خودى « پارتى » خويدا، جياوازيده كرد. له بهر نه وه، نه وهك كه سى وابوو، شتيكى خوشبوئ، به لام، له بهر ده مى خه لكيدا وا پيشانيدا، كه رقى ليته تى. هه ستيده كرد، « پارتى » پتويسته، گهر نه وه هستى نه كرده يه، له ميژبوو، وازليده هينا و دهرقيشت.

— به لام، وهك له سالى « 1964 » و له سهرده مى « عه بدولسه لام عارف » دا بيستم، « بارزانى » له چاوپيكه وتنيكدا له گال رۆژنامه كانى « عيراق »، كوتى: باوه رم به پارتايه تى نيه، پتويست به هيج پارتى ناکا و نامادم « پارتى » ش هه لوه شينمه وه.

هه‌مووی درۆیه. ئه‌و شتانه‌ی ده‌گوت، به‌لام، برۆای پیتی نه‌بوو.

– واته: راسته، گوتویه‌تی؟

به‌لێ، هه‌رگیز، برۆای پیتی نییه و برواشی به‌ پتووستیی پارت هه‌بوو.

– ئه‌وه‌یان شتیکی دیکه‌یه. باشه، بۆچی چهن جارێ، وازی له «پارتیی» هینا؟
هه‌مووی به‌ ده‌سی ئانقه‌سبووه.

– بۆ؟

چونکه ده‌یزانی، گهر وازی پیتی، په‌سه‌ندی ناکهن و «پارتیی»ش وهک هه‌یه،
نامیتی.

– چهن جار، وازی له «پارتیی» هینا؟

سێ جار.

– ده‌توانین، بزانی، که‌ی و که‌ی بوو؟

نه‌خیر. نازانم، که‌ی بوو.

– ته‌نانه‌ت، سه‌له‌کانیشت بیر نه‌ماوه؟

نه‌خیر. بۆ «مه‌لا مسته‌فا»، چۆن وازیده‌هینا؟ وازه‌ینانه‌که‌ی ئه‌و، هه‌ر به‌

ده‌مییبوو. هه‌رگیز، نامه‌یه‌کی نه‌ده‌نووسی و ب‌لێ: بۆ به‌رێژ: سکرتری گشتیی

«پارتی دیموکراتی کوردستان – عێراق، برایم ئه‌حمده»، تکایه وازه‌ینانه‌که‌م

لێ قه‌بوولکه‌ن. پاشان، ئیمزایکا. ئه‌وه‌ی هه‌رگیز نه‌ده‌کرد، چونکه، برۆای به‌وه

نه‌بوو، که‌ یه‌کێ هه‌بێ، ئه‌و نامه‌ی وازه‌ینانی ئاراسته‌کا. تیگه‌یشتی، چۆن

چۆنی بووه؟

پ15: به‌لێ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، ناکۆکی و دووبه‌ره‌کییه‌که‌ په‌یدا‌بوو، کۆمه‌له‌که‌ی

«برایم ئه‌حمده»، به‌رمو «ئێران» رۆیشتن. پاشان گه‌رانه‌وه، ئایا، هه‌روا به‌

گۆتیه‌ گه‌رانه‌وه، یا شتی له‌ نێوان «بارزانی» و ئه‌واندا هه‌بوو؟ گهر هه‌بوو،

گه‌ره‌نتی چی بوو؟

و15: داوایان له‌ حوکومه‌تی «به‌غدا» کرد، بگه‌رێنه‌وه. ئه‌وانیش، ده‌رگه‌یان

بۆ کردنه‌وه و به‌ شتیه‌یه‌کی زۆر ئاسایی، پێیان گوتن: وهرنه‌وه و کاری خۆتان

بکه‌ن.

– مه‌به‌سم پێش ئه‌وه‌یه، کاتێ بۆ نێو ریزه‌کانی شۆرش گه‌رانه‌وه.

به‌شیکی زۆریان، له‌ سه‌رکرده‌کانیان و به‌ سه‌دان له‌ کادیره‌کانیان گه‌رانه‌وه،

ته‌نیا به‌شیکی که‌میان مانه‌وه، ئه‌وانیش، پتوهندییان به‌ حوکومه‌ته‌وه کرد.

– نهخیر. مامۆستا وانهبوو. وهك من بیستوووه، له سه‌ره‌تادا، جگه له مامۆستا «برایم»، «جه‌لال تاله‌بانی» و هه‌موو سه‌ره‌کرده‌کانی دیکه‌شیان گه‌رانه‌وه، بۆیه گه‌رانه‌وه، تا سه‌ره‌له‌نوێ، هه‌موو پێکه‌وه له «پارتیی» دا کار بکه‌ن و راژه‌ی شوێش بکه‌ن. ئایا «بارزانی»، هیچ گه‌رمه‌نتیییه‌کی دابوونی؟ «مه‌لا مسته‌فا» به‌ هیچ شتیه‌یه، پێوه‌ندی به‌ سه‌ر ئه‌و باسه‌وه نه‌بوو. ئه‌و له‌و کێشه‌یه‌دا، ده‌سی نه‌بوو. کاتی خۆی، له «لنده‌ن» بووم، له «برایم و جه‌لال» پرسی، شتی وام لێ نه‌بیستن. ئه‌و شته‌ی تۆ باسیده‌که‌ی، من ئاگام لێ نه‌یه.

– ئه‌دی چۆن، له «ئێران» هه‌و بۆ نیو شوێش گه‌رانه‌وه؟
گه‌رانه‌وه بۆ «به‌غدا».

– وا دیاره، به‌ڕێزتان ئاگاتان له‌و ڕووداوه‌ نه‌یه. له سه‌ره‌تادا، بۆ «به‌غدا» نه‌گه‌رانه‌وه. به‌لکوو، بۆ نیو ریزه‌مکانی شوێش ها‌ته‌وه. پاشان، رایانکرد بۆ «به‌غدا».

نه‌خیر. نه‌گه‌رانه‌وه بۆ نیو شوێش، به‌لکوو، گه‌رانه‌وه بۆ ناوچه‌یه‌کی دیاریکراو و له‌وێ دانیشتن. نه‌ پێوه‌ندییان، به «مه‌لا مسته‌فا» وه‌ کرد و نه له‌گه‌ڵ شوێشیشدا، نێوانیان هه‌بوو، هه‌رگیز شتی وا نه‌بووه. گه‌رانه‌وه بۆ شوێنی، له‌ژێر چاودێری دابوون. ئه‌و شوێنه‌ش، پێشمه‌رگه‌ی «پارتیی»، به سه‌رۆکایه‌تی «مه‌لا مسته‌فا» ی لێ نه‌بوو.

– به‌لام، «برایم ئه‌حمه‌د» ده‌لێ: «سالح یوسفیی» و چه‌ن که‌سه‌تکی دیکه، له لایه‌ن «بارزانی» هه‌و ها‌تن بۆ «ئێران»، گو‌تیان: جگه له «برایم ئه‌حمه‌د»، ئه‌وانی دیکه هه‌موویان، بۆیان هه‌یه بگه‌ڕێنه‌وه.

من ئاگام له‌وه نه‌یه. چونکه، کاتی خۆی «برایم»، له‌و باره‌یه‌وه، هه‌چی بۆ باس نه‌کردم.

– باشه. گرنگ نه‌یه. ئه‌دی چۆن، په‌نایان بۆ ده‌وله‌تی «عێراق» برد؟
نامه‌یه‌کیان بۆ ئاردن و گو‌تیان: ئێمه ده‌مانه‌وێ، بگه‌ڕێنه‌وه و ده‌س به‌ کاری خۆمان بکه‌ینه‌وه. له‌و کاته‌دا، حو‌کوومه‌تی «عێراق» ده‌یویست، ریزه‌مکانی جوولانه‌وی نیشتمانیی کورد له‌تله‌تکا. له‌به‌رئه‌وه، حو‌کوومه‌ت پێی وابوو، دوو به‌شی ده‌ژ به‌یه‌ک، له‌ نیو جوولانه‌وه‌که‌دا دروسبووه و ده‌توانن، که‌لکیان لێ وه‌رگرن و به‌گۆیه‌ک‌دیاندان بکه‌ن.

پ16 : چۆن كەسايەتیی « بارزانی »، لەم پروانەووە ھەڵدەسەنگێنێ؟

– « بارزانی »، ھەك سەرۆك ھۆز:

و16 : « مەلا مستەفا »، ھەرگیز سەرۆكی ھۆزی « بارزان » نەبوو. بەلكوو، یەكی بوو لە « بارزانی »یەكان. سەرۆك ھۆز، بە « خودانی بارزان » دەناسرێ. ئەویش، « شیخ ئەحمەد » بوو. دواى ئەو، « عەبدولسەلامی بارزانی » بۆ، كۆچید وایبكر، شیخایەتیی لەووە وەرگرت. « مەلا مستەفا »، ھەك یەكی، لە بچووكترین جووتیارەكانی « بارزان » وابوو، ھەك ئەوانیش، لە بەردەمی « شیخ ئەحمەد » را پرادەوسا.

– ئەدی دواى ئەو، « شیخ ئەحمەد » مرد؟

شیخایەتیی كۆتاییبێت. چونكە، دواى خۆی، كەسى بۆ ئەو شوێنە دیاری نەكرد.

– ئەو ھەك شیخی « بارزان » راستە. بەلام، ئەدی ھەك سەرۆك ھۆز؟

ئێستە، « بارزانی »یەكان سەرۆك ھۆزیان نییە. ھەر چەندە، شتیكى وا دەلێن، گوايە: « شیخ محەمەد خالید ». بەلام ئێستە، ئەو ھۆزە « بارزانی »یە توندوتۆڵە یەكگرتووەی جاران نەماوە و لە نێو خۆیاندا شلبوونەتووە. بە سەر چەن بەشیكدا دا بە شیبوون. بەشی لە « بارزانی »یەكان، لەگەڵ « مەسعود » دان. بەشیكى دیکەیان، لەگەڵ « شیخ محەمەد خالید » دان. بەشەكەى دیکەشیان، لە شوێنى خۆیان دانیشتون.

– « بارزانی »، ھەك سەرۆكی « پارتیی »:

« مەلا مستەفا » مەرفی بوو، لە پتی ھێزەو، یا بە دەسی ئانقەس، بەو شوێنە نەگەیشبوو. بەلكوو، بە شتوویەكی سروشتیی، بووبوو بە سەرۆك. كاتى دەمانەوێ، كارەكانى ھەر سەرۆكی، لە سەرۆكەكانى جیھان ھەڵسەنگێنن، پێویستە، بە یەك چا، سەیری چاكە و خراپەكانیان نەكەین. ھەلەكانى لە لایەك و سەرکەوتنەكانیشى لە لایەكى دیکەو دانێن. كاتى، باسى پۆلى سەرۆكی دەكەین و پۆلى گەورەیی، ھەر سەرۆكی ھەڵدەسەنگێنن، ئەو ھەڵسەنگاندنە، پێوەندیی بە پلەى سەرکەوتنى ئەو سەرۆكەو ھەیە. زۆر لە سەرکردەكانى جیھان، ئەوانەى میژوو ناوی تۆمارکردوون، دواى چەن سەرکەوتنىكى دیاریكراو ژێركەوتوون. واتە: لە سەرمتادا، سەرکەوتووبوون، بەلام، لە كۆتاییدا ژێركەوتووبوون. ھەك « ناپلیۆن و جەمال عەبدولناسر »، لە كۆتاییدا، تووشى تەنگانە و نووشوستیی بوون. بەلام، ناویان لە لایەكانى

میژوودا، هر ماومتهوه، هر چهنده سرکهوتووش نهبوون. ئیمهش، هرگیز ناتوانین، بهگویرهئی ئهوسهرکهوتنانهئی «مهلا مستهفا»، له شوقیشدا بهدهسیهینان، پۆلی میژوویی ئهوهلسهنگینین. بهلام دهوانین، ئهوپۆلهی «مهلا مستهفا»، بهشیوهیهکی دیکه ههلسهنگینین. ئهویش ئهوهیه: تا چهن، کاری له بهرسهندن و گهشهاندنی هوشیاری نهتهوهیی کورد کردووه و ئاسهوارێکی بهجیهیشتووه؟!!

– «بارزانی»، وهک سهرکردهی شوقیش:

«مهلا مستهفا»، ستراتیژی بوو، له سهرکرده زۆر چاکهکان بوو. ههروهها، تاکتیکیش بوو. دهیزانی، چون که لک له ههله وهردهگرێ، پۆژی له پۆزان، سهرکردهیهتی جهنگی له جهنگهکانی، له سهر زهویی نهکردووه، بێ ئهوهی سهرنهکوهی.

– «بارزانی»، وهک سهرکردهیهکی گشتیی گهلی کورد:

دووباره، گومانم لهمهش ههیه. بێ گومان، دواي ئهوهی مرد، ناتوانین، وهلامی ئهم پرسیاره بدهینهوه. پێش چهن پۆژی، کاتی برادهرانی «پارتیی» هاتن بۆ لام و داویان لێ کردم، گوتاری به بۆنهی یادی کوچیدواييیهوه بنووسم، کوتم: براینه! ئیوه بهم شیوه سهیره، پێ دادهگرن، ههموو سالی ئاههنگ دهگێرن و یادی کوچیدوايي «مهلا مستهفا»، دهکهنهوه، شتی وا له ههموو سهرانسهری جیهاندا نهبووه و نییه. ها؟

– له سه داسهد، راست دهفرمووی.

به بۆنهی کوچیدوايي ههموو سهرکردهیهکهوه، سالی یه کهم یادههکرتهوه. گهر تۆزێکی دیکهش برۆن، یادی دووه میشی بۆ دهکهن. گهر زیاتریش برۆن، ئهوا یادی سییه میشی بۆ دهکهن. پاشان، دواي بیستوپینج سال، یادیکی دیکه دهکهنهوه.

– یاخود یۆبیلی پهنا سالی بۆ دهکهن.

به لێ. شتی لهو بابتهانه، بهلام، ئیوه ههموو سالی، خه لکی کوڤه دهکهنهوه، دواي هیچ نامینی، له سهر «مهلا مستهفا» باسیکهن، ته نیا، هیندی قسهی «بێ تام و بێ له زهت و بێ ناوه پۆک» نه بێ.

– مه بهستان دووباره مردنه وهیه؟

به لێ. ههموو سالی دووباره دهیستهوه. بۆیه تکاده کهم، واز لهو به زمه بێن. بهلام، وا دهردهکوهی، دهیانهوی، ئهفسانهیهکی بهردهوام دروسکهن. به لێ،

« مەلا مستەفا » ۋەك ئەفسانەيەكى ديارىكراوى لىھاتووۋە . بەلام بەو شىئومىيەش نا . دەتوانىن ، بە شىئومىيەكى دىكە بلىتىن : « مەلا مستەفا » ، بوو بە رۆشنايىيەك ، پروناككىيەك ، تىشكى ، پىتى خەبات پىشانى پىشپىرەۋىكى دىكە دەدا .
 — ئايا « بارزانىي » ، ھوشيارىي نەتەۋىيى بەرزبوۋ ؟ تا چ ئەندازەيەك پەرەي سەندبوۋ ؟

به‌لئی، هوشیاری نه‌ته‌وهی، زۆر گه‌شه‌یه‌سەندبوو. له‌ راستیدا، من له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا، یه‌ک ناگره‌وه، که‌ ده‌لێن: بیروباوه‌ری « مه‌لا مسته‌فا », له‌ نێو چوارچێوه‌ی بیرى هۆزى « بارزان » و هاو‌به‌یه‌مانه‌کانى « بارزان »دا قه‌تیس ما‌بوو. راسته‌، ئه‌و به‌ شێوه‌یه‌کى تابه‌تیی، بایه‌خى به‌ هۆزى « بارزان » ده‌دا، به‌لام، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا، کاتى ئه‌و بایه‌خ‌دانه‌، له‌ گه‌ل کێشه‌ی نه‌ته‌وه‌یى کورددا نا‌کۆکبووایه‌، په‌تیده‌کرده‌وه. دواى ئه‌وه‌ی له‌ سالى « 1958 »دا له‌ « یه‌کێتى سۆفیت » که‌رايه‌وه، به‌ چاوى خۆى بێنى، ده‌سته‌ی پروناکبیری کورد، له‌ چوارده‌ورى کۆیو نه‌ته‌وه. نووسه‌ر و ژۆرنالیسته‌کان، هێندێ شتى دیاریکراویان له‌ سه‌ر ده‌نووسى، ناویانده‌هێنا و چاوپێکه‌وتنیان له‌ گه‌ل ده‌کرد، به‌ حسێب، وه‌ک سونبولێکى تیکۆشانى نه‌ته‌وه‌ی کورد وایه‌، به‌رپرسیاریى نه‌ته‌وه‌یى که‌وره‌تربوو. به‌ هۆى ئه‌و به‌رپرسیارییه‌شه‌وه‌، هوشیاریى نه‌ته‌وه‌یى فراوانتر و مه‌زنتربوو، ئیدى هوشیاریى نه‌ته‌وه‌یشى قوول‌تربووه‌.

— ئاىا، ھوشيارىي نەتەھىي « بارزانىي »، شانبەشانى ھوشيارىي پاميارىي
دەرۋى؟

نازانم، مەبەس لە هوشیاری پامیاری چییە؟ مەبەستە کە تەم بۆ پوونکەرەوه،
 - مەبەسم لە هوشیاری پامیاری ئەوهیە: ئایا، « بارزانی » هەستی بە
 پێوستییەکانی باری ژانی پامیاری کوردستان دەکرد؟ ئاگای لە کێشە
 گرنگەکانی « عێراق » و گرتنی ناوچەکە و جیهان بوو؟

من دەمەوئ، ئەوە بلیتم: « مەلا مستەفا »، پیاوئ بوو، هەم—وو پۆلنتیکی « خۆرەلاتی نێوەند »ی تاقیکردبوو، لەو بارەیه‌شەو، کەلکی لە هەنگاو و ئەرموونەکانی خۆی وەرگرتبوو. لەبەرئەو، هێندئ هەلوێستی وەرەگرت، بۆ من و تۆ و هێندئ پووناکبیری دیکەش، وا دەرەهکەوت، هەلوێستیکێ سەیر و نانەتەو هییه، بەلام، لە راستیدا، هەمووی لە باری ئالۆزی پەر لە گرتوگۆلی ریا لیزمانە، پۆلنتیکی « خۆرەلاتی نێوەراست »هەو هەلیدەهێنجا.

— واتە: ئاگاداری پۆلنتیکی نێو دەوله تانیش بوو؟

به وردی. هیتندی جار، خوی داوای له من دهکرد، هه موو کات، گوئی له رادیو پاکرم. زور به ناسکی، پتی دهگوت: خو تق، هر دانیشتووی و نیش دهکای، گهر دهنگوباسیکی دیاریکراوی گرنه هه بوو، به که لکی من بی، تکیه بوم تومارکه. هه موو پوزی «عومر دولمه پری» یا «عبدوله یمن» یه کیکیان دههاتن و نهو شتانهی بوم دهنوسی، بویان دهبرد.

– نایا «بارزانی» جیاوازی له نیوان نایین و پولاتیکدا دهکرد؟

نه خیر. نهو باسکی ناسکه. به لام، هر باسیدهکه. نهو پیاوی بوو، خوی به خواناس دادنا. به لام، وا بیریده کرده، خویشاندان وهک پیاویکی نایینی، له بهره می کومه لگه یه کی خاوهن بپروا و خواناسدا، وهک جلوه رگیتی پیوست وایه و دهی، سهر کرده کی موسولمان له باریکا. به لام، له نهووهی خیدا، جیاوازی له کیشهی ناییندا نه دهکرد. من هه میسه، به گالتهوه پیم دهگوت: دوا هوزی له هوزه کوردهکان موسولمان بووین، هوزی «بارزان» بوو. جا، هر واشه، جگه له شیخهکانیان، خویرهوشت و ترادیسیونی هوزی «بارزان»، به تهوایی، له خویرهوشت و ترادیسیونی «دیان» مکان دهچی. گهر زور پیوست نه بی، له ژنی زیاتر ناهیتن. ژنیش، خاوهنی قسهی خویهتی، هه رچی بوی، دهلی و پای خوی دهرده بی. به راشکاوینی دهلی: من نهوم دهوی و نهوم ناوی. بۆ نمونه: کچیکی «مه لا مستهفا» دهیوست، شوو به کورهکی «شیخ سولهیمانی کوری شیخ عبدولهسلام» بکا. له بهر نهوی، نهو کوره له «یه کیتی سؤفیت»، دزایهتی «بارزانی» کردبوو، یه کی بوو لهو چوار پینج کهسهی، له ریزی «پارتی کومونیستی سؤفیت» دا کاریانکردبوو، «بارزانی» رازی نه بوو. کچه کهش، له سهر نهو شووکردهی خوی سووربوو، دهیگوت: کورهکی «شیخ سولهیمان» م دهوی. «مه لا مستهفا»، هه رگیز نهیتوانی، تهگه ره تیخا. به لام، له کچه کهی خوی زویر بوو. تا کوتایش، قسهی له که لا نه کرد، له بهر نهوی، قسهکی شکاندبوو.

– «بارزانی»، چون له فلهسهفی «مارسیزم – لینینیزم» دهروانی؟

«مه لا مستهفا» دانه دهنیشت، باسی نهو جوژه شتانه بکا، وهک نیمه، له نیو خوماندا باسیدهکهین. دهیگوت: ناچاریانکردبووم، تیوری «مارکسیزم» بخوینم. به لام، هه میسه باسی نهوی بۆ دهکردین، پتی له سهر نهو داهمگرت و دهیگوت: نهو شتانهی له پهرتووکهکاندا نووسرابوون و دهمانخویند، له کهل ریالیزمی ژبانی رۆژانهی نهویدا یهک نه بوون، نه دهگونجان و به پیچهوانهوه

بوون. «مهلا مستهفا»، بیرری زۆر تیژیوو. لهو بارهیهوه، گهلێ شتی خوۆشی، بۆ دهگتێراینهوه. پۆژتیکیان دانیشتبووین، به تهنیا ههر من نهبووم، گهلێ کهسی دیکهشی لێ بوو، گوتی: له سالی «1954» به دواوه، ماوهی سی سال، «فاسۆلیا» قوتیان به سهردا دابهشدهکردین. له سههر کاغهزمهکی نووسرابوو، له «U.S.A.» وه هتێراوه. پرسیمان ئهوه چیه؟ بۆ لهوێوه دهیهتن؟ گوتمان: ئهوه ئهو یارمهتییهانهیه، کاتی خوێ «ئهمیتریکا»، بۆی دهناردین. جا، تهماشاکه، چۆن بیردهمکردهوه!

شتیکی دیکهشی بۆ باسکردین. گوتی: پۆژتیکیان، له «کۆلخۆز» بووین. ههر یهکهی، پارچه قوماشتیکیان داینی، شارێکی نزیک له تهنیشتمانهوه بوو، گوتمان: بپۆن بۆ ئهوی، تا ئهندازهتان بگرن و بۆتان بدرو. گوتی: پارچه قوماشم خسته بنبالم و پۆیستم بۆ ئهوی. له دوورهوه دهبینم، خه لکتیکی زۆر پیزبوون و نۆرهیانگرتووه. منیش چووم، له دواهی دواوه راوهستام. پێش من، پتر له بیست کهس راوهستابوون. گوتی: ماوهی یهک دوو کاژیر راوهستام، پیزهکه، ههر له شوێنی خوێ بوو، هیچ پێشکهوتنی نهبوو، کهس نهدهجولا. پاشان، یهکێ هات و گوتی: ئهوپۆ کات تهواویوو، بهیانی وهرنهوه. پیرێژنی لهو لاهه پهیداوو، تهماشای منی کرد و لێی پرسیم: تۆ له «کۆلخۆز» وه نههاتوو؟ گوتم: بهلێ، لهوێوه هاتووم. گوتی: باشه له «کۆلخۆز»، مریشکی لێ نییه؟ مریشکهکه هێلکه ناکا؟ گوتم: مریشکیشی لێیه و مریشکهکانیش هێلکه دهکهن. گوتی: کهواته، بهیانیی وهرهوه، هێندێ هێلکه لهگهڵ خۆت بیتنه، یهکسههر، ئهندازهت دهگرین. گوتی: بهیانیی، هێندێ هێلکه پهیداکرد و دیسانهوه، چوومهوه بۆ ئهوی. ههر له دوورهوه، ژنهکه منی بینی، بانگی کردم و ژوورهوه، یهکسههر ئهندازهی گرتم، منیش هێلکهکانم دایه. پاشان پتی گوتم: ههفتهیهکی دیکه تهواودهویی، بهلام، ئهم جاره دهویی، مریشکهکه خوێ بیتنی. دواي ههفتهکه، مریشکتکم لهگهڵ خۆم برد. ئیدی ئهم جاره، وهک ناسیاویان لێهاتبوو، به پرویهکی خوشهوه پێشوازییان لێ کردم و پێشهکیی، جلهکانیان ئامادهکردبوو، زوو دایانمی و رایییانکردم. پیزمهکشم، ههر بهو چهشنه، به قهرهباغی دهبینی و زۆر به زحمهت نهبووایه، له شوێنی خوێ نهدهجولا!

— پێوهندی «بارزانیی»، لهگهڵ خه لکیدا چۆن بوو؟

له ههموو ژبانی خۆمدا، کهسی دیکه وهک «مهلا مستهفا» م نهدیوه، بهو شێوهیه، پێشوازی له خه لک بکا و وهک یهک، پیزی گهوره و گچکه بگری. ههر

کەسێ بچووايه ته دانیشتنه کانییه وه، یه کسەر، وهک زهن به لهک له بهری هه لده سا.

— ئایا پووی خوشبوو؟

لهو کاتانه دا، که توو به میان نه ده کرد، یا توو به نه بوو، ده کرایه وه و زۆر پوو خوشبوو، پاکترین و باشترین که سبوو.
— چه زی له قسه ی خوشه کرد؟

به لێ، زۆر چه زی له نوکته ده کرد. نوکته شی ده زانی. توانایه کی سهیری هه بوو، هیندی جار، کاتی بیویستایه، یا بیزانیایه، دانیشتنه که خۆن، چه ن که سانیکی پاک و پیکو پیکو لێ به و لهو که سانه دلنیا ده بوو، خه سلته ته سهروه ری و سه روکییه که ی، له خۆی داده مالی و وهک مرؤفیکو ساکاری لیده هات، لاسایی هیندی خه لکی ده کرده وه و دانیشتنه که ی که رمه ده کرد. هه ر ئه وهش بوو، « بارزانی » به جه نگا و ره کانی و لیکرد بوو، هۆگرین و له پیتاوی « مه لا مسته فا » دا ئاماده بن، قوربانی به هه موو شتی بدن و له ژیر فه رمانیدا بجه نگن. قسه ی « مه لا مسته فا »، هه رگیز په ت نه ده کرایه وه.
— ئایا پیاوێکی توو به بوو؟

نه خێر. خه سلته ی توو به ییم، هه رگیز پتوه نه دیوه.

— به لām. به پیتی ئه و قسه انه ی من بیستومه، « بارزانی »، پیاوێکی توو به بووه، زۆر پقی له نازناوی مامۆستا بووه. بۆ نمونه، ده لێن: جاری، یه کێ پیتی گوتوه مامۆستا. « بارزانی »، زۆر توو به بووه و گوتویه تی: من مامۆستا نیم، « عه لی مه ردان » مامۆستایه. ئایا ئه وه راسته؟
من باسی ئه وم کردوه.

— ده زانم. به لām، بۆ پیتی ناخۆشبووه؟

له به ره ئه وه ی، ووشه ی مامۆستا، ووشه یه کی بآو بوو، زۆر به کار دیترا. ته نانه ت، به خۆی ترین مرؤفیشیان ده گوت، مامۆستا. له به ره ئه وه، هه قیبوو. من کاتی، یه کێ پیم ده لێ، مامۆستا، که مێ پیتی قه لسه دیم.

— ئایا « بارزانی »، مرؤفی « پاسگو، قسه له روو و ئازا » ی خوشه ده ویست؟
به لێ، زۆر چه زی له پاسگو یی و ئازایی ده کرد. پیزی ئه و که سانه ی ده گرت، که به راشکاوی قسه یان ده کرد.

— ئایا « بارزانی »، په خنه ی قه بو لده کرد؟
من خۆم، ئه وم تا قیکرد ته وه، گوێی له خه لکی ده گرت.

پ 17 : ئەدى، دەربارەى « ئىدىرىس بارزانىي » دەلىن چى؟ لە پروى «كەسايەتتى، ئاستى پۆشنىرىي، ھوشيارىي رامىيارىي، شارەزايى سەربازىي و دىپلوماسىي »يەو، چۆن ھەلىدە سەنگىن؟ پتوھندىي لەگەل باوكىدا، چۆن بوو؟ نىوانىان، لەگەل ئەندامانى پەلىتتېرۇدا چۆن بوو؟ پۆلى لە دەزگەى « پاراستن »دا چى بوو؟ بەرپرسىيارىي لە « پارتىيى » و شۆرشد، ھەر لە سەرەتاوہ تا دوارۆژەكانى شۆرش چۆن بوو؟ *

و 17 : دەربارەى « ئىدىرىس و مەسعود »، كاتى، باوكيان بەجىيەشتن و دەر بەدەربوو، ئەوان ھىشتا، مىندالىكى شىرمخۆرەبوون. كاتى گەراشەو، دوو خۆئىندكارى پۆلى چوار و پىنجى ئامادەيى بوون. « ئىدىرىس »، سالىك و چەن مانگى، لە « مەسعود » گەرەترە. زىرەكىيەكەيان، ئاسايى نەبوو، ھەر دووكيان، لە سەر پلەي يەكەمىي، لە پۆلەكانى خۆئىندگەدا، لە نىوان خۆياندا پىشېركىيانەكرد. ھەموو خۆئىندكارەكانى، ئەو ئامادەيىيەى لىيان دەخۆئىند، « غەرەب » بوون. ھىچيان پروانامەى، ئامادەيىيان وەر نەگرت و وازيان لە خۆئىندن ھىنا.

كاتى « مەلا مستەفا »، لە كۆتايى سالى « 1959 »دا، بە يەكجاريى « بەغدا »ى بەجىيەشت، ئەوانىش لەگەل باوكيان و ئەندامانى دىكەى خىزانەكەيان، گەرانەوہ بۆ « بارزان ». ھەر دووكيان، خەتيان خۆش بوو، لە پروى لىكدانەوہ و نووسىن و دارىشتنەوہ، بە زمانى « غەرەبىيى »، باشيان دەنووسى. لە كاتىكدا، زۆر لە « غەرەب »ەكان خۆيان، زمانى دايكيان باش نازان، ئەوان، ئەو دوو شتەيان، باش دەزانى. مەن خەتى ھەردووكيانم بە دلبوو، سەير ئەوہبوو، لە « ئىران » دەسوخەتيان لە يەكدى دەچوو، بە مەرجى، يەكى بە وردىي سەرنجى لى نەدانايە، زۆر بە گران بۆى جىيا دەكرانەوہ. چەن نموونەيەكى زۆرم، لە نامەكانىيان لايە، گەواھىي ئەوہدەدەن. كاتى، چوومە نىو پىزەكانى شىش—قوشەوہ، يەكەم جار، ھەر دووكيانم لە ژوورىكدا بىنى، لەو

* ئەم پرسىيارانە، بە نامە ئاراستەى مامۆستا « جەرچىس » كراوہ و ھەر بە نامەش، وەلامەكەى وەرگىراوہتەوہ. بۆيە، وەك پرسىيارەكانى دىكەى پىشوو، مەوداى دەمەتەقىمان لە سەريان نەبووہ. تا لە ھىندى بوارى دىكەدا، پرسىيارى زياترى لى بىكەن و ھىندى شتى دىكەش پروونكەينەوہ. لە راستىيدا، ھەمان پرسىيارم، دەربارەى « مەسعود بارزانىي »، بە جىيا لى كرد بوو، بەلام، مامۆستا وەلامەكانى، ھەموو پىكەوہ گرىداپوون. بۆيە، منىش وەك خۆى، چۆن وەلامىداوئەتەوہ، ھەر بەو چەشنەش بلاويانەكەمەوہ.

« عەرەبىيى » يە راستى، قەسەيانپىدەكرد و مەبەستەكانيان، بە باشىي پى دەردەبىرى، سەرسامبوو بووم. بە شىئوھەكى بەردەوامىش، ئەو شتەم تىدا بەدەيدەكردن. باوكيان، زۆر خۆشەدەويست، بە جۆرئ، تىروانىنيان بۆ پلەوپايەي باوكيان، لە رادەي پەرسەن تىپە پىكردبوو.

« مەلا مستەفا »، لە سالى « 1965 » دا نەبى، پىشتەر بۆ يارىدەدانى خۆي، بانگى نەكردن. ھەر دووكيان، بارەگاي تايبەتەي خۆيان ھەبوو، لەو كاتەدا، ھىچيان « پارتىيى » نەبوون. لە دانىشتە خۆشە تايبەتەيەكانياندا، زۆر لە يادگارەكانى سەردەمى لاوتىي خۆيان، بۆ باسدەكردم. « ئىدرىس »، يەكسەر رووى لە كارى سەربازىي و دىپلوماسىي كەرد. لە كاتىكدا « مەسعوود »، ھەموو خەمى خۆي، لە چوارچىوھى دامەزراندنى بىرۆيەكى ئاسايش و دەزگەيەكى ھەوالگوزارىي بۆ شۆرپ و سەرپەرشتىكردنىدا كۆدەكردەو. ئەو دەزگەيەي، دواتر لە نىوخەلكىدا، بە « پاراستن » ناسرا. سنوورى ئەو دەزگەيە، بە ھۆي ئەو ئەندامانەي « پارتىيى » يەو فروانبوو، كە ئامادەبوون، قوربانىيىدەن و ژيانى خۆيان، بختە مەترسىيەو. واى لىھات، لە ھەموو كات و ساتىكدا، دواي جموجۆلەكانى سويا بگەوئ، ھەروەك « مەسعوود » دەيگوت: ئاگاي لە نيازە نەيتىيەكانى دەسەلاتدارانىش بى. بەلام، ئەو جووتە برايە، پىكەو كارىاندەكرد و پىشەكەي، ھاوكارىياندەكرد و بە تەواويش ئاگايان لە كارى يەكدى بوو. پۆژئ لە پۆژان، ھەرگىز ناكۆكەيەك، لە نىوانياندا پەيدا نەبوو. بە برىواي خۆم، وام بۆ دەردەكەوت، ھەر كاتى ھەر دووكيان، بە شدارىيان لە كۆپوونەوھەكى « پارتىيى »، يا لە بەرپۆمەبردندا بگردايە، ھىندى كات، گەرەكەيان شتەكانى ئاراستەدەكرد و بەرپۆمەبەرد. لە سالاھەكانى دوايدا، كە لە كۆتابى سالى « 1970 » ھەو دەسپىتەكرد، كاتى « مەلا مستەفا »، بەرەبەرە، لە كاروبارە لاوھەكىي و كەم نرخەكاندا، پاشەكشەيدەكرد و تەنيا، لە كارە گرنگەكاندا، ھەلەدەدايە و خۆي بپارىدەدا، بۆم دەركەوت، ھەر دووكيان دەسەلاتى باوكيان بەكاردين و پىادەيدەكەن. ئەوانىش، ھەموو پۆژئ لەكەلەيدا كۆدەبوونەو، تا ئىشەكانى پۆژانەي، پىش چاپوخەن و پاپۆژى پى بگەن.

بەلام، بە داخ و پەژارەو باسەدەكەم، ئەزموونيان نەبوو. چونكە جياوازييان، لە نىوان كەسايەتەيەكاندا بۆ نەدەكرا. ئەو كەم ئەزموونىيە، لە سالاھەكانى « 1970 — 1975 » دا، گىرۆدەي داوى كۆمەلەكى ديارىكراوى، نىو كۆمىتەي

ناوهندیی کردن، به تایبەتی، دای ئەوێ هەر دووکیان، تێیدا بوون بە ئەندام. ئەوێش وای کرد، جۆرە دیکتاتۆرییەتی، لە بەپێوەبردنی کاروبارەکانی پارت و شوێشدا پەیدا بێ. ژمارەیه لە ئەندامە دلسۆزمەکان دوور خراوە. هێندێکی دیکەش، تووشی شەهەلی بێرکردنەو و کارکردن بوون. دای تێکشکاندەنەکی سالی « 1975 »، هەستیان بە هەلەکانی خۆیان کرد، کاتی، لە دەربەدەریدا هەولیاندا، دەس بە کوێکردنەوێ پارچە پارچە پارتە لێکەلەوێشاونەکیان بکەن. ئەوێبوو، لە کوێنەوێ نۆدا، بە هەول و کوێشی « ئیدریس » توانیان، لە دەس پاشماوێ ئەو کوێەلە پزگاریانبێ. ئەوێش، چیرۆکیکی ئاشکرای خۆی هەیه. لێرەدا دەبێ، من دان بەوێدا بنێم، گەر هەول و توانای تایبەتی و ئارەزووی گەرموگوری ئەوان نەبوایە، بۆ ئەوێ، ئەو ئاگرە « مەلا مستەفا » دایگیرساندبوو، نەکوێتەو، « پارتی دیموکراتی کوردستان »، بوونی خۆی لە دەسدابوو.

« ئیدریس »، لە تاقیکردنەوێ تال و لە بێ هیوابوونە زۆرمەکانی خۆیەو، فێری ئەوێبوو، بڕوا بەو کەسانە نەکا، کە جێی بڕوا نەبوون. بەلام، بە بڕوای من، ئەو پەندائەوێ درەنگ چنگەوت. هەر چەندە، ئەو دوو بڕایە، لە بوژاندنەوێ « پارتیی »دا سەرکەوتن، بەرەو ئەو لایەنە تازەیه ئاراستەیانکرد، کە کوێدەتای ئیسلامی لە « ئێران » گرتبووێ بەر و کەلکیان لەو ناکوکییە خۆتوانیانە، نێوان پزیمی نوێ و پزیمی « عێراق » وەرگرت.

« ئیدریس و مەسعود »م، لەوێدا بە دلبوو، دەیانتوانی، بەو دوو زمانەوێ دەیانزانای، بیروباوەرەکانی خۆیان، بۆ ژۆرنالیست و دیپلۆماسییەکان، بە شێوەیهکی زۆر باش و پوون باسکەن. ئەوانیش، پەزماەندیی خۆیان، لە شێوازی دەربڕینیان نەدەشاردەو.

تا ئەندامەیهکی زۆر دەتوانین، ئەو دوو بڕایە، لە پیزی کەسایەتییه سۆزدارەکاندا پۆلێنکەین. ئەوان، خاوەنی ئەو ئارامیی و هیمنییە گەرنە نەبوون و نین، کە بۆ هەموو پامیاری پتوێستە. ئەوێش، وای لێ کردوون، بە پەلە بڕیاربەدەن، بڕیاری تەواو و باش و راست نەدەن. زۆر جار، ئەو بەرێستە سۆزدارە کتوپرپیانە، بە شێوەیهکی خراپ، کاری لە بڕیارەکانیان دەکرد و ئامانجیان نەدەپیکا. ئەو سەرکردایەتییهی، بۆ « پارتیی »ش دروسبوو، مینتالیتێتەکیان، هەر وەک خۆی مایەو و دژی بیروپراکاتیان پانەدەوستان، یا، بیروپراکاتیان دەر نەدەپری، لەگەڵ بیروپرای ئەواندا ناوێوویی. ئەمەش، بە

بروای خۆم و به پیتی ئه و تاقیکردنه وانهی، به تایبه تیی له گهڵ « ئیدریس » دا
 ههمن، کاریکی وای کرد، حزیان نه ده کرد، گوێیان له بیروپایه کی جیاوازیی،
 یا ته نانه ت، بایه خ به ئاموژگارییه ک یا پێشنیازی بدن. بـــــــق نمونه:
 « ئیدریس »، گومانی له دلسۆزی و نیازیاکیی من نه بوو. هه ر چهنده، من له
 « پارتیی » و چالاکیی پامیارییه شه وه دووربووم، که چیی، زۆر جار، به
 شتیه وه کی راسته وخۆ، ئه و کاروبارانهی، پێوهندیی به خۆیا نه وه هه بوو، به
 منی دهسپارد. به لام، له گهڵ ئه وه شدا و له هه مان کاتدا، به رانه ر ئه و
 بروایه ش، زۆر به ئاگادارییه وه کارمه ده کرد و هیندی جار، تا پله ی
 تهنگیته لچنین ده رۆیی، گه ر نه لیم، ده گه یه دوور که وتنه وه ش. تا دوا ساتیش،
 ته نیا به سێ کارێر، پێش ئه وه ی کۆچیدوایش بکا، پێوهندییه کی باش و
 بروایه کی به رانه ریی له نیوانماندا هه ر مابوو. کاتی مردیش، داخم بۆ خوارد
 و ئازارم پێ گه یشت. ئه ورۆش، گوێ بۆ هه واله کانی کوردستان راده دێرم و
 ده بینم، چی رووده دا، له به ر خۆمه وه، پرسیار له خۆم ده کم و ده لیم: کێ
 ده زانی؟ گه ر ئێسته، « ئیدریس » زیندوو بووایه، بارودۆخه که چۆن ده بوو؟ ئایا
 جیاوازه بوو؟ یا خراپتر ده بوو؟ رۆژی نه مبینن، له سه ر بیروپایه کی
 دیاریکراو و له چوارچێوه ی، پلانێکی درێژخایه نی، کاری نیشتمانیدا
 ئۆقهر بگرن. له وانه یه، به شی زۆری ئه وه ش، هۆکه ی بۆ بارودۆخی نا ئارامیی
 بگه رێته وه و به گۆرانکارییه خێراکانی، بواری پامیاری « خۆره لاتی
 نیوه ند » لیکبدریته وه. هاو په یمانیی، پا په رین، پێوهندیی، دوژمنایه تیی، هه موو
 ئه مانه، به زوویی ده گۆرێن. هه ر چهنده، له ململانی پامیارییه کاند، خیرایی
 ئه و گۆرانکارییه یانه ی، ئامانجێکی نه ته وه یی و رزگارییه خوازان له ئامێز
 ده گرن، ناتوانێن، به سه رچاوه یه کی به هێزی پامیاری تیکۆشه ر، له پێناوی
 کیشه یه کدا دایان بنێن. ئه وانی ش، وه ک سه رکرده کانی دیکه ی کورد، هیندی
 جار، له بیریا نه ده چۆوه، که به قۆناغی تیکۆشاندا تپه رده من، ئه و قۆناغه، به
 سه ریاندا ده سه پێنی، مانۆره پامیارییه کان، له سنووریکی دیاریکراودا
 را گرن. ئه و سنووره ش، ئه وه یه: قوربانیی به بیروپاوه ر و ئامانجه
 نه ته وه ییه کان نه دن، یا له کاتی کارکردنیاندا، پشگۆتی نه خه ن.
 « مه سهوود »، زۆری ده خوێنده وه. نازانم، گه ر ئێسته، کاتی ئه وه ی هه بی،
 بخوێنێته وه. به لام، « ئیدریس » ئه وه ی گرنگ نه بووایه و سه رنجی بۆ
 خوێندنه وه ی را نه کیشه یه، نه یه ده خوێنده وه. ئه وه ی به لای منه وه سه یره،

خه‌ونه‌که‌ی « مه‌سه‌عوود »، ئه‌و خه‌ونه‌ی، به‌ س‌نگ‌یک‌ی فراوانه‌وه، باوه‌شی بۆ هه‌موو ئه‌ندامه‌انی سه‌ر‌کردایه‌تی کردۆته‌وه، ئه‌وانه‌ی بر‌وایان دۆراند و له‌ س‌الی « 1975 »دا، وازیان له‌ « پارتیی » هه‌ینا و ناپاک‌ییان لێ کرد. کاتی، له‌ س‌الی « 1991 »دا و د‌وای ئه‌و می‌ژ‌ووه‌ش، که‌رانه‌وه‌ بۆ کوردستان، له‌وانه‌ش « که‌ خ‌ۆی زۆر باشی ده‌زانی »، ئه‌وه‌ی به‌ ئاشکرا، له‌ گ‌وتاره‌کانیدا، ج‌نب‌و‌ی به‌ باوکی ده‌دا و پ‌ۆژنامه‌کانی « به‌غدا »، بل‌وایانده‌کردنه‌وه. هه‌ر وه‌ک گ‌وتیشم: یاد و بیرمه‌وه‌ری باوکی، لای « مه‌سه‌عوود » پ‌یرۆزه!

« ئیدریس »، ز‌وو هه‌له‌مه‌چ‌وو. له‌و هه‌له‌چ‌ونه‌ خ‌یراییه‌شیدا، ده‌س‌پ‌یش‌که‌ری ده‌کرد و خه‌لکی دیکه‌ی، به‌ په‌له‌په‌ل‌که‌ر و له‌خ‌ۆباییب‌وو ده‌نا. پ‌ۆژی نه‌م‌بینی، په‌شیمان‌ب‌یت‌ه‌وه، یا دا‌وای ل‌یب‌و‌وردن ب‌کا، یا دان به‌ که‌موک‌وررت‌یی‌ه‌کانی خ‌ۆیدا بن‌ی. ئه‌وه‌ش، که‌موک‌ور‌پ‌یی‌ه‌کی ئه‌بو‌وو. به‌لام، زۆر جار، د‌وای ئه‌وه‌ی، چ‌اوه‌روان‌یده‌کرد و بیر‌ی لێ ده‌کرده‌وه، له‌ شو‌ینی خ‌ۆیدا بر‌یار‌یده‌دا. له‌ پ‌ۆژه‌کانی ده‌ربه‌ده‌ریدا، ه‌یندی جار، دا‌وای ش‌ت‌یک‌ی له‌ م‌ن ده‌کرد، له‌گه‌ڵ په‌له‌وپایه‌ی م‌ن و کاره‌کی خ‌ۆیدا نه‌ده‌گون‌جا، له‌به‌رئه‌وه، وه‌لام‌یک‌ی توند و پ‌ر به‌ پ‌ست‌ی خ‌ۆی، له‌ منه‌وه‌ ده‌ب‌یست و به‌ داخ له‌ د‌لی واز‌ید‌یت‌نا و دا‌وای ل‌یب‌و‌ردن‌یش‌ی نه‌ده‌کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی، خه‌ل‌کانی دیکه، هه‌ر له‌ گه‌وره‌ترین ئه‌ندامی په‌لیت‌ب‌یرۆه‌ تا به‌ پ‌چ‌وو‌کت‌رین ن‌ۆکه‌ری م‌اله‌که‌ی خ‌ۆیان ک‌ۆت‌ای‌پ‌یت‌د‌ی، ف‌یری ووشه‌ی « به‌لێ »یان کرد‌بوو، هه‌رگ‌یز، د‌ژی ب‌یرو‌راک‌انی را نه‌ده‌وه‌ستان، ق‌سه‌یان له‌ ق‌سه‌یدا نه‌ده‌کرد و نا‌ک‌ۆک‌یی‌ه‌کیان له‌گه‌ڵیدا نه‌بوو. له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌مانه‌شدا، بر‌وایه‌کی ته‌وا‌ویی ب‌ێم هه‌بوو. چ‌ون‌که، هه‌رگ‌یز گ‌ۆرانی له‌ مندا به‌دی نه‌کرد‌بوو. ه‌یندی جار، نا‌ک‌ۆک‌یی‌مان له‌ ن‌ی‌واندا په‌یدا‌ده‌بوو، له‌و کاتانه‌شدا، چ‌ به‌ ده‌می و چ‌ به‌ نووس‌ین، له‌ کاروباره‌ ورده‌کاندا، را‌و‌ژ‌ی پ‌ی ده‌کردم، له‌و کارانه‌ی، پ‌ت‌ومه‌ندی به‌ « پارتیی »، یا پ‌ۆلیت‌یک‌ی گ‌شت‌ینی، یا کاروباری تایبه‌تی که‌سایه‌تی خ‌ۆیا‌نه‌وه‌ هه‌یه، له‌و بارانه‌وه، کۆمه‌لی ش‌تی زۆرم لایه و راست‌یی ئه‌و ق‌سانه‌م ده‌سه‌ل‌ت‌ن‌ن.

به‌لام، « مه‌سه‌عوود » هه‌م‌یشه، پ‌ت‌ومه‌ندی له‌گه‌ڵ مندا، له‌ سه‌ر بن‌چینه‌ی، ر‌ێژ دامه‌زرا‌بوو. پ‌ت‌ومه‌ندی‌ه‌کی ساکار‌بوو، ته‌نانه‌ت بۆ جار‌یک‌یش، نه‌ به‌ ق‌سه‌ و نه‌ به‌ نووس‌ین نه‌ید‌واند‌وو‌م، تا، به‌ نا‌وی مام‌ۆستا‌وه‌ بانگی نه‌کرد‌ب‌م. له‌و هه‌موو ک‌ۆبو‌ونه‌وه‌ زۆرانه‌ی، له‌گه‌ڵیدا کرد‌و‌وم‌ن، له‌ ر‌اس‌گ‌ۆیی و گ‌وێر‌ایه‌لی زیاترم، لێ نه‌دیوه. زۆر به‌ داخه‌وه‌م ب‌ۆی، که‌ ئه‌و‌ر‌ۆ، کاروباری به‌و ر‌اده‌یه‌ که‌یش‌ت‌وه.

چونکه، ئەوانەى چواردەوریانداوه، نه به راستیى له گەلى دەدوین و نه پیاوی ئەوهشن، ئامۆژگاری باشەى بکەن. « مەسعوود »یش، وهک هەموو سەرکردەى پارتەکانى ئیسته، له زۆنگاوى « کوردستانی گەوره »دا نقومبووه. هەر خواش بۆ خۆى دەزانى، کۆتاییان به چى دى!

پ18: چۆن که سایه تىي ئەم بەرێزانە هەلدەسەنگین؟
— « برايم ئەحمەد »

و18: له راستییدا، تۆ پرسىارى دۆستىكى ئازىزم لى دەكەى. كاتى، دەربارهى « برايم » دەدویم، هەمیشە هەلدەدم، پۆلیتیک له بیر خۆم بەرمهوه. كاتى، قسەى له سەر دمكەم، پتر له رووى « دۆستایه تىي، توانا و بههره »یهوه قسە دەكەم. بى گومان، « برايم »، مەروڤێكى زیره كە، زیره كىیه كەى له سەر ئاساییه وهیه و له ئەندازه بەدەرە. سۆزىكى بى وینەى هیه، مەروڤێكى سۆزداره. هەر چەنده ئەو شتانه، من به چاكەى كه سایه تىیه كى دیارىكراوى دادەنیم، بەلام، له هەمان كاتدا، به یه كى له خەسلەته نىگىتیه كانی، پتاویكى رامیار دادەنرى.

— ئەدى له بارى سايكۆلۆژییهوه؟

مەروڤێكى ئاساییه. هیچ جۆره خەوشىكى سايكۆلۆژی تیدا نییه. بەلام، هیندى جار، له بریار دانا بەلەدەكا.

— له رووى تەماعى هیز و دەسەلاتەوه چۆنى دەبین؟
هەروەها ئەویش، له گەل هەموو ئەو كەسانەى، له ژيانى خۆمدا دیومن، جیاوازییه كى ئەوتۆیان نەبووه و نییه. ئەویش، چاوى له دەسەلات دەبرى. واتە: چاوى له سەرۆكایه تىي بریبوو.

— دەتوانین، ئەوه به یه كى، له ناكۆكىیه كانی نىوان « بارزانى » و « برايم ئەحمەد » دانین؟

پۆزىكیان له « تاران » بووین. دەربارهى « مەلا مستەفا » گوتى: ئیمە كاتى له « بەغدا » بووین، له و باوەڕمدا بووین، « مەلا مستەفا » به فرمانى هیزىكى بیانى هەلدەسوړى. واتە: هیزىكى پۆزاواى دەيجولینى. من خۆم، كاتى « مەلا مستەفا »، رێككەوتننامەى « 11/مارس »ى قەبوولکرد، هەر چەنده، « شا » زۆرى لى کرد، پەسەندى نەكا، یه كسەر له وه دنیابووم، من هەله بووم و « مەلا مستەفا »ش مەروڤێكى نىستمانپەرورە.

— ئەللا !

ئەو قەسەھە پىتى گوتىم، تا ئىستەش لە بىرمە.
— ئايا، لە دژايە تىکردنى « بارزانى » بەشيمان نەبوو؟
نەخىر. نازانم.

— « جەلال تالەبانى »

كاتى، دەربارەى « جەلال » دەدوئىم، من ھەرگىز ناتوانم، خۆم لابدەم، لەو
پىئوھندىيە باشەى، لەگەل « جەلال » دا پاراستوومە. لەبەرئەو، داوات لى
دەكەم، لەو بارەيەو بمبەورى. لە ماوەى ئەم دە سالەى دوايىدا، تا ئىستە،
گەر جموجۆلەكانى لە كوردستاندا ھەلسەنگىنم، لەو بىروايەدام و پىئوھستە،
بلىم: گلەپىيەكى زۆرم لىيە ھەيە، لەو بارەى ئەورۆ كوردستانى پى گەشتووە.
ھەر چەندە، لە ســـــــــــــــــنوورى زانىارىيى خۆمدا، « جەلال » بە پىچەوانەى
« مەسعوود » و كەسانى دىكەو، بە تەواوئى، بە ئارەزووى تاكەكەسىيى خۆى
ناجولتەو. چونكە، بەگوتىرەى ئەوئى من دەيزانم، ئەو بە بىروراي خەلكى
دىكەو بەسراوئەتو. واتە: لە نىئو ئەلقەى تەسكى پىكخراوھەكى خۆيدا، بىرپار
دەدا. مل بۆ ئەو بىروروا و بىرپارانە دادەنەوئى، كە لە لايەن پىكخراوھەكەيەو
دەردەجى، بە شىئوھى كۆمەل كاردەكا و ھەلدەسوئى. من لەو بىروايەدام، بەو
شىئوھەبى.

— ئەدى « مەسعوود بارزانى » ؟

ئەدى پىم نەگوتى، بە پىچەوانەى « جەلال » ھومە. من لە لايەن خۆمەو،
سەرەراى ھەموو ئەو شتانەش، پىئوھندىيى دۆستايەتيمان لە نىئواندا ھەيە و
ھەرگىز ناتوانم، لە بىرىكەم، ئەوھش بىرپارى منە لە سەرى.

— ئايا « جەلال تالەبانى »، كادىرئىكى زىرەك و نووسەرىكى باشە؟

دەنووسى. بەلام، بە گران دەنووسى، خۆشى دان بەوھدا دەنى. بەلام، لە
وتووئىژەكانىدا قەسەزانە. دەزانى، چۆن دانىشتن و دىالۆك، بە شىئوھەكى
پىكۆپىك بەرئوھەبەرى. زىرەكىشە.

— ئەدى لە رووى چالاكىيەو چۆنە؟

بۆ ئەوئى، سەرنجى خەلك بە لای خۆيدا راكئىشى، شىئوازىكى تايبەتبى خۆى
ھەيە. پىشمەرگە خۆشيان دەوئى. رووداوئىكى دىارىكراوم لە بىرە. دەلین:
جارتىكان، لەگەل كۆمەلئى پىشمەرگەدا، پىكەو بە كوردستاندا دەگەرئىن و
كەشتەكەن. پىشمەرگەيە دەبينى، پىلاوھەكانى كونوئوھە و دراوھە، سەرى

پەنجەكانى بە دەرمەدەبىي و نزيكەي بەپتي پەتى دەروا. يەكسەر پىلاوھەكانى
 خۆي دادەكەنى و دەلى: دەبى، ئەم پىلاوانەي من لە پىكەي.
 لە كاتى چاوپىكەوتنەكانيدا، لەگەل ھىندى ژورناليستدا، دوو جار، من ئامادە
 بووم. دەربارەي ناكۆكييەكانى لەگەل «مەلا مستەفا» دا، پرسىاريان لى
 دەكرد. بەلام، «جەلال» خۆي بە دوردەگرت و ناوي «مەلا مستەفا» ي، بە
 خراپ نەدەھينا. جا نازانم، لە بەر خاترى من بوو، يا ھەر ئەوھ بىر و
 بۆچوونى بوو. لەو بروايەدام، بە زۆريى برواي خۆي بى. لە سالاھەكانى
 ھەشتادا، واتە: لە «1985 — 1987»، لەو دەوروپەرەدابوو، ھىندەي بىرمە،
 پتي گوتم: دەربارەي «مەلا مستەفا»، پرسىارم لى ناكەي! وا بزانم،
 دەپويست، ناكۆكيى نىوانمان لەو پرووھە بەھژىتى، منيش پيم گوت:
 بەپىچەوانەو، «مەلا مستەفا» مروفىكى نيشتمانپەرەدبوو، سەركردايەتى
 شۆرىشكى كرد و رۆلتيكى مېژوويى ديارىكراوى خۆي ھەيە.
 — باشە، «برايم ئەحمەد» و «جەلال تالەباني» لەو ماوھەي نىوان
 سالاھەكانى «1966 — 1970» پەشيمان نين؟ باسى ئەو شتانەتان نەكردووه؟
 بە خوا نازانم، پەشيمان بن يا نا، باس نەكراوھ.
 — «عومەر مستەفا — عومەر دەبابە»
 «عومەر»، مروفىكى باشبوو. زىرەككەي، لە زىرەككەي مروفىكى ئاسايى
 تىپەري نەدەكرد. توانايەكى گەرەي نەبوو. بەلام، بى گومان مروفىكى خۆش
 و تىكۆشەربوو. كاتى لە سالى «1960» دا، لەگەل «تەھسين» مېرى
 «يەزىدىي» يەكاندا گىرا، وا پىويستبوو، من بچم و لە گرتووخانەي فلان،
 چاوم پتي بكوئ. چووم بۆ ئوئ و بينيم. داواي لى كردم، ئۆتۆمۆبيلەكەي
 بەرم و لە مالى «مەلا مستەفا» داينيم. تا ئىستەش لە يادەم، ئۆتۆمۆبيلتيكى
 فۆلكسواگۆن بوو. من و «جەلال» پىكەو رۆشتين، تا ئەو كارە جىبەجى
 كەين. «جەلال» نەيدەزانى، ئۆتۆمۆبيل لىخوئ، من لىمخوئ. بەلام
 نەمدەزانى، چۆن بۆ دواوھ بگەيتمەوھ. «جەلال» يش پيم پىدەكەنى. پاشان،
 ھەر چى چۆنى بوو، ئۆتۆمۆبيلەكەمان گەياندا. كاتى سالى «1968» يش، لە
 گرتووخانە رزگارمبوو، «عومەر» ھات بۆ لام و سەريدام. مروفىكى بە
 ئەمەكبوو. تەنانت، دەمانچەيەكى لە مالەوھ بۆ بەجىھىشتم، كوتى: دەترسم،
 يەكى بىتە سەرت.

پ 19 : که ی پتوهندی، ی له نټوان « ئیران » و شوژنی کوردستاندا دروسبوو؟
و 19 : نهوه، له پرتووکي « ئه لهرب ئه لکورديه و ئینشفاق 1964 » دا هیه و
به درټی بیاسکراوه. تگایه لهوئ بیخوټنه رهوه.

– له نټوان شوژش و دهوله تی « تورکیا » دا؟
پتوهندی نه بوو. به لام، لیکن ټیگه یشتن و بیدهنگی هه بوو. بټی گومان،
هیزه کانی پتشمهرگه، به سهرکردایه تی « مه لا مسته فا »، دهسیان به سهر
هه موو ناوچه کانی سنووردا کرتبوو. به درټی « 450 » کیلو مه تر، نهوه
سنووران، له ژیر کوټروالی پتشمهرگه دا بوو. ههر له سهره تای شوژشه وه،
هه موو ده زگه پوئیسیییه کانی دهوله تی « عیراق » پاکر ابوونه وه. به لام، وهک
دهلټن: پتوهندییه کی سهرزاره کی هه بوو. وا ده رده که وئ، ئیردراوئ چوو بوو،
یا هاتبوو، چاوی به « مه لا مسته فا » که وتبوو. « مه لا مسته فا »ش به ته واوی،
دنیا یکردبوو، هیچ پتوهندییه کی له گهل کورده کانی « تورکیا » دا نییه و لهو
پوه وه، تیمان که یان دبوو، که سنوورمان داخستوه. لهو کاته شدا، شتیکی
گران نه بوو، نهو بریاره جټبه جټکه ی، چونکه، بزوتنه وه ی کوردا یه تی، له نټو
« تورکیا » دا زور لاواز بوو. له بهر نه وه، لهو باره یه وه گرفتمان نه بوو.

– پتوهندی شوژش له گهل « سووریا » دا، که ی دسیپټکرد؟
به بریوای من، « جه لال » له سالی « 1971 » دا دروسی کرد.

پ 20 : کئ له پتشد، پتوهندی له گهل « ئیران » دا دامه زراندا، « بارزانی » یا
کژمه له که ی « برایم نه محمد » ؟

و 20 : به خوا، وه لامی نهو پرسیاره، له پرتووکي « ئه لهرب ئه لکورديه » دا
هیه و به درټی نووسراوه.

– سروشتی پتوهندییه که ی نټوان « ئیران » و سهرکردایه تی شوژش، چون
بوو؟

پتوهندییه که گور و پتسکه وت. له سهره تادا، کات پتوهندی دروسبوو، ته نیا
خوئ، له هټندئ شتی دیاریکراودا ده بی، وهک نه وه ی، برینداره کانیان بټی
تیمار ده کردین، نه خو شه کانیان بټی چاره سهر ده کردین، ئالوگوری بازرگاننیمان
له نټواندا هه بوو، هټندئ یارمه تی پزیشکی شمان پټی ده که یشته. به لام،
یارمه تی سهر بازییان نه ده داین. پاشان، پتوهندییه که پتسکه وت، پاره مان
له وټوه بټی ده هات. به سهدان هزار، به میلیوټن تومه نمان پټی ده که یشته،

تهنانه، له کوردستاندا تومهنی « ئێرانیی »مان، له کاروباری کرین و فرۆشتندا به کار دیتا. چونکه له یادمه، ئهو ده ههزار دیناره‌ی « مه‌لا مسته‌فا » له سالی « 1969 »دا دایمی، بۆ ئه‌وه‌ی چاپخانه‌ی بی بکرم، به‌ به‌ره‌ی « ئێرانیی » بوو. ئهو پێوه‌ندییه‌ به‌ پاده‌یه‌ گه‌یشته‌، تا له‌ دواڕۆژمه‌کانی شۆڕشدا و پیش ڕیکه‌وته‌که‌ی « جه‌زایر »، پێشمه‌رگه‌ شه‌ریان نه‌ده‌کرد، وره‌یان پوخابوو، بارودۆخه‌که‌ زۆر ئالۆز بوو، به‌ تایبه‌تی، له‌ « زۆزک و هه‌ندڕین »، کارمان خرابوو. من ئاگادارم، به‌ شه‌و لۆزی و تۆپه‌ قورسه‌کانی سوپای « ئێرانیی » ده‌هاتن و سوپای « عێراق »یان به‌ر تۆپ ده‌دا، ته‌نانه‌ت، ئه‌فسه‌ره‌ « ئێرانیی »یه‌کان، جلی کوردییان له‌ به‌رده‌کرد و نه‌شیان ده‌زانی، چۆن ڕانکوچۆغه‌که‌یان له‌ به‌رکه‌ن و پشیتنه‌که‌یان بیه‌ستن. جاری، سه‌ره‌نگی بۆ ئهو مه‌یه‌سه‌هات بۆ لای من.

— ئایا پێوه‌ندییه‌که‌ له‌ گه‌ل « ئێران »دا، وه‌ک پێوه‌ندیی کۆیله‌ و خاوه‌ن کۆیله‌ وابوو؟

نه‌خێر. هه‌رگیز پێوه‌ندیی له‌و بابه‌تانه‌، له‌ نیوان « ئێران » و شۆڕشدا نه‌بوو. به‌لگه‌شم بۆ ئه‌وه‌، هه‌ر دوو ڕیکه‌وته‌نامه‌که‌ی « 29/یون » و « 11/مارس »ه‌، هه‌ر دووکیان، دژی ویست و ئاره‌زووی « شا » بوون.

— ئه‌دی دوا‌ی ئه‌وه‌ی، له‌ « 11/مارسی/1974 »دا، جه‌نگ له‌ کوردستاندا ده‌سیپێکړدوه‌، پێوه‌ندییه‌که‌ چۆن بوو؟

کاتی جه‌نگ ده‌سیپێکړدوه‌، له‌ سه‌ره‌تادا، وه‌ک هه‌مان پێوه‌ندیی کۆن وابوو. وا ده‌رده‌که‌وت، ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی « ئێران »، له‌و باوه‌ڕه‌دا بوون، گوایه‌: « مه‌لا مسته‌فا »، ته‌مێخوار دوو بوو و دوو جار په‌ندی له‌ گه‌فتوگۆ وه‌رگرتوه‌، جاری له‌ گه‌فتوگۆکه‌ی « یون » و جاره‌که‌ی دیکه‌ش، له‌وه‌ی « مارس »، له‌ به‌ر ئه‌وه‌، پێوه‌ندییه‌که‌ له‌وه‌ پیش چۆن بوو، وه‌ک خۆی لێهاته‌وه‌.

« ئێرانیی »یه‌کان، جگه‌ له‌ شۆڕشی کورد، هه‌یچ ڕێه‌کی دیکه‌یان له‌ به‌رده‌مدا نه‌بوو. چۆنکه‌، له‌ به‌رزه‌وه‌ندیی ڕامیاریی « ئێران » و ناوچه‌ی « خۆره‌لاتی نیوه‌ند »دا بوو، « عێراق »، هه‌روا به‌ سه‌رقالیی بمینیته‌وه‌، ئهو ده‌وله‌تانه‌ش، داواکاریی خۆیان هه‌بوو، ئهو داواکارییانه‌ش، به‌ ڕیکه‌وته‌نامه‌ی « جه‌زایر » کۆتاییه‌ات.

— ئایا، « شا »ی « ئێران »، به‌ ڕیکه‌وته‌نامه‌ی « جه‌زایر » ویستی، تۆله‌ له‌ « بارزانیی » بکاته‌وه‌؟

نەخێر، نەخێر. تۆ هەر بە شێوەیەکی ساکار، بیر لەو باسە بکەرەوه. من پارەم هەیه و کاری پارەگۆڕینەوه دەکەم. تۆش پیاویکی کار دەکەیت. من سەرمايەت دەدەم، تا کاری پێوە بکەیت. بەرزەو هەندێ هەر دوو لاشمان ئەو هیه، من قازانج بکەم و تۆش قازانج بکەیت. جاری یەکەم، پارەمان دايت، بەلام، تۆ زیانت لێکرد. جاری دوو هەمیش، پارەمان دايت، بەلام، هەم دیسان توووشی زیان بووێتەوه. جاریکی دیکەش، یارمەتیماندا، بەو هیوایە، بەلکوو ئەم جارە، بێتێتەوه مایە و پارەمان بۆ بگێڕیتەوه. دوايی بینیمان، هیچ کەلکی نییه، گۆتمان: کاکە! ئیدی لەم بارهیهوه، هیچ توانامان نەما و با هەر کەس، بەپێی خۆیهوه بڕوا و خەریکی کاری خۆی بێ.

– واتە: پێوهندییهکە، وەک پێوهندیی دان و ستاندن وابوو؟
 بەلێ. بە تەواویی وا ببوو. هەر لە بنه‌مه‌ندا، شۆڕشی کوردستان، بە لای « ئێران » هوه، وەک مقاشێ وابوو، پشکۆی گەرمی ئاگری پێ گرتوو، وەک هۆیه بە کاریه‌تێناوه و گۆشاری بۆ سەر « عێراق » پێ بردوو، تا، ناکۆکییه‌کانی ئێوانیان یەکلایه‌کەنەوه و سنووری ئێوان « عێراق و ئێران » بە لایه‌کدا بخەن و کێشە شەتاوی « عەرەبیی » پێ چارەسەرکەن.
 – بەپێی ئەو پرۆیاگە نەدانی هەن، گوايه: پێوهندیی ئێوان « بارزانی » و دەزگە « C.I.A. – ئەمێریکا »، لە دواي سالی « 1972 » هوه دەسپێتکردوو، « ئەمێریکایی » یەکان، زۆریان لە « ئێران » دەکرد، تا یارمەتی شۆڕش بدەن، ئایا، ئەوه تا چەد راسته‌؟

بەپێچه‌وانه‌وه. « ئێران » زۆری لە « C.I.A. – ئەمێریکایی » دەکرد.
 – واتە: ئەو پێوهندییه‌ی، لە ئێوانیاندا دروسبوو، لە پێی « ئێران » هوه بوو؟
 « ئێران »، پۆلێکی گەورە، لەو بوارەدا وازیکرد. لەبەرئەوه‌ی، ئەو کاتە، دواي ئەوه‌ی « کەمیل شەمعون »، لە « لوینان » تێداچوو، کە لای « وولاته یەگرتوو » یەکانی ئەمێریکا « جێی برۆابوو، ئیدی لەبری ئەو، « شا » ئەو پۆلێی بینی و بوو بە جێی برۆایان، تا بە تەواویی، لەو ئابلقەدانه‌ دەرجوون.

پ21: چۆن رێککه‌وتننامە « 11/مارس » هەڵدەسەنگێن؟

و21: ئۆف، ئۆف. رێککه‌وتننامە « 11/مارس » !!

دواي ئەوه‌ی « بەعسیی » یەکان، نکوولیبيان لە مافە نەتەوه‌یییه‌کانی کورد دەکرد، دواي ئەوه‌ی، دانیان بە « ئۆتۆنۆمی » دا نەدنا، وەرچەرخانیکی

کتوپریی، له بهرنامهی « بهس » دا پرویدا، به گۆشهیهکی « 360 » پلهیی، له بریارهکانی پێشوی خۆیان په شیمانبوونهوه. ئهو کهسانهی « بهس »یان دهناسی، له مانۆرهکانی « بهس » شارهبوون و دهیانزانی، « بهس » له « سووریا » چی کردوه، زوو ههستیان بهوه دهکرد، ئههه تهنیا کات کرینه، بۆ ئهوهی، خۆیان به هیزکن. چونکه، ههلوێستیان زۆر لاوازیوو. ئهگینا، ههرگیز باوهریان بهوه نهبوو، دان به مافه نهتهوهیهیهکانی گهلی کورددا بنێن و ئهو « ئۆتۆنۆمی »یهی ئێمه دهمانویست، بیدهن.

– ئایا، « بارزانیی » گومانی لهوه ههبوو؟

بهائی. بهلام « مهلا مستهفا »، له کاتی ئیمزاکردنی رێککهوتننامهکهدا، گومانی نهبوو. بهلکوو گومانهکهی، دواي چهن مانگیکی کهم دهسیپێکرد. من خۆم، له « مهلا مستهفا »م بیستوه، نازانم، ئهوه چۆن بوو؟ نازانم، چۆن ئهوهی روون کردوه؟ کاتی « سههدام »هات، من لهوێ بووم و لهگهلی دانیشتم. « سههدام » پێی گوت: ئهو نوێنههرانهی هاتبوون،* گرنگ نین، تۆ چیت دهوێ، بینووسه، من ئیمزایدهکه. کاتی ئهو قسهیهیکرد، یهکسهه زانیم، نایانهوێ، هیچ بکه. بهلام، ئێمه پێویستبوو، کێشهکه به کولودلهوه وهرگرین، بۆ ئهوهی، دهکومینتیکی میژوویمان، له دهولهتی « عێراق »هه چنگکهوێ. بهلام، له شیوهی دارستانی رێککهوتننامهکهدا، ههلهکهشمان له دهسچوو. من خۆم ئاشکرا، خالهکانیمان دانهرشت. پاشان، ههلهکهشمان له دهسچوو. من خۆم دهزانم و کهسانی دیکهش دهزانن، له رێککهوتننامهی « 11/مارس »دا، ئێمه به تهواویی، خالمان له سهه پشتهکان دانهنا. خالێکی زۆر گرنگی دیکهش ههیه، ئهوهیش ئهوهیه: ههلهیهکی زۆر گهورهی لۆجیکیییمان کرد، له رێککهوتننامهکهدا، داوای جیاپوونهوهمان نهکردبوو، دهبارهی « عێراق »یکی یهکگرتوو قسهماندهکرد. ئێمه خۆمان، به دیمۆکراسیی دادهنین، « پارتیکی دیمۆکراسیی کوردستانی عێراقیی »ن، کهچی، کاتی لهگهڵ نوێنههرهکانی « بهس »دا، بۆ گفتوگۆکردن دانیشتم، بیرمان لهوه نهکردوه، گفتوگۆکه دهبی، له سهه ئاستی ههموو « عێراق »یی. واته: له سهه بنچینهی یاسایی. گوێم له « سامیی » بوو، دهیگوت: ئێمه، بۆچی وا بکهین؟ پێوهندییمان به « عهرهب »هه چییه؟ ئێمه، تهنیا مافی خۆمان وهردهگرین. ئاخر، کاک! کام

* « سههدام »، مهپهسی له نوێنههرهکانی خۆیان بوو، که « بارزانیی » دهڕیکردبوون.

136

بلاوکراومه که بوو. به لّام، وک هیندی له پیاوه کانی، ده زگی « پاراستن » شورش باسیانده کرد، بۆ نمونه: « شه کیب » دهیگوت: پیش نه و یتکه و تنه، هاتوچۆ له نیوانیاندا هه بووه. شورشیش ئاگاداری نه و جموجۆله یان بووه. — له نیوان کئی و کیدا؟

واته: پیش دوو سئ مانگ، پتومندی له نیوان + « بۆمیدیهن، سادات، شا و عیراق » هه بووه. به لّام، وا دهرده که وئ، ئیمه، وک له بهر خۆره تاویتی گهرمی به هاردا نووستبووین، وابوو، گوتمان نه داوه تی. راپۆرت بۆ په لیتبیرۆ ده هات و هیچیشیان نه دهر کرد. له و کاتانه دا، « مه لا مسته فا » به ته وایی، دووره په ریز و هستا بوو، هیچ جۆره پۆلکی نه بوو. — کئی کاروباری شورش که ی راده په راند؟

کۆمه له که ی « دارا توفیق » و « محمه د محموود عه بدولر حمان ». — نه دی دوکتۆر « محموو » ؟

ئه ویش مابوو، پۆلکی که می هه بوو. به لّام، ته نیا دهنگی هه بوو، دهنگی « سامی و دارا » بوو. نه وان، هه موو کاروباری په لیتبیرۆ و « پارتیی » یان به رتیه دهر د.

— چۆن دوا سه له کانی شورش، له پروه کانی « رامیاری، سه ربازی، ئابوری و کهلتوری » یه وه هه لده سه نه گین؟

له پروی که لتورییه وه، هه ر وک پیم گوتی: په لیتبیرۆ هه ستیی کرد بوو، هیچ جۆره خۆراکی پونا کبیری، له نئو « پارتیی » دا نه مابوو. « پارتیی »، له بواری یتکستن و که لتوریدا هه لوه شابۆوه. له بهر نه وه بریار یتکیانده کرد، من لیتسراری به شی را که یان دن بم و « نووری شاو میس » یش، سه ره رشتیی یتکستن بکا. واته: خۆشیان ده یان زانی، « پارتیی » بوونی خۆی له ده سداوه. — له پروی رامیارییه وه؟

به لّام، له پروی رامیارییه وه، که لی بآلی رامیاری جیاواز هه بوون. دهسته یه که له که ل « دارا » بوون، بریایان به گفتوگۆ هه بوو له که ل « به عس » دا. دهسته یه که دیکه له که ل فلان بوون، ده یانویست، له پتی « سووریا » وه کاری بکه ن. دهسته یه که دیکه ش ده یانگوت: ئیمه واین و وا ده کین، هه ر قسه کردن بوو. شورشیش، وک جاران هه ر به رده وامبوو، وک نه وه ی، تۆ له یه کئی له گۆرپانه کاند، تۆیی له به رده مته دای، شه قی له تۆیه که هه لده ی و بریوا، تۆش به دوایدا را که ی، بی نه وه ی هیچ گرفتیی هه بی، زه واییه کی ته خت و کراوه بی.

– مەبەستان ئەوھە، گەلەكۆمەكى لە نۆ پەلەتتېرۆدا ھەبوو؟
 نەخێر. بە شتووی گەلەكۆمەكى لە یەكەدیکردن نەبوو، شتی وا نەبوو. بەلكوو،
 كۆنترۆلکردن و دەسبەسەر اگرتن ھەبوو. كۆنترۆلێکی ئایدۆلۆژی ھەبوو.
 زۆربەى زۆرى ئەندامانى پەلەتتېرۆ، تووشى شەلەل بوویون. ھەك پێم گوتى:
 من ئامادەى كۆیونە ھەمەکان نەدەبووم. من ناوم بۆ كۆمیتەى ناوەندی دەرچوو
 بوو، بەلام، ئەو پیاوانە بۆ كۆیونە ھەمەکان، منیان بانگ نەدەکرد، منیش بە
 لایاندا نەدەرۆشتم. سوپاسیان دەكەم، چونكە، ئەو ئەركەیان لە كۆل
 كەردبوومەو!

– ئەدى لە ڕووى سەربازییەو؟
 جگە لە بەرەى « دەوك »، تا دواڕۆژەكانى شۆرش، خۆیان ڕاگرت و بەرگریان
 كرد، ھەموو بەرەكانى دیکە شتوابوون، ھەك نیوہ ڕوخاو وابوون.
 – بەلام لەو سەردەمەدا، خۆم لە ھێزى « خەبات » پێشمەرگە بووم و
 بەتالیۆنەكەمان، لە ناوچەى سەركردایەتییى بوو. پێشمەرگەكان لە بەرەكانى
 شەرى « گۆرەس، زۆزك، گەرووی پێشى، سەرتیز، سەرى حەسەن بەگ ... تا »
 زۆر بە چاكی، داكوکییان لە خۆیان و لە ناوچە ئازادكراوكان دەكرد، دژی
 سوپای « عێراق » دمجەنگان.
 بەلى. دواى ڕێككەوتنەكە، ئاژاوە پەیدا بوو. بەلام، پێش ڕێككەوتنەكە،
 مەترسییەكى زۆر ھەبوو. چاكە لە بیرە، من و « عەلى عەسكەرى »، لە
 « قەسرى » دابەزین، « عەلى » ھاواریدەكرد و دەیگوت: ئەى ھاوار
 خەلكینە، ئەم تانكانە، چۆن لە چیاكانى « زۆزك و ڕەواندز » ھەوێنە خواری؟
 بە ھەر دوو دەس، بە سەرى خۆیدا دەكێشا!

پ23: ئایا، دواى ڕێككەوتنامەى « 6/مارسى/1975 » و لە كاتى
 كارەساتەكەدا، ھەك دۆستێكى نزیک لە « بارزانى » ھەوێنە چیتان كرد؟
 و23: من لە ھیچ شتێكدا، ئامادە نەبووم. « مەلا مستەفا » شەم نەبینى. بەلكوو
 تەنیا، لە دانشتنێكى پچووکی ھیستێریدا بەشداریبووم. « مەسعود » لە
 داخدا، دەمانچەكەى ڕاكێشا، ویستى خۆى بكوژى.
 – خۆى بكوژى!!

بەلى. ئاژاوەكەى تەواو بوو. « عەلى عەسكەرى »، خۆى ھات بۆ لام. دواىیش
 بە شەو، « برايم ئەحمەد » ھات. دەویست، چاوى بە « مەلا مستەفا » بكەوى.

بیری نەو دەخردەو، لە سەر بەرەنکار بوونەو و شەڕکردن بەردەوامبێ. هەموو بێر و بۆچوونەکانی خۆی، بۆ باسکردم. منیش، باوەڕم بە قەسەکانی هەبوو. لە راستیییدا، هێندێ ئەفسەری پچووک هەبوون، ئەفسەری پێوەندیی، نێوان شۆرش و « ئێرانیی »یەکان بوون. دەیانزانی، گەنجینەی چەک و تەقەمەنییەکان لە کوێن. چەکیکی زۆر هەبوو. یەکێ لەو ئەفسەرە، کۆری « جەوهر دزەیی » بوو. « ئێرانیی »یەکان، دەسیان بە کۆکردنەوێ جەبەخانەکانیان کرد. دوو سێ ئەفسەرم، لەوانە دەناسی، هەمیشە، سەریان لێ دەدام. گەنج بوون، لە نزیک مەنەو دەژیان. نیوێ پێکەوتنێ، لە نێوانماندا دروسبوو. لەو کاتاندا، پۆژانە بە شێوەیەکی بەردەوام، « بڕایم و عەلی عەسکەری » دەهاتن. « عەلی » سووربوو، لە سەر ئەوێ، چەک دانەنیتن. بێ گومان، ئەمانە هەمووی، بێرورای تایبەتی و تاکەکەسیی بوون. پەلێتبیرو و « پارتیی » دەمیوو، لێبوو بوونەو. هەر یەکەیان دەیویست، هەر سەکە جێگیر بێ و پزگاریانبێ. دەیانویست، خۆیان کۆکەنەو، ئۆتۆمۆبیلەکانیان پڕکەن لە شت و بۆی دەرچن. ئەو بەشە، لە نێو خۆیاندا پێکەوتبوون، خۆیان بە دەس دوژمنەو بەدەن و بەرو « بەغدا » ملبێنن، وەک « سەلح یوسفیی » و هێندێ کەسی دیکە.

— ئەدی « دارا » ؟

« دارا » نا. « دارا » چوو بۆ « ورمی »، « خۆی و « یاسین و زەکی »، ئۆتۆمۆبیلەکانیان دانا. تەنانەت، « زەکیی سەمایل حەقی »م لە « ورمی » بینی، لە نێوان مانەو و گەڕانەویدا دووبابوو.

بە کورتییەکی: من پێشنیازەکی « عەلی »م بە دابوو. من بەو ئەفسەرە لاوانەم گوت: ئێو جارێ، چەکەکان بە دەسەو مەدەن، بە پێکۆپێکی، لە شوێنێکی باشی دیاریکراودا بێشارنەو. یەکێ لەوانە پێی گوتم: من یەک میلیۆن فیشەکم هەیە. یەکیکی دیکە دەیگوت: منیش هێندە تەنگم هەیە. هەمووشی هەر قەسەبوو. دواوی، یەک کەس نەمایەو. ئاژاوێکی تەواو بوو. هەر کەسێ دەیویست، خۆی پزگارکا، لەبەر ئەوێ « ئێرانیی »یەکان، پێی سوپای « عێراق »یان دا، پێشکەون و بەرو قوڵایی کوردستان بێنەپێشەو. لە خوارووی « کوردستانی عێراق »و هاتن، بەرو « کانی ماسیی و ئامیدی » سەرکەوتن. بۆ ئەوێ هەر چواردەورمان لێ بگرن. جگە لە پێی « شنۆ و حاجی ھۆمەران »، هیچ پێیەکی دیکە نەماوو. ئەوێ بە پێی ئەو پێکەوتنە نێوان، « شا و سەددام » بوو، ئەو پێیەیان، بە کراوێی هێشتبۆو و هێشتا،

هیزه‌کانی سوپای « عیراق »ی بۆ نه‌هاتیوو، « ئێرانیی »یه‌کانیش هیشتیوویانه‌وه، تا ری بۆ ئیمه دابینکەن و له « ئێران » بێن به‌په‌نا به‌ر. هه‌ر چهنده، ئه‌و نه‌فسه‌رانه، چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌یه‌کانیان شارده‌بۆوه! به‌لام، دوا یی نازانم، که‌لکیان لێ وهرگرت، یا هه‌ر له‌ به‌نه‌رتدا، هه‌یجیان نه‌کردبوو! له‌ باره‌یه‌شه‌وه، هه‌وائی هه‌بوو، گوایه: هه‌ر له‌ سه‌رمه‌تاوه، کوومه‌له‌که‌ی « برام نه‌حمه‌د »، بیریککی وایان هه‌بوو، ده‌س به‌سه‌ر بزووتنه‌وه‌که‌دا بگرن، به‌لام، من گومانم له‌و کاره‌ هه‌بوو!

له‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا، من له‌وه زیاتر، هه‌یج جوژه زانیارییه‌کی دیکه‌م نییه. چونکه، زانیاری ته‌واو، ته‌نیا لای ئه‌و که‌سانه‌یه، له‌که‌ل « ئیدرس و مه‌سه‌عوود »دا کو‌ده‌بوونه‌وه، پێش نه‌وه‌ی، پاشه‌کشی لێ بکه‌ن و بریاری چه‌ک دانان بده‌ن. « مه‌لا مسته‌فا »، ئه‌و کاته له‌وێ نه‌بوو. به‌لکوو، له « ئێران » بوو. هه‌ولێده‌دا، « شا » رازیکا. پاشان دوا که‌وت. ته‌نانه‌ت، پرویا که‌نده‌یه هه‌بوو، ده‌یانگوت: له‌وانه‌یه « شا » گرتبێتی. دوا جار رێکه‌وتن و که‌راپه‌وه. ئه‌و وه‌لامه‌ باشه؟ به‌رده‌وام بم؟

— به‌لێ.

ئه‌م شتانه هه‌مووی، له‌و کاتانه‌دا رویدا، « مه‌لا مسته‌فا » له‌ کوردستان نه‌بوو. « سالح یوسفی »، زۆر به‌ شیوه‌یه‌کی کتوپری هات بۆ لام، ئێسته‌ش دیمه‌نه‌که‌م له‌ پێش چاوه، رووی تاریکبوو بوو، گوتی: کاکه! ئیمه بریارمان داوه، من و « دارا » بچین بۆ « سووریا » و داوای یارمه‌تی یان لێ بکه‌ین. ئه‌وه یه‌که‌م بریاربوو. ئاگات له‌و بریاره‌ هه‌یه؟

— نه‌خێر.

نازانی! گوتی: بریارمانداوه و هه‌موو شتی که‌مان جێبه‌جێ کردووه، ته‌نانه‌ت، یه‌ستریشمان ئاماده‌کردووه و به‌ سواری ده‌چین. ئه‌م قسانه‌ی، به‌ شیوه‌ ساویلکه‌یی و پاشکاو ییه‌که‌ی خۆی ده‌کرد. پاشان دوا یی ده‌بینم، هه‌موو شته‌کان هه‌لکه‌را نه‌وه. پوژی دووم، « مه‌لا مسته‌فا » هاته‌وه. گوتی: ئیدی ناخۆشیی و چه‌رمه‌سه‌ری به‌سه‌ و با ئه‌م که‌له له‌وه زیاتر، تووشی ده‌ردی سه‌ری نه‌بێ. ناتوانین، هه‌یج شتی له‌م یواره‌دا بکه‌ین. هه‌موو ده‌ولته‌کان، لێمان هه‌لکه‌را ونه‌ته‌وه و دژمانن. هه‌یج رێکه‌یه‌که‌مان، له‌ به‌رده‌مدا نییه، جگه له‌وه‌ی برۆین و له‌ سه‌ر هه‌وای پاشه‌پوژ بژین. به‌لکوو، هه‌یوا یه‌که‌ په‌یدا بێ. پێویسته، پارتیزگاری خۆمان بکه‌ین و بگه‌ڕێینه‌وه بۆ کوردستان، که‌لک به‌

کوردستان بگهیهنین. له بهرئهوه، هه موو ئه و شتانه ی بریاریاندا بوو، هه لیان وه شانده وه.

— ئایا، له و بره یه دان، هیچ که سی، کۆمه لێ ده یانتوانی، کارێکه ن، بۆ ئه وه ی، شۆرش له تیکشکان و ههرهس پرزگارکه ن؟
شتیکێ زۆر زۆر گرانه، وه لامی ئه و پرسیاره بده مه وه. من میژوونوو سم، پتر بایه خ به رابردو و ئێسته دده م. ناتوانم، له و باره یه وه قسه بکه م، چونکه، پێشبینیم نییه. ووشه ی « نه گهر » له میژوودا که لکی نییه.

پ24 : پۆلی چینی دهر به گ و خاوه ن زه ویی و سه رۆک تیره و هۆزه کان، له پرۆسێسی دووبه ره کییه کدا چی بوو؟
و24 : به خوا، ئه و پرسیاره، پرسیاریکی دیالیکتیکییه. ناتوانم، له سه ر شێوه ی دیالیکتیکی وه لامی بده مه وه. به لام، ده توانم بڵێم: له م په ری راسته وه بۆ ئه و په ری چه پ، له چوارچه یه ی سنووری شۆرشه که دا کۆبوو بوونه وه. کێشه ی چینه یه تی و مینه یه تی و شتێ له و بابه تانه نه بوو. واته: شۆرش، شۆرشی هه موو چینه کانی گه ل بوو. له بهرئه وه، ئه و چینه نه پۆلیان نه بوو. ئه و شته ی من ده یزانم، ئه و که سانه ی به دهر به گ نیۆز ده ده کرێن، بره یان به سه رکردایه تی « مه لا مسته فا » هه بوو. هیچ که سی نه یه ده توانی، سه ریچی له فرمانه کانی شۆرش بکا.

پ25 : ئایا ئاســـــــتی « پامیاری، رووناکبیری و زانستانه ی، نێوان « بارزانی » و ئه ندامانی په لیتبیرۆی کۆن، پۆلیکی سه ره کیی، له دووبه ره کییه که ی سالی « 1964 » دا بینیه؟
و25 : نه خێر. له بنه رته دا کێشه یه کی تایبه تی بوو.

پ26 : ئایا ئه و پیکه اتن و یه گگرتنه وه یه ی، له نێوان هه ر دوو رێکخسته که ی « پارتیی » به سه رکردایه تی « بارزانی » و به له که ی په لیتبیرۆ « پارتی شۆرشگیرانی کوردستان »، له سالی « 1970 » دا رویدا، پرۆسێسی بوو، له لایه ن هه ر دوو لایانه وه، له بره و و یژدان و له قولا ی پێوستیییه کانی کۆمه لگه ی کورده وارییه وه هه لقولا بوو، یا ته نیا، تاکتیکیکی پامیاری بوو؟
ئێوه له و باره یه وه چی ده فه رموو؟

26 : نهخېر. وانهبوو. بهلكوو، سهپتندرا و يهكی له مهرجهكانی « مهلا مستهفا » بوو.

— چوڼ؟

« مهلا مستهفا » داواى لى كردن، بچن بۆ لای خوځى و دانیشن. ئهوانیش، ناوى هموو ئهندامان و گادېرهكانيان نووسى و دايانئى.

— ئايا لهو بېروايه دان، ئهوه تهنيا تاكتيكيكى پاميارى بووې، « بارزانيى » بۆ له نيوبردنى « پارتى شوږشگيرى كوردستان » پيادهيكردبى؟
نهخېر. « مهلا مستهفا » بهو شپوهيه بيرى نه ده كرده وه. هرگيز، بيرى واى نه بوو.

27 : بيروپاتان بهرانبهر ئهوه جهنگه نيوخوځييه « كوردبى — كوردبى » يه، له « 1994/5/1 » هوه، له نيوان « پارتى و يهكيتى » دا هه لگيرساوه، چيه؟

27 : تكات لى دهكهم، بۆ وهلامى ئهوه پرسياره، ته ماشاى په رتووكى « ئاراء مه حزووره » بكه. له ويدا، به ته واوى روونمكردوته وه.

— ئايا دهتوانين، بلتين: ئهم جهنگه هر بهردهوامبى، ئهوه جهنگه نكي نيوان « بارزانيى » و په ليتبيرؤى سالى « 1964 » ه؟

نهخېر. چونكه، بارودوخه كى ئيستته، له گه ل ئهوه سهردهمه دا جياوازه و به شپوهيه كى زؤر گؤراوه. هه موو گريمانه كان و بارودوخه ناوچه ييه كانى ئيستته ش، له گه ل ئهوه سهردهمانه ي پيشوودا جياوازه، به لام ئاسه واريكى هر ههيه.

28 : پاشه پوژى بزوتنه ي كورد چوڼ دهبين؟

28 : من، بۆ هه مان شت دهگه ريمه وه، كه له سيميناره كه دا باس مكرد. ده ليم: ئهوه هيزه شهركه رانه ي، ئيستته له كوردستاندا هه ن، ئهوه يان سه لماند، نه له به شى خوارووى كوردستان و نه له پارچه كانى ديكه ي كوردستانيشدا ناتوانن، گرفته كانى كورد چاره سهركه ن. له بهرته وه ي، سهركرده كانيان نمونه ي خراپه ن.

له بهرته وه، من گوتومه وه هميشه ش پيشنياز دهكهم: ده بى، هيزى ستيه م دروسبى، ئهوه هيزه ش، لهوه هيزانه بى، كه هه موو بېروايه كى خوځى، له سه ر بيروباوه ي هه لچنى. وهك له سالى « 1908 » دا روويدا، كاتى جولانه وه ي كورد،

له « بورخیا » سهریهه لدا و پرووناکبیران، له « ئەستانه »وه دهسیانپیکرد. بزوتنهوهی کوردایهتی پهرهسن، له « شار »وه چووزهره ی دهرکردووه، له « قوسته ننتینییه »وه پهیدا بووه، له نێو کهسانیک ی پرووناکبیردا، نهشونمای کردووه. هیندی لهوانه، خاومنی پروانامه ی بهرزبوون، هیندیک ی دیکهشیان، له پیاوه دهره به که نیشتمانپه روهرهکان بوون. ههروهها، چهندین ئەفسهری سوپاشیان، تیدا هه لکه وتوو. بزوتنهوه ی کوردایهتی، له « ههکاری »یهوه دروس نهبووه، به لگهشم بۆ ئهوه، هه موو ئه واپه رین و شوێر شانه ی، دوا ی ئه وه بهزیابوون، هه ر له سالی « 1920 – 1925 »وه، تا سالی « 1936 »ی « دهرسیم »، هه موویان له ماوه ی، چه د پوژیکدا هه رهسیاندیتا.

پ29: ئه دی، دهریاره ی خهسله تهکانی نهتهوه ی کورد چی دهلێن؟
 و29: نهتهوه ی کورد، نهتهوهیه که، هه موو مه رجهکانی خۆی تیدا یه. له پوژی دروسبوونییهوه، له سه ر خاکی خۆی دهژی. بهلام، چانسی په شی کورد خۆی له وهدا دهبینی، خاومنی قه وارمهکی پامیاری خۆی نییه و له و پوهوه دواکه وتوو. له بهر ئه وه ی کورد، له نێوان چه ن ئیمپراتۆریا یه کدا دابهش کرابوو، ئه و ئیمپراتۆریا یانهش، به سه ر چه ن دهوله تیکدا دابهشبوون، هه ر یه کهیان، سنووریک ی دیاریکراوی خۆیان هه یه، هه ر یه کهشیان، به تهنگ سنوورمهکی خۆیانوه دین و پارێزگاری لێ دهکهن. واته: بارودۆخی نهتهوه ی کورد، له گه ل بارودۆخی وولاتهکانی « ئەفریقا »دا جیاوازه. هه موو وولاتهکانی « ئەفریقا »، له لایه ن چه ن دهوله تیک ی جیاوازه و داگیرکرا بوون، پاشان. سه ربه خۆییان دانێ و جیا بوونه وه. ئه وان، چه ن نهتهوهیهکی لهتوپه تکر او نهبوون، له نێوان چه ن دهوله تیکدا دابهشکرا بن. به لکوو، هه ر یه کهکیان، له سه دان سال پتیه، سنووری تایبهتی خۆیان هه بووه و هه یه و بوون به دهولهت. ئه و خاله، گه رهترین گهرفتی نهتهوه ی کورد پیکدیتێ.

پ30: به پتی دید و بۆچوونی به پێرتان، مافی چاره نووس چی دهگهیهنێ؟
 و30: من لیتره دا، ناتوانم، هیچ شتی بۆ مافی چاره نووس زیادکم. له بهر ئه وه ی، پێناسه کان له پهرتووه کاندادا هه ن. بهلام، مافی چاره نووس ئه وهیه: نهتهوهکان له دهس چه وساندنه وه پزگاریانبی و سه ربه خۆیی پامیاری و نابووری خۆیان به دهسبێتن.

– ئايا بىرواتان، بە مافى چارمنووسى نەتەۋەى كورد ھەيە؟
بى گومان.

پ31 : بە راى بە پىرتان، ئايا گرفتى « نەتەۋەى، راميارى و كەلتورىى »، لە
نىوان كورد و « ئاسورىى » يەكاندا ھەيە؟
و31 : من لەو بىروايەدام، ھەموو ئەو گرفتانه دروسكراون. بە ھىچ شىۋەيە،
شتى وا نىيە.

پ32 : چۆن لە پاشە پۆزى گەلانى ناۋچەى « خۆرھەلاتى نىۋەند » دەرۋانن؟
و32 : پىم گوتى: من نووسەر و مېژوونووسم. ئىشەكانم لە رابوردو و ئىستە
دايە. بۆ پاشە پۆز دەيى، پىشېنىيىكەم، بۆيە دەيى، پەيامبەرىم، تا، شتى لەو
بارەيەو بەزانم. من لە ۋەلامدانەۋەى ئەو پەرسىيارە، داۋاى لىبورىدندەكەم.

پ33 : دەر بارەى تاقىکردنەۋەكانى خۆتان، لە شۆرشى كوردستاندا، چى
دەلېن؟ يا، با بلىن: لە بەر تىشكى ئەزمونە تايبەتايىيەكانى خۆتاندا، چ جۆرە
ئامۆزگارىيەك، پىشكەش بە كادىرە تازە پىگەيشتوۋەكانى بزووتنەۋەى كورد
دەكەن؟
و33 : دواى ئەۋەى، كارەساتى ھەرس پوويدا و ھەموو شتى، كۆتايىپىتەت،
ھەر لە سەرمتاۋە گوتوۋە و ھەمىشەش دەلېم: ئىمە پىرىۋوین و پۆلمان تەۋا
بوو. پىنويستە، دەستەى پووناكبير و ھوشيارى كورد، دەس بە سەر
بزووتنەۋەكەدا بگرن. ھەمىشە، داۋاى ئەم شتەم كردوۋە. بەلام، ئەۋەى بۆم
دەرگەوتوۋە، لە بەر گەلى ھۆ، دەستەى پووناكبير، چ لە دەرۋەى كوردستان و
چ لە نىۋەۋەى كوردستان، تا ئىستە بە دليان نەبوۋە و نىيە، پۆلىكى
چالاكانەيان، لە بزووتنەۋەكەدا ھەيى. ھەمىشە، دواى سەرۋكە
كلاسيكىيەكان دەكەن، ئەۋەش ھەلەيەكى گەورەيە.

پ34 : ئايا پىۋەندىيتان، لەگەل رىكخراۋە راميارىيەكانى كوردستان ھەيە،
بە تايبەتايى « پارتىيى » و بىنەمالەى « بارزانى »؟
و34 : من ئىستە، ھىچ جۆرە پىۋەندىيەكەم، لەگەل ھىچ جۆرە رىكخراۋىكدا
نىيە. گەر سۆزىكى ديارىكراۋم ھەيى، ئەۋا بەيى ئەۋ پىۋەندىيە كۆنانەى،

له گه‌ل هەر دوو لادا هه‌مبوون، ئه‌و سۆزه، به‌ سهر هەر دوو لاکه‌دا دابه‌ش کراوه. له‌ لایه‌که‌وه، پێوه‌ندیییم له‌ گه‌ل « جه‌لال » و له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پێوه‌ندیییم له‌ گه‌ل « مه‌سه‌عوود »دا هه‌یه. به‌لام دمتوانم، بڵێم: پێوه‌ندیییم له‌ گه‌ل بنه‌ماله‌ی « بارزانیی »دا به‌هێزتره. ئه‌ویش، له‌ به‌ر ئه‌و پێوه‌ندییه‌ توندوتۆله‌ی له‌ رابوردوودا، له‌ گه‌لیاندا هه‌مبووه‌ و هه‌مه. هەر چه‌نده، تووشی گرفت بووبم و ناخۆشییم چێشتبۆ. چونکه، من له‌و جۆره‌ که‌سانه‌م، چاکه‌ و باشیی که‌سم له‌ بیر ناچێته‌وه. به‌ برۆی خۆم، ئه‌و کارانه‌ی له‌ شۆرشدا به‌ئه‌نجام گه‌یاندوون، که‌س ناتوانی، نکولیاییان لی بکا. به‌لگه‌شم بۆ ئه‌وه، ئه‌و نامه‌یه‌یه که « مه‌سه‌عوود » بۆی نارده‌ووم. به‌لام، بێ گومان ده‌بی، له‌ سهر ئاستی پروداوه‌کان بریاریده‌م، نامه‌وێ، هه‌ست و سۆزم، به‌ سهر پێوه‌ندیی و باری سه‌رنجه‌ گشتیییه‌کاندا زالبی. له‌ به‌رئه‌وه‌ ده‌بینی، ئه‌و نامه‌یه‌ی، له‌و باره‌یه‌وه بۆ « مه‌سه‌عوود »م نووسیوه، نامه‌یه‌کی زۆر ره‌ق و روونه. له‌ سهر ئه‌و هه‌لانه‌ی پرویانداه، من گه‌له‌یی له‌ هەر دوو لایان ده‌که‌م. ناتوانم، لایه‌کیان به‌ باش و لاکه‌ی دیکه‌یان، به‌ خراپ دانێم. چونکه، هه‌له‌کان هەر له‌ سه‌ره‌تاوه، ده‌سی پێکړدوه.

– ئه‌دی ئه‌و گوته‌ری، له‌ سهر به‌ پێرتان نووسیویانه، چیه‌؟
ئه‌و شته‌ی، من سهرم لێی ده‌رناچی، ئه‌وه‌یه: دواي ئه‌وه‌ی « مه‌سه‌عوود »، ئه‌و نامه‌یه‌ی بۆ ناردم، تا سه‌ردانی کوردستان بکه‌م، له‌و کاته‌وه، سی تا چوار جار، لێ پرسراوانی « پارتیی » سه‌ردانیان کردووم. « جه‌وه‌ر نامیق »، به‌ تایبه‌تی، له‌ گه‌ل ئه‌ندامانی « پارتیی »دا هاتن بۆ لام و بانگه‌ێشتنه‌که‌ی « مه‌سه‌عوود »ی به‌ فه‌رمیی دووباره‌ کردوه. هه‌روه‌ها، پارێزگاری « ده‌وک »، « عه‌بدوله‌زیز ته‌یب »، سه‌ری لی دام و جاریکی دیکه‌ش، له‌ « مه‌سه‌عوود » و کورمه‌که‌ی « ئیدریس » شه‌وه، بانگه‌ێشتنی پێ گه‌یاندم. به‌نگه‌ێشتنه‌کان دووباره‌ ده‌بنه‌وه، به‌لام، من په‌تیانده‌که‌مه‌وه. چونکه، له‌و ئاژاوه‌یه‌ی له‌وێ دروسبووه، له‌و ده‌سدرێژییه‌ی له‌وێ، بۆ سهر سه‌ربه‌ستییه‌ دیمۆکراسیییه‌کان و ئازادیی گه‌ل ده‌کری، جێی منی تێدا نابێته‌وه. به‌لام، وا بزاتم، « یه‌کیته‌ی نیشتمانیی »، جاریکیان لێ پرسراوه‌کانیان، سه‌ردانیکیان کردم، ئیدی دووباره‌یان نه‌کردوه. ئێسته‌ش، هێچ جۆره‌ پێوه‌ندییه‌کم له‌ گه‌لیاندا نییه. ئه‌وه‌ی لێر ده‌ا سه‌یربێ، وا ده‌رده‌که‌وێ، تا ئێسته‌ش، ئاژاوه‌ له‌ نێو « پارتیی »دا هەر به‌رده‌وامه. له‌ لایه‌که‌وه‌ ده‌بینم، « مه‌سه‌عوود » له‌

نامه‌که‌ی خۆیدا، باسی رۆڵی میژوویی من له بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییدا ده‌کا. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ئۆرگانی ناوه‌ندی «پارتیی» پتر له نه‌وه‌د دێر، له رۆژنامه‌ی «خه‌بات» ته‌رخانه‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی، درۆ بڵاوکه‌نه‌وه، جێنۆم پێ بدن و سوکایه‌تییم پێ بکه‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی، توێژینه‌وه‌یه‌کی درێژم، له‌سه‌ر شتێوازی داواکردنی «فیدرالیزم» نووسیوو، سه‌رده‌م و کاتی داواکردنه‌که‌یم دیاریکردبوو، له‌باری سه‌رنجی یاسایییه‌وه‌ پوونمکردبووه‌ و له‌ رۆژنامه‌ی «مه‌جلس ئه‌لعیراق ئه‌لحور»یشدا بڵاوکرایه‌وه. له‌وه‌ ده‌مچێ، له‌وکاته‌دا ئه‌وان، دروشمی «فیدرالی»یان، ته‌نیا وه‌ک پرۆیاگه‌نده‌یه‌کی رامیاریی راگه‌یاندبێ. له‌وانه‌یه، کاتێ من ئه‌و گوته‌رم بڵاوکردبێته‌وه، مه‌به‌سه‌کانیانم پێساوکردبێ. له‌به‌رئه‌وه، له‌و گوته‌ره‌دا جێنۆبارانیانکردووم. ئه‌مه‌ش، شتێکی زۆر سه‌یره، چونکه، رۆژنامه‌ی «پارتیی»، نزیکه‌ی یه‌ک له‌ سه‌ر سێی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می رۆژنامه‌که‌یان، بۆ من ته‌رخانه‌کردووه، نه‌وه‌د دێر وه‌ک خۆیان ده‌لێن: له‌ سه‌ر که‌سێکی هێچووبوچی وه‌ک من بنووسن، ئه‌م کاره، هه‌روا به‌ پێکۆپێکی به‌پێوه ناپوا. گه‌ر من که‌سێم به‌و هه‌موو سوکوسه‌لیمیییه‌وه، بۆچی ئه‌و کاته، به‌ نرخه‌ی خۆیان به‌ فێرۆده‌ده‌ن؟ باشت‌ر نه‌بوو، له‌بری نه‌وه‌ی، جێنۆ به‌ من بدن، هێندێ شتی په‌روه‌رده‌یی، یا رووناک‌بیری، یا هه‌ر باب‌ه‌تیکی دیکه‌ بێ، بنووسن؟! وا ده‌رده‌که‌وێ، قسه‌کانم له‌و پروه‌وه، بایه‌خێکی زۆری هه‌بێ!

– ئایا وه‌لامی نامه‌که‌ی «مه‌سه‌وود بارزانی» تان داوه‌ته‌وه؟
له‌و باره‌یه‌وه، نامه‌یه‌که‌م بۆ نووسی، به‌لام، تا ئێسته، وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌شم ناکوکییه‌کی دیکه‌یه. له‌وه‌ ده‌مچێ، شه‌رمه‌زاربووبێ، له‌به‌رئه‌وه‌ی، ئه‌و گوته‌ره‌ی له‌ سه‌ر من نووسیویانه، بێ ئاگاداریی ئه‌و بووه. ئه‌وه‌ش، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه، هاوئاهاه‌نگیی و دیسپلین، له‌ نێو «پارتیی» دا نییه.
– ئایا ده‌توانم، چاوم به‌ ناوه‌ڕۆکی هه‌ر دوو نامه‌که‌ بکه‌وێ؟
من سه‌رو کۆپیت ده‌ده‌م. تازه، ئه‌وانه‌ موڵکی من نین، له‌به‌رئه‌وه‌ی، کێشه‌یه‌کی گشتیییه. کۆپیه‌که‌ له‌ رۆژنامه‌که‌شت ده‌ده‌م.

پ35: ئایا، نیازتان هه‌یه، بیرمه‌رییه‌ تایبه‌تییه‌کانی ژیانی خۆتان، تۆمارکه‌ن؟

و35: به‌ خوا، من زۆر سه‌رم قه‌اله‌ و په‌رتووکێکی زۆرم به‌ ده‌سه‌وه‌یه. هه‌میشه‌ش، داوام لێ ده‌که‌ن، هانمه‌ده‌ن و زاریشم شیرینه‌که‌ن. به‌لام، من

وای لیکده ده مه وه، ژبانی من، ژبانی پیاویتی پچکۆله ی نادیار و نه ناسراوه،
واته: کهس بایه خێ پێ نادا، منیش، هه می شه لام باشت ره، دهر باره ی ئه و
شتانه بنووسم، که خه لکی خۆیان یان پێوه خه ریک کردوه و بایه خه ی پێده دن.
به لام، کهر کاتم هه بوو، ده سی پێده که م و بلۆیده که مه وه.

پ36: له کاتی پرس یار وه لامه کاندا، چه ن جار ی باسی مامۆستا
مه سهوود محمه د «تان کرد، ئایا له نزیکه وه یه کدی ده ناسن؟
و36: به لێ. کات ی سه ر نو سه ری رۆژنامه ی «ته ئه خی» بووم، پێوه ندیی به کی
پچکۆله و یه کیکی دیکه ی که وه ر شه م له که لیدا هه بوو، که خۆی نایزان ی.
پێوه ندیی به پچکۆله که ئه وه بوو، رۆژنکیان «عه لی عه بدوللا»، گو تار یکی بۆ
هێنام، به ده سو خه تیکی ورد و جوان نوو سه را بوو. گو تی: ئه م گو تاره
بخو ئنه ره وه و پێم بلێ، بی رو رات دهر باره ی چۆنه؟ منیش گو تاره که م
خو ئنده وه، به زمان یکی «عه ره بیی» باش نوو سه را بوو، هێند ی هه له ی
پچوو کی شی تی دا بوو، هه ر چه نده، هه موو نوو سه ر ی ئه وه له نه ده کا، به لام،
شت یکی زۆر جوان بوو. پێم گو ت: ئه مه له رۆژنامه که ماندا بلۆده که ی نه وه. ئه م
گو تاره هی کی شه؟ «عه لی» پێی خو ش بوو، شا که شه گی بوو! دوا ی دوو رۆژی
دیکه، به هه مان ش ی وه، گو تار یکی دیکه ی بۆ هێنام. دی سه انه وه، له
رۆژنامه که ماندا بلۆمان کرد وه. دوا یی گو تم: «عه لی!» خا وه نی ئه م گو تار انه
کی شه؟ گو تی: به خوا، ئه وه «مه سهوود محمه د» و ده یه و ی، چاوی پێت
بکه و ی. سواری ئۆتۆمۆبیله که م بوو ی و یه که سه ر چوو ی بۆ لای. پێکه وه
دانیش تین و شته کان کو تای ی پێ ته ات. به لام، پێکدا دانی راست یی له سالی
1960 «دا بوو. له و سه ر ده مان ده دا، «مه سهوود» وا بیر ی ده م کرده وه، «مه لا
مسته فا» کو مۆنیستی ی.

— سه یره!

تۆ گو ت بگره، من ئه م چیرۆکه شت بۆ ده کی تر مه وه. پێی وابوو، «مه لا مسته فا»
کو مۆنیسته. «عه بدول مه زاق محیدین»، مامۆستای زمان ی «عه ره بیی» بوو.
— کاتی خۆی، وه زی ری «وه حده» بوو.

پێش ئه وه ی وه زی ری. هه ر ئه ویش بوو، له سالی «1970 دا، پێش نیاز ی کرد،
من له «کو پری زانیاری عێراق» دا، وه که ئه ندام وه ر گیر یتم. به لام، من ره تم
کرده وه. مامۆستای زمان ی «عه ره بیی» بوو، نه ته وه ییش بوو. له رۆژنامه ی

« ئەلجەمھورىيە » دا، لە نىوان ئەو و « مەسعوود محەمەد » دا، دەمەتە قىيەك دامەزرا، باسى « مەلا مستەفا » شىيان دەکرد. دەیان گوت: «ئەو» مەلا سوور «ە شتى لەو بابەتەنە و نازانم چى، بە باشى لە يادىم نەماوە.

« برايم ئەحمەد » بەو نووسىنانە پەستبوو. بى گومان، ئاگای لە دەمەتە قىيەكان بوو. گوتى: ئەو دەمەتە قىيانەى پۆژنامەى « الجەمھورىيە » ت خويندۆتەو؟ گوتم: بەلى. گوتى: ئەوانە ەى «عەبدولرەزاق محەيدىن» و «مەسعوود محەمەد» ن، وەلاميان نادەيتەو؟ گوتم: « برايم »، با پیت بلیم: من وەلاميان دەمەو، بەلام بە شىوازى تايبەتتى خۆم، وەلاميان دەمەو، گوتى: تۆ ەرجیت دەوئ، بىنووسە. گوتم: بە مەرجى دەنووسم، ەر دووکیان بى دەنگگەم. ئیمە نامانەوئ، بى دەنگیانکەین؟ گوتى: باشە. ەرجى فەرەنگى زمانى ەرەبىي ەبەو، ەموویم لە بەردەمى خۆمدا ریزکرد. لەبەرئەوئ، «عەبدولرەزاق محەيدىن» مامۆستای زمانى «ەرەبى» بوو، نووسەريش بوو، ەندى شت ەبەو، نەدەبووایە، ەلەى تیدا بکا. لە پیتشدا، گوتارەكەى ئەوم ەتتا. بەم شىوہە دەسپێکرد، تا ئىستەش، « برايم » لە بىریماو و باسیدەكا. گوتم: ئىستە ئیمە، دەربارەى ەندى كېشەى رامبارىي رەوت، دەمەتە قىيەك، لە نىوان مامۆستا فلان و مامۆستا فلاندا، لە پۆژنامەى « ئەلجەمھورىيە » دا دەخویننەو. لە سەر دید و بۆچوونە رامبارىيەكان ناتوانين، لە مامۆستا «عەبدولرەزاق محەيدىن» بپرسینەو، لەبەرئەوئ رامبار نىيە. دەتوانين لە سەر نووسینەكەى و توانای لە زمانى «ەرەبىي» دا، لىپرسینەوئ لەگەلدا سازكەين، بەو پىيەى، مامۆستای زمانى «ەرەبىي» و مامۆستای مامۆستاكانى پاشەپۆژە. بە كوررتى: ەموو زمانە «ەرەبىي» يەكەيم، لە سەرەو تا خوارەو ەتتا و ەر بە كروون، كرووم. دوازدە تا سىازدە، ەلەم لى دۆزىيەو، بۆم ریزکرد و يەكسەر، لە پۆژنامەى «خەبات» دا بلالومان كەردەو. لە كۆتايى گوتارەكەشدا، ەر بەم شىوہە نووسىبووم: بەلام، بۆ نووسەرى دووم، كاك «مەسعوود محەمەد»، قسە و باسكى دىكەمان لەگەلدا ەيە. يەكسەر «برايم» گوتى: ئەم گوتارە دەبى، بلوكۆرتەو. ئاى «برايم!» چەن ورد و ەست ناسكە، لە رووى «ەرەبىي» يەو، زمانەكەى زۆر باشە. بىروابكە، ئەو ژمارەيمان، دوو جار چاپكەردەو. دەمزانى، ئەو ژمارەيە، دەس خويندكارەكانى «خانەى مامۆستايانى بالا» كەوتبوو. ەر خويندكارى، دانەيەكى كرىبوو، كاتى لە پۆلدا لەگەل «عەبدولرەزاق م.» دا

پښکگه‌یشتببون، له‌و بارانه‌وه، پرسپاریان لږ کړدبوو، نه‌یتوانیبوو، وه‌لامیان بداته‌وه.

– ته‌نیا هه‌لې زمانه‌وانی بوو؟

به‌لې. دواى ئه‌وه، ئیدې هر دووکیان بڼی دهنگببون. «مه‌سعوود محمده»، تا ئیسته‌ش نازانې، کڼی ئه‌و کوتاره‌ی نووسیوه. ئه‌وه یه‌که‌م جاره، بڼی توږی باس ده‌که‌م.

پ37: وېک له‌ سالی «1991» دا، ئه‌م پرسپاره‌م ناراسته‌کړدن، ئه‌وړش، چاوپښک‌ه‌وتنه‌که‌مان، به‌ هه‌مان پرسپار کوټایپیدیتن. ئایا «بارزانی» هه‌لې هه‌بوو؟

و37: «بارزانی»، مړوښو. مړوښ، هه‌ل‌ده‌کا. ته‌نانه‌ت، پښه‌مبه‌رانیش هه‌ل‌ده‌که‌ن. له‌به‌رمبه‌یانی میژوووه تا ئه‌وړ، هیچ سه‌رکرده‌یه، له‌ سه‌رکرده‌کانی جیهان نابین، چاکه و خراپه‌کانیان، بڼی ریز نه‌کړدن و بڼیان نه‌بزاردن. ئه‌ویش هرگیز، له‌و یاسایه به‌در نه‌بووه و نییه. له‌ کاتی وتووژه‌که‌نماندا، هیندې له‌ هه‌ل‌که‌انیم، بڼی په‌نجه‌ژمیرکړدی. یه‌کڼی له‌ هره هه‌ل‌ه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وه‌بوو، بروای به‌ هیندې خه‌لک ده‌کړد، نرخی نینوکیکیشیان نه‌بوو.

– گه‌ر هر شتیکی دیکه‌تان هه‌بڼی و بتانه‌وږ، باسیکه‌ن، فهرموون.

نه‌خیر. هیچی دیکه‌م نییه. ته‌نیا داواکارییم ئه‌ومیه، ئیوه‌ی رووناکبیری کورد، به‌ شتیه‌یه‌کی راست و ړیکوړیک، ئه‌رکی نیشتمانی سهرشانی خوټان به‌جڼی بگه‌یه‌ن. به‌وه دلم دمه‌وږته‌وه و سه‌رم به‌رزه‌میتته‌وه. چونکه، بڼم ده‌سه‌لې، هر چی ماندوویمان هیه و هر چی هه‌ولیکمانداوه، به‌ خوړای نه‌وږشته‌وه.

– ماموستانای هیژا، گه‌لې سوپاسته‌مه‌که‌م، کاتیکی زږدم لږ کړتی، داواى لیبورندن لږ ده‌که‌م، ماندوویمکړدی.

کاکه! تو ماندوویمکړدم. به‌لام، هر چی چوڼی بڼی، ئیسته‌ ده‌بڼی، ئه‌م شتانه‌ت بڼی کوړیکه‌م، تا بلایانکه‌یتته‌وه.

الاستاذ العزيز جرجيس فتح الله المحترم

تحية طيبة.

اكتب لك هذه الرسالة لؤكد مدى تقديري واحترامي لك. ولا يمكن ان ننسى دورك وعلاقتك التاريخيه معنا. ويسعدني جدا ان تتفضل بزيارتنا في اقرب وقت مناسب وسوف نقوم بكل ما يلزم اذا قررتم السفر.

بامل اللقاء مع فائق التقدير

المخلص

مسعود البارزاني

١٩٩٥/١٢/١١

١٩٩٦

المحترم السيد مسعود البارزانى
رئيس الحزب الديمقراطى الكردستانى

سلام عليك و بعد

لقد تسلمت بسرور رسالتك الرقيقة المورخه فى ١١ من كانون الاول الماضى. و لم يكن مصدر عجب لى احساسىك النبيله ومشاعر المحبه التى تكنها لى. فانا ما شككت مطلقا فى صدقك و فى كل عبارته طيبه كتبتهاعنى. و لا سيما دعوتى لزياره كردستان. الا ان مصدر عجبى هو ورود الرساله و الدعوه فى زمن متاخر جدا. لان رايك الذى ابديتهعنى و اقراراك الصريح بدورى و العلاقه التاريخيه التى تربطنا، لا تشاركك فيه او ترضاه لك قياده حزبك. فقد سجلت نقيضا لرايكم هذاعنى بمقال طويل ليس فيه غير شتائم و اكاذيب رخيصه و عبارات قذف و قدح نشرته فى العدد (٦٨٠) من خبايا جريده الحزب الرسميه. انى ابعت لك بنسخه منه و انا واثق بانه كتب من وراء ظهرك و من دون علمك، و هو واحد من البراهين على ان كثيرا من التصرفات الشاذه اللاخلاقيه التى تعزى الى قياده الحزب تتم من دون علم منك.

فهذه هى اذن مكافأتى عن دورى التاريخى. و هى واحده و ليست الاخيره من مكافات مماثله تلقيتها طوال اكثر من ربع قرن و انت اعرف بها من غيرك. ان مصدر عجب العارفين بها غيرك هو انى بقيت اصمد لها و حافظت على اخلاصى و كلمه الشرف التى قطعتها للوالد قبل رحيله. و خلافا لما ورد فى رساله مسؤولكم الحزبى هنا. فانا ازداد فهما للحياه. و اتمتع بنشاط عقلى رغم تقدمى فى السن و حين يصاب الآخرون بخرف الشيخوخه و التفسخ الذهنى و الخلقى. و الفضل فى ذلك لتربيته سليمة تلقيتها من ابوين صالحين و ليس فى الشوارع و الازقه. و قد حافظت على هذا المستوى دائما. و انا ارى مردوده كل يوم و كل ساعه فى الاحترام

و محبه اللتين يخصننى بهما الاف من قراء ما اكتبه و هم يولفون حولى حصنا منيعا لا تقوى ايه قذيفه توجهها قياده حزبكم مع احداث خدش فى جداره. اطمئن منى. فلن ادخر وسعا و لن اترك مناسبه الا انتزعها للدفاع عن شخصك و سمعتك بالحق و ابحت عن الانتهازيين و الوصاليين و النفعيين و الخبثاء و العملاء بين من يحيط بك و اعمل على التخلص منهم قبل قوات الاوان. و كل ما اتمناه لك و لابناء البارزانى و احفاده ان يخرجكم الله من هذه المحنة سليمى السمع و الصحه. فبوجود عدد من هولاء الذين وصفهم حولك - لا ارانى اجد لى مكانا.

المخلص - توقيع

من جرجيس فتح الله:

- ايضاح و تنبيه -

حول ما يحصل في " المنطقة الامنه "

بمناسبه مقابله اجراها د. حسين محمد عزيز مع الكاتب

طرح الدكتور عزيز في العام الماضي جملة من الاسئلة تتعلق بماضي القضية الكردية وحاضرها ومستقبلها وكذلك بتجاربى الخاصه فيها. ثم نشرها بكتاب عنوانه " خولانه وه له بازنده كى بؤشدا " اى نحن ندور في حلقه مفرغه. وقد تم تسجيل هذه المقابله خلال عدده جلسات وباللغه العربيه. دفعننى الى الاسراع بتلبيه طلبه تاكيده لى مرارا بانه شخص محايد لا يدين بولاء لاي من الجهات المتصارعه فى كردستان (ظهر فيما بعد انه عضو فى مجموعه سياسيه اطلقت على نفسها اسم المؤتمر القومى الكردستانى) وهى مجموعه تشن حملاتها عن طريق تلفزيون كردستان ضد الحزبين المتصارعين وتخص باشد حملاتها الحزب الديمقراطى الكردستانى. ذكرته فى ختام المقابله بالواجب المفروض على امثاله، وهو ان يبعث لى بالنص العربى بعد كتابته لاعاده النظر فيه وتنقيحه وتهذيبه ووضعه فى صيغته النهائيه ولتذليله بتوقيعى والا ذن بنشره. فوعد بذلك لكنه لم يفعل رغم اتصالى به مرارا وطلبى البر بما قطعه على نفسه وكنت اخشى ان يحشر فيه ما يجرى من احاديث خاصه خارج نطاق الرد على الاسئلة حيث اعتدت تنبيهه الى ذلك مسبقا.

نشرت ترجمه المقابله دون اطلاعى على النص كما قلت. وقد ذكر لى من ائق بقوله ان بعض ما جاء فى المقابله قد يختلف اختلافا بينا عن الاراء و المعتقدات التى جاهرت بها قولاً وكتابه فى مولفاتى ومقابلاتى واحاديثى الصحفيه ومحاضراتى وكلها تقريبا كانت باللغة العربيه وقليل جدا منها بالانكليزيه والفرنسيه. وقد اعتاد كل من اخذ عن لسانى بمقابله ان يعرض على ما قلته او ما دونه قبل نشره ولا ادرى ما الذى حمل صاحب المقابله على ان ينحو هذا المنحى؟

ومهما يكن من امر فالاصل عندى هو سلامه النيه وسمو القصد وهو ما كنت اتوقعه واطلبه من كل انسان ينقل عنى ويتحدث الى.

سابقى والحاله هذه المسؤول عن كل رأى او افكار اكتبها وانشرها ولا جناح على فيما يدون عنى وينقل عن لسانى او يترجم عنى من دون موافقتى المسبقه ومن غير اطلاعى عليه. وقد عرفنى قرائى بانى لا اهتم قط بالحساسيات والمشاعر التى اخلفها اسلبيه كانت تلك المشاعر ام ايجابيه. لا سيما فى مسيره الظروف الدقيقه والماساه الكبرى التى يعانى منها العراق و تحديدا شماله. وهى ماساه مضاعفه فكريه واجتماعيه.

والتزامى بقول ما اراه حقا واجبا، انما يفسره موقفى من الحزين المصطرعين فوق ارض الوطن. ولى فى كليهما رفاق نضال ذى تاريخ بعيد لا يتذكره من هم اليوم على حافه مرحله الكهوله.

وبودى الان عرض مثل واقعى: بالنسبه الى حزب الاتحاد الوطنى الكردستانى، لم يصدر ولم اسمع بمدى علمى كلمه سوء او نقد وجه ضدى و ضد كتاباتى حول ما يجترحه هذا الحزب من اعمال لا قانونيه وتصرفات شاذه واعتداءات على المبادئ الديمقراطيه وحقوق الانسان، وخصوصا ضد اساليبه الدمويه فى محاوله القضاء على خصمه سياسيا وعسكريا وما جره هذا من نوائب ونكبات على سائر الاهالى وما تخلله من وقائع وضحايا ومع موقف هذا الحزب منى، فان ذلك لم يحل قط بينى وبين فضح اساليبه دون التخفيف من وقعها او محاوله تلمس بعض العذر له عنها.

وبالمقابل فقد هوجمت وطعن فى سيرتى وشوه ماضى واتهمت فى خلقى و شتمت بما لم يشتم به احد من قبل، بمقال تهكمى كبير الحجم فى الجريده الرسميه للحزب الديمقراطى الكردستانى. فلم يفقدنى هذا اتزانى، ولم يدفعنى الى التهويل والغلو فى فضح وتعريه ما يجرى من اعتداءات على

«الديمقراطية والحريات الفردية والتسيب القانوني. واية ذلك بقاء علاقه الموده والاحترام المتبادل بيني وبين رئيس ذلك الحزب وهى علاقه شخصيه لا تنال منها ارائى السياسيه نائلا ولا اتوقع ان تزيل اى قدر من المشاعر وتلك الموده التى ساستنجد بها واضعها على المحك بعد قليل. لهذا السبب ولانى كنت اريد أن يبدو موقفى منه واضحا للجميع. اذنت لصاحب المقابله نشر نص جوابى على الدعوه التى وجهها الى لزياره كردستان. فالى اولئك الذين يضعون ما جاء فى المقابله تحت المجهر اقول: اما كان الاخرى بهم تركيز كل الجهود وادخارها من اجل وضع حد للنفزف الدموى القائم على قدم وساق فى ارض الوطن؟ اليس هو احفظ للسمعه واحفى بالمنتقدين؟

تبيينى :

بن گومان، نه مه تهنيا نهو به شدى گوتاره كه ده، كه پتوه ندى به چاوپتيكه وتنه كه و منه وه هديه. نه گينا، گوتاره كه گه لى له وه دريژتره و نه وانى ديكه، هيچ جوړه پتوه نديييه كى به منه وه نبييه. بږيه، به پتويستم نه زانى، هه مسوى بنوسم. هه ر كه سيكيش ده يه وي، هه مسوو گوتاره كه بخوتيتته وه، نه و ناو و ژماره ي گوتاره كه، له وه لاهه كه ي خومدا بلا و كراوه ته وه.

بهري خوري راستي، به بيژنگ ناگيري!

له گوڤاري « حويودو »ي مانگي « فېبروهری/1998»، ژماره «6747» دا، ماموستای هېژا « جهرجيس فهتحوئلا»، له بهر روښنايي ياساي « نه شيش بسووتی و نه که باب»، به ئارمزوي دلی خوی، گوتاریکی چوار ستوونیی رازاندوتهوه. هر چنده، گوتارهکه به ناو، دهربارهی « رووداوهکانی ناوچهی ئارام» نووسراوه، به لام دیاره، ماموستا به هلیزانووه، بویه ستوون و نیوکی نووسینهکهی، بۆ من تهرخانکردوه! هرچی چوئی بی، دهمهوی، پیش ئهوهی، وهلامی ماموستا بدهمهوه، چهن راستیییهک، بۆ هاوزمانهکانم پرونگه مهوه:

وهک چهن جاریکی دیکه باسمکردوه، هه موو ئه و راستییانهی، له دووتویی بهرهمهکانمدا بلایواندهکه مهوه، بۆ لایهنتیکی دیاریکراوی تۆمار ناکهم. به لکوو، تهنیا بۆ « جهماور، نه و مکانی دواړوژ و میژووی پر له تهمومزاوی نه ته وه «که می دهنووسم. جا، ئیدی کی و کام پیکخراوی پامیاری، قازانجی لی دهکا، کام لایهن زیانی لی دهبینی، ئه وهیان پیوهندی به منه وه نییه و نه هېچ باکتیکم پی نییه. چونکه، بهرژوهندی بالای نه ته وه کهم، له سهرو هه موو شتیک و هه موو لایهنه کانه وه داناوه، راستیی و هه قیش، لای کی بی، نووسینهکانی منیش، تهنیا، میوانیکی ئیسکسووکی ئه و لایهنه دهبی. به پیچه وانه شهوه، هر لایهنی، له ئاستی راستیی و هه قدا، سهرو ووت و پخواوس بی، مهگهر تهنیا، پیش میوانی بی!

بهرهمهکه، چ له هه ندهرران و چ له کوردستان، سهرکه و تنیکی مهزنی به دهس هینا و به تهوایی دهنگیدایه وه. له کوردستان روژنامهی « کوردستانی نوی » سی روژ له سهریهک، له سهرو ئه و چاوپیکه و تنه ی نووسیوه. جهماوهری تینووی راستیی و هه قیش، بی ئه وهی پرس به خویم بکهن، به سهدان دانیهان

لئى كۆپىكرىدوۋە بىلاۋيانكىردۆتتەۋە. ئەۋ سەرگەۋتنە مەزنە، لە لايەكەۋە، كۆپرايى بە چاۋى، دۆزمنانى ئازادىي بىرورادەرپرېن و دىمۆكراسىيىدا ھىئا، لە لايەكى دىكەشەۋە، چ لە كوردستان و چ لە ھەندەرانەۋە، بە دەيان نامە و چەپكەگولى دەسخۆشانەم، لە دۆستان و خوتنەرانەۋە پىگەشىت.

دواى ئەۋەى، گوتارەكەى مامۆستام خوتنەدەۋە، يەكسەر بە تىلەفون، پىتوھندىم پىتوھ كرد و ھىندى پىرسىارم ئاراستەكرد، ئەۋىش زۆر بە پىزەۋە، ھەموو شتىكى بۆ ۋونكرىدەۋە و داۋاى لى كردم، بى دەنگىم و ۋەلام نەدەمەۋە. منىش داۋاكاريىيەكەيم پەسەندكرد. بە داخەۋە، پلەى پىزىم بۆ مامۆستا و رەۋىشتم، پى ئەۋەم نادا، لىرەدا قسەكانى مامۆستا بگىرەمەۋە. بەلام، دواى ئەۋەى، ھىندى پىرپاگەندەى بى سەرۋبەرم بىستەۋە، چەن كەستىكى بى وىزدان و مشەخۆر دەيانەۋى، نان و پىازى پىتوھ بخۆن و بەرى تىشكى خۆرى راستىي، بە بىژنگى كونكونكراۋى درۆۋدەلەسە و ناپاكىيەكانىان بگرن، بىيارمدا، ھىندەى نووسىنەكەى مامۆستا، پىتوھندىي بە منەۋە ھەبى، ئەم ۋونكرىدەۋەىيە بىلاۋكەمەۋە. ئىستەش، كاتى ئەۋە ھاتوۋە، ئاورى لە نووسىنەكەى مامۆستا بدەينەۋە و چەن تىببىنيىيەكى كورت، بۆ مېژوۋ تۆمار كەين.

1. چاۋپىكەۋتنەكە، پۆزى « 1997/4/18 » سازكراۋە و لە ناۋەر راستى مانگى « سىپتىمبەر »دا بىلاۋكراۋمەۋە. مامۆستا، لەۋ ماۋە دوۋرورپىزەدا، بى دەنگ بو، نازانم، بۆچى ئىستە بىرىكەۋتۆتەۋە، وا كاي كۆن بەبادەكا؟! ديارە، » ئەم ماستە، موۋىكە تىدايە! ».

2. مامۆستا، ھەرچىيەكى گوتوۋە، لە سەر چوار كاسىتى نەۋەد خولكەيى، بە زمانى « ەرهىيى » تۆماركراۋە. پاشان، منىش دەقەكەيم بە « كوردىي »، كتومت ۋەك خۆى بىلاۋكردۆتتەۋە. ھەر چەندە مامۆستا، جارىكى دىكە، بۆى دوۋپاتكرىدەۋە، بە ھىچ جۆرى، گومانى لە دەسپاكىيى مەن نىيە، بەلام، كەسى گومانى لە ھەر شتى ھەبى، ئەۋا بۆ مېژوۋ بەلگەكانمان لا چىگدەكەۋى!

3. تا ئىستە، چەندىن كەسى نەناسىۋا و ناسىۋاى دىلسۆزى خۆم، بە تىلەفون و بە نامە، پىيان پاگەياندوۋم، گوايە: ھىندى لەۋ زانىيارىيانەى، لە چاۋپىكەۋتنەكەدا ھاتوۋە، فرى بە سەر راستىيەۋە نىيە. جگە لەۋەى، ئەۋ ھەۋالانە، ھىچ پىتوھندىيەكى بە سەر منەۋە نىيە، تەنيا مامۆستا، لە راستىي و ناراستىي ۋەلامەكانى خۆى بەرپرسىيارە، مەن ھەر ھىندەم لە سەرە، بە

دهسپاکیی، وه لآمه کانی مامۆستا بلآوکه مه وه، ئه گینا، له پرووی دید و بۆچوونه کانیه وه، وهک له پیشه کیهیه که شدا گووتومه: (هرچی له دووتویتی ئهم پهرتووکه دایه، بیروپای تایبه تیی مامۆستا خۆیه تی، مهرج نییه، من له گه ل هه موو بیروپاکانیدا یه کبگرمه وه.) «ل - 16» له گه ل ئه وه شدا، بۆ ئه وه ی که شیکی دیمۆکراسیی دروسی، دیالۆگیکی ئازاد و سه ره به خۆ، ده رباره ی میژووی هاوچه رخی کورد و نه ئینییه کانی شوێشی چه کداری «11/ سیپتیمبه ر» بخوێ، داوام له هه موو براهه کی ئازیز کردوه، وه لآمیده نه وه و راستیی بۆ چه ماوه ر یه کالییه که نه وه. چونکه، مه به سی سه ره کیی من له و چاوپیکه وتنه نه، ته نیا روونکردنه وه ی راستییه.

4. مامۆستا، بۆ خۆی ئازادبوو، کهس ناچار ی نه کردبوو، ئه و زانیارییه نه بدر کین. به لکوو، زۆر به ئازادی و به ئاره زووی ته وای دلی خۆی، بیروپاکانی ده ربیره، به هه موو کوولد و له کانگای برواوه قسه یکردوه، به تایبه تیی، ته نیا مه رجی ئه و ئه وه بوو، پیش چاوپیکه وتنه که، پرسیاره کانی بۆ بنێرم، منیش بۆم نارد. جا گه ر ئه و پۆ، له به ر هه ر هۆیه بی، له هیندی دید و بۆچوونی خۆی، په شیمانبوو بیته وه، له گه ل ئه و په ری پێژمدا، ئه وه یان هه یچ پتوه ندیییه کی، به منه وه نییه و ته نیا بۆ خۆی ده که رتته وه.

5. له گه ل ئه وه شدا، که مامۆستا، پایه یه کی ئه کادیمی دیاریکرا و پێژیکی تایبه تیی، لای من هه یه، نه ده بـــــــــــــو وایه، ئه و باسه ی، له گه ل گیروگرفتی « ئاشووری » یه کانداتیه لکێشکردایه، گله وگازنده ی هیندی کهس و لایه ن، کاری تیکردایه و ئه و وه لآمه ی بنووسایه!

6. ئه وه ی دلخۆشکه ره، مامۆستا، هه یچ ره خنه یه کی، له سه ر ناوه رۆکی بابته ی چاوپیکه وتنه که نییه، وهک هیندی گه ره شیوین ده وۆلی بۆ ده کوتن. به لکوو، هه موو گله ییه کانی، له خانه ی ره خنه ی ته کنیکی و شیوه ی بلآوکردنه وه ی به ره مه که دا جێانده بیته وه.

7. ناوی به ره مه که به «عه ره بیی»، «الدوران فی حلقه مفرغه»، نهک وهک مامۆستا نووسیویه تی: «نحن ندور فی حلقه مفرغه».

8. تا ئێسته چه ن جازێ، ده رباره ی بی لایه نی، هیندی شتم روونکردۆته وه. وا جاریکی دیکه ش لێرده، هه لۆیستی خۆم دووباره ده رده ربیره وه. ئه ز، هه ر هینده بی لایه نم، تا ئه و پۆ ئه ندامی هه یچ ریکخراوێکی رامیاری کوردیی و کوردستانی نی. هه ر کاتیکیش، به و باوه ره گه یستم، ده بی، له ریکخراوێکی

سرتە و بۆلەى، ههچ كەس و ههچ لایەنێكى دیکە ناگرم، چەن گەورە بێ. بەلام بێ لایەننیم، ئەو ناگەیهنێ، لە ئاستى ئەو کارەساتانەى بە سەر نەتەوهكەمدا دێ، بەرانبەر ئەو پرووداوانەى، لە کوردستان پوودەدەن، وەك كورد و وەك نووسەر، بێ لایەننم. نەخێر، هەرگیز بێ لایەن نەبووم و هەرگیزاوهەرگیزیش بێ لایەن نیم و ناشبم. چونكە، هەموو ئەو هەلە و تاوان و ناپاكیيانەى، لە لایەن پارتە کوردستانییهكانەوه، بەرانبەر بە نەتەوهكەم دەكرێ، بەهۆى و نەههۆى، بە شتیهیهكى راستەوخۆ، کارمێدەكەن. هەر وهه، من كە سێكى بیانى نیم، تا لە دوورهوه، تەماشای کارەسات و پرووداوهكان بکەم، بەلکوو، بە شانازییهوه دەلێم: کوردم و خۆم بە پۆلەیهكى ئەو نەتەوه ههژاره چهوساوهیه دادەنێم. لەبەرئەوه، لەو پۆلهوه دەنووسم، كەم پروودا و کارەساتى نەتەوهی ههیه، لە بەرهمهكانمدا، بە ئاشكرا، هەلوێستى نەتەوهی و نیشتمانی خۆم، بەرانبەر یان دەر نەبریبێ، نووسیه نەکانیشم، گەواهیی ئەوهم بۆ دەدەن!

9. تەنیا یەك جار، مامۆستا، دەر باره ی بێ لایەننیم لێى پرسیم و منیش، لەو پروهوه دانیام کرد. بەلام، مامۆستا لە نووسینه كەیدا دەفهرموی: « دواى دەر كهوت، لە كۆمه لێكى رامیاریدا ئەندامه و ناوى خۆیان ناوه « كۆنگره ی نەتەوهی كوردستان ». ئەمانەش كۆمه لێكن، لە پێى تێلێفیزىۆنى كوردستانەوه، دژى دوو پارتە شه پكره كه، شالۆى هێرش كردن دهبەن، توندترین شالۆیش، بۆ سەر پارتى دیمۆكراتى كوردستان تەرخانكراره).

لیتردا دهمه وی، نه وه بلیم: به داخوه، ماموستا هیندی زانیاری، له چن که سیکي سه رلیشیدواوه وهرگرتووه. زانیارییه کانیس وه نه بی، ته واین، به لکوو، زږبه یان هلن، چونکه، کونگره ی نه ته و می، جگه له و ی، پیکراویکی رامیاری نیی، هیشتا دروسیش نه بووه! تا نیستش، چن دین پیکراوی کونگره ی نه ته و می، له هه ندران هه، به لام، هیچیان نه یان توانیوه، به ته ووی، کورده په نابرهکان و پیکراوه رامیارییه کانی

کوردستان، له دهوری خویان کۆکه نه وه و لۆبیه کی کوردیی و کوردستانی پیکبێتن، سه رکه وتن به دیبێتن و به شیوهیه کی فه رمیی و باوه رپێکراو، رێبه رایه تی کورده کانی هه نده ران بکه ن. هه ر چه نده، ئه وانه ی له کۆبوونه و ه کانی « برۆکسل » و کۆره کانی « ستۆکهۆلم » دا به شداریوون، باوه ری من، به رانبه ر کۆنگره ی نه ته وه یی باش ده زانن! له گه ل ئه وه شدا، کۆنگره ی نه ته وه یی، گه ر به شیوهیه کی پێکوپێک بکری و به ته واوی، سه ر بگری، ئاواتی هه موو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانبه ره ره و رووناکبیره، به تایبه تی، بۆ نه ته وه یه کی له توپه تکرای بنده سی وه ک کورد، گه ل پێویسته. بۆیه ده بێ، جگه له تاکه تاکه ی خه لکی کورد، هه موو پێکخواه « پیشه یی، دیمۆکراسیی، رامیاریی » یه کانی کورد و کوردستانیش، چ له ده ره وه و چ له ناوه وه ی وولات، له هه ر شوێنی بن، به شداریی تیدا بکه ن.

10. له راستییدا، که سی گۆی له تیلیفیزیۆنی « Med » راگرێ، ئه و تاوانبارکردنه راست نییه. چونکه، جگه له وه ی مامۆستا، کوردیی باش نازانی، که نالی « Med TV » شی نییه، تا بزانی، شالاری هێرش، بۆ سه ر ئه و دوو لایه نه ده با یا نا، به لکوو، ئه م هه واره ی له نه یاریکی ئه و ده زگه کوردیییه وه وه رگرتوه! ده توانم بڵێم: « Med TV »، نه ک هه ر هێرشێ ناڕه و، بۆ سه ر هه یج لایه نی ناکا، به لکوو تا بڵێی، تیلیفیزیۆنیکی زمان پاکه، وه ک هه موو تیلیفیزیۆنه کانی دیکه ی ئه م جیهانه ش، ته نیا ده نگویاسه کان بڵاوده کاته وه. هه روه ها، کۆنگره ی نه ته وه ییش، تا ئێسته، ئه و تیلیفیزیۆنه ی، بۆ هێرشکردنه سه ر هه یج لایه نیکی کوردیی و کوردستانی به کار نه هێناوه، به لکوو، چه ن جارێ، بانگه یشتنی تایبه تی، له هه ر دوو پارته شه ره که ره که ش کردوه، ئه و جه نگه چه په له راگر و به شداریی، له کۆنگره ی نه ته وه ییدا بکه ن.

11. به شیوهیه کی گشتیی، له چاوپێکه وتندا، دوو رێبازی جیاوازی پێره و ده کری. یه که میان ئه وه یه: هه ر دوو لا پێشه کیی، له سه ر شیوازی بڵاوکردنه وه ی به ره مه که رێکده که ون. دوا ی ئه وه ی، چاوپێکه وتنه که ته واو ده بێ، چاپده کری، بۆ لایه نی دووهم ده نیررێته وه، تا چاوی، به بیرو راکانی خۆیدا بخشینته وه. به لام، جگه له وه ی، ئێمه له و باریه وه باسی هه یچمان نه کردبوو، به هه یج شیوهیه کیش، باوه رم به و جوړه چاوپێکه وتانه نه بوو و نییه. ته نانه ت، له سالی « 1995 » دا، له گه ل مامۆستا « برام ئه محمه د » یشدا، چاوپێکه وتینکم سازکرد، تا بلام نه کرده وه، پێشانم نه دا.

جۆرى دووه مىشيان نه وه: هەر كه چاوپيځه وتنه كه ته واو بوو، ئىدى، كۆتايى پى دى و لايهنى يه كه، ماوه به لايهنى دووه نادا، به بيروراكاني خويدا بچيته وه. من ئەم ريتبازميان پيڙمو ده كه. چونكه، به باوهري من، ژورناليستي سهركه وتوو ئەو كه سانەن، وەك چۆن هەلۆيه كي برسيى، پاروو له دەم بالندهيه كي ديكه دهفرينى، دهبي، نويش بهو شيويه ههولندا، ووشه سهر زارى بهرانبهره كي خوي بقوزيته وه و يهكبه يه كه توماريانكا. به هيچ شيويه نابى، دواى ئەوهى چاوپيځه وتنه كه ته واوده بي، دهقه كه يان بداته وه، تا به كاوهخو دانيشن و قسه كانيان كولبريتركن. چونكه، له كاري چاوپيځه وتندا، گرنگ ئەويه، ئەو كاته، ئەو كه سه، چي دهلي؟ تا چەن، ئاگاي له خويته و ههله ناك؟ ژورناليسته كه، چۆنى دهجولينى؟ چ جۆره پرسيارى كي لى دهكا؟ جا، گەر وا نه بي، ئەو كه سه خوي دهتوانى، له ماله وه دانيشى، به ئاره زووى دلى خوي، چي بوى، بينووسى، پاشان، له شيويه ناميلكه يه كدا، يا بهر تووكي كدا بلاويكاته وه!

بۆيه، دواى ئەوهى چاوپيځه وتنه كه ته واو بوو، ماموستا، داواى لى كردم، پيش ئەوهى بلاويكه مه وه، بۆى بنيرمه وه و پيشانيبدهم، تا بزاني چي گوتوه. به لام، من هەر ئەو كاته، به ئاگاداريى هاوړيم «نەبيلي نووربي مه تىي»، يهكسه ر داواكاربييه كه يم رهكرده وه و پيم گوت: «ئەز، ئەو ريتبازە له چاوپيځه وتندا رهچاو ناكه،م، بروات هه بي، چيت گوتوه، هەر ئەوه بلاوده كه مه وه، بى ئەوهى، هيچ جۆره شتى كارميتبكا. جگه له وهى به ريتزان، له و كورديبيهى من تى ناگەن، چونكه، من به عهرمبىي بلاوى ناكه مه وه». پاشان، ماموستا گوتى: «من باوهري پى ده كه م و هيچى ديكه نه گوت». ئەوه ته نيا، هەر ئەو جاره بوو، نهك وهك ماموستا دهلي: «چەن جار يكي پى گوتبم و به لىنم دابيتى!» دياره، ماموستا زووزوو، شتى بيرده چيته وه!

12. هيندى لهو شتانهى، له چاوپيځه وتنه كه دا دركاندوونى، له كۆره كهى رۆژى «1997/4/6 - كۆمه لهى كوردستان ئاواره دا، له بهر چاوى جه ماوه رىكي زۆر، له كورده په نابهره كانى شارى «ستۆكهۆلم»، به پاشكاوبى باسى كردوون. كه چي ئىسته، به نهينىي و شتى تايبه تىي، نتيوان خۆمانى دادهنى! به لى، هەر وهك له پيشه كيبيه كه شدا نووسيومه، هيندى جار ده بگوت: ريكۆردمه كه بكۆژينه ره وه، تا شتىكي تايبه تىيت بۆ باسكه، به لام، من نه مده كۆژانده وه، چونكه، هه موو چاوپيځه وتنه كه م، به شتىكي دانسقه و

تایبه‌تیی دهرانی. جگه له‌وهی، داوی چاوپیکه‌وتنه‌که‌ش، چ به تیلیفۆن و چ به نامه، هیندی پرسیاری دیکه‌م ئاراسته‌کردوه، به سنگیکی فراوانه‌وه، وه‌لامی داومه‌ته‌وه، منیش، وه‌لامه‌کانم له‌به‌رموه تو‌مارکردوه.

له‌کو‌تاییدا ده‌لیم: مام‌ۆستاله چاوپیکه‌وتنه‌که‌دا، هەرچی ویست، بێ‌دل‌ه‌راوکه درک‌اندی، به‌ته‌واویی، دهردی دلی خو‌ی دهر‌بری. دواتریش، لای هیندی دۆستی نازیزی هەر دوولامان، گو‌تبو‌وی: وشه‌کان له‌ناخی د‌لمه‌وه دهر‌چوون و ل‌ت‌یان په‌شیمان نیم. به‌لام، کاتی چن‌که‌سی، یا ر‌یک‌خراو‌یکی دیار‌یکراو، به‌قه‌سه‌کانی مام‌ۆستا ن‌یکه‌ران‌ده‌بن، ه‌راسان‌یده‌که‌ن یا ر‌ه‌م‌خه‌ی ل‌ی د‌ه‌گرن، ده‌یه‌و‌ی، «کاسه‌که‌ته‌نیا، له‌سه‌ری مندا بشک‌ینی!»، ه‌ه‌موو ه‌ه‌له‌کان، له‌ملی منه‌وه ب‌ئال‌ت‌ینی، خو‌شی «وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بو‌ی دهر‌چی!»، جگه له‌وه‌ی، هیندی که‌س ده‌یان‌ه‌و‌ی، که‌لک له‌و قسانه‌ی مام‌ۆستا و‌ه‌رگرن، لای خو‌ینه‌ری کورد، له‌بایه‌خ و ر‌اس‌گۆیی نووسینه‌کانم که‌مه‌نه‌وه. بو‌یه منیش، به‌هیچ ش‌ی‌وه‌یه، له‌هیچ که‌س و له‌هیچ لایه‌ن‌یکی ر‌امیار‌یی، نه‌وه قه‌بو‌ول ناکه‌م، ه‌ه‌رگیز ب‌ی د‌ه‌نگ نابم و دا‌کو‌کی له‌خۆم و نووسینه‌کانم ده‌که‌م. چون‌که، ته‌نیا سه‌رمایه و دیاری ده‌سم، بۆ پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م، به‌ره‌مه‌که‌انه، نامه‌و‌ی، نه‌وانیش، وه‌ک هیندی ش‌تی د‌یکه‌یان ل‌ی به‌سه‌ری، «جام‌یش ده‌لی: بشک‌یم و نه‌ز‌ر‌ینگ‌یمه‌وه!» و ا‌ب‌زانم، روون‌کردنه‌وه‌ی ر‌است‌یش، کار‌یکی گه‌لی باش و ماف‌یکی ره‌وای د‌یم‌ۆکراس‌یی ه‌ه‌موو مر‌و‌ف‌ت‌یکه، به‌تایبه‌تیی، ئ‌یمه له‌کو‌مه‌لگه‌یه‌کی نازاد و د‌یم‌ۆکراس‌یی وه‌ک «سوید» دا ده‌ژین!

و‌یر‌ای نه‌وه‌ی، ر‌یز‌یکی ب‌ی نه‌دازه، پ‌یش‌که‌ش به‌مام‌ۆستا «جه‌رج‌یس فه‌حو‌لل‌ا» ده‌که‌م، جار‌یکی د‌یکه‌ش، داوی له‌ش‌ساغ‌یی و ته‌مه‌ندر‌ژی، له‌یه‌زدانی مه‌زن بۆ ده‌خ‌وازم. هیوام نه‌وه‌یه، ه‌ه‌م‌یشه سه‌رکه‌وتو‌بو‌ی، به‌به‌ره‌مه‌پ‌ر بایه‌خ و به‌پ‌یزه‌کانی، چاو و دل و م‌یش‌که‌مان پ‌ۆش‌ن‌کاته‌وه. له‌هه‌مان کات‌یش‌دا، هیوادارم توان‌یب‌یت‌م، وه‌لام‌یکی پ‌ر به‌پ‌ستی، بی‌رو‌پ‌اکان‌یم دا‌ب‌یت‌ه‌وه. نه‌وانه‌ی ده‌شیانه‌و‌ی، «له‌ناوی ل‌یل‌دا، ر‌اوه ر‌است‌یی ب‌که‌ن»، به‌ته‌واویی، ده‌مو‌کت‌م کرد‌بن.

دوکتۆر حوسین محهم‌د ع‌زیز

1998/ما‌ی/1

ستۆکه‌ۆلم

له بهرهمه چاپگراوه‌ګانی نووسهر

ګوتار :

1. بهره نازادې، ګ. رابون، ژ. 2، سويد، 1991.
2. له پېنارې راستيدا، بهريانګ، ژ. 87، سالي 12، سويد، 1993.
3. په کيټي سوځيټي هلوښاوه له روانګي بهرزه وندېيېه ګاني نه توهي کورده، ګ. رابون، ژ. 7-8، سويد، 1993.
4. دهرېاري که سايه تېي کورده، ګ. رابون، ژ. 10-11، سويد، 1994.
5. بهره ستراتيژيکي په ککرتوي نه توهي، ههنگاو، ژ. 13، لهند، 1995.
6. سايکلوزيېه تي مرؤفي ناواري کورده و بازاړي چاپمهني کوردي، ګ. گزينګ، ژ. 8، سويد، 1995.
7. ليکولېنه وده يک دهرېاري کومه لګي کورده واري، ګ. گزينګ، ژ. 9، 1995.
8. کوزيه تاقانه ساواکي دهنگ و رهنګي نه توهده کم (MedTV)، ګ. گزينګ، ژ. 13، سويد، 1996.
9. ههنگاو يه کهم و سهره تاي کارتيکي مهن، ګ. بهريانګ، ژ. 102، سالي 14، سويد، 1996.
10. چهند سهرنجي دهرېاري سهره خوشي و پرسه دانان، ګ. بهريانګ، ژ. 104، سويد، 1997.
11. ديکتاتور ګان له بهر يک ناوينه قري نه خسه و پلانه کانيان داده يتن، ګ. بهريانګ، ژ. 105، سويد، 1997. ګ. ديموکراسي، ژ. 30، سليمني، 1997.
12. کهي هوشن به بهر خوماندا دهيتينه وه؟ ګ. بهريانګ، ژ. 106-107، سويد، 1998. ګ. ديموکراسي، ژ. 31، سليمني، 1998.
13. با خومان چاک بناسين، ګ. بهريانګ، ژ. 108، سويد، 1998.
14. ست سهرنجي زمانه وايي، مانګنامه ي پديام، ژ. 8، 1998.
15. مافي ديار يکړدنې چاره نووس، ګ. نالا، ژ. 30، 1998.
16. پوره نه يي، بازه يي، کلکي به نه ندازه يي، ګ. بهريانګ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتي به دهنگ نييه، به رهنګه، کورده ستان، ژ. 7، برلين، 1998.
18. چهند سهرنجي دهرېاري ناسنامه ي ناييني و نه توهي خهليل منه وهر، ګ. نيستا، ژ. 20، سوليمانيي، 1999.
19. زتوره له نيوان کوردايه تېي و غيراچيتيدا، ګ. ناينده، ژ. 1، سوليمانيي، 1999.
20. داري به زه يي خوا، ر. کورده ستاني نو، بهشي يه کم، ژ. 1902، 1999/7/13. بهشي دووه، ژ. 1903، 1999/7/14، سوليمانيي.

21. دهرباره‌ی مه‌له‌فی کهرکووک، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 999/8/11 سوله‌یانی. مانگنامه‌ی کوردستانی نوێ له‌ ده‌روه‌ی وولات، ژ. 67، 1999/8/25.
 22. شینوازی خه‌بات و مافی چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌کان، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 1928، 1999/8/18، سوله‌یانیی.
 23. دهرباره‌ی فریزۆلۆژی کوردیی، پ. ئالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12، سوله‌یانیی.
 24. خپووکیش له‌ بیاباندا دره‌خته، گ. گزینگ، ژ. 28، سوید 2000. پ. ئالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله‌یانیی.
 25. ژن له‌ ئاوێنه‌ی ته‌لخی هیندی هۆنراوه‌ی کوردیییدا، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. پ. کوردستانی نوێ، 2312، 2000/11/25، سوله‌یانیی.
 26. هیزی یه‌کیته‌یی له‌ سایه‌ی دیمۆکراسییدا، کوردستانی نوێ، ژ. 2314، 2000/11/27، سوله‌یانیی.
 27. رۆژمێری پرووداوه‌کانی مانگی نۆفه‌مبه‌ر له‌ میژووی کورددا، کوردستانی نوێ، 2317، 2000/11/30، سوله‌یانیی.
 28. نه‌ورۆزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
 29. شه‌کره‌ شاره‌که‌م سوله‌یانیی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گه‌لاویژی نوێ، ژ. 26، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
 30. ئابووری هاریشه‌ له‌ نیوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌تا ئیستا، گ. مه‌ده‌نیه‌ت، ژ. 11، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
- نامه‌یلکه و په‌رتووک :**
1. دهرباره‌ی پرۆژه‌که‌ی یه‌کیته‌ی نیشتمانیی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
 2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.
 3. پینج ووتاری غه‌مگین، ج. 1، سوید، 1994.
 4. دیمۆکراسی، نایدۆلۆژی و جه‌نگی نیتوخۆ، ج. 1، سوید، 1994.
 5. ململانیی نایدۆلۆژی له‌ کوردستاندا، ج. 1، سوله‌یانیی 1993. ج. 2، سوید، 1995.
 6. پینج کاتریمیر له‌ گه‌ل برایم نه‌حه‌مه‌دا، ج. 1، سوید، 1995. ج. 2، سوله‌یانیی 1996.
 7. نامه‌یه‌کی درێژ بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا، سوید، 1995.
 8. کورد و شۆرش و هه‌لی میژوویی، ج. 1، سوید 1996. ج. 2، کوردستان، 2000.
 9. فیدرالیزم و ده‌وله‌تی فیدرال، ج. 1، سوید، 1996. ج. 2، سوله‌یانیی، 1996.
 10. به‌لێ لیکۆلینه‌وه‌ و ره‌خته‌ نه‌ک شتواندنی راستیی، ج. 1، سوید، 1996.
 11. خولانه‌وه‌ له‌ بازنده‌یه‌کی بۆشدا، ج. 1، سوید، 1997. ج. 2، سوله‌یانیی، 1997.
 12. رۆلی سیستیمی بنه‌مه‌اله‌ له‌ بزافی رزگاریخوازی نیشتمانیی کوردستاندا، ج. 1، سوید، 1997. ج. 2، سوله‌یانیی، 2001.

13. کیرورفته سهرهکیهکانی کورد، ج. 1، سوید، 1998. ج. 2، سولهیانی، 2000.
14. نۆجهلان نهزمونیکی نوی و پندی میژووی، ج. 1، سوید، 1999. ج. 2، سولهیانی، 1999.
15. سهلیقهی زمانهوانی و گرفتهکانی زمانی کوردی، ج. 1، سولهیانی، 1999.
16. خلتی بیرتکی ژارایی، ج. 1، چاپخانهی هه میسه، سلهیانی، 2000.
17. یاقووت و زمروتی کوردی، بهرگی یهکه، ج. یهکه، کوردستان - سولهیانی، 2002.

به رهه می داهاتووی نووسهر « ناکۆکی و ناپاکی له میژووی کورددا »

له سهر ناپاکی نهتهوهیی له کوردستاندا، ههر له بهره بهیانی میژووه تا نهوڕۆ، لیکۆلینه وهیهکی میژوویی مانا داده کردوه. لیکۆلینه وهکه، پتر باسی هه موو نهو ناپاکیییانه دهکا، که له سهرده مه جیا جیاکانی میژوودا، له جوولانه وهی نازادیخوازانهی کوردستاندا روویانداوه. به شتیهیهکی تایه تیییش، بایه خمان به « ناکۆکی، دووبه رهکی و ناپاکی » یهکانی، ههر دوو شوژی « 11/ سیتیتیمبه ری/ 1961 و 1976 » داوه. بۆ نه مه بهسته، گهلی سهرچاوهی گرنگی میژوویی مان به کارهتیاوه و په نامان بۆ بهر گهلی رووناکییر و که سایه تیی کورد بردوه. به لام، بۆ نه وهی، لیکۆلینه وهکه، شتیاوژی نه کادیییانه و بیتلایه نانه وهرگری، پتیوستان به ده کۆمیتنت و سهرچاوهی پتر ههیه. بۆیه، تکا له هه موو خوینه واران و رووناکییرانی هه ژای گه له کهم و پتیکخواه رامیاریهکانی کوردستان ده کهم، گهر، ههر ده کۆمیتنتیکان، ده یاره ی « ناکۆکی، دووبه رهکی و ناپاکی » له سهر شوژهکانی کورد لا چنگده کهوی، بهم نه درتسه ی لای خوا ره وه، بۆمان په وانه کن. پتیهکی، زۆر سوپاسیانه کهم و مه بهسته کهشمان، ته نیا پاژه کردنی میژووی کورد و روونکردنه وهی راستیهی کانه.

AZIZ
SVEABORGSGATAN 13, 2TR.
164 72 KISTA
SWEEDEN
TEL. 08 - 752 75 74

